

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	2
HZ. BAHAULLAH'IN ESERLERİNDEN	5
ALLAH'IN İSPATI	9
RUHUN VARLIĞI VE EBEDİLİĞİ HAKKINDA	18
DİNİN GEREKLİLİĞİ	33
İLÂHÎ ZUHURLARIN AMACI	41
PEYGAMBERLERİN MAKAMI VE BİRLİĞİ	45
İLÂHÎ AHD VE MİSÂK (İLÂHÎ SÖZLEŞME)	51
İLÂHÎ ADALET VE MEDENİYETİN ZAMANA GÖRE TECELLİSİ	61
İNSANIN YARADILIŞ AMACI	105
İNSANLARIN YENİ ZUHURA KARŞI OLAN İTİRAZLARININ NEDENLERİ	113
ZUHURUN ALÂMETİ	139
BAZI AKLÎ DELİLLER	165
İSLÂM NE DEMEKTİR?	175
KIYAMET VEYA HÜKÜM GÜNÜ	179
AKKÂ HAKKINDAKİ HADİSLER	188
RUHANÎ DİRİLME	192
GEÇMİŞ DİNLERİN MÜJDECİLERİ VE BAHÂİ DİNİNİN DOĞU VE BATI MÜJDECİLERİ	198
HZ. BAHAULLAH'A NAZIL OLAN BAZI ESERLER	211
HZ. BAB'IN EN BİLİNER ESERLERİ	216
HZ. BAHAULLAH'IN ESERLERİNİN BİRKAÇININ TANITILMASI	218
FAYDANILAN KİTAPLAR	225

Basım ve Eğitim A.Ş.

ÖNSÖZ

Bu eser, hakikat arayıcılarına ve duyuru yapan ahbaplara yardımcı olmak üzere, Hz. Bahauallah'ın teyidi ile, İlâhî Eserlerin ışığında hazırlanmıştır.

Bugün, insanlar yolunu şaşırmiş ve ne yapacağını bilmemekte, özellikle gençler, yollarını bulabilmek için her yolu denemektedirler. Uyuşturucu madde, anarşi, solcu-sağcı tarikatlar ve insanlığa yakışmayan diğer yollar. Acaba insanların bu duruma düşmelerinin nedeni ekonomide mi, eğitim ve öğretim eksikliğinde, yani cehalette mi veya dinsizlik ve Tanrı'yı unutmakta mı? Bu sorunun cevabı araştırılırsa: Eskiden ekonomi, eğitim ve öğretim daha kısıtlı ve bu güne göre insanlar daha zor durumda yaşamakta idiler. Öyleyse son şık; yani dinsizlik, Tanrı'yı unutmaktan, Tanrı korkusu ve sevgisinin insanlarda azalmasından ve gerçek ilâhî terbiyenin kısıtlı olmasından meydana geliyor. Zira Tanrı, insanı şerefli ve yüce yaratmıştır. Bu şerafet ve yücelik, ancak Tanrı'dan gelene inanıp, emirlerini yerine getirmekle kazanılır. Yoksa, insan ilâhî terbiyeden yoksun kalırsa, hayvandan daha alçak olur.

125 yıl önce insanlar gaflet uykusunda ve cehalet karanlığında iken; Hz. Bahauallah bu hasta dünyanın doktoru ve yaşam amacını kaybetmiş insanlara kılavuz olarak Tanrı tarafından gönderilmiş olup, ilâhî adalet ve medeniyetin prensiplerini açıklamış ve insanlık âleminin huzur ve refahının, birlik ve barışta olduğunu bütün yazılarında vurgulamıştır. İnsanların maddî ve manevî yükselmelerini etkileyecek hükümler ve prensipler getirmiştir. İnsanlık âlemi iki yol kavşağındadır. Bu iki yoldan birine devam etmelidir. Ya savaş yolunu veya Tanrı tarafından bu devir için ezelden beri takdir olunup, bütün semavî kitaplarda işaret edilmiş olan barış tercih etmek durumundadır.

Hz. Bahauallah'tan önce, evrensel barış ve dünya birliği, Birleşmiş Milletler Kurumu ve dünyayı barışa götüren diğer Bahai prensipleri kimsenin aklına gelmiyordu.

Bu eserde: Tanrı'nın Kendi rahmetini insanlardan esirgemeyip, eskiden olduğu gibi devam ettirmekte olduğu kanıtlanmaya çalışılmıştır. Güçlü ve bilici olan Tanrı'nın sonsuz ilmiyle, insanların kapasitelerine ve ihtiyaçlarına göre zaman zaman elçi gönderme yetkisinde olduğunun vurgulanması amaçlanmıştır.

İnsanlar, sınırlı düşünce ve bilgileriyle Yüce Tanrı'nın yetkisini ve iktidarını sınırlayıp durduramayacaklardır. O'nun ilâhî bağış ve rahmeti her zaman devam edecektir.

Bu kitapta okuyucuların yorulmadan, gerçeklerden bir fikir almaları için konular kısa olarak özetlenmiştir. Örneğin, bütün semavî kitaplarda Hz. Bahauallah'ın zuhurunu haber veren ayetler ve işaretler toplanacak olursa, büyük bir kitap meydana gelir. Halbuki bu eserde, örnekler sadece birkaç sayfadan ibarettir. Diğer konular da aynı şekilde hazırlanmıştır.

Bu kitabın hazırlanmasında emeği geçen tüm ahbaplara saygı ve şükranlarımı sunarım.

AKDES (SOLTANI) KUÇANI

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım

İKİNCİ BASKININ ÖNSÖZÜ

Bu Kitabın ikinci baskısının hazırlanmasında, düzeltmelerinin yapılmasında ve değerli katkıları ile zenginleşmesinde büyük emeği geçen sevgili kardeşim Zekiye Onat'a şükran ve sevgilerimi takdim etmeyi borç bilirim. Ayrıca yardım ve destekleri ile çalışmalara katılan sevgili sevgili Necla Mahanoğlu'nu da şükranla anar ve Hz. Bahau'llah'ın teyidlerinin her ikisi üzerinde olmasını dilerim. 1999 İstanbul.

AKDES (SOLTANI) KUÇANI

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

H. Bahauallah'ın Eserlerinden

Saklı Sözlür:

“Ey İnsan oğlu! Nice günler geçti: Birçok sanı ve kuruntularla canının istediği gibi vakit geçirdin. Daha ne zamana kadar döşekte kalacaksın? Kaldır başını uykudan: Güneş başucunda yükseldi; Kaldır ki Cemalin ışıklarıyla ışıklansın.”

Bahauallah'ın Sesi Kitabından : (1987 yılı baskısı, sayfa, 134-135-136, bölüm 125)

“Kıdem Sultanını tanımaya karar verip o yola ayak basan ciddi bir araştırmacı her şeyden önce Tanrı'nın göze görünmez sırlarının belirlediği yer olan kalbini her öğrendiği şeyin karartıcı tozundan ve her şeytani mazharın dedikodusundan arıtmalıdır. Araştırmacı, Ezeli Sevgilinin sevgisine bir taht olan gönlünü her kirden temizlemeli ve ruhunu fani bir gölge ve geçici bir hayalden başka bir şey olmayan maddiyat ilgisinden, su ve toprak alâkasından ayırmalıdır. Gönlünde muhabbet ve nefretin izini bile bırakmamalı; çünkü, olabilir ki körü körüne beslediği bir sevgi onu yanlışta meylettirir veya yersiz taşıdığı bir çığırınme onu doğrudan uzak tutar. Bunun örneğini bu günlerde gördük...”

Araştırmacı Hakka tevekkül etmeli, halktan yön çevirmeli, gönlünü toprak dünyasından kaldırıp Mevlâlar Mevlâ'sına bağlamalıdır. Kendini kimseden üstün görmemeli, gönül levhasından kibir ve iftiharın her izini silmeli, sabır ve tahammül göstermeli, sükûtu ihtiyar edip gevezelikten çekinmeli; zira dil yarı yanmış bir ateş, gevezelik ise öldürücü bir zehirdir. Maddî ateş bedeni yakar, dil ateşi ise hem ruhu

ARANAN GERÇEK

hem yüreği yakıp eritir. Birincisinin tesiri bir saatte geçer, ikincisinin etkisi ise asırlarca sürer.

Araştırmacı, kovuculuğu bir sapınç bilip o alana hiç ayak basmamalı. Kovuculuk gönül ışığını söndürür, ruhun ölümüne sebep olur. Aza kanaât edip, çoğun arkasından koşmamalı. Dünyadan gönül kaldırmış olanların arkadaşığına kıymet verip maddiyatçı ve kibirli insanlardan uzak durmayı bir nimet bilmeli. Her zaman Tanrı ile meşgul olmalı, elinden geldiği kadar çalışıp Sevgiliyi aramalı. Gafleti Tanrı sevgisi ve anısının ateşi ile yakmalı, Tanrı'dan başka her şeyin yanından yıldırım süratiyle geçip gitmeli. Düşkünlerin elinden tutup kaldırmalı, yoksullara maddî yardımını esirgememeli. Yaratıklar arasında lütufla mümtaz olan insan şöyle dursun, hayvanlara bile lütf ve şefkat göstermeli. Canândan canı esirgememeli ve halkın yaygarasına bakıp Hakka sarılmamak etmemeli. Kendisi için istemediğini başkası için istememeli, yerine getiremeyeceği sözü vermemeli. Hata işleyenlerin hatalarına göz yumup onlar için Tanrı'dan mağfiret dilemelidir. Günahkârları affedip onlara hakaret nazariyle bakmamalı; çünkü hiç kimse akıbetinin ne olacağını bilemez. Ne günahkâr var ki, ölüm sırasında imanın özüne nail olarak ölümsüzlük şarabını içer ve Mele-i Alâ'ya koşar. Ne mütteki mümin var ki, ruhu bu dünyadan uçup giderken büsbütün başkalaşır ve cehennemin dip bucağına düşer.

Bu kanaât verici izahattan maksat şudur ki: Hak yolu yolcusu ve hakikat arayıcısı Tanrı'dan başkasını fani ve Mabuddan özgesini yok bilmelidir. Bunlar yücelerin sıfatları cümlesinden olup ruhanîlerin seviyesini teşkil eder. Müsbet bilgi yolu yolcuların haiz olmaları gereken vasıfların münakaşası münasebetiyle bunlardan bahsedilmiş bulunuyor. Feragatkâr Hak yolcusu ve samimi hakikat arayıcısı ancak bu esaslı şartları yerine getirince mücahit ismine liyakât kesbeder. O, 'Bizde mücahede eyleyenler' ayetinin tazammun ettiği

ARANAN GERÇEK

şartları ifa edince ‘ Biz Onu kendi yollarımıza kılavuzlarız’ sözünün tazammun ettiği müjdeyle müjdelenir.

Araştırma, çabalama, özleme, aşk, iştihak ve incizâb çırağı arayıcının kalbinde yanıp Tanrı’nın inayet nesîmi onun ruhuna esince, delâletin karanlığı zail olur, şek ve şüphe sisleri dağılır, ilim ve yakın nurları onun varlığını kaplar. O zaman ruhun sevinçli müjdesini hamil Manevî müjdecî Tanrı Şehriden gerçek tan gibi görünerek kalbi, fikrî ve ruhu gaflet uykusundan marifet borusu ile uyandırır. Bunun üzerine, Ruhulkudsün inayet ve teyidleri öyle yağar ki arayıcı kendisini yeni bir göz, yeni bir yürek ve yeni bir ruh sahibi olmuş görür. Kainatta münceli Tanrı ayetlerini seyrederek, ruhun gizli sırlarına nüfuz eyler. Tanrı’nın gözü ile bakarak, her zerrede kendisini mutlak yakın makamlarına kılavuzlayan bir kapı müşahede eder. Her şeyde vahdaniyet tecellisinin sırlarını ve samedaniyet zuhurunun eserlerini keşfeder.

Tanrı’ya yemin olsun ki: hidayet yoluna ayak basıp takva zirvelerine tırmanmak isteyen kimse bu yüce makama erecek olsa Tanrı’nın hoş kokularını binlerce fersah mesafeden alır ve her şeyin ufkunda Tanrı şafağını sökmekte görür. Her bir şey, ne kadar da naçiz olsa; onu kendi Mahbub ve Maksuduna ileten bir tecelli olur. Arayıcı öyle mümeyyiz bir iç göz edinmiş olur ki, güneşi gölgeden nasıl kolaylıkla ayırt edebiliyorsa hakikati batıldan o kadar kolaylıkla ayırt edebilir. Tanrı’nın nesîmi Doğunun öte ucundan esmeye başlasa ve kendisi Batının öte ucunda bulunsa yine onun kokusunu derhal alır. Onun gibi, bir mücevheratçı kıymetli taşı kıymetsiz taştan veya bir insan baharı güzden ve sıcağı soğuktan nasıl ayırt ederse, o da Tanrı söz ve işini insan söz ve işinden öyle ayırt eder. İnsan ruhunun mecrası, tıkayıcı dünya taalluku kirlerinden temizlenince, ölçülemez mesafelerden Sevgilinin kokusunu alır ve bu kokunun kılavuzluğu ile Yakın Şehrine varıp içine girer.

ARANAN GERÇEK

O ruhanî Şehirde Süphanın hikmet bedialarını müşahede eder, onda serpiyen Ağacın yapraklarının hışırtısından bütün gizli ilimleri duyar. Toprağından Mevlâlar Mevlâ'sının temcidi sesini iç ve dış kulağı ile işitir, 'dönüş' ve 'diriliş' sırlarını iç gözüyle görür..."

H.z. Abdülbaha'dan bir levih

"Ey ebedî bağışın isteklisi olan kimse, ne zamana kadar bu sessizlik köşesinde, kabul zirvesinden uzak durup, bu dar ve karanlık yerde bekleyecek ve renklerle kokuların esiri olacaksın. Yüce Melekûta yönel, gayret et ve hedefini yüksek tut. Cahil kuşlar gibi bu fani külhanda yuva kurma, uğursuz baykuş gibi harabeleri yurt edinme. Hakikat bahçesinin kuşlarından isen, tevhid bostanlarında uç. Kutsal bahçenin bülbüllerinden isen ötmeye başla. Ne zamana kadar sessizliğe bürüneceksin. Hani yaşadığın hayatın neticesi ve senden kalan bir eser? Ümitsizlik ve özlemden, zarar ve ziyandan başka, hiçbir netice elde edemedin. Geri kalan birkaç günlük hayatın ise aynı şekilde geçecektir. Öyleyse, ok yayda ve yay elinde iken, bir gayret et, manevî bir av yakala. Hayat meydanında kendini göster, bir at koştur, bir çevgen kazan, bir eser yarat, bir fayda sağla, parıltılarınla ufukları aydınlat, dalgalan, zirveye var, inciler saç, pınarlar yarat, meşaleler yak, perdeleri yırt, nurların parlamasını sağla, sırların açığa çıkmasına sebep ol, kutsal kokular saç ve insanın hakikat yellerini estir.

H.z. Bahau'llah'a yemin olsun ki, bu durumda, melekût askerleri kuşlar sürüsü gibi senin yardımcın olacak ve Tanrısal kuvvet yağmur gibi sana yağacaktır. Baha üzerine olsun." (*Bu levhi, Bayan Dr. Minu Deraşan tercüme etmiştir.*)

Abdülbaha Abbas

Allah'ın İspatı

TANRI VARLIĞININ DELİLLERİ VE BÜRHANLARI:

Hız. Abdülbaha buyuruyorlar;

“İnsanların kendi kendisini yaratmış olmayıp başka bir yaratıcı ve suret vericinin eseri bulunması, Tanrı varlığının ispatları cümlesindedir. İnsanı yaratanın insan gibi olmadığı şüphe götürmez bir gerçektir. Âciz bir varlık başka bir varlığı yaratamaz. Yaratıcının yoktan var edebilmek için bütün kemâlleri kendi nefsinde toplamış olması gerektir. Mümkün müdür ki yapı mükemmel olsun da yapıcı olmasın? Resim mükemmel olsun da ressam kendi sanatında eksik olsun, böyle şey olur mu? Çünkü resim onun sanatının eseridir, onun yarattığıdır. Aslında resim ressam gibi olmaz. Resim ressam gibi olsaydı kendi kendisini resmederdi. Resim ne derece mükemmel olursa olsun, ressama nisbetle son derece eksiktir. Binaenaleyh, imkân eksiklik kaynağıdır; Tanrı ise kemâl madenidir. İmkân âleminde görülen eksiklikler, bizzat Hakk'ın kemâline delâlet eder. Bakınız insan ne kadar âcizdir. Yaratıktaki bu âcizlik her şeye gücü yeten diri Tanrı'nın kudretine delildir. Kudret olmayınca âcz düşünülemez. Bu halde yaratıktaki âcz Hakk'ın kudretine delildir. Kudret olmayınca âcz tahakkuk etmez. Bu âcz bize dünyada bir kudret bulunduğunu bildirir. Meselâ, imkân âleminde fakirlik var, bir zenginlik olmalı ki fakirlik âlemde tahakkuk eylemiştir. İmkân âleminde cehil var, her halde bir ilim var ki cehil tahakkuk etmiştir. İlim olmasaydı, cehil tahakkuk etmezdi; çünkü cehil ilmin yokluğudur. Varlık olmasaydı yokluk gerçekleşemezdi. Bütün maddî varlıkların bir hüküm ve nizam altında bulunduğu ve hüküm, nizama karşı hiçbir veçhile direnmediği apaçık bir hakikattir. İnsan bile, ölüm, uyku ve saireye boyun eğmek

ARANAN GERÇEK

zorundadır. Bu demektir ki, insan bile bazı hususlarda mahkûmdur. Bu mahkûmiyetin bir hâkimi olması gerekir. Mümkünlüğün vasfı ihtiyaç ve bu ihtiyaç onun zatî lâzimesi (Öz gereklilik) olduğuna göre, bizzat müstağni olan Gani'nin mevcut olması gerekir. Meselâ, madem ki hasta vardır, sıhhatli de vardır. Sıhhatli olmasaydı, hastanın varlığı sabit olmazdı. İmdi, anlaşıldı ki, bütün kemalâtı kendinde toplamış olan güçlüler güçlüsü bir diri Tanrı vardır; çünkü O eğer bütün kemalâtı kendi nefsinde toplamamış olsaydı, O'nun da yaratıklar gibi olması icap ederdi. Ve sonra, varlık dünyasındaki en küçük sanat eseri bile bir sanatkârın varlığına delâlet eder. Meselâ, şu ekmeğe, o ekmeği yapıp meydana getiren bir kimse bulunduğu delâlet eder. Garip şey! Cüz'î varlıkların şekillerinde husule gelen değişiklik, o değişikliği meydana getiren bir âmile delâlet ediyor da bu uçsuz bucaksız varlık âlemi kendi kendine vücut bulmuştur, muhtelif unsur ve maddelerin birbirleri üzerine yaptıkları tesirden meydana gelmiştir deniyor. Ne kadar çürük ve boş bir düşünce!

Bunlar zayıf kimseler için nazarî delillerdir. İç göz açık olur ise, yüz binlerce açık deliller müşahede edilir. Bu şuna benzer; insan kendisinde bir ruh bulunduğunu hissedince, ruhun varlığını ispat edecek delile ihtiyaç kalmaz. Fakat ruhun feyzinden mahrum bulunanlar için haricî delil ikâmesine zaruret vardır.”(*Mufavezat-ı Abdülbaha*”*Bazı sorulara Cevaplar*” adlı kitabın 1996 yılı baskısından, sayfa 5-6)

Ulûhiyetin ispatında Hz. Abdülbaha'nın beyanı, basiret sahibi olan için yeterlidir.

Eğer insanı meydana getiren sebeplere, yani anne, baba, hücreler veya birleşim maddelerine bakacak olursak görüyoruz ki, her biri ya insan gibi kendi yaradılışından aciz, habersiz ve iradesiz veya insandan daha naçiz ve zayıftır. Oysa ki mübarek

ARANAN GERÇEK

beyanda da buyrulduğu gibi ‘aciz bir varlık başka bir varlığı yaratamaz.’

Göz veya insanın tanıma penceresi, şaşırtıcı görme teşkilatıyla, mükemmel bir görücü ve biliciyi kanıtıyor. Kulak veya zihni marifet ve işitme cihazı; Ulu, mükemmel, ezeli ve ebedî bir işiticinin örneği ve eseridir.

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar: “Varlık dünyasındaki en küçük sanat eseri bile bir sanatkârın varlığına delâlet eder...”

Örneğin, aydınlık için insanlık âlemi bir çok aşamalardan geçmiştir. İlk önce nebati yağlar ve çamur kaseleri, sonra, hayvan yağı, mum ve onun devamı gazlı lambalardan faydalanmışlardır. Şimdi ise elektrik dünün defterini kapatmış ve dünyayı kendine minnettar kılan azametli bir buluş haline gelmiştir. Acaba bu buluşlar, bu sanatlar kendi kendine mi ortaya çıkmıştır? Geçirdiği aşamalarla kendi kendine mi oluşmuştur veya irade ve şuur sahibi olanın fikrî ve düşüncesiyle bunlar keşif mi olmuştur? Acaba bu geçirdiği aşamalar her aşamada kendi zamanına uygun değil miydi? Eğer bu soruların cevabı olumlu ise, o zaman nasıl düşünebiliriz ki; bu kadar düzenli olan varlık âlemi, bütün canlılara hayat veren ay ve güneşiyle, sonsuz irade ve kudret sahibi tarafından yaratılmamış da, şuursuz ve iradesiz olan tabiat tarafından yaratılmıştır. Her eserin intizamı yaratıcısının ilim ve hikmetine delildir.

Buna şöyle bir örnek verebiliriz: Bir miktar mürekkebi tesadüfen bir parça kağıt üzerine döksek hiçbir zaman muntazam ve güzel bir yazı veya resim meydana gelir mi? Gelmez. Oysa ki, ne zaman güzel ve muntazam bir yazı veya resim görsek, şüphesiz diyebiliriz ki, bu eserin yapıcısı hikmet, irade ve şuur sahibidir.

Başka bir örnek: İnsan vücudunun otopsisinde görüyoruz ki, vücudun organlarından her biri bir sonuç ve fayda

ARANAN GERÇEK

için yaratılmıştır. Her birinin özel bir görevi vardır. Hatta en ince kılcal damarların bile vücut dünyasında bir ödev ve görevi vardır. Aynı zamanda beş duyu ve iç duyularımızın her biri de kendi yerinde mükemmel, muntazam ve ihtiyaca göre yaratılmıştır ve onlar olmadan vücut eksiktir. Şimdi hangi insafla diyebiliriz ki, bu eserlerin yaratıcısı şuursuz ve iradesiz tabiattır.

Yine başka bir delil: İnsanın akıl gücü cisiminden başkadır. Eğer insanı yaratan tabiattır dersek; nasıl olurda şuursuz tabiattan şuurlu ve akıl sahibi bir insan meydana gelir.

Peygamberlerin tarihçesini okuyanlar bilirler ki, zuhur zamanında Onların her birinden harikulâde ve tabiat üstü eserler açığa çıkar. Peygamberler dış güçten ve yardımdan yoksundurlar. Onlardan hiçbiri okula gitmemiş ve bilinen ilimleri tahsil etmemiştir. Fakat bütün hakikatleri açıklamışlardır. Filozofların akıllarının eremeyeceği bilgiler, eserler ve insan âlemine faydalı yenilikler getirmişlerdir. Öyleyse belli oluyor ki, bu İlâhî Zat'lar kendilerinin de buyurdıkları gibi olağanüstü bir güçten feyiz ve kemalât edinerek bize bahşediyorlar.

Aşağıdaki örnek büyük bir yazar ve bilim adamının Allah'ın varlığını ispat için kullandığı delil ve bürhanları içermektedir:

“ Farz edelim 10 tane gümüş paramız var. Basit bir hesapla sayarak cebimize atarız ve iyice karıştırıp birden ona kadar cebimizden çıkarırız. Fakat her çıkanı tekrar cebimize atarız ve karıştırırız. Basit bir hesap bize gösteriyor ki, bir numaranın birinci seferde çıkması için 1/10 şansımız var. Birinci ve ikinciye arka arkaya çıkarmak istiyorsak şansımız 1/100 olacaktır. Bir, iki ve üçü arka arkaya çıkarmak istiyorsak şansımız 1/1000 olacak ve bütün numaraları sırayla çıkarmak

ARANAN GERÇEK

istiyorsak 10 milyonda bir şansımız olacaktır. Bu hesap bize gösteriyor ki yeryüzünün bu kadar muntazam çalışması için hesaplar lazımdır. Ve yine gösteriyor ki tesadüfen bu kadar intizam imkânsızdır. Dünya saatte 1000 mil hızla kendi eksenini etrafında dönüyor. Eğer bu sürat 100 mil olsaydı gece ve gündüz on misli uzun olacaktı. Neticede bütün bitkiler bir günde yanacaktı. Şans eseri bir tomurcuk kalsa bile o da gece soğuktan donacaktı. Aynı şekilde güneş hayat kaynağıdır ve üst tabakasındaki hararet derecesi 12000 fahrenheit derecedir ve dünya ondan öyle bir uzaklıkta bulunmaktaki, tam kararı ile ısınıyor. Eğer şimdiki verdiği hararet yarısı olsaydı bütün canlılar donup mahvolurdu ve eğer şimdikinin yarısından fazla olsaydı hepsi yanardı.

Eğer dünyanın kabuğu iki veya üç metre daha kalın olsaydı hayvan âlemine lâzım olan oksijen kalmazdı. Yine okyanuslar birkaç metre daha derin olsaydı hidrokarbon ve oksijeni kendine çekerdi ve hiçbir çeşit bitki yaşayamazdı. Bu ve benzeri örnekler bize gösteriyor ki, tesadüfî hayat yaşantısı ihtimali kaç milyonda bir olacaktır.”

Hz. Abdülbaha Mübarek Hitabelerinde buyururlar: “ Meselâ insanın yaratılışına bak ve basitten mükemmeli bul. Bir insan vücudundaki organlara bak. Ne kadar birbirlerine yardımcıdırlar. En ufak bir organ başka bir organın zaruri malzemesidir. Aynı zamanda müstakil bir vazifesi var, fakat hepside bir amire bağlıdırlar. O amir her birinin vazifesini muntazam olarak bildiriyor, emir veriyor. Böylece hepsi birbirine yardımcı olarak vazifelerini tam muntazam vaktinde yerine getiriyorlar. Şimdi bakalım emir veren amir nedir? İşte o, bu gözle görülmeyen, akıl ve ruhtan ibaret olan insanın manevî gücüdür. Bu akıl gücüne bir hastalık gelse, bütün vücut intizamını kaybeder, organlar vazifelerini muntazam olarak yerine getiremezler. Gerçi o görünmüyor ama eserleriyle

ARANAN GERÇEK

varlığını ispat ediyor. Öyleyse belli ve sabit oldu ki, hakikî, ezeli, muazzam zâtı küllinin iradesi altına girdiği vakit sonsuz ve azametli kâinat vazifesinde muvaffak olacaktır.”

Bir Fransız yazar ve bilim adamı, Tanrı'nın ispatını ilmi delillerle şöyle anlatıyor: “Bazen bir şeyi meydana getirmek için 1000 tane araç yapılır. Bunların güzel ve çirkin olması önemli değildir. Örneğin, bu saatin içinde 100 tane vida ve diğer ufak parçalar vardır. Bunların ölçüleri milimetresine kadar dikkatle ölçülmüştür. Bunların birisi belli olan ölçüden bir milimetre büyük veya küçük olsa o saat çalışmaz. Neden bir saat bir süre çalıştıktan sonra çalışmaz? Çünkü vidaların birisi aşınmıştır. Aynı kıyas televizyon için de söz konusudur. Televizyon resim gösteriyor, ses veriyor. Acaba diyebilir miyiz ki; bu saat veya televizyon kendi tabiatında veya rastlantı sonucu meydana gelmiştir.

Everest dağını keşfettikleri zaman, oradan bir televizyon getirip onun tabiatta tesadüfen meydana geldiğini söylemiş olsalardı; herkes bunların akıllarından zoru mu var diyecekti.

Aynı şekilde insan vücudu milyonlarca alaşım ve parçadan meydana gelmiştir. Eğer bu moleküllerden bir tanesi bozulursa o beden kendi görevini yapamaz.

Eğer bir yazı makinesi ve bir deste kağıdı bir şempanzenin önüne koysak, acaba Shakespeare'nin bir şiirini veya bir cümlesini yazabilir mi? “ Sonunda yazar şöyle diyor:” Öyleyse belli oluyor ki perde arkasında gizli bir yaratıcı vardır.”

Diğer bir örnek: İki bilim adamından birisi Tanrı'nı varlığına inanıyor, diğeri ise her şeyin tabiattan rastlantı sonucu meydana geldiğini söylüyor. Bu iki arkadaş çoğu zaman Allah'ın varlığı hususunda tartışıyorlar. Nihayet Tanrı'ya

ARANAN GERÇEK

inanan bilgin bir dünya küresi maketi yapıyor. Bu maketin bir güneşi, ayı, gündüz, gece ve yıldızları vardır. Elektrikle dönüyor, belli saatte gündüz olup her taraf güneşle aydınlanıyor. Bir süre döndükten sonra gece olup ay çıkıyor, yıldızlar görünüyor.

Bir gün tabiata inanan arkadaşını çağırıyor. Arkadaşı: “Ne kadar güzel bir dünya küresi yapmışsın “ diyor. Ev sahibi: “ Ben yapmadım, tabiatın rastlantı eseridir” diyor. Tabiata inanan: “ Sen yaptın, tabiat böyle bir şey yapar mı? “ Tanrı’ya inanan ev sahibi: “ Bu kocaman evren, bu kadar düzeniyle, gece, gündüzü, mevsimleriyle tabiatın rastlantı eseri oluyor da, bu küçük küre olamaz mı?”

Bu olay, tabiata inanan bilim adamının fikrinin değişmesine neden oluyor.

Hz. Bahauallah’ın Levihleri Kitabından :

(1994 yılı baskısı sayfa 166-168)

Filozoflar Levhi:

“Söyle: Filozoflar Kadîmi inkâr etmemişlerdir; bilâkis çoğu O’nun irfanının hasretiyle bu hayata göz kapamışlardır; nasıl ki onlardan bazıları buna şahadette bulunmuşlardır. Senin Rabb’in, gerçekten , haber verici haberdardır.

Doktor Bukrat (Hippocrate) büyük filozoflardan biri olup Tanrı’ya ve saltanatına inanırdı.

Ondan sonra Sokrat (Socrates) geldi. O, faziletli ve takvalı bir filozof idi. O riyazetle meşgul olur, nefsini dünyevî arzularından geri tutar, dünya zevklerine rağbet göstermezdi; bir dağa çekilerek uzlet ihtiyar etmiş, bir mağarada oturmuş, halkı puta tapmaktan men eylemişti. O, onlara Rahman’ın yolunu öğretti. Nihayet cahiller onun aleyhine ayaklanarak onu tutup zindanda öldürdüler. Bu süratli kalem işte sana böyle anlatıyor. Bu adamın felsefede ne keskin bir gözü var! O, bütün filozofların efendisi olup felsefede büyük bir üstat idi. Biz

ARANAN GERÇEK

tanıklık ederiz ki, o hikmet meydanının şehsüvarlarından ve O'nun hizmetinde kaim bulunan kimselerden idi. Gerek zamanının insanlarına malûm bulunan ve gerek onlardan gizli kalan bilgilerde derin bilgisi vardı. Sanki o, Ulu Deniz bu nurlu kevser ile taşınca, ondan bir yudum içmeye muvaffak olmuştu. Bu zattır ki galebe ile mevsuf olan mahsus ve mutedil tabiata ittilâ peyda etmiştir. Onun ittilâ peyda ettiği bu tabiat, eşya içerisinde insan ruhuna en benzer olanıdır. O, onu cevvanî cesetten istihraç etmişti. Onun bu sağlam yapı etrafında ileri sürdüğü bazı fikirler vardır ki zamanımızın hükemesine sorulsa onları kavramaktan aciz gösterirler. Senin Rabb'in hakikati söyler ve fakat çoğu insanlar anlayıştan mahrumdurlar.

Ondan sonra İlahî Eflatun (Plato) geldi. Bu zat, adı geçen Sokrat'ın talebelerinden olup ondan sonra hikmet kürsüsüne oturdu. O, Tanrı'ya, bütün olmuş ve olacak her şeye müheymin Tanrı ayetlerine inandı.

Onu Eristoteles adlı meşhur filozof takip etti. Buhar kuvvetini keşfeleyen odur. Bunlar hep kavmin ulularından ve ileri gelenlerinden olup hepsi de ilimlerin dizginini elinde tutan Kadimi ikrar ve itiraf etmişlerdir.

Ben sana Belinus'un bir münasebetle söylediği bir sözü de anlatacağım. Bu zat, hikmet babasının zebercedî elvahta işaret eylemiş olduğu yaratılış sırlarına vukuf peyda etmişti. Bu sözü nakletmekten maksadımız, bu açık levihte beyan eylediğimiz hususlara herkesin inanıp kanaât getirmesidir. Bu levih öyle bir levihtir ki ondan, adalet ve marifet elleriyle sıkılacak olur ise, imkân âleminde bulunanları canlandıracak hayat ruhu akar. Ne mutlu bu denizde yüzüp aziz ve mahbub olan Rabb'ini tesbih eyleyene!

ARANAN GERÇEK

Vahyin hoş kokuları senin Rabb'inin ayetlerinden öyle yayıldı ki hiçbir kimse -gözden, kulaktan, akıldan ve bütün insanî vasıflardan tecerrüd etmedikçe- onu inkâr edemez. Senin Rabb'in buna tanıklık eder, ama insanlar bilip anlamıyorlar.

O şöyle diyor: 'Ben, acibeler ve tılsımlar sahibi filozof Belinus'um' Ondan yayılan bilgiler ve sanatlar başka herhangi bir kimseden yayılmamıştır. O huzu' ve ibtihalın en yüksek mertebelerine çıkmıştır. Bak o, Gani ve Müteal Olan ile münacatta bulunur iken ne diyor:' Rabb'imın iki eli arasında bulunuyorum. Ben O'nun nimetlerini ve lütuflarını anıyorum. Ben O'nu, O'nun kendi kendini vasıflandırdığı gibi vasıflandırıyorum; tâ ki, ben, benim sözümü kabul eyleyenler için bir rahmet ve hidayet olayım.' Ve o devam ediyor.' Rabb'im! Sen İlâhsın, Senden başka İlâh yok. Sen yaradansın ve Senden başka yaradan yok. Beni destekle, bana yardımda bulun; çünkü yüreğim titriyor, mafsallarım acıyor, aklım gidiyor, fikrim işlemekten kalıyor. Bana kuvvet ver ve dilimi söylet ki hikmetle konuşayım.' Ve o şöyle bitiriyor:' Sen gerçekten bilicisin, hikmetlisin, kadîm ve rahîmsin.'

O yaradılışın sırlarına ve Hermesî elvahta yazılı gizli remizlere vukuf hasıl eden filozoftur. Biz zikrettiğimizden ziyadesini zikretmek istemiyoruz. Ruhun kalbime ilka eylediği:' O'ndan başka bilici, kudretli, koruyucu, izzetli ve övülmüş Tanrı yoktur' sözünü anmakla yetineceğiz. Hayatıma yemin olsun, bu gün Sidre, âlemde: 'Benden özge tek ve her şeyden haberli bir İlâh yoktur' sözünden başka bir söz söylemek istemiyor..."

Ruhun Varlığı ve Ebedîliği Hakkında

Bahau'llah'ın Sesi Kitabından : (1987 yılı baskısı, sayfa 82, bölüm 82)

“İnsan ruhunun tabiatını soruyorsun. Bil ki: Mâhiyetine ekser alimlerin akıl erdiremediği ve sırrını en keskin fikirlerin bile çözmekten âciz kaldığı insan ruhu, Tanrı'nın bir ayeti bir işaretidir. Bütün yaratıklar içerisinde Yaratıcısının üstünlüğünü ilk ilân eden, izzetini ilk tanıyan, hakikatine ilk sarılan ve önünde ilk secdeye varan odur. İnsan ruhu sadakatle Tanrı'ya sarılırsa O'nun nuruna makes olur ve önünde sonunda O'na döner. Yaratıcısına sadakatte kusur ederse kendi nefis ve havasının esiri olarak sonunda bunların derinliklerinde çöker kalır.”

Bahau'llah'ın Sesi Kitabından: (Sayfa 79-80, bölüm 80)

“ Tanrı Elçi ve Seçkinlerinden başka insanoğullarının öldükten sonra da bu hayattaki ferdiyet, şahsiyet, şuur ve idraklerini muhafaza edip etmeyeceklerini soruyorsun. Diyorsun ki: Eğer evet ise, nasıl oluyor da baygınlık ve şiddetli hastalık gibi nisbeten cüz'i arızalar insanoğlunun ruhi melekelerine tesir edip onun şuur ve idrakini giderebiliyor ve bütün bedenini çürüyüp unsurlarının dağılması demek olan ölüm onun idrakini tahrip etmekten ve şuurunu söndürmekten âciz kalıyor? Organları çürüyüp dağılan şuur ve şahsiyetin devamı nasıl tasavvur edilebilir?

Bil ki: İnsan ruhu bedenî ve fikrî arızalardan münezzehtir. Hastanın zaaf alâmetleri göstermesi ruhu ile bedeni arasına giren bir takım engellerden ileri gelir; çünkü, ruh bedene gelen hastalıklardan müteessir olmaz. Lâmbanın ışığını göz önüne getir. Hariçten bir nesne onun verdiği aydınlığa engel olabilirse de ışık kendisi aynı kuvvet ve şiddetle

ARANAN GERÇEK

parlamaya devam eder. Bunun gibi de, insan vücuduna arız olan her hastalık, ruhu kendi zatî kuvvet ve kudretini göstermekten alıkoyan bir engeldir. Fakat ruh, bedenden ayrılınca, bu dünyadaki hiçbir kuvvete kıyas kabul etmeyen bir üstünlük ve nüfuz gösterir. Her temiz ve nezih ruh büyük bir kudret kazanarak tarif edilmez bir saadete nail olur.

Kile altına konulan lâmbaya bakınız. Işığı parlar, fakat göze görünmez. Onun gibi, bulutla örtülen güneşi de göz önüne getir. Gerçekte bu ışık kaynağı değişmemiş olduğu halde parlaltısı eksilmiş görünür. İnsan ruhu güneşe, yeryüzünde olan her şey ise bedene benzer. Araya dışarıdan bir engel girmedikçe beden ruhun ışığını tamamiyle inikâs ettirir, onun kuvvetiyle desteklenir durur. Araya bir perde girince o ışığın parlaklığı azalmış görünür.

Bütün bütüne bulutlar arkasına gizlenmiş olan güneşi tekrar göz önüne getir. Dünya hâlâ onun ışığı ile aydınlanırsa da aldığı ışığın miktarı bir hayli azalmış bulunur. Bulutlar dağılmadıkça güneş bütün parlaklığıyla parlamaz. Bulutun varlığı veya yokluğu güneşin zatî parlaklığı üzerinde müessir değildir. İnsan ruhu bedeni aydınlatan ve besleyip büyüten güneştir. Bu böyle bilinmelidir.

Ağaç içerisinde teşekkülünden önce, gizli olarak mevcut meyveyi de düşün. Ağaç parça parça doğransa meyveden bir eser veya meyvenin en ufak bir kısmı keşfedilemez. Zamanı gelince, gördüğün gibi, bütün güzellik ve olgunluğuyla meydana çıkıp görünür. Hatta bir kısım yemişler ancak dallarından ayrıldıktan sonradır ki tam bir kemâl ve inkişafa nail olurlar.”

Bahaullah'ın Sesi Kitabından: (Sayfa 81-82, bölüm 81)

“ İnsan ruhunu ve onun ölümden sonra bekasını soruyorsun. Bil ki: Ruh bedenden ayrıldıktan sonra ilerliye

ARANAN GERÇEK

ilerliye nihayet, asırların ve devirlerin tevalisi veya dünya hadiseleriyle değişmeyen bir heyette Tanrı'nın katına erişir. Allah'ın melekûtu, saltanatı, ceberrutu ve iktidarı süresince o da baki olur. Ondan Allah'ın eserleri, sıfatları, inayet ve lûtufları zuhura gelir. Kalemim bu makamı ve bu makamın yüceliğini hakkıyla tarif ve tasvire gelince hareketten kalır. İnayet eli ruhu dil ile anlatılamayacak ve dünyevî hiçbir şeyle anlamayacak bir makam ile müşerref kılar. Ne mutlu o ruha ki insanların zan ve şüphelerinden münezze olarak bedenden ayrılır. Böyle bir ruh Rabb'in iradesine göre hareket edip en yüksek cennete girer. Cennet kızları ve semavî köşklerin sakinleri onun çevresinde döner; Tanrı nebi ve velileri ile muaşeretinde bulunur; Onlarla konuşarak âlemlerin Rabb'ı olan Allah'ın yolunda başına gelenleri onlara anlatır. Böyle bir ruha arşın ve yerin Rabb'ı Allah'ın âlemlerinde kendisine mukadder olan makam söylenecek olsa, muhakkak o yaklaşılmaz, yüce, mukaddes ve nurlu makamın iştiyâkıyla derhal tutuşup yanar... Ruhun ölümünden sonraki keyfiyeti tasavvur edilemez; esasen bunun insanlara tamamıyla açıklanması da münâsîp ve caiz değildir. Tanrı peygamber ve elçileri insanlığın Tanrı doğru yoluna kılavuzlanması maksadıyla gönderilmişlerdir. Gaye, insanların, ölüm saatinde, tam bir temiz yüreklilik ve ferâgat içerisinde Hak Taalanın Arşına yükselmelerini sağlayacak bir terbiye görmeleridir. Hayatıma yemin olsun ki: Bu ruhlardan intişâr eden ışık dünyanın ilerlemesine ve milletlerin yükselmesine sebeptir. Onlar varlık dünyasını mayalayan maya, dünyada görülen güzel sanatların ve acâip şeylerin mülhimidirler. Bulut onlar sayesinde yağmuru yağdırır, toprak onlar yüzünden meyvesini verir. Sebepsiz; illersiz, muharriksiz hiçbir şey yoktur. Ferâgat timsali olan bu ruhlar varlık âleminde en büyük iç tepki olagelmiş ve ola gideceklerdir. Bu dünya ile öbür dünya arasındaki fark rahîm âlemi ile bu âlem arasındaki fark gibidir. Ruh Tanrı katına varınca ölümsüzlüğüne, semavî meskenine

ARANAN GERÇEK

yaraşır bir şekle girdirilir. Bu ölümsüzlük zamanî ölümsüzlüktür, zatî ölümsüzlük değildir; çünkü birincisi illetle mesbuktur, ikincisi ise illetle mesbuk değildir. Zatî beka Tanrı Taalaya özgüdür. Ne mutlu ariflere! Peygamberlerin yaşayış ve davranışlarını inceleyecek olursan bu dünyadan başka dünyaların mevcut bulunması gerek olduğuna kanâat getirirsin. Hakikî ilim ve hikmet sahiplerinin çoğu, Levhi Hikmette Kalemî Alâ'dan nazil olduğu veçhile, semavî kitaplarda yazılı şeyleri tasdik edegelmişlerdir. Tabiattan başka bir şey tanımayan materyalistler bile kendi eserlerinde peygamberlerin büyüklüğünü kabul ederek onların ancak insanları terbiye eylemek gayesiyle cennet ve cehennemden, mükâfat ve mücâzattan bahsettiklerini söylemişlerdir. Demek ki, herkes, kanı ve görüşü ne olursa olsun, Tanrı peygamberlerinin üstünlüğünü tanımıştır. Bu Mücerred Cevherlere kimisi feylesof, kimisi Tanrı'nın vahiy vasıtası demişlerdir. Bu vasıfta olan kimseler Tanrı âlemlerini bu âleme münhasır bilselerdi kendilerini hiç düşman eline teslim ederler miydi? Başka hiçbir insanoğlunun çekmediği bunca zahmet ve meşakkatlere hoş gönülle katlanırlar mıydı?"

Bahaullah'ın Sesi Kitabından : (1987 yılı baskısı sayfa 83, bölüm 82)

“Bana ruhun bedenden ayrıldıktan sonraki halini de sormuştun. İyi bil ki: Bir insanın ruhu Tanrı'nın yollarında yürümüş ise muhakkak surette tekrar dönüp Sevgilinin celâline kavuşur. Hakk'a yemin olsun ki, böyle bir ruh dile ve kaleme gelmez bir makama erer. Allah'ın Emrine sadık kalıp O'nun yolunda sebat ve istikamet göstermiş olan ruh, bu ölümlü dünyadan ayrıldıktan sonra öyle bir kudret kazanır ki, Kadiri Mutlak'ın yaratmış olduğu bütün âlemler ondan istifade edebilir. Böyle bir ruh, Manevî Padişahın ve İlâhî Mürebbinin izin ve iradesiyle, varlık dünyasını mayalayan temiz bir maya

ARANAN GERÇEK

rolünü oynar, dünyadaki sanat ve harikaların zuhuruna vasıta olan kudreti verir. Hamur, ekşimek için mayaya muhtaçtır. Ferâgat timsali olan ruhlar bu dünyanın mayasıdır. Düşün ve müteşekkir ol.”

Bahau'llah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı sayfa 87,88 bölüm 86)

“ Şimdi de insan ruhlarının bedenden ayrıldıktan sonra birbirlerini tanımaya devam edip etmeyecekleri soruna gelelim. Bil ki: Kızıl Gemiye girip yerleşen Bahailer birbirlerine candan bağlı arkadaş olacaklardır. Yaşayışlarında, özleyişlerinde, amaç ve çabalarında görülen birlik onları tek bir ruh gibi kılar. Onlar cidden haberdar, keskin gözlü ve anlayışlı olanlardır. Bilici ve Hikmetli katından takdir buyrulan budur.

Tanrı Gemisinde yer almış olan Bahailer birbirlerinin hal ve durumundan tamamiyle haberdirdirler. Onlar birbirlerine ülfet ve samimiyet bağlarıyla bağlıdır. Fakat bu hal onların inan ve gidişine bağlıdır. Aynı derece ve makamı haiz bulunanlar birbirlerinin kabiliyet ve vaziyetlerini iyi bilirler. Aşağı dereceden olanlar ise yukarı dereceden olanların makamlarını gereği veçhile anlayamadıkları gibi meziyetlerini de hakkıyla takdir edemezler. Her biri Rabb'ından kendi hissesini alır. Ne mutlu âlemlerin sultanı olan güçlü, yargılayıcı ve acıyıcı Tanrı'ya dönünceye kadar O'na yönelmiş ve O'nun sevgisinde sebât göstermiş olanlara!

İmandan mahrum gidenler -ve Ben buna şahadet ederim- son nefeslerini verdikleri sırada bu hayatta iken elden kaçırdıkları iyi şeylerin farkına varacaklar, hallerine ağlayıp inleyecekler, dik başlarını Tanrı'nın önünde eğeceklerdir. Onların bu hali ruhları bedenden ayrıldıktan sonra da bu minval üzere sürüp gidecektir.

ARANAN GERÇEK

Şurası gün gibi açıktır ki: Her insan, ölümünü müteakip, bu dünyadaki amellerinin değerini takdir edecek ve işlediği işlerin mâhiyyetini anlayacaktır. İlâhî kudret ufkunda ışıldayan Güneşe yemin olsun ki: Biricik Gerçek Tanrı'ya uymuş olan kimseler bu hayatı bırakır bırakmaz, tasvire gelmez bir saadet ve sevinç duyarlar; dalâlet içerisinde yaşamış olan kimseler ise tasavvura sığmaz bir korku ve dehşet içerisinde titreşirler. Bütün dinlerin Rabb'ı olan Yüce Varlığın lütuf ve inayetleriyle ebedî ve halis şarabı içmiş olan kimseye ne mutlu..."

RUH, AKIL VE NEFİS ARASINDAKİ FARK:

Hız. Abdülbaha buyuruyorlar:

"..Bütün ruhlar beşe ayrılır: Nebat ruhu, hayvan ruhu, insan ruhu, iman ruhu, Ruhulkûds. Nebat ruhu, başka varlıkların tohum üzerindeki tesirinden ileri gelen büyüme kuvvetidir. Hayvan ruhu, unsurların birleşip karışmasından ileri gelen toplu bir duygu kuvvetidir. Terkip tahlile uğrayınca, bu kuvvet de yok olur gider. Bunun misali şu lambadır. Yağ, fitil ve ateş bir araya gelince lamba yanar. Bu terkip tahlile uğrayınca, yani toplanan cüziler birbirinden ayrılınca, lamba da söner. İnsanı hayvandan ayırt eden insan ruhu ise nefis-i natikanın ta kendisidir. Bu iki isim, insan ruhu ve nefis-i natika, aynı anlama delâlet eder. Filozoflarca, nefis-i natika tabir edilen bu ruh başka varlıklara hakimdir; beşere mukadder olduğu nisbette eşyanın hakikatini keşfeder; mümkünlerin hassa ve tesirlerine, varlıkların niteliklerine ve özelliklerine vukuf peyda eder. Bununla beraber, insan ruhu, iman ruhu ile desteklenmedikçe, İlâhî sırlar ve Lâhûtî hakikatler hakkında bilgi sahibi olamaz. Bunun misali aynadır. Ayna her ne kadar da temiz, güzel ve şeffaf olsa, yine ışığa muhtaçtır. Güneşin ışığı ona vurmamakça Tanrı sırlarını sezemez. Akıl tabirine

ARANAN GERÇEK

gelince: Bu, insan ruhunun kuvvetidir. Ruh, yanan fitil mesâbesindedir. Akıl o yana fitilden intişâr eden ışık gibidir. Ruh ağaç mesâbesindedir, akıl ise o ağacın meyvesidir. Akıl ruhun kemâlidir ve onun ayrılmaz sıfatıdır. Akıl, güneşin zafî lâzimesi bulunan şua gibidir. Şu izah, kısa olmakla beraber, mükemmeldir. Artık siz kendiniz düşünüp bu mevzuu işleyiniz.”(*Mufavezat-ı Abdülbaha “Bazı sorulara cevaplar” adlı kitabın 1996 yılı baskısından,sayfa 175*)

RUHUN EBEDİLİĞİ HAKKINDA:

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“ Semavî kitaplarda ruhun bekasından bahsedilmiştir. Ruhun bekası İlahî Dinlerin temelidir, zira iki türlü mucâzat ve mükâfat vardır: Vücdî sevap ve azap, uhrevî mucâzat ve mükâfat. Vücdî cennet ve cehennem İlahî bütün âlemlerde vardır, ister bu âlemde ister ruhanî melekûtî diğer âlemlerde olsun. Mükâfat husulü ebedî hayata kavuşmaktır. Bunun içindir ki Mesih: Şöyle yapınız veya böyle yapınız ki ebedî hayata kavuşasınız; sudan ve ruhtan doğunuz ki melekûte giresiniz diyor. Vücdî mükâfat, insanın hakikatini süsleyen faziletler ve kemâllerdir. Meselâ, zulmanî iken nuranî olur; gafil iken ayık olur; uyur iken uyanmış olur; ölü iken diri olur; sağır iken işitici olur; zeminî iken semavî olur; cahil iken âlim olur; kör iken görür olur; nasutî iken melekûtî olur. Bu mükâfat sayesinde ruhtan doğar, yeni bir yaratık olur. İncil’de havariler hakkında nazil olan şu: ‘ kandan, etten ve insan iradesinden dünyaya gelmiş olmayıp Allah’tan doğmuşlardır.’ Ayetinin mazharı olur. Bu demektir ki, onlar beşerin tabiatı gereği bulunan hayvanî ahlâk ve sıfattan kurtularak Tanrı feyzi demek olan ruhanî sıfatlarla vasıflanmış olurlar. Doğmanın manası budur. Bu gibilerin katında Hak’tan perdelenmek kadar büyük bir azap yoktur; nefsanî rezaletlerden, zulmanî sıfatlardan, fitrî

ARANAN GERÇEK

alçaklıktan, şehvete düşkünlükten daha şiddetli bir ceza yoktur. İman ruhu sayesinde bu rezaletlerin karanlıklarından kurtulup Hakikat Güneşinin parıltısı ile münevver ve bütün faziletler ile şereflenince, bunu en büyük mükâfat sayarlar, hakikî cennet bilirler. Manevî mücâzat da bunun gibidir. Vücutî azap ve eziyet deyince, bundan anladıkları, tabiat âlemine müptelalık, Hak'tan perdelenme, cehalet, nefsanî arzulara düşkünlük, hayvanî rezaletlere kapılma, yalancılık, zulüm, cefa, dünya işlerine boğulma, şeytanî düşüncelere dalma gibi bir takım kapkara sıfatlarla vasıflanmış olmaktır. Bunu, cezaların ve işkencelerin en büyüğü sayarlar.

Uhrevî mükâfata gelince: Bu ebedî hayattır. Ebedî hayat bütün semavî kitaplarda sarahatle zikrolunmuştur. Ebedî hayat ilâhî kemâller, ebedî bağış ve sonsuz saadettir. Uhrevî mükâfat, bu dünyadan yükseldikten sonra ruhanî âlemlerde edinilecek kemâller ve nimetlerdir, Vücutî mükâfat ise, bu âlemde tahakkuk eyleyen gerçek nuranî kemâllerdir. Bu nevi mükâfat ebedî hayata yol açar, çünkü vücutî mükâfat varlığın kendisinin ilerlemesidir. Bunun misali: İnsan nutfe âleminden buluş mertebesine erer ve: ' Mübarek olsun yaradanların en güzeli' ayetine mazhar olur. Uhrevî mükâfat, Allah'ın melekûtünde türlü ruhanî nimetler, içte beslenen arzuların husulü, ebedî cihanda Rahman'ın mülâkatı gibi ruhanî nimetler ve lütuflardır. Uhrevî mücâzat da bunun gibidir. Uhrevî azap Allah'ın özel inayetlerinden ve O'nun şüpheden âzâde bağışlarından mahrumluk, varlık merdiveninin en aşağı basamağına düşmektir. Bu Tanrı lütuflarından mahrum kalanlar – ölümden sonra baki de kalsalar- hakikat ehli katında ölü sayılırlar.

Ruhun ölümsüz olduğunu gösteren aklî delil şudur ki: Yok olan bir şeyin eseri olmaz. Yani mutlak yoktan herhangi bir eser meydana gelmez, çünkü eser varlığın fer'idir, fer'i ise

ARANAN GERÇEK

aslın varlığı ile bağlı bulunmaktadır. Meselâ, yok olan bir güneşten ışık yayılmaz; yok olan bir denizin dalgası olmaz; yok olan bir buluttan yağmur yağmaz; yok olan bir ağaç meyve vermez; yok olan bir kimsenin hiçbir görünmesi olmaz. Şimdi varlığın eserleri meydanda olduğuna göre, eser sahibinin mevcut olması gerektir. Bakınız: Mesih'in saltanatı hâlâ mevcuttur. Yok olan bir sultandan bu azamette bir saltanat nasıl zahir olur? Yok olan bir denizden böyle dalgalar nasıl yükselir? Yok olan bir çiçek bahçesinden nasıl olur da böyle güzel kokular yayılır? Bakınız: Organları dağılan ve unsurlardan meydana gelen bileşimi çözülen bütün varlıkların eserleri, hüküm ve nişanları hemen yok olur. Bu, cansızlar, bitkiler ve hayvanlar için vâkidir. Biricik istisna insanın hakikati ve beşerin ruhudur. Azaları birbirinden ayrılan, parçaları dağılan, terkibi ayrışan insan ruhunun yine de eseri, nüfuz ve tasarrufu mevcut ve karardır. Bu mesele çok incedir, iyi düşününüz. İleri sürdüğümüz bu delil, akli bir delildir; akıl sahipleri onu akıl ve insaf terazisinde tartınsınlar. İnsan ruhu müjdelenir, melekûtün cazibesine tutulur, iç gözü açılır, ruhanî kulağı kuvvetlenir ve ruhanî duyguları doymun olursa, o zaman ruhun ölmezliğini güneş gibi apaçık görür, ilâhî müjdeler ve işaretler onu sarar. “ (*Mufavezat-ı Abdülbaha “ Bazı sorulara cevaplar” adlı kitabın 1996 yılı baskısından, sayfa 184-5-6*)

RUHUN EBEDİLİĞİ HAKKINDA:

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“...Bil ki, insan ruhunun iki türlü tasarruf ve idraki, yani nev'i, işi ve idraki vardır: Birincisi, organlar vasıtasıyladır. Göz ile görür, kulak ile işitir ve dil ile konuşur. Bunlar ruhun yaptıkları, insan hakikatinin idrakleridir. Fakat bu yapılan şeyler hep alet ve organ vasıtasıyla; yani gören ruhtur, ama göz vasıtasıyla; işiten ruhtur, ama kulak vasıtasıyla; konuşan ruhtur,

ARANAN GERÇEK

ama dil vasıtasıyla. Ruhun öbür türlü tasarruf ve amelleri aletsiz, vasıtasız, organsızdır, uyku halinde olduğu gibi. İnsan uykuda gözsüz görür, kulaksız işitir, dilsiz konuşur, ayaksız yürür, hülâsa, bu tasarruflar aletsizdir, vasıtasızdır, çok defa insan uykuda bir rüya görür, eseri bir yıl sonra olaya uygun olarak ortaya çıkar. Yine çok defa vâkidir ki, bir kimse uyanık iken çözemediği bir problemi rüyasında çözer. Göz, uyanıklıkta ancak kısa bir mesafeden görebilir, hâlbuki insan rüya âleminde doğuda iken batıyı görür. Uyanıkken halihazırını görür, uykuda ise geleceği görür, uyanık iken süratli vasıtalarla saatte olsa olsa yirmi fersah mesafe kattığı halde rüyada hemen bir göz açıp kapamada doğuyu ve batıyı boylar, çünkü iki türlü seyri vardır: Vasıtasız, yani ruhanî seyir; vasıtalı, yani cismanî seyir. Kuşun uçuşu cismanî bir seyirdir. Nakil vasıtasıyla olan hareket, bir cismanî seyirdir. Beden uykuda ölü gibidir; ne görür, ne duyar, ne işitir, ne şuuru var, ne idraki. Uykuda insanın kuvvetleri düzensiz olur, ruh ise diri ve bakidir; hatta nüfuzu, uçuşu, idraki daha çoktur. Bedenin ölmesiyle beraber ruhun da öldüğüne hükmetmek kafesin kırılmasıyla içindeki kuşun da öldüğüne hükmetmeye benzer. Kafesin kırılması kuşun umurunda mı? Beden kafes, ruh ise onun içindeki kuş gibidir. Biz görüyoruz ki, bu kuş kafes olmadan da rüya âleminde uçuyor, binaenaleyh, kafes kırılacak olursa, kuş mevcut ve kararlıdır; hatta bu takdirde onun duyguları artar, anlayışı çoğalır, daha ziyade ferahlanır ve hakikatte sanki cehennemden cennete ulaşır, çünkü şükredici kuşlar için kafesten kurtulmak gibi cennet olmaz. İşte, şehitlerin bu kadar neşe ve sevinç içerisinde ölüm meydanına koşmalarının sebebi budur. Ve yine, insanın gözü uyanıklıkta nihayet bir saatlik mesafeyi görür; çünkü ruhun beden vasıtasıyla kullanılışı bu kadardır; fakat basiret ve akıl gözüyle Amerika'yı görür, orayı idrak eder, oranın ahvalini keşfeder, işleri idare eder. Şimdi, eğer ruh bedenin aynisi olsaydı, basiretinin kuvveti de ancak o kadar olması lazım

ARANAN GERÇEK

gelirdi. Şu halde anlaşıldı ki, ruh cesetten ayrıdır. Kuş başkadır kafes başka. Ruhun kuvvet ve nüfuzu, arada ceset olmazsa daha şiddetlidir. Bunun için diyebiliriz ki, alet işlemez olursa, aletin sahibi yine kendi işinde berdevamdır. Meselâ, kalem kırılır ve işlemez olursa yazıcı sağ ve hazırdır. Ev yıkılırsa ev sahibi baki ve berkarardır. Bu söylediğimiz ruhun ölümsüzlüğüne ait akli deliller cümlesindedir.

Başka bir delil daha: Beden zayıflar, şişmanlar, hastalanır, sıhhat kazanır; yorulur, dinlenir; hata bazen el kesilir, ayak kesilir, cismanî kuvvetler çalışmaz olur, göz görmez olur, kulak işitmez olur, dil konuşmaz olur, üyeler felce uğrar; hülâsa ceset külliyen haleldar olur, bununla beraber, ruh aslındaki hali ve kendi ruhanî idraklerini muhafaza eder, ne eksilir ne bozulur. Ceset ise büyük bir hastalığa ve afete tutulunca, ruhun feyzinden mahrum kalır. Tıpkı ayna gibi. Ayna kırılır, paslanır ve toz bağlar ise güneşin ışığı onda görünmez, feyzi kendini göstermez.

İnsan ruhunun beden içerisinde olmadığını evvelce söylemiştik; çünkü soyut olup girip çıkmadan münezzehtir. Girip çıkma cisimlerin vasfındandır, özelliğindedir. Ruhun cesede bağlılığı güneşin aynaya bağlılığı gibidir.

Hülâsa insanın ruhu daima aynı hali muhafaza eder; ne beden hastalanmasıyla hastalanır, ne beden sıhhat kazanmasıyla sıhhat kazanır. Ne alil olur ne zayıf, ne zelil olur ne hakir, ne hafifler ne küçülür. Demek isteriz ki, bedendeki bezginlik ruha hiçbir şekilde hâlel getirmez, ruh üzerinde tesir yapmaz, vücut ne kadar da zayıf ve nahif olsa, el, ayak ve dil kesilecek olsa, işitme ve görme yetileri bozulsa bile, ruhta herhangi bir arıza husule gelmez...”(*Mufavezat-ı Abdülbaha “Bazı sorulara cevaplar” adlı kitabın 1996 yılı baskısından, sayfa187-8-9*)

ARANAN GERÇEK

Yukarıda Hz. Abdülbaha ruhları beşe bölmüşlerdi:

Ruhun Özellikleri:

Cisimlerde olan ruh : Kimyasal özellikleri var.

Bitkilerde olan ruh : Cisimlerdeki özelliklerine ilâveten nefes alma, gelişme, çoğalma, gıda alma ve bitki hareketleridir.

Hayvanlarda olan ruh : Bitkilerdeki özelliklerine ilâveten görme, işitme, tat ve koku alma, zekâ, hafıza, intikam, sevgi ve cinsel duygulardır.

İnsanlarda olan ruh : Hayvandaki özelliklerine ilâveten, nefs-i natika (insanî ruh) vardır. Ve hepsine hüküm sürüp, eşyaların iç gerçeklerini keşfedebilir. Fakat imanî ruhla donatılmazsa, ilâhî sırların gerçeklerini anlayamaz. Zira alt derecede olan üst derecede olandan habersizdir.

Mübarek eserlerde insan ruhunun uyanmasını ve yükselmesini bir çekirdeğin gelişmesine benzetiyorlar. Nasıl ki; ışık ve ısı çekirdeğin yetişmesine, çiçek ve meyve vermesine neden oluyorsa, aynı şekilde, insan ruhunun uyanması İlâhî güneşin sayesinde olup, insanî ruh imanî ruha değişiyor. Fakat bu imanî ruh güven ve sağlamlık derecesine varmazsa kendi etkisini iş ve davranışta gereği kadar gösteremez. Bu amaca varmak için bir hayli aşamalardan geçmesi gerekir. Nasıl ki, çekirdeğin de meyve vermesi için bir çok aşamaları geçirmesi gerekiyor.

Başka bir örnek: İlâhî Emrin yanan bir ateşe ve insan ruhunun da bir lâmbaya benzediğini varsayalım. Bu lâmba yanmıyor. O yanan ilâhî ateşten bir kıvılcımın bu lâmbaya gelmesi gerekiyor ki, bu lâmba aydınlansın. Bu aydınlık; iman ruhudur. Şimdi bu iman ruhunun veya yanan lâmbanın devamlı yanması ve ters esen rüzgârlardan (nefsin isteklerinden) korunması ve aydınlığının artırılması, ışığını ve ısını bütünü

ARANAN GERÇEK

vücudunda ve davranışlarında yansıtması için; temiz niyet, temiz amel, semavî kitapları araştırmak ve çaba göstermek gerekiyor. Ta ki, bu yanan lâmba korunsun yavaş yavaş İlm'î Yakîn'e varsın ve sonra Ayn'î Yakîn'e kavuşup, nihayet Hakk'î Yakîn'e deşışsin. Bu amaca varmak için temiz bir kalp ve arınmış duygularla Tanrı'ya dua etmek, Tanrı'nın kulluğunu hakkiyle yerine getirmek ve din, dil, ırk, milliyet farkı gözetmeden insanlık âlemine hizmet etmek gerekmektedir.

Hız. Bahauallah buyuruyorlar: “ Nebiler ve Resuller; insanları Hak yoluna kılavuzlamak için geliyorlar. Maksatları insanları terbiye edip ölüm zamanında; temiz bir ruhla Tanrı'nın cennetine uçsunlar. Tanrıya and olsun ki bu gibi ruhların nurları, dünyanın ve ümmetlerin yükselmesine sebep olacaktır.”

Başka bir levihte: “Her kim Tanrı'nın sözüne itiraz ederse; müşriklerden sayılıp, cehennem ehlidir. Fakat Allah'ın Emrine teslim olan ve iman getirenin ruhu, bedenden ayrıldıktan sonra amellerinin mükâfatını görecektir.”

Hız. Abdülbaha buyuruyorlar: “ İlähî imtihan bu dünyadadır. Gelecek dünyada insanın ruhu maddî bir şekilde değil, Melekûtî bir unsur ve surettedir.”

Mukaddes ve arınmış olan kimseler, bu dünyadan göç ettikten sonra da yine bu dünyadadırlar. Fakat buradakiler onlardan habersizdirler. Tıpkı hayvan âleminden habersiz taş ve bitki gibi. Kazanılan kemalât üst âlemde görünür. Nasıl ki, ana rahminde oluşan göz, kulak, el, ayak ve diğer üyeler ve duygular orada bir işe yaramıyor ve çocuk bunların ne için olduğunu bilemiyor. Ne zaman ki bu dünyaya gelir o zaman o göz görür, o kulak işitir.

ARANAN GERÇEK

Bu dünyada da fazilet, kemalât ve hizmet, iman ruhuyla beraber olursa gelecek dünyada ilâhî feyiz ve inayet kazanır.

İnsanın bedeni, ruh için bir alettir. Ruh bedeni iyi veya kötü harekete sevk eder, bunun için sorumlu olan ruhtur. Mükâfat ve mucâzat ona aittir. Bir insan kılıç veya tabanca ile öldürüldüğünde hiçbir zaman kılıcı veya tabancayı sorguya çekmezler. O kılıcı veya tabancayı kullananı sorguya çekip cezalandırırlar.

Ruh soyut olup, girip çıkmadan arınmıştır. Girip çıkmak cisimlere mahsustur. Ruhun bedene bağlılığı vardır. Tıpkı güneşin ve aynanın birbirine bağlılığı gibi. Ruh görünmez ve diğer duyularla duyulmaz. Tıpkı akıl gibi. Bir insanın vücudu araştırırsa akıl diye görünen veya diğer duyularla anlaşılan bir şey bulunmaz. Öyleyse aklın bir mekânı yoktur, kalp ile bağlılığı vardır. İlâhî Melekûtun da bir mekânı yoktur, insan ile bağlantısı vardır. İlâhî Melekûta girmek, Tanrı sevgisi, doğruluk ve özveri ile mümkündür.

Tanrı'ya ve O'nun gönderdiği elçilere inananların hayatları ebedîdir. Hak'tan perdeli kalmış olanlar; müminlere göre öbür dünyada karanlıktadırlar. Örneğin, insanın vücudunda göz ve tırnak vardır ve ikisinin de vücutta hayatları vardır. Fakat tırnağın hayatı göze göre daha karanlıktır. Taş ve insan; her ikisinin de bu dünyada varlığı vardır, fakat taşın varlığı insanın varlığına göre yok sayılır.

Mümin olanların ve olmayanların farkını daha iyi anlamak için başka bir örnek: İnsanın gözü görmek içindir, yalnız güneşin aydınlığı olmaz ise bu göz görmez ve insan yolunu seçemez. Aynı şekilde, insan ruhu İlâhî Güneşin feyzinden mahrum kalırsa, yüce manevî rütbeleri ve ebedî

ARANAN GERÇEK

hayatı kazanamaz. Çünkü, Tanrı Elçilerinin ışığından faydalanmamıştır. Bunun için Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:” Her bir insanın hayatının aydınlık bir yanı vardır ve bir de karanlık yanı vardır. Karanlığa arka çevirip, aydınlığa doğru gitmelidir.”

Bugün her kim İsmi Azam ile ebedî diriliğe muvaffak olursa; bu dünyadan ayrıldıktan sonra ebedî hayatın gerçekliğini idrak edecektir. Çünkü buradaki duygular öbür âleme göre: güneşin denize yansması gibidir.

Ölüm dört harfli bir sözcüktür. Sevdiklerimizi yakaladığı zaman içimizi korku, kalbimizi üzüntü kaplar. Nedeni, ölümün tabiatını anlamadığımız içindir. Kimse yeni bir ebedî hayatın başlangıcı olduğunu bilmediği içindir. Hatta bazıları ölümden bahsetmeyi sevmez, istemezler. Aslında ölüm, bir söz, konuşma figürüdür. Yoksa, gerçekte ölüm yoktur. İnsan nasıl anadan doğup yeni bir dünyaya geliyorsa, ölüm de ebedî hayat için yeni bir başlangıç ve doğuştur.

Dinin Gerekliliği

H.z. Bahauallah Birinci İşrak'ta buyuruyorlar:

“ Hikmet Güneş'i memleket idaresi semasının ufkundan yükselince, şu yüce sözü söyledi: Servet, izzet ve kudret sahipleri din saygısını mümkün olan en iyi bir şekilde göz önünde bulundurmalıdırlar. Din dünya sakinlerini koruyup güvenlik içerisinde yaşatan parlak bir ışık ve müstahkem bir kaledir; çünkü, Tanrı'nı azameti karşısında duyulan korku, insanlara iyi şeyler yapmayı ilham eder ve onları kötü şeyler yapmaktan uzak tutar. Din ışığı perdelenecek olur ise, hercümerc meydana gelir, adalet ve insaf neyyiri kararır, emniyet ve itmînân güneşi aydınlık vermez olur. Her işe iyice vakıf olan kimse bunun böyle olduğuna şahadet eder.”(H.z. *Bahauallah'ın Levihleri Kitabından, 1994 yılı baskısı, sayfa 14*)

H.z. Bahauallah Kelimat-ı Firdevsiye'de buyuruyorlar:

Firdevs-i Alâ'da

İKİNCİ YAPRAĞA YAZILAN TANRI SÖZÜ

“Kalem-i Alâ, şu anda, kudret ve iktidar mevkiinde bulunanlara, yani padişahlara, sultanlara, reislere, emirlere, ulema ve urefaya öğüt vererek onlara dini ve tedeyyün tavsiye eder. Dünyanın düzeni ve imkân dünyasında olanların güvenliği için en büyük sebep odur. Din direklerinin sarsılması, cahillerin kuvvetlenmesine, cür'et ve cesaret bulmalarına yol açar. Gerçek söylüyorum: Dinin yüce makamına gelecek her hanel, şerirlerin gafletini arttırır ve netice hercümerc olur. İşitiniz ey göz sahipleri ve ibret alınız ey bakış sahipleri!”(H.z. *Bahauallah'ın Levihleri Kitabından, 1994 yılı baskısı, sayfa 34*)

ARANAN GERÇEK

İnsanlığın tarihini araştırırsak, büyük dinlerin başlangıcından beri, medeniyet ve ahlâkın bu dinlerin sayesinde ilerlediğini görüyoruz. Zira gelen Elçiler, halka ilim, fazilet, kemalât,sevgi, dürüstlük ve yardımlaşmayı öğretiyorlar. İnsanların duygularını ilâhî bir etkiyle kötülüklerden arındırıyorlar.

Bu gün fen ve ilim son derece ilerlemiş ve ilerlemektedir. Maddî hayat her yönden rahattır. Fakat insanlar son derece huzursuzdurlar. Bu huzursuzluğun sebebi nedir? Sebep: İnançsızlığın getirdiği anarşi, güvensizlik, emniyetsizlik, kıskançlık, düşmanlık ve benzeri şeylerdir.

İnsanların akıl ve fikirleri gelişmiş, fakat bu gelişen fikir, duyguların esiri olmuştur. Akıl yapıcıdır, yalnız iman duyguları zayıf olunca, nefsanî istekleri elde etmek için kullanılır. O zaman akıl, duygulara hüküm süreceği yerde onun kölesi olur. Bu gün insanların çoğu duygularıyla hareket etmektedir. Bu da insanları doğruluk ve hayırseverlikten alıkoymaktadır. Nasıl ki çocuklar duygularına hakim olamıyorlar. Örneğin, bir çocuk akıl ve zekâ ile mukavvadan veya tahtadan bir ev yapıyor. Bu sırada başka bir çocuk geliyor ve tartışma başlıyor, duygularının şiddetinden aklın yarattığı evi yıkıyor. Aynı şekilde insanların çocukça olan duyguları; kin, kıskançlık, kötümserlik ve tutuculuk yaratıcı olan aklın yaptıklarını tehlikeye atıyor. Duygular arasında en tehlikeli olan, kişisel ve milli hırsdır. Bu duygu tıpkı asit gibi nerede yol açarsa eritip ilerler ve milletlerin ekonomik yapılarını alt üst eder. Sevgi, geçici olarak, diğer duygular üzerinde hüküm sürebilirse de, yalnızca DİN bütün duygulara hakim olur ve etkisi çok güçlüdür. Din, genel olarak bütün duygulara kılavuzluk eder ve faydalı, ruhanî ve ahlâkî kültürü elde etmek için kullanılır. İnsanları mukaddes ve yapıcı amaçlara sevk eder.

ARANAN GERÇEK

Geçmişte, din kendi gücünü ve etkisini kanıtlamıştır. Şimdi de Cenab-ı Hak tarafından gelen ve zamanın gereklerine uyan Bahai Dini bunu ispatlamaktadır.

Bu gün, insanlık âlemi ahlâk bakımından çok tehlikeli bir uçuruma doğru ilerlemektedir. İnsanlığı bu durumdan kurtarmak için ilâhî, güçlü ve dünyasal bir din ve prensipler gerekir.

İnsanların özünde bir özgürlük isteği vardır. Bu istek, dinsizlikten duygularla bir araya gelince yıkıcı kompleksler meydana getirir. İnsanları bu durumdan kurtarıp, onları barış, birlik, sevgi ve özveriye sevk eden ancak ilâhî güçtür. Dünya hiç bir zaman böyle gerçek bir inanç ve imana gerek duymamıştır.

Deneyimler gösteriyor ki, gerçek inanç ve dini prensipler üzerine kurulu bir toplumda kişiler birlik ve barış içinde geçinebilirler.

Gerçek inançtan maksat, hurafe ve evhamdan arınmış, günün gereklerine cevap veren, Allah tarafından gelen yeni zuhurdur.

Yine tarihe bakacak olursak, Hz. Musa, Hz. İsa ve Hz. Muhammed'in getirmiş olduğu hüküm ve prensipler o zamanın gereklerine, akıl ve fikirlerine uygundu. Bu nedenledir ki her dinin bir devresi vardır. O devir sona erince, zamanın ilerlemesine, adalet ve medeniyete uygun prensipleri ve hükümleri insanlara telkin edecek bir elçi gönderir ve böylece Cenab-ı Hak, İlâhî Adaletini devamlı olarak insanlara bahşeder.

Hz. Bahauallah 1400 yıl önce gelmiş olsaydı, Hz. Muhammed'in getirmiş olduğu prensipleri ve hükümleri getirirdi. Hz. Muhammed bu zaman için, Hz. Bahauallah'ın yerine gelmiş olsaydı, Hz. Bahauallah'ın getirdiği hüküm ve prensipleri getirirdi.

ARANAN GERÇEK

Dünyada ilim ve teknolojinin ilerleme tarihini araştırırsak görüyoruz ki, ilk üniversitelerin kurulmasında dini okullar ve kiliseler etkili olmuşlardır. Örneğin, ilk tıp ilmi öğreten üniversite Şaberna, Hikmet ve İlâhiyat öğreten Paris Üniversitesi veya Hukuk ilmi öğreten Polonya Üniversitesi gibi. Bunlar kilise ve ruhanî kuruluşların çalışmalarıyla meydana gelen ilk üniversitelerdir. İslâmiyetin yayılmasıyla, Bağdat, Kortuba ve Kahire ilim merkezi olmuştur. İslâmiyetin medeniyeti bütün Avrupa'yı barbarlıktan kurtardı, onları medeniyete kavuşturdu.

Tatbiki dinlerde görüş sahibi olan Profesör Georg Foote Moore; uygulamalı din derslerinde bütün dinlerin üç aşamadan geçtiğini kanıtıyor.

Birinci Merhalede: Din ve ahlâk beraber ilerliyor. Bu aşamada din ahlâkî prensipleri şiddetle koruyor.

Orta Merhalede: Dinî farizalar ve ahlâkî prensipler yavaş yavaş birbirinden ayrılıp uzaklaşmaya başlıyor. Yani dinî farizalar ibadetten çıkıp, teşrifat ve adet şeklini alıyor. Böylece camia, ahlâkî hayattan uzaklaşmaya başlıyor.

Son Merhalede: Din, ahlâkî prensiplerle bağdaşmıyor, yani dinî farizalar tamamen bir seremoni ve alışkanlık halini alıyor. Toplumda makam ve saygınlık arayan kişiler, dinî teşrifat ve adetleri alet ederek toplumu sömürü altında tutup, kötüye kullanıyorlar. Bütün dinlerin tarihi bu aşamaları geçirmiştir.

Bir din ki, ilk merhalede müminlerine güçlü ahlâkî hayat veriyor, yani onlara adalet, şefkât, hizmet ve fedakârlık öğretiyor. Son merhalesinde ahlâkın tersliklerine uyum sağlıyor, bazen ahlâksızlığı savunuyor. Eski dinlerin tarihi bunu ispatlamıştır. Dinin değişik merhalelerinden maksat; o dinin

ARANAN GERÇEK

temel olan öz gerçeğinde bir eksiklik meydana gelmez, zira gerçek her zaman gerçektir. İnsanların hurafe ve evhamları ve din adamlarının fetvalarıyla İlâhî Güneş bulutlanabilir, fakat hiçbir zaman onun özü batmaz.

İslâmiyetin geçmişine dikkat edersek, 200 yıl önceye kadar Müslümanlar, Cuma günü dükkânlarını açık bırakıp namaza giderlerdi. Veya Hz. Muhammed'in haram kıldığı içki ve diğer yasaklar, Müslümanlar arasında ender olarak görülürdü. Diğer ahlâkî prensipler de aynı şekilde yerine getirilirdi.

Bu da gösteriyor ki, her dinin bir devresi vardır. O devir sona erince etkisini kaybeder. O zaman Cenab-ı Hak tarafından iman ruhunu ve gücünü sağlamak ve tazelemek için yeni bir elçi gönderilir.

Bazı aydın fikirli ve mantıklı düşünen kişiler, dinin üçüncü merhalesindeki dine yakışmayan uyumsuzluklar ve sömürücülerin yarattığı ayrılıklara dayanamayıp uzaklaşıyorlar. Bunlar ilmin getirdiği yeniliklere ve rahatlıklara dayanıp, her şeye hayat veren İlâhî Güçten habersiz kalıyorlar. Bütün insanlık maddî ilerlemeye fazlasıyla rağbet gösteriyor. Yalnız ebedî hayattan habersiz olduğu için ilâhî ve ruhanî yükselmeye pek istekli görünmüyorlar.

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar: “ İlim ve din insanı yücelten iki kanattır. Bu iki kanat, uyum sağlayıp beraber çalışırsa insanlık ilerleyebilir.”

İnsanı hayvandan ayıran akıldır. Akıl iman kılavuzluğunda olursa yapıcıdır ve insanın maddî ve manevî yükselmesine neden olur. Yoksa insan bazı hallerde hayvandan daha aşağıdır. Gerçek müminin hayatında amaç vardır. Bu amaç da, inancın gerektirdiği huyları edinmek ve yerine getirmektir.

ARANAN GERÇEK

Örneğin; şefkât, yardımlaşma, dürüstlük, Allah sevgisi ve sonucunda insan sevgisidir.

Dünyada olan bütün nimetler insanlar için yaratılmıştır ve insan da Allah'ı tanımak için yaratılmıştır. Allah'ı tanımak ancak peygamberler vasıtasıyla mümkündür. Gelen zuhurları inkâr eden Allah'ı inkâr etmiş olur. Böylece yaradılışının yüce amacına erişmemiş olur.

Bitki hiçbir zaman hayvanın vefa, sevgi, sinirlilik, görme, işitme ve diğer duygularını anlayamaz. Hayvan da insanın akıl ve diğer duygularını anlayamaz. İnsan da bütün ilim ve buluşlarına rağmen, daha yüce olan İlâhî Âlemin algılanmasından yoksundur.

Dinin asıl amacı, fazilet ve kemalâtı edinmektir. Bu yüce amacı gözden uzak tutmasaydılar ve dini hurafe ve evhama bulaştırmasaydılar, bugün din ve ilim birbirinden bu kadar uzak kalmazdı.

Bahau'llah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı sayfa 169, bölüm 159)

“İnsanlara bir koyun sürüsü nazariyle bakınız. O sürüyü koruyacak bir çoban lazımdır. Hakikat, hakikatin kendisi, budur. Biz bazı hallerde hürriyetin lüzumunu kabul ve diğer bazı hallerde reddediyoruz. Biz her şeyi biliciyiz.

Söyle: Bilmeniz, hakiki hürriyet Benim Emirlerime uymaktadır. İnsanlar, kendileri için vahiy semasından indirdiğimiz şeyi tutsalar, muhakkak tam bir hürriyete kavuşurlar. Ne mutlu Tanrı'nın âlemleri kaplayan iradesinin semasından indirdiği şeyin delâlet ettiği manayı kavrayan kimseye! Söyle: Sizi faydalandıracak hürriyet ancak biricik gerçek Tanrı'ya tam bir kulluktur. Bu kulluğun tadını tadanlar onu yer ve gök padişahlıklarına değişmezler.”

Hız. Abdülbaha buyuruyorlar:

“ Tanrısal güç ahlâkı düzeltir. Yolcuları soyan Kafkasyalı bir şahıs vardı. Çok kimseyi öldürmüştü. Bahai olunca o kadar uysal oldu ki, ona ateş edilince karşılık bile vermedi. O denli yırtıcı olan bir kişi böyle uysal bir insan oldu. O halde insanların kendi şahsiyetlerini bulabilmeleri için toplumun ahlâkı düzeltilmelidir. Bu iş ise sadece Tanrısal güçle sağlanır. ”

Hız. Abdülbaha buyuruyorlar:

“ Varlık âlemine bir göz atınca maden, nebat, hayvan ve insan gibi canlı cansız bütün varlıkların bir mürebbiye muhtaç olduklarını görürüz. Mürebbisiz toprak ormanlaşır, hayırsız otlar biter; ama bir çiftçi gelir bu toprağı eker biçerse, canlıları besleyecek harmanlar vücuda gelir. Demek ki toprak çiftçinin terbiyesine muhtaçtır. Ağaçlara bakınız, mürebbisiz kalırlar ise, meyvesiz olurlar. Ağaç meyvesiz kalır ise faydasızdır. Bakım gören meyvesiz ağaç, meyveli olur. Bakım gören acı meyveli ağaç, bakım ve aşş sayesinde tatlı meyve veren bir ağaç haline gelir. Bunlar aklı delillerdir. Bugün bu dünyanın insanlarına aklı deliller gerek. Hayvanlara da bakınız, hayvan terbiye görünce ehlî olur. Terbiye görmeyen insan hayvanlaşır; hatta denebilir ki, tabiatın hükmüne bırakılan insan hayvandan da daha aşağı bir varlık olur. Öbür yandan, terbiye gören insan melek olur. Hayvanların çoğı kendi cinsinden olanı yemediğı halde insan, Sudan’da ve Afrika ortalarında görüldüğü üzere kendi cinsinden olanı parçalayıp yer. Görüyorsunuz ki, Doğuyu ve Batıyı insanoğlunun hükmü altına getiren terbiyedir. Terbiyedir ki bu hayret verici sanat eserlerini meydana getiriyor. Terbiyedir ki bu büyük ilim ve fenleri terviç ediyor. Terbiyedir ki bu yeni yeni keşifleri ve tesisleri mümkün kılıyor. Mürebbi olmaz ise, insanlığa refah ve rahatlık sağlayan bu gibi vasıtalar husule gelmez. Bir kimse kendi cinsinden olanları görmeyeceğı bir çöle bırakılacak olur ise, böyle bir kimsenin

ARANAN GERÇEK

tamamiyle hayvanlaşacağı şüphesizdir. Şu halde, mürebbiye lüzum vardır. Fakat terbiye üç türdür; cismanî terbiye, insanî terbiye, ruhanî terbiye. Cismanî terbiye, cismin büyüüp gelişmesi içindir. Bu türlü terbiyeden gaye, yaşayışı kolaylaştırmak, rahat ve refahı sağlamaktır. Bunda hayvan, insan ile müşterektir. İnsanî terbiye ise, medeniyet ve terakkiden ibarettir; yani insanı hayvandan ayırt eyleyen idare, intizam,saadet, ticaret, sanat, ilim, fen, büyük keşifler ve teşebbüslerdir. İlâhî terbiyeye gelince, bu, melekûtî terbiyedir. Bu türlü terbiyeden gaye, ilâhî kemalât kazanmaktır. Gerçek terbiye budur. Çünkü bu makamda insan Rahmanî sünuhata merkez ve (insanı kendi suret ve misalimiz üzere yapalım) sırrına mazhar olur. Bu ise insanlık âleminin neticesidir. Şimdi biz öyle bir mürebbi isteriz ki, hem cismanî mürebbi, hem insanî mürebbi ve hem ruhanî mürebbi sıfatıyla hükmü, hayatın bütün veçhelerine şamil ve nâfiz olsun. Bir kimse, benim akıl ve idrakim yerindedir, böyle bir mürebbiye ihtiyacım yoktur, der ise, bedihî bir şeyi inkâr etmiş olur. Böyle bir iddia, bir çocuğun; ben terbiyeye muhtaç değilim, kendi akıl ve fikrim ile hareket ederim ve varlık kemalâtını kendim elde ederim, demesine benzer veya, böyle bir iddia, benim göze ihtiyacım yok, çünkü gözsüz geçinen bir çok körler var, demesine benzer. Görüyorsunuz ki, insan mürebbiye muhtaçtır. Bu mürebbinin, hiç şüphe yok, her hususta diğer bütün insanlardan mükemmel ve mümtaz olması gerekir. Böyle bir mürebbi hele aynı zamanda hem cismanî mürebbi, hem insanî mürebbi ve hem ruhanî mürebbi olması lazım geleceği göz önünde tutulur ise, başka insanlar gibi olamaz, olur ise mürebbi olamaz...”(*Mufavezat-ı Abdülbaha “Bazı sorulara cevaplar” adlı kitabın 1996 yılı baskısından, sayfa 7-8*)

İlâhî Zuhurların Amacı

Allah tarafından gelen elçilerin esas amaçları ilâhî irfanı insanlara öğretmektir. İnsanlar arasında sevgi, birlik, dayanışma, doğruluk, emanet, sadakat, temizlik ve diğer faziletleri ve sıfatları telkin edip doğru yola kılavuzlamaktır.

Bu ilâhî Zatların amaçları bir grup veya bir millet değildir. Onlar insanlık âlemini manen ve madden kurtarmaya memurdurlar.

Bahau'llah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı sayfa 43, bölüm 34)

“...Tanrı'nın insanlara Elçi göndermesinde iki maksat var: Birisi, insanoğullarını cehlin karanlığından kurtarıp hakikî bilginin aydınlığına kılavuzlamak; ikincisi, insanlar arasında sükun ve barışı sağlayacak vasıtaları hazırlamaktır.

Peygamberler doktor gibidir. Vazifeleri tefrikaya düşmüş insanlığı, birlik ruhu aşilayarak, tedavi etmek ve bu suretle bütün dünya ve seknesinin sağlık ve refahını temin etmektir. Sözlerini şüphe ile karşılamak veya hareketlerini tenkit etmek hakkı kimseye verilmemiştir, çünkü hastayı anlayıp hastalıklarının arazını doğru olarak keşfedecek biricik hâzık doktor onlardır. Hiçbir kimse, görüş ve anlayışı ne kadar da keskin olsa, İlâhî doktorların haiz buldukları yüksek hikmet ve dirayet derecesine yükselmek ümidini besleyemezler. Bu takdir de, doktorun bugün için tavsiye ettiği tedavi usulü, bundan önce tatbik ettiği tedavi usulüne uymaz ise, bunda şaşılacak bir şey yoktur. Hastaya arız olan hastalık her devresinde ayrı bir ilaca ihtiyaç gösterdiğine göre, böyle olması da tabii değil mi? Bunun gibi, peygamberler cihanı Tanrı marifeti nuruyla aydınlattıkça halkı yaşadıkları asrın muktezâlarına en iyi şekilde uygun gelecek usul ve vasıtalarla Allah'ı tanımağa davet etmişlerdir. Bu sayede cehalet

ARANAN GERÇEK

karanlığını dağıtmağa ve dünyaya kendi bilgilerinin ışığını serpmeye muvaffak olmuşlardır. Binaenaleyh, her basiret sahibi kimsenin gözü, müşterek gayeleri doğru yoldan sapmış olanları doğru yola kılavuzlamak ve türlü ıstıraplar içerisinde kıvrananları rahat ve sükuna kavuşturmaktan ibaret bulunan bu peygamberlerin sözlerinde değil, özlerinde olmalıdır. Bu günler, refah ve zafer günleri değildir. İnsanlık türlü hastalıkların pençesindedir. Hazık doktorun kudret eliyle şifa verici ilacı kullanarak onun hayatını kurtarmaya çalışınız...”

Terbiye ve ahlâkı araştıran bilim adamlarının, araştırmalarının sonucu, özet olarak şöyledir: “ En iyi kılavuz Peygamberlerdir, zira gösterdiği yol, insanın içindeki hazineleri açığı çıkarıyor. İnsanları hayvanî huylardan ve en tehlikeli uçurumlardan kurtarıp, fazilet ve mana kürsülerine oturtmayı sağlıyor.”

Yalnız ruhanî güç, insan ruhundan hırs,kin, nefret ve korkuyu yok edebilir. İnsan ruhundaki uyumuş olan iyi huyları hangi üstün güç yatıştırabilir? Muhakkak ki, bu maddî ilim ve fen sahiplerinin işi değildir. Bugün dünyanın hali bunu apaçık gösteriyor. Zira ilim son derece ilerlemiş, siyasi güçler eskiye göre daha kuvvetlenmiştir. Eğer siyaset ve ilim gücü insanları terbiye edebilseydi, bugün insanlar ahlâkî seviyelerin zirvesinde olacaktı. Fakat ahlâkî çöküşler her toplumda görünüyor.

Hiçbir siyasi güç, tarafsız ve menfaatsiz, insanlık âlemine bir hizmette bulunmuyor. Fakat İlâhî Elçiler insanlığı rahata, huzura ve doğruluğa kavuşturmak amacıyla kendi can, mal ve ailelerini feda ederek amaçlarına ulaşıyorlar.

Birkaç sene evvel Hindistan'dan Bahai Dinini kabul eden bir Amerikalı kız İstanbul'a geldi. Kendisinden ne zaman Bahai olduğunu sorunca, “ Üç ay önce” dedi ve devam etti

ARANAN GERÇEK

“ Ben iki sene evvel hipi arkadaşlarla, Amerika’dan ayrıldım, Avrupa, Türkiye, İran ve Pakistan’da bir müddet gezdikten sonra Hindistan’a gittik Hindistan’da alışık olduğumuz uyuşturucu maddeleri kolay ve daha ucuz elde edebildik. Bu nedenle uzun bir zaman kalmaya karar verdik. Altı ay önce, bir genel Bahai toplantısının ilânını gördüm. O toplantıya katıldım. Bahailik hakkında broşürler ve sonra kitaplar aldım, okudum ve araştırdım. Nihayet Bahai Dininin prensiplerinin bu hasta ve huzursuz dünyanın dermanı olduğunu içten kabul ettim. Bahai camîasından tescilimi istedim. Onlar ‘ Bahai Dininde, siyasete karışmak, uyuşturucu maddeler ve alkollü içkiler kullanmak gibi yasakları hatırlatarak ancak tedavi olduktan sonra Bahai olabilirsiniz’ dediler. Ben hemen tedavi olmak için hastaneye başvurdum. İki ay sonra tescil oldum. İki yıldan sonra ilk olarak aileme mektup yazdım ve onlardan izinsiz ve habersiz ayrıldığım için özür diledim. Onların arzu ettiği gibi bir insan olduğumu vurguladım. Beni böyle değiştirenin Bahai Dini olduğunu ve Bahai Dinini kabul etmemle beraber bütün geçmiş dinleri de kabul ettiğimi yazdım. Merakla bu mektubun cevabını bekliyordum. Zira evden habersiz ve izinsiz ayrılmıştım ve onları huzursuz ve merak içinde bırakmıştım. Acaba cevap verecekler miydi? Yoksa kızacaklar mı? Endişeli idim. Çok kısa bir zamanda ilk olarak ailemden mektup aldım. Mektuplarında memnun olduklarını ve kendilerinin Chicago Bahai Mabedini ziyaret ettiklerini ve Bahai kitaplarını okuduklarını söyleyerek yakında Bahai olacaklarını yazıyorlardı. Ben bu mektubu okuduktan sonra çok rahatladım.”

Sonra sözüne şöyle devam etti: “ İran’da Hz. Bahaullah ve Hz. Bab’ın evlerini ziyaret ettim ve Türkiye’de de Hz. Bahaullah’ın bulunduğu yerleri ziyaret ettim. Param olsaydı Akkâ ve Hayfa’ya da gidip Bahai kutsal yerlerini ziyaret ederdim. Şimdi Amerika’ya gideceğim, Bahai Dini dünyanın neresine

ARANAN GERÇEK

ulaşmamışsa oranın dilini öğrenip, İlahî Emri oradaki insanlara duyurmak için o memlekete muhaceret edeceğim.”

Ben kendi kendime İlahî Emrin gücünü ve etkisini düşündüm. Bu kıza papazlar, annesi, babası, üniversite profesörleri ve hocalar tesir edemediler ve doğru yola getiremediler. Fakat İlahî Söz ona tesir etti ve büsbütün hayatını ve geleceğini değiştirdi. Onu yapıcı ve ruhanî bir amaca bağlattı. Fakat Emri kabul etmeseydi ve hayatını çirkin huylarla ve alışkanlıklarla devam ettirseydi vücudu ve ruhu ne kadar dayanabilirdi ve geleceği nasıl olurdu?

Buna benzer örnekleri her şehirdeki Bahai camiasında görebiliriz. Hurafe ve kuruntu perdeleri insanlara ilim ve hakikî medeniyetin kapılarını kapatmıştır. Geri kalmalarına neden olmuştur. Bunun örneklerini görüyoruz; çocuklarını fazla okumaktan alıkoyuyor, kızlarını kesinlikle okutmuyorlar. Fakat hakikî irfanın denizine varınca, ilmin önemini ve hakikî medeniyetin ne olduğunu fark edince hurafelerin karanlık kuyusundan çıkıyor ve İlahî Güneşin bahsettiği aydınlığa varıyorlar. O zaman çocuklarını da okutuyorlar, fikirlerini yapıcı ve yaşamın amacına doğru kullanıyorlar. Amaç şudur ki, İlahî Güç, geri kalmış veya fesat içine batmış olanı kurtarıp, hayatın ana amacına sevk eder.

Bugün Allah tarafından gönderilmiş olan Hz. Bahauallah, insanları birliğe, huzura ve insanların genel problemlerini çözmeye memur kılınmıştır. Acaba bugün dünyanın böyle bir kılavuza ihtiyacı var mı? Şimdi dünya tıpkı pusulasız bir gemi gibi gece karanlığında okyanusun ortasında kalmıştır. Şaşkın halde hangi tarafa gideceğini bilmiyor. Hz. Bahauallah, o İlahî pusulayı insanlara getirmiştir ve insanların devam edeceği yönü belirtmiştir. Her kim bu ilahî pusulanın kılavuzluğuna girerse manevî ve maddî kurtuluşa ve huzura kavuşacaktır.

Peygamberlerin Makamı ve Birliği

Peygamberler iki makama sahiptirler: Şâhsî, yani insânî makam, manevî, yani peygamberlik makamı; bu makam özel olan ilâhî feyiz ve vahiy makamıdır. Bu zatlar dünyaya geldikleri zaman Tanrı tarafından bu makam onlara takdir buyrulmuştur. Ancak gözlerden gizlidir.

Elçilerin Tanrı'dan aldıkları feyiz: Güneş ve aynaya benzer. Güneş nasıl ayna içinde yansıyor, İlâhî feyiz ve nur da Peygamberlere yansıyor. O zaman, harikulâde üstün bir manevî güç ve etki zahir oluyor. Bundan dolayı hepsi aynı hakikattir. Birini kabul etmeyince, hepsi inkâr edilmiş olur. Zira Tanrı birdir, verdiği Emir ve İlâhî Hakikat de birdir. Bundan ötürü Hz. Muhammed buyuruyor: “ Ben Musa'yım, Ben İsa'yım, Ben İlkim, Ben Sonum.” Burada maksat, O İlâhî yansıma ve Tanrı birliği, yani Elçilerin birliğidir. Yoksa Musa, İsa veya İbrahim Hazretlerinin asırlar önce geldikleri herkesçe bilinmektedir. Ve yine buyuruyorlar: “ Biz tek bir Emre memuruz.” Başka bir yerde: “ Peygamberler arasında hiçbir fark yoktur.” Burada cismanî vücuttan değil, peygamberlerin gerçek birliğinden bahsediliyor. O gerçek ki, her zaman birdir, bütün mutluluk ve bereket onun varlığında.

Bahau'llah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı sayfa 29, bölüm 22)

“Tanrı Mazharlarının iki makamı vardır. Birisi sırf tecrid ve tefrid, mutlak birlik ve aynılık makamıdır. Bu makamda Onların aynı isimle isimlendirilmesi ve aynı sıfatla sıfatlandırılması caizdir; nasıl ki denilmiştir: ‘Elçilerimizi birbirlerinden ayırt etmeyiz.’ Hepsi halkı Tanrı'nın birliğine çağırıyor, O'nun tükenmez fazıl ve inayetinin Kevseriyle müjdelendiriyorlar. Hepsi peygamberlik hilatı giymiş, cümlesi izzet kaftanına bürünmüştür. Bunun içindir ki, Kur'an Noktası:

ARANAN GERÇEK

‘ Hep peygamberler benim’ ve, ‘ İlk Adem, Nuh, Musa ve İsa benim’ buyurmuştur. Tanrı Mazharlarının birliğine ve aynılığına delâlet eyleyen buna benzer sözler gerek İmam Ali’nin ve diğer Tanrı Sözü Mecralarının ve gerek Tanrı Bilgisi İncileri Hazinelelerinin lisanlarından sadır olmuştur. Bunların hepsi mukaddes din kitaplarında yazılıdır. Bu simalar Tanrı hükümünün Merkezi, Tanrı buyruğunun Doğuş Noktalarıdır. Bu emir kesret perdelerinden ve taaddüt arızalarından münezzehtir; nasıl ki buyrulmuştur: ‘ Emrimiz tek bir emirdir.’ Emir bir ve aynı olunca, o Emir sahiplerinin de bir ve aynı olmaları gerektir. İmamlar, o kesin bilgi Çırağları: ‘ İlkimiz Muhammed, sonumuz Muhammed, ortamız Muhammed ‘ dememişler midir? ‘

Bahau'llah’ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı, sayfa 42, bölüm 34)

“Gönül kuşunuzun dostlar için terennüm ettiği nağmeler kulaklarıma erişti ve Beni sorularına karşılık verip ifşasına mezun bulunduğum sırları sana açmağa sevketti. Mektubunda, peygamberlerden hangisinin öbürlerinden üstün tutulması gerektiğini sormuşsun. Hep peygamberlerin hakikati bir olduğunu bil. Birlikleri mutlakdır. Cihanların yaratıcısı Tanrı buyuruyor: Elçilerim arasında hiçbir fark yoktur. Maksatları bir maksat, sırları aynı sır. Birinin öbüründen üstün tutulması, kimisinin kimisinden yüksek görülmesi hiçbir veçhile caiz değildir. Her gerçek peygamber kendi Emrini esasen kendinden önceki peygamberlerin Emirleriyle bir saymıştır. İmdi, bir kimse bu hakikati kavrayamayarak boş ve yaraşmaz bir dil kullanmağa kalkışır, görüşü keskin ve anlayışı aydın kimseler kendi imanlarının bu gibi boş lakırdılarla sarsılmasına müsaade etmezler.

Şu kadar var ki, bu dünyada her peygambere tayin edilen vahyin derecesi ve ölçüsü bir değildir. Her peygamber

ARANAN GERÇEK

ayrı bir peygamin hamili, özel bir vahyin memurudur. Onların zuhuru yeryüzünü aydınlatan ayın ışığına benzer. Her görünüşünde ayın parlaklık derecesi bir olmamakla beraber ışığı aynı ışıktır, gerçekte ne eksilir ne söner.

Demek ki, ışıklarının yeğinliğinde görülen değişiklik ışığın kendisinden değil, değişken bir dünyanın her zaman bir kalmayan alıcılık kabiliyetindedir. Yeryüzü milletlerine eşsiz ve güçlü Yaradanın göndermek istediği her peygambere özel bir risalet verilerek asrının icaplarına uyacak şekilde hareket etmesi emredilir. Tanrı'nın insanlara Elçi göndermesinde iki maksat var: Birisi, insanoğullarını cehlin karanlığından kurtarıp hakikî bilginin aydınlığına kılavuzlamak; ikincisi, insanlar arasında sükun ve barışı sağlayacak vasıtaları hazırlamaktır..."

Bahau'llah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı, sayfa 53, bölüm 47)

"Ey Museviler! Tanrı'nın ruhu İsa'yı tekrar çarmıha germek niyetinde iseniz, geliniz öldürünüz beni! O, Benim şahsımda, size tekrar gönderilmiştir. Bana dilediğinizi yapınız: Tanrı yolunda can feda etmeğe ahdim var. Yer ve gök bir araya gelse kimseden korkmam. Ey Hıristiyanlar! Tanrı Elçisi Muhammed'i öldürmek istiyorsanız, tutunuz ve öldürünüz beni! Ben Oyum, Nefsim Nefsidir. Bana dilediğinizi yapınız. Kalbimin en derin arzusu celâl Melekûtünde Sevgilimin huzuruna ulaşmaktır. Bilmek isterseniz, Tanrı'nın hükmü budur. Ey Müslümanlar! Beyan'ı size indirten Kimsenin göğsünü kurşunlarınızla delik deşik etmek emelinde iseniz, yakalayınız beni; cefa oklarınıza hedef yapınız beni! Ben O'nun Sevgilisiyim; ismin ismi olmamakla beraber Nefsinin zuhuruyum. Celâl bulutlarının gölgesinde geldim; Tanrı Beni yenilmez bir saltanatla donattı. O gerçekten Haktır, Görünmezi Bilendir. Bana, Benden önce gelene yaptığınız muameleyi yapmanızı bekliyorum. İştir kulağınız olsa her şeyin buna

ARANAN GERÇEK

şahadet ettiğini duyarsınız. Ey Beyânîler! Geleceğini Bab'ın müjdelediği, görüneceğini Muhammed'in haber verdiği, zuhurunu bizzat İsa'nın bildirdiği Kimsenin kanına susamış iseniz, işte müdafaasız ve arzunuza boyun eğmiş olarak karşınızda duruyorum. Bana dilediğinizi yapınız.”

Bahau'llah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı, sayfa 14, bölüm 13)

“Fılvaki, iç gözle bakılacak olursa, Kur'an devrinde İsa'nın hem kitabı hem Emri tasdik olunmuş olduğu görülür. İsim başkalığına gelince: Muhammed kendisi 'İsa Benim' dediği gibi İsa'nın eserlerini, haberlerini ve kitabını da teyit etmiştir. Bu bakımdan, İsa'nın ne şahsı ve ne kitabı Muhammed'den ve kitabından ayrı değildir. Çünkü, her ikisi de Allah'ın Emri ile kaim ve O'nun zikriyle natık idiler. Her ikisinin de kitabı aynı Allah'ın Emirlerini bildiren kitaplardı. Bu sebeptendir ki İsa ' Ben gidiyorum ve geri geleceğim' buyurmuştur. Bu gün doğan güneş ' Ben dünün güneşiyim' derse doğruyu söylemiş olur. Gün ve zaman farkını göz önüne getirerek ' Ben dünün güneşinden başka bir güneşim ' derse gene doğruyu söylemiş olur. Aynı veçhile, ' Hep günler birbirinin aynıdır.' İddiası doğru bir iddiadır. Öbür yandan, özel isim ve resimleri göz önünde bulundurarak, bunların başka başka günler olduğu iddiası da doğru bir iddiadır. Günler aynı gün olmakla beraber, her birinin ayrı ismi, ayrı bir özelliği, başka bir karakteri vardır. Mukaddes Mazharlar arasındaki birlik ve ayrılığı da bu kural ve açıklamaya göre anla. Bu misal size isim ve sıfatları Yaradanın birlik ve ayrılık bahsindeki işaretlerinin sırrına kılavuzlar. Bu suretle, Ezelf Cemal'in zaman zaman ve yer yer niçin başka başka isim ve resimle görüldüğü hakkındaki sorunuza tam bir cevap almış olursunuz...”

İlâhî Emrin Velisi Hz. Şevki Efendi buyuruyorlar:

“ İlâhî Kûlli Devrin zirvesinde ve bütün dinlerin mev'ûdu olan Bahai Dini: Eski dinlerin esas prensipleri olan hayat temelini tespit ve teyid edip, bütün bu geçmiş dinlerin Tanrı tarafından zahir olduğuna inanmaktadır.

Bahai inancına göre ilâhî zuhurlar tek bir dinin geçirdiği dönemleri, asırlar ve devirler boyunca izlemektedir. Bahai Dini de bu ayrılmaz ve tek olan dinin bir kısmını teşkil eder.

Bahai inancı bütün geçmiş dinlerin Tanrı tarafından zahir olduğunu itiraf edip, elde etmiş oldukları başarıları saygıyla anmıştır.

Bahai Dini, kimseye bu ilâhî dinlerin esas olan gerçeklerini aykırı görme ve gizli hakikatlerini küçümseme izni vermez.

Bu ilâhî zuhurun prensipleri, eski dinlerin vaadlerinden kıl payı kadar ayrı düşmez. Bu zuhurun yüceliği eski dinlerin yarattığı İman Ruhunu bir hardal tanesi kadar eksiltmez.

Bahai Dini, hiçbir zaman eski dinlerin ruhanîyetlerini yok etmek niyetinde olmadığı gibi, temel amacı ve öz olan maksadı, bu dinleri geliştirmek ve esaslarını yeniden diriltmek, amaçlarını birbirine bağlamak, varlıklarını yeni bir tazelik ve birlikle tespit edip gerçekleştirmektir. İlk sefa ve tazeliklerine kavuşmalarını temin edip, vazifelerini birbirine bağlamak ve yüce amaçlarını gerçekleştirmelerinde yardımcı olmaktır.”

Bir araştırmacı bu konuda şöyle demiştir: “ Tanrı tarafından nazil olan bu ilâhî dinler yok etmeye mahkûm değiller, belki bunlar yeni bir doğuşa kavuşturacaklardır.” *(Bu yazı Hz. Şevki Efendinin yazmış olduğu ‘ Bahauallah'ın Devri' kitabından özetlenerek alınmıştır.)*

ARANAN GERÇEK

Bahau'llah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı sayfa 33, bölüm 24)

“Ey Tanrı Birliğine inananlar! Tanrı Mazharlarına veya Onların Zuhurlarına takaddüm veya terâfuk eden alâmetler arasında sakın ayrı seçi yapmayınız. Bu hakikati görmek isteyenler için tevdidin asıl manası işte budur. Emin olunuz ki, Tanrı Mazharlarının edip eyledikleri ve eyleyecekleri, ve hatta Onlarla ilgili her şey Tanrı'dandır, Tanrı'nın meram ve idaresinin tecellisidir. Onların şahısları, sözleri, memuriyetleri, davranışları arasında en ufak bir fark gözetenler Tanrı'yı inkâr, ayetlerini red ve Elçilerinin Emrine ihanet etmiş olurlar.”

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

İlâhî Ahd ve Mîsâk (İlâhî Sözleşme)

İlâhî Ahd ve Mîsâk üç merhaledir.

Birinci Merhale: Allah ve insanlar arasında olan sözleşmedir.

İkinci Merhale: Gelen peygamber ve ümmeti arasındaki sözleşmedir.

Üçüncü Merhale: İman getiren kişilerin, Allah'a ve kabul ettikleri dinin şartlarına olan sözleşmedir.

Birinci Merhale : Allah ve insanlar arasında olan sözleşmedir. Tanrı bütün semavî kitaplarda insanları kendi hallerine başıboş bırakmayacağına söz vermiştir. Bütün sözleşmeler iki taraf tarafında kabul olunur. Allah ve insanlar arasında olan sözleşmede, itibar kaynağı semavî kitaplardır. Tanrı, bütün semavî kitaplarda peygamberler geleceğini söz vermiştir. Ve sözünde durup, işaret ettiği zamanda Elçisini göndermiştir. Fakat bazı insanlar bu gelen İlâhî Elçiyi kabul etmeyip sözleşmeyi bozmuşlar, böylece farkında olmadan Tanrı'ya karşı gelmişlerdir. Bunun nedeni: İlâhî sözleşmeye itibar veren semavî kitapları araştırmamaları ve gelen Zatların getirdiği ahkâmların insanların kuruntu ve nefsanî istekleriyle mutabık olmamasıdır.

İslâmiyetin bir reforma ihtiyacı olduğunu herkesten ve her yerde işitiyoruz. İslâm Dini Allah tarafında gelmiştir ve ancak Tanrı onun reformunu yapabilir. Nasıl ki şimdiye kadar gelen dinler, her biri daha önceki dinin reformudur. Burada şöyle bir örnek verebiliriz: Hükümet bir kanun koyuyor, 5-10 sene sonra değiştirmesi icap ediyor. Acaba herhangi bir vatandaş veya dernek o kanunu değiştirebilir mi? Yoksa hükümet tarafından mı tekrar değiştirilmesi gerekir? Elbette

ARANAN GERÇEK

hükümet tarafından değiştirilecektir. Zira her vatandaş bu yetkiye sahip olursa, kanun ve düzen namına bir kural kalmaz.

Peki insanların bir memleketin kanunlarını değiştirmeye yetkileri olamazken; İlâhî kanunları değiştirme yetkisine nasıl sahip olurlar? Hâşa, hâşa Allah'ın gücü ve bilgisi kalmadı da insanlar mı O'na yardımcı olsun diye dinde reform yapıyorlar? Bunu söylemek büyük bir günah ve Allah'a küfür demektir.

Hıristiyanlıkta Yeni Ahid ve Eski Ahid (yeni sözleşme ve eski sözleşme) diye iki kitaptan her zaman bahsediliyor. Bu iki kitap, yani Tevrat ve İncil, Yahudi ve Hıristiyan ümmetlerine ve Kur'an-ı Kerim de İslâm ümmetine Allah tarafından birer sözleşmedir. Bu kitaplarda ve daha da eski semavî kitaplarda, Tanrı, insanları kendi rahmetinden mahrum bırakmayacağına söz vermiştir ve her zaman sözünde durup, ihtiyaç olduğunda Elçi göndermiştir. Fakat insanlar her ne zaman Tanrı tarafından bir elçi geldiyse, sözleşme itibarını yani, semavî kitapları araştırmadan, bütün şiddetleriyle karşı gelmişlerdir. Tevrat'ta Rabbulcunud (Orduların Mürebbsi) geleceğini söz vermiştir. İnsanlar Tanrı Elçisine, Hz. İsa'ya karşı gelip, dini hocaların fetvalarıyla O'nu çarmıha çektiler. *Hz. İsa İncil'de buyuruyor:*

“ Ben gidiyorum ve benden sonra, Benim söylemediğimi söyleyip, söylediklerimi tamamlayacak bir başkası gelecek.”

Ve yine İncil'de buyuruyor:

“ Fargilit gelecek” Fargilit İbranice “Teselli verici”, Arapça olarak “ Ahmed” manasına gelir. Hz. Muhammed'in bir ismi Ahmed'tir. Tevrat ve İncil'de gelecek zuhurlar hakkında bir çok ayet vardır.

Kur'an-ı Kerim Â'li İmran Suresi, Ayet 76:

“ Kim ki verdiği sözü yerine getirir ve Allah'tan sakınırsa bilmelidir ki Allah kendisinden sakınanları sever”

ARANAN GERÇEK

Aynı sure Ayet 81:

“ Allah peygamberlerden şöyle söz almıştı: ‘ Bakın, size Kitap ve hikmet verdim, sonra yanınızda bulunan (kitapları) doğrulayıcı bir peygamber geldiğinde, ona mutlaka inanacak ve ona mutlaka yardım edeceksiniz! Bunu kabul ettiniz mi? Ve bu hususta ağır ahdimi üzerinize aldınız mı?’ demişti. ‘ Kabul ettik!’ dediler. ‘ O halde şahit olun, ben de sizinle beraber şahit olanlardanım’ dedi.”

Hadid Suresi, Ayet 8:

“Size ne oluyor ki Allah’a iman etmiyorsunuz? Hâlbuki peygamberler sizi Rabbinize iman getirmeye davet ediyor. Allah bu hususta sizden söz almıştı. İman edeceksiniz. İmana koşun.”

Â’li İmran Suresi, Ayet 77:

“ O kimseler ki, az bir değerle Allah’ın Ahd ve Mîsâkını satarlar, onlara Kıyamet Gününde bir kazanç yoktur. Allah onlarla konuşmayacak, bakmayacak ve onları arandırmayacaktır. Onlar için şiddetli azap var.”

Bahaullah’ın Sesi Kitabı: (1987 yılı baskısı sayfa 165, bölüm 153)

“ Ey kullarım! Kalbimde hidayet sabahının solmaz ışığından başka bir şey parlamaz. Ağzımdan Allah’ınız Rabb’in vahiy buyurduğu hakikat cevherinden başka bir şey çıkmaz. İmdi, dünyevî arzularınıza uymayınız. Tanrı’nın Mîsâkını bozmayınız. O’nunla olan ahdinizden dönmeyiniz. Sarsılmaz bir azim ile, kalbinizin bütün sevgisiyle, sözlerinizin derin samimiyeti ile O’na dönünüz, akılsızların gittiği yola gitmeyiniz. Dünya boş bir gösteriş, hakikat gibi görünen bir hiçtir. Sizi Yaradanınıza bağlayan bağı koparmayınız, yollarını şaşırıp Ondan uzaklaşanlar gibi olmayınız. Gerçek söylüyorum: Dünya çöllerdeki buğuya benzer; susuzluktan yanan kimse onu

ARANAN GERÇEK

su sanır, var kuvvetiyle ona yetişmeye çalışır. Yanına varınca, bakar ki bir hayal, bir serap! Tekrar, dünya bir aşık'ın uzun araştırmalardan sonra bulduğu ve fakat bulunca ' ne semizletmeye ve ne açlığı gidermeğe' yaramadığını gördüğü bir ma'sûkun cansız suretine benzer.”

Ahd ve Mîsâk hakkında Hz. Bahau'llah'tan bir münacat:

“ İlâhî İlâhî! Ben Senin birliğine ve tekliğine tanıklık ederim. Ey isimlerin Maliki ve göğün Yaradanı! Senin Yüce Kelimenin nüfuzu ve Senin Yüce Kaleminin iktidarı yüzü hürmetine senden dilerim ki: Beni Kendi kudret ve kuvvetinin bayraklarıyla destekleyip, Senin Ahd ve Mîsâkını bozmuş olan düşmanlarının şerrinden koruyasın. Sen gerçekten güçlüsün ve kuvvetlisin.”

Sonuç olarak Tanrı tarafından gelen Elçiyi kabul etmeyip direnen kişiler, Allah'ın ahd ve Mîsâkını kırmış oluyorlar.

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“ *‘Ve O'nun heykelinde ahdinin sandığı göründü ‘*

Yani, Ahdinin kitabı mukaddes heykelinde görünür, Mîsâkının Levhi yazılır, Ahd-ü- Peymânının manaları aşikâr olur. Tanrı, doğuda ve batıda ünlenir, Tanrı Emrinin sesi dünyanın her yerinde işitilir. Ahdî bozanlar zelil ve hakir olur, Mîsâkta sabit olanlar şeref ve izzet bulur; çünkü onlar Ahdin kitabına yapışmışlar ve mîsâkta sebat ve istikamet göstermişlerdir. Sonra buyruluyor:

‘Ve şimşekler, sesler, gök gürlmeleri, zelzele ve büyük dolu oldu ‘

Yani, Ahdin Kitabı zuhur eyleyince, büyük bir fırtına kopar, Tanrı'nın kahır ve gazap şimşegi çakar, Mîsâkı bozma gök gürültüsü duyulur, şüphe zelzelesi vukua gelir, azap dolusu,

ARANAN GERÇEK

Mîsâkı bozanlar üzerine yağar, iman müddeileri imtihana çekilir.” (*Mufavezat-a Abdülbaha “Bazı sorulara cevaplar” adlı kitabın 1996 yılı baskısından, sayfa50*) (“*Yuhanna’nın Vahyi*” kitabının onbirinci babının tefsirinden bir bölüm)

İkinci Merhale: Gelen peygamber ve O’na iman edenler arasındaki sözleşmedir. Bu sözleşme ilâhî dinin birliğini ve bütünlüğünü korumak içindir. İlâhî Elçilerin kendilerinden sonra dinine önderlik edecek olanı tespit edip, müminlerine bildirmesidir.

Hz. Musa müminleri arasında Yuşe’i methetti. Fakat onun önderliği için bir yazı bırakmadı.

Hz. İsa Petrus’a hitap ederek: “ Sen sağlam bir kayasın” “ İlâhî şeriat senin üzerine kurulacaktır” dedi. Havarilerden Bules çok bilgili bir zattı, fakat Ahd ve Mîsâk merkezi Petrus oldu. Bu Ahd ve Mîsâk yazılı bir vesikaya dayanmadığı için, nihayet Hristiyan dini çeşitli mezhep ve tarikatlara ayrıldı. Bu mezhepler birbirlerinin aleyhine kalktılar, kanlar döküldü, kiliseler ayrıldı. Böylece, tek olan Allah’ın dini parça parça oldu.

Hz. Muhammed Kadiri Homr Konferansında, Hz. Ali’yi elleri üstünde kaldırdı ve müminlerine hitap ederek: “ Kim Beni Mevlâ biliyorsa, Ali onun Mevlâ’sıdır” diye müminlere belirtti. Son günlerinde hasta iken yazılı bir vesika bırakmak istedi, fakat başında olanlar: “ Allah’ın kitabı varken ayrı bir yazıya lüzum yoktur” diye mâni oldular. Hz. Muhammed’ten sonra hemen İlâhî Din ikiye ayrıldı, hâlâ da ayrılmaktadır. Bu ayrılıklar Müslümanlar arasında bir çok harplere neden olmuştur.

Dine bağlanan beşerin ayrı ayrı fikir ve ideallerinden meydana gelen tarikatlar, dinin esas gerçekliğini ve parlaklığını kapatıyor.

ARANAN GERÇEK

İran'ın meşhur şairi Nizami bir şiirinde, İlâhî Dinin bu hale gelmesi hakkında şöyle diyor:

“ Senin dinini bulaştırmak çabasındadırlar. Onu süslemek için çok takılar taktılar. O kadar çeşitli takılar bağladılar ki, sen kendin görmek istersen tanıyamazsın.” Şunu demek istiyor ki; Öyle bir elbise ki, yamalardan kumaşın öz rengi ve deseni belli olmuyor.

Beşeri fikirler ilâhî kanun değillerdir. İlâhî kanun Kur'an-ı Kerim'dir. İlâhî Kanun İncil ve Tevrat'tır.

Dinlerin bütün kalması veya tarikatlara ayrılmasını şuna benzetebiliriz: “ farz edelim kocaman bir nehir var. O nehir sayısız derelere ayrılırsa, o nehirden çeşitli alanlarda hizmet veren elektrik gücünü elde edebilir miyiz? Elbette edemeyiz, zira birlik gücünü kaybetmiştir. Hz. Bab zamanında da Ahd ve Mîsâk merkezi belli olmadı. Fakat Hz. Bab'ın bütün eserlerinde Men-Yazharullah'tan (İlâhî Büyük Zuhurdan) bahsedilmektedir. Kendi şer'i hükümlerinin ve prensiplerinin kabulünü veya reddini O'na bırakıyordu.

Hz. Bab, Bahauallah'ın geleceği ile ilgili olarak 9 senesi ile 19 senesinde bir zamanı işaret ediyorlar ve “ O'dur insanlık âleminin kurtarıcısı ve bütün dünyanın kibleşi “ diye buyuruyorlar.

Hz. Bab'ın Zuhurundan itibaren tam 9 sene geçince, Tahran Siyah Çal zindanında Tanrı tarafından Hz. Bahauallah'a İlâhî vahiy ilham oldu.

Hz. Bahauallah şöyle buyuruyorlar:

“ Gecelerden bir gece, Rüyada, her yönden şu sözleri duydum: <Muhakkak ki Biz Seni senin ile ve senin kalemin ile muzaffer kılacağız. Başına gelenlere üzülme ve korkma, çünkü sen emniyettesin. Tanrı yakında arzın hazinelerini, Yani Senin vasıtanla ve Kendini tanıyanların kalplerini diriltmeye Allah katından memur ismin vasıtasıyla Sana yardıma koşacak

ARANAN GERÇEK

adamları meydana çıkarıp gönderecektir.>” (*Kurdun Oğlu Risalesi’nden, sayfa 20*)

Hz. Bahauallah Sultan Levhinde buyuruyorlar:

“ Ey Sultan! Ben kullardan biri gibiydim ve yatağında uyuyordum. Süphanın nesîmleri üzerime esti ve bana bütün olmuş şeylerin ilmini öğretti. Bu Benim katımdan değil, her şeye gücü yeten Bilicinin katındandır. Ve bana yer ile gök arasında nida eylememi emir buyurdu: bu yüzden Benim başıma arifleri ağlatacak işler geldi. Ben halk arasında mütedavil ilimleri okumadım, her hangi bir mektebe de gitmedim. Gerçek söyleyip söylemediğimi içinde yetip büyüdüğüm şehirden sorar anlarsınız. Bu, aziz ve hamîd olan Rabb’ın meşiyet rüzgârlarıyla harekete gelen bir yapraktır. Şiddetli rüzgârlar esedururken onun kımıldamamasına imkân var mı? Hayır, isimlerin ve sıfatların Padişahı olana yemin olsun ki yok. O şiddetli rüzgârlar onu diledikleri gibi harekete getirir. Ademin Kıdem yanında varlığı mı olur? O’nun mübrem fermanı geldi ve Beni bütün insanlar arasında kendi zikriyle söyletti. Ben O’nun fermanı karşısında bir ölüden başka bir şey değildim; Rahman ve Rahîm olan Rabb’ın Eli Beni başka bir hale koydu. Herhangi bir kimse, büyük küçük herkesin itirazına uğrayacak bir sözü kendiliğinden söyleyebilir mi? Kaleme kıdem sırlarını öğretene yemin olsun ki hayır! Meğer ki, bu kimse güçlüler güçlüsünün teyidine mazhar ola.” (*Kurdun Oğlu Risalesi’nden sayfa 33*)

Bütün semavî kitaplarda iki zuhurun peş peşe olacağı yazılıp haber verilmiştir. Bu iki zuhur: Hz. Bab; beklenen Hz. Mehdi ve Hz. Bahauallah; beklenen Hz. İsa’dır. Dini kitaplarda ve hadislerde Mehdi’nin ve İsa’nın geleceği haber verilmiştir. Bütün dini kitapların Hz. Bab ve Hz. Bahauallah’ın geleceği hakkındaki yazıların tanığı, Bahai Dinini kabul etmiş ve

ARANAN GERÇEK

etmekte olan eski müminleridir. Kur'an-ı Kerim'de bu konu hakkında şöyle yazıyor:

“ Gelecekte her ümmet kendi kitabı ile davet edilecektir.” Hz. Bahauallah'ın zuhurunu Tanrı bütün kitaplarında söz vermiştir. Bundan dolayı Hz. Bahauallah Ahmed Levhi'nde buyuruyorlar:

“ Sen kendi içinde şuna iyice inan ki; bu Cemalden yüz çevirmiş olan bir kimse, bundan önce gelen bütün Tanrı Elçilerine yüz çevirmiş ve ezelden ebede dek Tanrı'nın karşısında kibirlenmiş olur.”

Hz. Bahauallah, Ahd ve Mîsâk merkezi olarak Hz. Abdülbaha'yı Kitab-ı Ahdî (Vasiyet Kitabı) ve Kitab-ı Akdes'te diğer levihlerinde açık bir şekilde yazıp belli etmişlerdir.

Hz. Bahauallah Kitab-ı Ahdî'de buyuruyorlar:

“ Tanrı'nın vasiyeti şudur ki: Ağsan ve Efnan ve müntesibin cümlesi Gusn-i Azam'a (Hz. Abdülbaha) bakar olsunlar. Akdes Kitabında indirdiğimiz şu ayete bakınız: VİSAL DENİZİNİN SULARI ÇEKİLİP BAŞLANGIÇ KİTABI SONA ERİNCE, BU ESKİ KÖKTEN DAL GİBİ AYRILAN MEN ERADULLAHA (Tanrı'nın dilemiş olduğu kimseye) YÖNELİNİZ. Bu kutlu ayetten maksat Gusn-i Azam idi. Keyfiyeti, bir inayet olmak üzere işte bu suretle açıkladık...”

Hz. Bahauallah Akdes Kitabı ve diğer levihlerinde Adalet Evi'nin kurulmasını ve bütün Bahailerin O'na itaât etmelerini farz kılmıştır.

Yüce Adalet Evi'nin kurulması: Tanrı tarafından ilâhî adaleti yeryüzünde devam ettirmesi için ve dinin birliğini korumak için ilk defa böyle bir kuruluş tayin olmuştur.

Bu kuruluş, bütün dünya Bahailerini tarafından üç kademeli seçimle seçilir ve Hz. Bahauallah tarafından nazil olmayan hükümleri ve kanunları koyabilir.

ARANAN GERÇEK

Hız. Bahauallah buyuruyorlar: “ Tanrı iradesi ile bu kuruluş mülhem olur”

Hız. Abdülbaha'nın Vasiyet Levhinde iki önemli konudan bahsedilmektedir: Birisi, Hız. Şevki Rabbani'yi kendinden sonra Emrin Velisi olarak tayin ettiği, bütün Bahailerin O'na yönelmeleri ve itaat etmeleridir.

İkinci konu olarak Adalet Evi'nden bahsedilmektedir. Bahai Dininde Adalet Evi'ne karşı gelen veya karşı bir harekette bulunan tard edilmektedir. Böylece, ilâhî zuhurda tefrika ve ayrılık kapıları kapanmış ve İlâhî Emrin birliği korunmaktadır.

Üçüncü Merhale: İman getiren kişinin, Allah'a, iman getirdiği İlâhî Elçiye ve kendi vicdan ve şerefine verdiği bir söz ve itiraftır.

Hız. Muhammed zamanında bu ikrar sözle kabul olunuyordu. İlâhî Emri kabul eden, şu iki cümleyi söyleyip Müslüman oluyordu: “ Allah'tan başka bir Tanrı olmadığına tanıklık ediyorum.”, “ Muhammed Tanrı'nın Resulüdür, tanıklık ediyorum.” Bu söz karşısında bazen canını, malını, her şeyini verip hiçbir fedakârlıktan kaçınmıyordu. İslâm Dininin medeni prensiplerini ve şer'i hükümlerini tamamen bu ikrar karşısında yerine getiriyordu. Bu söz karşısında medreseler, camiler, çeşmeler, hayır ocakları, yetimhaneler, hastaneler, vakıflar v.s. yapılmış ve yapılmaktadır. Zira Tanrı'nın sözünde gizli bir güç ve etki vardır. Yaptığını krallar ve imparatorlar yapamazlar. İlâhî söz kalplere hükmediyor, kalplerin mâhiyyetini değiştiriyor.

Bu devirde Hız. Bahauallah'ın getirdiği düzende, zamanın değişmesi icabına göre, bu ilâhî zuhuru kabul eden kişi sözle değil, yazı ile kabul ediyor. Bunun nedenleri çoktur. Birkaçını burada özetleyelim: Bu Tanrı zuhurunda ahabpların

ARANAN GERÇEK

birliğini sağlayacak Ahd ve Mîsâk çok önemlidir. Ahd ve Mîsâk'a karşı herhangi bir harekette bulunan, hükümet aleyhine davranan veya siyasete karışan bir Bahai ruhanî kurumlar tarafından tard edilir.

Tescilli ve 21 yaşını bitirmiş olan Bahailer ruhanî kurumları seçme ve seçilme hakkına sahiptirler.

Tescilli Bahailer bir şehirden başka bir şehre veya bir memleketten başka bir memlekete seyahât ederken kendilerine tanıtma belgesi verilir. Bu belge ile gittiği yerde bulunan Bahailer ile temas kurabilir.

Bahai camiasına zorla veya istemeyerek kimse giremez. Hatta Bahai ailesinde doğan çocuklara 15 yaşına kadar dinî öğretileri ve bütün dinlerin Tanrı tarafında zahir olduğu ve Bahai olan kişinin hepsini kabul etmesinin şart olduğu öğretilir. Sonra da bu genç çocuk kendi seçme isteğine bırakılır.

İlâhî Adalet ve Medeniyetin Zamana Göre Tecellisi

Beşeriyetin tarihine dikkat edilirse görülüyor ki, adalet, medeniyet ve fazilet peygamberlerin zuhurlarıyla başlamış ve yavaş yavaş ilerlemiştir. Yine dikkat edilirse, her ne zaman zulüm, düşmanlık, hurafe ve evham, adalet ve medeniyetin yerini tutmuş ise, Cenab-ı Hak tarafından insanlara İlâhî Gerçek Medeniyeti ve Adaleti öğretmek için Elçiler gönderiliyor. Yeni gelen zuhuru kabul edip, hüküm ve prensiplerini yerine getiren rahat, huzura ve aydınlığa kavuşuyor.

Bahau'llah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı sayfa 90, bölüm 88)

“Sizde hakikati görüp teslim etmek kabiliyeti veya arzusu varsa bir hakikat söyleyelim: Adaletin özü ve kaynağı, Tanrı Nefsinin insanlar arasında Mazharı bulunan Zatın hükümlerindedir. Tanrı Nefsinin Mazharı bütün yaratıklara adaletin en yüksek ve en şaşmaz miyarıdır. Onun koyduğu kanun yerde gökte bulunanları dehşete düşürecek mâhiyyette de olsa yine adaletin kendisidir. Bu şeriatın insanlarda uyandırdığı korku ve ıstırap memeden kesilen bir çocuğun kopardığı feryada benzer. Görüp anlamak kabiliyetini haiz olanlar bu hakikati görüp anlarlar. İnsanlar Tanrı katından inen ahkâmın hikmetini keşfedip bilseler korkuyu bir yana atar ve yürekleri minnettarlık duygusuyla dolu olarak büyük bir sevinç ile sevinirler.”

ARANAN GERÇEK

Hız.Bahaullah'ın Levihleri Kitabından : (1994 yılı baskısı sayfa 35)

Firdevs-i Alâ'da

TANRI'NİN ALTINCI YAPRAĞA YAZILI SÖZÜ

“İnsanların kandili adalettir. Onu zulüm ve itisâfin ters rüzgârları ile söndürmeyiniz. Adaletten gaye, insanlar arasında birlik husulüdür. Bu yüce sözde Tanrı'nın hikmet denizi dalgalanır. Dünyanın defterleri onun izah ve tefsirine yetmez. Âlem bu süs ile süslenecek olur ise: (Tanrı'nın herkesi kendi bolluğundan zengin yapacağı gün) sözünün güneşi dünya semasının ufkundan doğup parlar. Bu beyânın kadrini biliniz; çünkü bu beyân, Kalem-i Alâ ağacının en latif meyvelerindedir. Ne mutlu işitip erene! Gerçek söylüyorum: Tanrı iradesi semasından inen şeyler dünyaya düzen verir ve dünyadakilere birlik getirir. İşte Mazlumun dili bu büyük zindanında böyle söyledi.”

Hız. Bahaullah'ın Levihleri Kitabından: (1994 yılı baskısı sayfa 40)

“ Biz onlara adalet ve insaf, emanet ve diyanet, insanlar arasında Tanrı Kelimesinin ve mertebelerinin yükselmesine sebep olacak ameller tavsiye ederiz. Ben adaletle öğüt verdim. Kaleminden imkân âlemi sakinleri için tatlı rahmet suyu ve sözünden hayat kevseri akan Zat bu dediğime tanıklık eder. Müteali olsun bu büyük kerem ve ihsan! “

Bahaullah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı sayfa 172, bölüm 163)

“ Adalet gözeten kimse hiçbir vakit itidal haddini aşmaz. Böyle bir kimse, Her Şeyi Görenin kılavuzluğu sayesinde her şeyde doğruyu görür. İlim ve fen erbabının o kadar övdükleri medeniyet, itidal haddini aşacak olursa, insanlar için felâketi mucip olur. Her Şeyi Bilen işte sizi böyle

ARANAN GERÇEK

ikaz ediyor. Medeniyet itidal çerçevesi içerisinde tutulduğu müddetçe ne kadar büyük bir iyilik kaynağı ise, ifrata götürülünce o kadar büyük bir fenalık kaynağıdır. Ey insanlar! Bunun üzerinde düşününüz, hataya düşmeyiniz. Gün gelecek medeniyetin alevi şehirleri yakıp yiyecektir; o zaman Azamet Dili: 'Padişahlık, aziz ve hamîd olan Allah'ındır!' diye nida edecektir..."

Peygamberlerin tarihini araştırırsak: Hz. Musa İsrail Kavmini, Firavunun köleliğinden ve zulümlerinden kurtardı. Yahudi ümmetini kurdu ve ilerletti. Tevrat'ın kanunları tamamen yardımlaşmayı ve kötülüklerden uzak durmayı emrediyor. Hz. Musa'nın getirdiği 10 ferman insan karakterine adalet ve güç veriyordu ve getirdiği bütün ahkâm ve kanunlar, o zaman için tam bir adalet ve medeniyeti temsil ediyordu.

Hz. İsa; zulüm, fuhuş ve günah dolu bir dünyada doğmuştu. Fesat her yerde görülüyordu. Kalplerdeki fedakârlık, misavirperverlik ve doğruluğun yerini şehvet, bedbinlik, hırs, kıskançlık ve nefret alıyordu. İnsanlar kötülük ve zulüm yapmak için yarışmasına ilerliyorlardı. Hz. İsa'nın zuhur ettiği toplum bu idi. O'nun getirdiği mesaj yeni değildi. Zira, bütün peygamberlerin gerçekleri birdir. Hz. İsa o topluma yeni bir ruh verdi. Yani, eski dinlerin getirmiş olduğu hakikatleri, sefa, tazelik, insanseverlik ve iman ruhunu tekrar kalplerde yaşattı. Cismen diri, fakat ruhen ölü olanları diriltti. Yeni ilâhî ve adaletli hükümler getirdi ve zamanın ihtiyacına göre medeniyet kurdu.

Hz. İsa, üç senelik peygamberliğinde 12 kişiyi iman ettirip, terbiye etti. Ve ilâhî ruhu ile onları diriltti. Bütün bu Hıristiyanlık dünyası o 12 kişinin önderliğinden meydana geldi. Onlarda İlâhî Emri gizli olarak insanlara iletiyorlardı. Havarilerden Pules, şu büyük manalı sözü söyledi: " İnsan iki tabiata sahiptir" Pules'in iki tabiattan maksadı ruhanî ve nefsanî

ARANAN GERÇEK

tabiattır. Sonra diyor: “ Üstümüzde bulunan nefsin elbisesini atalım ve ruhanî libas ile kendimizi donatalım. Nefsimize ve bütün yıkıcı duygulara galip gelmeliyiz. İnsan topraktan olduğu için cismanî bir varlıktır. Sonra Allah’tan bir pay alır. Nasıl ki topraktan yaratılmışız, aynı zamanda Allah’ın suret ve misaliyiz.”

Ve yine devam ediyor: “ Ey kardeşler! Kan ve et ilâhî melekûtün varisi olamaz. Pis bir âlem temiz bir âlemde nasip alamaz. Öyleyse, ruhunuzun gösterdiği yoldan gidin ve nefsinizin isteklerine kulak vermeyin. Bu ikisi birbirine zıttır. Nefsinizin isteklerine uyarmanız sizi gerekli olandan mahrum bırakır. Nefsin istekleri: İffetsizlik, alçaklık, pislik, şehvet, putperestlik, sihir, cadı, nefret, rekabet, ihtilaf, fesat, kıskançlık, cinayet, sarhoşluk ve ayyaşlıktır. Ruhun meyveleri ise: Sevgi, neşe, sükun, sabır, şefkat, iman, ahlâk, yardım, doğruluk ve diğer manevî meziyetlerdir.”

Başka bir havari, amel ile insanları doğru yola kılavuzlamayı öğütüyor; “Yetimlere ve evsizlere zorlukta yardımcı olun ve kendinizi dünya kirinden koruyunuz.” Hz. İsa’nın bütün hükümleri sevgiye, şefkate ve yardımlaşmaya dayanır.

Hıristiyanlık, 300 yıl kadar gizli ve çok zor durumda idi. Hıristiyanlar bütün manevî işlerini gizli yaparlardı. Kim hayırlı bir iş yapsa, Hıristiyan’dır diye takibe ve işkencelere uğrardı. 300 yıldan sonra, İlahî Emir Konstantin tarafından kabul olunduktan sonra, hayırlı işlerde yayıldı. Hıristiyanlar tarafından her yerde okullar ve hastaneler yaptırıldı.

Hız. Muhammed cahil ve zalim insanlar arasında zahir oldu. Onları o cehaletten ve azaptan kurtardı. Arabistan yarımadasına, Asya, Afrika ve Avrupa’ya kısmen adalet ve medeniyet getirdi. İslâm tarihi; İlahî bir din ile bir milletin nasıl terbiye edilip değiştirilebileceğini gösteriyor.

ARANAN GERÇEK

Hız. Muhammed'in zuhuruna kadar Araplar vahşî ve ummî bir kavim olarak görölüyorlardı. Kabileler halinde birbirleriyle çatışma ve yağma ile geçinerek yaşıyorlardı. Hız. Muhammed onları birleştirdi, terbiye etti ve huzura kavuşturdu.

Hız. Muhammed'ten önce Araplar, kız çocuklarını diri diri toprağa gömüyorlardı. Kadının hiçbir hakkı yoktu, herhangi bir mal gibi satılırdı. İslâm Dini bunu yasakladı ve kadına yarım hak verdi. Yani iki kadın bir erkeğe eşit oldu. Daha önceleri Arap erkekleri haremlelerinde sayısız kadınlara sahip idiler. İslâm dört kadından fazla almayı yasakladı. Bunun da tam bir adalet ve eşitlikle davranabilirse alabilirdi. Hız. Muhammed; zenginlik bir yerde toplanmasın ve fakirlere yardım edilsin diye Zekât Kanununun koydu.

İslâmiyetin ilk yıllarında Hız. Muhammed'in Medine'ye hicretine kadar kible İsrail'de olan Kudüs şehri idi. Ve Hız. Muhammed Emrini açıkladıktan sonra, 15 yıl kadar Kudüs'e doğru namaz kılınyordu. Zira Filistin'deki bu şehir bütün geçmiş dinlerin kiblesi idi ve mukaddes bir yer sayılırdı. Yahudiler hep alay edip " Bu ne biçim yeni bir din ki bizim kiblemize doğru namaz kılıyorlar." Diyorlardı. Bir gün namaz ortasında Hız. Muhammed'e şu Kur'an ayeti nazil oldu: " Ya Muhammed! Yüzünü Mescid-ul Haram'a döndür." Hız. Muhammed namaz ortasında yön değıştirdi ve Mescid-ul Haram'a doğru durdu ve namazına devam etti. Bu kiblenin değıştirilmesinde çok hikmetler vardır. Bu durum karşısında bir hayli mümin imtihana düştü ve birçoğı da caydı. "Biz nasıl babalarımızın ve bütün dinlerin kiblesini bırakıp da bir kara taş kible tutarız" diyerek İslâm'dan vazgeçip İlâhî Emre karşı geldiler ve babalarından kalan mirası Allah'ın sözünden üstün tutarak Kur'an'da Allah tarafından nazil olan şu ayetleri unuttular: " Allah istediğı gibi yapar ve irade ettiğı gibi hükmeder" ve " İstedığı gibi yapar ve yaptığından sorulmaz."

ARANAN GERÇEK

Bu gibi karşı gelmeler her devirde Allah'a ve O'nun gücüne karşı zayıf olanlarda görülmüş ve görülmektedir.

Hız. Muhammed Hac kanununu koydu. Hacca yalnız şu şartlara haiz olanlar gidebilir buyuruyordu: “ Çoluk çocuğunun iki senelik nafakasını temin edebilen, komşu ve akrabalarında fakir bulunmayan, zekâtını vermiş varlıklı kişiler senede bir Hacca gitsin, ziyaret edip kurban kessinler ve fukaraya dağıtsınlar.” Bu Hac kanununda bir çok adaletli hikmetler vardı. O zaman Arabistan çok fakir bir bölge idi. Mahsulleri ancak hurma ve deve idi, başka hiçbir gelir kaynağı yoktu. Böylece turistik bir gelir kaynağı açıldı. Aynı zamanda değişik insanların medeniyetlerinden faydalanmaları sağlandı.

O zaman Arabistan'da güçlü ve varlıklı olan kitle, fakir ve zayıf olanı her bakımdan eziyor, sonrada köle yapıyordu. Örneğin, zenginler ağır faizlerle fakir kitleyi sömürüyordu ve sonra onlara köle muamelesi yapıyordu. Hız. Muhammed faizin kuruşunu bile haram kıldı ve Müslümanlara karşılıksız olarak din kardeşlerine yardım etmelerini öğretti. Bunlar, İslâmiyetin kendi devre ve zamanı için getirdiği medeniyet ve adaletin bir örneği idi. Avrupa barbarlık halinde iken İslâmiyet İspanya'ya kadar yayıldı ve böylece İslâmiyetin medeniyeti Avrupa, Afrika ve Asya'yı sardı ve bin yıl kadar insanları etkiledi ve adaletini sürdürdü.

Her gelen Elçi getirdiği dinin ve ahkâmın ne zamana kadar süreceğini ve tesir edeceğini kendi vahiy kitabında belli ediyor. Hız. Muhammed Kur'an-ı Kerim'de İslâm'ın devresini bazı yerlerde açık ve bir çok yerde ebced hesabıyla veya mecazî mana vererek belli etmiştir. Örneğin,

Kur'an-ı Kerim, Hicr Suresi Ayet 5:

“ Hiçbir ümmet vaktinden önce yok olmadığı gibi vaktinden de geri kalmaz.”

ARANAN GERÇEK

Kur'an-ı Kerim, Secde Suresi Ayet 5:

“ İşi yukarıdan aşağıya doğru kurar durur, sonra da miktarı sizin saydıklarınızla 1000 yıl olan günde O'na yükselecek.”

Bunun için getirdiği hükümler belirttiği zaman içerisinde geçerli ve tesirlidir. Zamanı gelince O medeniyet ve adaletin yerini zulüm ve cehalet alıyor, dünya hercümerc oluyor. 200 yıl önceye kadar Hz. Muhammed'in getirmiş olduğu kanunlar her Müslüman tarafından yerine getiriliyordu. İlâhî kanunlar tıpkı ilaç gibidir. Örneğin, günümüzde ilaçlara dikkat edilirse son kullanma tarihleri vardır ve o tarihten sonra kullanılırsa bazen insan vücuduna zarar bile verebilir.

Bahau'llah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı sayfa 108, bölüm 106)

“Her Şeyi Bilen Doktorun parmakları hasta insanlığın nabzında. Hastalığı teşhis ediyor ve yanılmaz hikmeti ile ilaç yazıyor. Her devrin kendine göre zorluğu, herkesin kendine göre emeli var. Beşerin bugünkü ıstırapları içerisinde muhtaç bulunduğu deva, gelecek bir devirde muhtaç olacağı devanın aynı olamaz. Yaşadığımız asrın ihtiyaçları ile yakından alâkadar olunuz, onun icapları üzerinde düşününüz.”

İnsanlar zulüm pençesinde ve cehaletin karanlığında iken, İlâhî Külli Adalet Mazharı Hz. Bahau'llah İran'da zahir oldu. Bütün peygamberlere yapılan muamele; zulüm, sürgünlük ve eziyetler kendisine ve müminlerine yapıldı. Bu İlâhî Nuru söndürmek için insanlar ve zamanın devletleri hiçbir kötülükten geri durmadılar. Hz. Bahau'llah tıpkı diğer peygamberler gibi hiçbir medrese ve okula gitmediği halde dünya çapında bir medeniyet ve adalet kurdu.

ARANAN GERÇEK

Bahau'llah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı sayfa 12, bölüm 12)

“ Ey milletler! İlâhî adalet günlerine hazırlanınız. Vaad olunan saat çalmıştır. Gafil kalıp dalâlete düşmeyiniz.”

Emrin Velisi Hz. Şevki Efendi'nin “ İlâhî Adaletin Zuhuru” isimli kitabından birkaç paragraf aşağıda özet olarak verilmiştir:

(Hz. Bahau'llah: “İyi biliniz ki, bu varid olan büyük zulümler İlâhî Ulu Adaletin tedarikidir” Ve başka bir levihde: “ İnsanlığın aydınlığı adalettir, onu zulüm rüzgârlarıyla söndürmeyiniz.” Bundan maksat insanlar arasındaki birliktir. “ Hiçbir ışık adaletin ışığı ile mukayese edilemez. O'dur dünyanın düzenine ve ümmetlerin rahatına en büyük sebep.” “ Dünyanın mürebbsi adalettir, zira iki temele dayanır: Mücâzat ve mükâfat. Bu iki temel dünya ahâlisinin hayatına iki çeşmedir.”, “ Adalet ve insaf insanların korunmaları için iki bekçidir, bu iki sağlam kelimeden dünyanın maslahatı ve ümmetlerin korunması meydana gelecek.”, “ Yakın zamanda Celâl Doğusundan, müminler adalet güneşinin en şiddetli parıltılarını müşahede edecekler.”, “ Hakikaten adaletin güneşi zulüm bulutlarından kurtulursa dünya başka bir dünya olacaktır.”

Aynı kitapta Hz. Abdülbaha buyuruyorlar: “ Allah'a hamdolsun; Adaletin güneşi Bahau'llah'ın ufkundan doğdu. Zira Bahau'llah levihlerinde dünyanın başından beri kimsenin aklına gelmeyen adaletin esasları mevcuttur.” Ve yine buyuruyorlar: “ Varlık çadırı adaletin direkleri üzerinde duruyor, afi değil.”, “ Beşeriyetin varlığı afi değil adaletle varolmuştur.”)

Hz. Bahau'llah'ın getirdiği prensipler evrenseldir. Zira İlâhî Adalet dünya şumül olmalı. Yani Allah tarafından nazil olan kanunlar bütün insanlık âleminin faydalanacağı kanunlar olmalı. Hz. Bahau'llah dünya barışının Emrini ve dünya barışını sağlayacak prensipleri getirdi. Zira barış adalettir, medeniyettir,

ARANAN GERÇEK

rahat ve refahtır. Savaş ise vahşiliktir, zulümdür, felâkettir ve adaletsizliktir.

Bahai Dini üç nehirden meydana gelmiş bir denize benziyor:

- 1- Şer'i Hükümler ve Ahlâkî Öğütler
- 2- Genel Barış ve Dünya Birliğini Sağlayan Prensipler
- 3- Bahai Teşkilatı ve İlâhî Yeni Düzen

1-a)BAHAİ DİNİNDE ŞER'İ HÜKÜMLER: Bu konuda aynı isimle basılmış Türkçe bir kitap mevcuttur. Burada tekrar anlatmaya lüzum yoktur. Şer'i Hükümler ferdidir. İnsan ruhunu yüceltir, vicdanını huzura kavuşturur, Allah'a yakınlığını ve bağlılığını sağlar.

b)AHLÂKİ ÖĞÜTLER: Doğruluk, yardımlaşma, iyi huyluluk, iyi insanlarla muaşeret etmek, kötülerden uzak durmak, kimseyi üzmemek, dedikodu ve iftirden kaçınmak, emanet, temizlik ve diğer ahlâkî meziyetlerdir. Türkçe'ye tercüme edilmiş Farsça ve Arapça Saklı Sözler tamamen öğüttür.

2- GENEL BARIŞ VE DÜNYA BİRLİĞİNİ SAĞLAYAN PRENSİPLER.

Hz. Bahauallah'ın insanlık âlemini esas adalet ve medeniyete kavuşturacak prensiplerinden bir kaçını özet olarak açıklıyoruz.

a)Hakikati serbestçe araştırmak:

Hz. Bahauallah'ın en başta gelen prensiplerindendir. Hakikat her zaman birdir, güneş birdir, ancak günlerin isimleri değişiktir. İlâhî Elçiler de manevî güneşlerdir, hakikatleri birdir. Bütün dinler de hakikati araştırmayı farz kılmıştır.

Hz. Muhammed Hucurat Suresi Ayet 6'da buyuruyorlar: “ Ey İnsanlar! Fâsıkın biri size bir haber getirirse

ARANAN GERÇEK

o haberin doğruluğunu araştırın, yoksa yanlışlıkla bir cemaate fenalık edip sonradan pişman olacaksınız.” Hakikati araştırmanın zıttı taklittir. Herhangi bir dine mensup olup, gelen zuhura araştırmadan tepki gösterilirse, o tepki ve karşı gelme taklidin kendisidir. Zira araştırmadan, muhitin ve telkinlerin alışkanlıkları Tanrı'nın isteği değil taklittir. Bu gibi taklitler bazen put halini almış ve insanları Allah'tan uzaklaştırmıştır. İnsanlar taklidin mahsulü olan taassup, nefret ve bedbinlik duygularını kafalarından ve kalplerinden atmazlarsa hakikat denizine varamazlar. Çünkü, dolu bir kaba başka bir şey koymak istersek taşacak ve kabul etmeyecektir.

Eğer bütün ümmetler taklidi bırakıp hakikati araştırsalardı, din uğruna bu kadar kanlar dökülmezdi. Din birliğinin neticesi olarak Tanrı Birliği inancı hasıl olmaktadır. İnsanı hakikate kavuşturan ışık akıldır. Bu akıl taklitlerden, hurafe ve evhamdan arındığı zaman özgürlüğe kavuşur ve hakikati görebilir. Böyle olmazsa Kur'an-ı Kerim'de buyrulduğu gibi: “ Gözü var görmez, kulağı var işitmez ve kalbi var duymaz.” Ve yine buyruluyor: “ Onlar hayvanlar gibidir.” Yahudiler taklidi bırakıp hakikati araştırsaydılar Hz. İsa ve Hz. Muhammed ve bugün Hz. Bahau'llah'ı kabul etmiş olurlardı. Bu durum Hıristiyan ve bugünkü İslâm Ümmeti için de geçerlidir.

Bütün peygamberlerde hakikat birdir ve Allah'ın Birliğini temsil eden inanç budur. Bu birliğe şüpheyle bakarı ve inanmayı Hz. Muhammed “ Gavur ve müşrik” buyurmuştur.

Ali İmran Suresi Ayet 84'de buyuruyorlar: “ De ki, biz Allah'a , bize indirilen Kur'an'a, Musa, İsa ve peygamberlere Rabları tarafından verilenlere inandık, onları birbirinden ayırt etmeyiz, biz yalnız Allah'a boyun eğerez.”

ARANAN GERÇEK

Hız. Bahauallah Ahmed Levhinde buyuruyorlar: “ Ey Kavim; Eğer bu ayetleri inkâr ederseniz, bundan önce Allah’a hangi delil ile iman ettiniz gösteriniz o delili ...” Yine aynı Levihte: “ Sen kendi içinde şuna iyice inan ki; bu Cemal’den yüz çevirmiş olan bir kimse bundan önce gelen bütün Tanrı Elçilerine yüz çevirmiş ve ezelden ebede dek Tanrı’nın karşısında kibirlenmiş olur.”

İnsanlar taassup perdelerini yırtıp, hakikati anlamak için içten bir istekle araştırırlarsa, elbette gerçek irfan denizine kavuşacaklardır. Biz yaradılışımızın sebebini idrak edersek, ruhumuzun ve ebedî hayatın neye muhtaç olduğunu araştırıp temini için çaba gösteririz. Nasıl ki, cismanî ihtiyaçlarımızı karşılamak için bütün güç ve fikrimizle çalışıyorsak. Acaba bizi yaradani tanımak ve O’nun Elçilerinin doğruluğunu anlamak için çalışmamız gerekmez mi? Yoksa her şey bu maddî hayatla mı tamamlanıyor? Bu hayati konuyu onun bunun sözleriyle veya mirasça bize kalan inançla değil fakat bizzat kendimizin İlâhî sözleri araştırarak karar vermemiz gerekir.

b) İnsanlık Âleminin Birliği :

Hız. Bahauallah’ın adalet ve medeniyet ile ilgili prensibidir.

Peygamberlerin hepsi bütün insanlık âlemi için gelmişlerdir. Hepsi de insanları birliğe, kardeşliğe davet etmişlerdir. Fakat eski zamanın birlik merhaleleri o zamanın anlama ve kapasite seviyesinde idi. Zamanın ve insanların anlayışları göz önünde tutulursa peygamberlerin getirdiğı hükümler ve prensipler, tıpkı ilkokul, ortaokul ve lise merhaleleri gibidir. Hepsi İlâhî öğretmen idiler ve İlâhî bilgilere sahiptiler. Zamanın icaplarına ve talebelerinin istidadına göre eğitmişlerdir.

ARANAN GERÇEK

Hız. Muhammed zamanının özelliğine göre buyuruyorlar: “ Müminler kardeşirler” veya “ Vatan sevgisi imandandır.”

İnsanlık âleminin ilerleme ve istidat gelişmesine dikkat edilirse, ilk olarak aile sonra kabile, şehir ve millet birliği meydana gelmiştir. Bugün artık insanlık âleminin birleşme zamanıdır. Hız. Bahauallah buyuruyorlar: " Ey iyi sevilenler! Birlik tapınağı yükselmiştir. Birbirinizi yabancı gözıyla görmeyiniz. Siz bir ağacın meyveleri ve bir dalın yapraklarıdır.”, “ Bir elin parmakları ve bir vücudun üyeleri gibi olunuz. Vahiy kalemi size böyle öğütüyor.”

Hız. Bahauallah Dokuzuncu İşrakta buyuruyorlar: “ Tanrı dini ve Tanrı Yolu, Kıdem Sultanının irade semasından sırf yeryüzü sakinlerinin ittihad ve ittifakını sağlamak için inmiş ve meydana çıkmıştır. Onu ihtilaf ve nifak sebebi yapmayınız. Birlik güneşinin doğup âlemi aydınlatması her şeyden önce, Tanrı Dini ve şeriatı ile mümkündür. Dünyanın gelişimi, ümmetlerin eğitimi, insanların itminanı ve yeryüzünde rahatlığın teessüsü Tanrı usul ve ahkâmına bağlıdır. Bu büyük atiyenin baş sebebi odur...” Biricik gerçek Tanrı şahit ve kainatın bütün zerrelere tanıktır ki; insanlığı yükseltecek, ilerletecek, yetiştirecek, koruyacak ve olgunlaştıracak şeyleri bildirdik; kitaplarımızda ve elvahımızda Yüce Kaleminden indirdik . Kullarını müeyyed buyurmasını Hak'tan dileriz. Ben mazlumun herkesten istediği adalet ve insaftır; sadece işitmekle iktifa eylememeli...” (Hız. Bahauallah'ın Levihleri Kitabı, 1994 yılı baskısı ,sayfa 17)

“Bütün milletlerin ve adaletli hükümetlerin menfaatlerini terviç ve seviyelerini terfi edecek yolları aramak bugün herkesin mükellef olduğu bir ödevdir. Kalem-i Ala her ayetle sevgi ve birlik kapılarını açmıştır. Bir zaman önce şöyle demiştik ve Bizim dediğimiz hakikattir: ‘Her din ve mezhebin

ARANAN GERÇEK

salikleriyle samimi dostluk ve arkadaşlık ediniz.’ İnsanoğullarını birbirinden uzaklaştırıp bozuşturan sebepler Kalem-i Ala’dan çıkan bu sözle ortadan kalkmıştır...” Tanrı’nın irade semasından varlık dünyasının seviyesini yükseltmek ve insan ruhunu yüceltmek maksadıyla indirilen şeyler bütün insanlığın talim ve terbiyesine yarar en müessir vasıtaadır...”**(Bahauallah’ın Sesi kitabından,1987 yılı baskısı sayfa 50, bölüm 43)**

Hız. Bahauallah’ın, dünya birliği ve dostluk hakkındaki öğretileri kitaplar oluşturmaktadır. Zira, bu ilâhî zuhurun esas amacı, bütün insanlar arasında kardeşlik, birlik, genel barışı kurmak ve insanları doğruluk ve huzura kavuşturmaktır.

Hız. Abdülbaha şöyle buyurmuşlardır: “ Hız. Bahauallah’ın öğretileri arasında insanlık âleminin birliği vardır. Tüm insanlar Tanrı’nın koyunları, Tanrı ise şefkatli bir çobandır. Bu çoban bütün koyunlara karşı lütufkardır. Çünkü, hepsini O yaratmış, eğitmiş, korumuş ve donatmıştır. Şüphesiz ki çoban tüm koyunlara karşı lütufkardır. Bu koyunlar arasında cahiller varsa okutulmalı, çocuk varsa olgunlaşmıcaya kadar eğitilmeli, hasta varsa tedavi edilmelidir. Kin ve nefret olmamalıdır. Bu cahiller ve hasta kişiler şefkatli bir doktor tarafından bakılmalıdır.”

c- Din Sevgi ve Muhabbete sebep olmalıdır:

Hız. Bahauallah’ın prensiplerinden biridir. Hız. Abdülbaha levihlerinde tekrar tekrar buyurmuşlardır: “ Din sevgiye, birliğe sebep olmalıdır. Eğer düşmanlık ve nifaka sebep olursa dinsizlik daha iyidir.

Din, ilaç gibidir. Eğer ilaç hastalığa sebep olursa yokluğu varlığından daha iyidir. Aynı şekilde dinin öz amacı, insanların birleşmesidir. Sevgi, muhabbet ve yardımlaşma ruhuyla insanların terbiye edilmesidir. İnsanları fikir, inanç,

ARANAN GERÇEK

amel, davranış ve söz birliği ile yetirmesidir. Eskiden dini ihtilaf sebebi yapıp, makam ve rütbe kazanmak için veya bilim ve büyüklük tezahür etmek için, bencillik dolayısıyla, dini değişik mezhep ve tarikatlara ayırıp, neticede birlik yerine kin ve düşmanlık besliyorlardı. Halbuki semavî kitaplar birlik, sevgi ve yardımlaşmayı öğütüyor.”

Bahai Dininde bütün çabalar birliği amaçlamalıdır. Toplumun varlığı sevgi ve birliğe bağlıdır.

“ Ey Adalet Fırkası! Işık gibi parlayınız. Yanar Çalıdaki ateş gibi alevleniniz. Sevgi ateşiniz milletleri bir araya toplayıp kaynaştırır, düşmanlık ateşi ise onları dağıtır ve boğuşturur. Kullarını düşmanlarının şerrinden korumasını Tanrı'dan dileriz. O'nun kudreti her şeye şamildir...” (*Bahau'llah'ın Sesi Kitabından, 1987 yılı baskısı, sayfa 50, bölüm 43*)

“ İnsanlık tarihinin başından beri insanlar arasında kavga, savaş, düşmanlıklar ve öldürmeler mevcuttur. Bunların tek sebebi dinler arasındaki yanlış anlaşılmalardır. İşte bu yanlış anlaşılmalardan ötürü insanlık toplumu bozuldu, insanlar birbirlerinin kanlarına girdiler, birbirlerinin çoluk çocuklarını esir ettiler, birbirlerinin mallarını yağma ettiler, zayıf olan milletler güçlü olan milletlerin ve dinlerin zulmü altında inlediler. Büyük dinler, zayıf olanlara daima saldırdılar. Bakınız İsrailoğulları 1500 yıl bütün dünyanın her tarafında özellikle Asya, Afrika ve bazı Avrupa ülkelerinde şiddetli baskı altında yaşadılar. Bu kavgaya sebep nedir? Yalnızca dinler arasındaki yanlış anlaşılmalardan doğmuştur. Yine, bu yanlış anlaşılma, savaşlara, kavgalara ve kan dökücülüklere sebep olmuştur. Allah'a şükürler olsun ki bu aydınlık devir, bilim ve uygarlığın, insan toplumunun ilerlemesinin, büyük şeylerin anlaşılmasının ve insan erdemliklerinin keşfedilmesinin devridir. O halde,

ARANAN GERÇEK

yanlış anlaşımaların bu devirde ortadan kaldırılması ve bütün dinlerle sevgi ve birlik içinde yaşamak gerekir...” (Hz. Abdülbaha'nın *Sevgiden Birliğe Kitabından, sayfa 123*)

d) Din ve Bilim akla uygun olmalı:

Hz.Bahaullah'ın getirdiği prensiplerden biridir. Dinlerin temeli gerçek olduğuna göre, İlim ve akılda hakikattir. İlimin karşıtı cehalettir ve aklın karşıtı deliliktir. Eğer bir din ve inançta akla ve ilme karşı ise, cehalet ve deliliktir. Kalplerde ve vücutlarda yerleşmesi mümkün değildir. Dinin özü Allah'ı tanımak, Tanrı sevgisi ile insanları sevmek, faziletleri öğretmek, vicdani ve manevî duygularla davranmaktır. Bunların hepsi de bilim ve akla uymaktadır.

Bazı insanlar dini, akıl ve bilime karşı görüyorlar. Dine ve bilime karşı olan nedir? Karşı olan; sonradan insanlar tarafından, kendi çıkarları için dine bağlanan bir sürü evham ve hurafedir. Bu şahsi fikirler ve evhamlar irfan kapılarını (Allah'ı tanıma) insanlara kapatıyorlar ve Allah'a olan inancını zayıflatıyorlar. İslâm dininde “beşikten mezara kadar ilim öğren“ der. Fakat bazı din önderleri şöyle derler: “ Çocuklarınıza fazla okutursanız dinden çıkarlar.” Böyle yaparak insanları cehalete teşvik ediyor ve bilimi dinin düşmanı gösteriyorlar. Bu noktada din, ilim ve mantıktan uzaklaşıyor. Din, ilim ile beraber ilerlerse ilim faydalı şeylere (elektrik, telefon, telgraf gibi) kullanılır. Bilim, dinden uzaklaşırsa; atom bombası gibi dünyayı bir anda harap edecek şeyler meydana getirir.

Hz. Bahaullah buyuruyorlar: “ Din, bilim ve mantığa uygun olmalıdır. Dinsel konulardan biri bilim ve akla uymazsa kuruntudur.” Ve yine: “ Din bilimle paralel olmalıdır. Çünkü bilim ve din birer gerçektir ve bu gerçekte aykırılık bulunamaz.

ARANAN GERÇEK

Eğer dinsel konulardan biri akıl ve bilime aykırı ise bu kuruntunun kendisi olup asla temeli yoktur...”

“ Din, bilim ve akla uygun olmalıdır. Eğer bilim ve akla uymazsa kuruntudur. Zira Tanrı, eşyaların gerçeklerini kavramak ve gerçeğe tapmak için insana akıl vermiştir. Eğer din bilime ve akla aykırı olursa kalbin güvenini kazanamaz. Güvene neden olmadığından da kuruntudur, ona din denilemez. Bunun için dinsel meseleler akıl ve bilim ile karşılaştırılmalıdır. Böyle olunca kalp güven bulur ve insanın içi ferahlanır.” (*Hz. Abdülbaha'nın Sevgiden Birliğe Kitabından, sayfa 260*)

Din ve bilim insan hayatında iki önemli güçtür. İkisi de gerçeğe yöneliktir ve insanın yükselmesine neden olan zaruri faktörlerdir. Hz. Bahauallah buyuruyorlar:” Bir din, bilimi inkâr ederse o kuruntudur.” Bilimin dine ihtiyacı vardır. Zira din, yol gösterici ve moral vericidir. Bilim büyük keşiflerle harikalar yaratmaktadır. Fakat bilim adamı ilâhî ve ruhanî moralden yoksun olursa, bilimi harap edici şeyleri yaratmak için kullanır.

Diğer taraftan, gerçeği batıldan ayırmak için akıl ve ilimde gazez ve marezden arındırılmalıdır. Yoksa, nefsanî isteklere bulanmış bir akıl ve fikir, ilâhî marifet ve dini temellere terazi olamaz. Öyleyse, evham ve hurafeden arınmış dinin temelleri, temiz ve iyi niyetli akıl ile bir araya gelince hakikat apaçık ortaya çıkar.

e) ***Evrensel Dil (Dil ve yazı birliği):***

Hz. Bahauallah ve Hz. Abdülbaha evrensel dil hakkında birçok levihlerinde dil ve yazı birliği olarak yol göstermişlerdir. Burada fazla uzun olmamak üzere iki örnek verelim: Hz. Bahauallah'ın levihleri Kitabında Altıncı İşrak; “ İnsanlar arasında ittihad ve ittifaktır. İttifak sayesinde ki ümmetler Emir ışığıyla aydınlanagelmiştir. Bunu sağlayacak vasıtaların en müessiri ise insanların birbirlerinin yazılarını ve dillerini

ARANAN GERÇEK

bilip anlamalarıdır. Bundan öncede bazı elvahımızda buyurmuş olduğumuz üzere, Adalet Evi eminleri ya mevcut dillerden birini veya yeni bir dili seçip aynı veçhile seçilecek bir yazı ile birlikte bütün dünya mekteplerinde çocuklara öğretsinler; bu takdirde, dünya tek bir vatan ve tek bir kıta haline gelir...”

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar: “ ..dil birliğinin gereğidir. Yani, bir dil icat edilmeli ve bütün insanlar o dili öğrenmelidirler. O halde, herkes biri özel, diğeri ise genel olmak üzere iki dil öğrenmelidir. Böylece bütün insanlar birbirinin dilini anlamış olurlar. Bu vesile ile milletler arasındaki yanlış anlamalar yok olur. Çünkü herkes aynı Tanrı’ya tapar ve aynı Tanrı’nın kuludur. Yanlış anlamalar anlaşmazlıklara yol açar. Birbirinin dilini anlayınca yanlış anlamalar ortadan kalkar. Herkes birbiriyle dostluk ve sevgi içinde yaşar. Böylece Doğu ile Batı birleşerek beraberlik doğar...” (*Hz.Abdülbaha’nın Sevgiden Birliğe Kitabından, sayfa 262*)

Dil ve yazı birliğinin sağlanması için bütün dünya devletlerinin bir dili evrensel dil olarak kabul etmeleri, sonra memleketlerinde resmen tanıyıp okullarda öğretilmesi için emir vermeleri gerekmektedir. Bu prensibin faydaları ve sonuçları çoktur: Anlaşmazlığı ortadan kaldırır, sevgi ve muhabbete sebep olur, öğretim ve eğitimi kolaylaştırır, seyahat ve ticareti kolaylaştırır, fikir ve akılların birleşmesine sebep olur, fazla zaman harcayıp değişik dil öğrenmeyi önler ve sonuç olarak genel dil ve yazı dünyanın değişik insanlarını birleştirip bir çadır altında yaşamalarını sağlar ve değişik ihtilafları ortadan kaldırır.

İnsanın dil bilmediği bir toplumda bulunduğu zaman ne kadar yalnızlık hissettiği herkesçe malumdur. Bilhassa yabancı memleketlerde seyahat etmiş olanlar bunu daha iyi anlarlar.

ARANAN GERÇEK

Hatta insan iki, üç veya daha fazla dil bilse yine de dilini bilmediği memleketler mevcuttur. Evrensel dil bir çok zorlukları ve zararları ortadan kaldırır. O, fikir ve bilim kapılarını herkese açacak bir anahtardır. Dünya kültürünü meydana getirir, dünya barışının danışılmasını ve barış yollarının aranmasını kolaylaştırır. Yepyeni bir dünya medeniyeti meydana getirir.

f) ***Kadın ve Erkek Eşitliği:***

Hz. Bahauallah'ın getirdiği önemli prensiplerden biridir. Kadın, insanlık âleminin iki direğinden biri ve çocuğun ilk mürebbisi olduğu halde, toplumda yerini ve hakkını layık olduğu şekilde alamamıştır. Çoğu doğu memleketlerinde kadın, hizmet etmek, nesli devam ettirmek, çocuklara bakmak ve erkeğin ihtiyacını gidermek içindir.

Batı memleketlerinde, kadın biraz daha fazla sayıldığı halde sosyal işlerde erkeklerle eşit olarak hakkını alamamıştır.

Dünyanın esas ihtilafı ve harp sebebi, hayatın iki temelinden birinin kendi yerine oturmamış ve esas olan vazife ve hakkından mahrum kalmış olmasıdır.

Eski dinlerde kadın için hiçbir hak tanınmamıştır.

Hindu Mezhebinde, kadın bir mal gibi alınıp satılırdı. Bazen de herhangi bir eşya gibi çalışıyorlardı. Kadının ölümü ve hayatı erkeğin hayatına bağlıydı. Ölü bir erkeği yaktıkları zaman karısı da aynı ateşte yanmalı ve ölmeli idi.

Konfiçyüs Mezhebinde de kadın, erkeğin gölgesi sayılırdı. Kocasına, babasına ve erkek kardeşlerine itaat etmek zorundaydı ve mirastan mahrumdu.

Yahudi Dininde, kadın ruhsuz bir varlık olarak kabul ediliyordu. Çünkü Hz. Adem'in kaburgasından meydana gelmişti. Hatta kadına uğursuz bir varlıktır diye nefretle bakıyorlardı. Nasıl ki yılan kadını kandırmış ise, Adem'inde

ARANAN GERÇEK

kadın tarafından kandırılıp cennetten çıkarılmış olduğuna inanıyorlardı.

Hıristiyanlıkta, İspanyol ve İtalyan papazları “ Kadının ruhu var mı?” diye bir çok tartışmalardan sonra şu sonuca vardılar: “ İsa'nın annesi Meryem'den başka diğer kadınlar, insan ve hayvan arasında bir varlıktır.”

Zerdüşt Dininde, kadının mahrumiyeti eskiye göre azalmıştır. Kadın mirastan pay alır ve evlenmede kızın rızası, anne ve babasının rızası şarttır.

İslâm Dininde, kadın eskiye göre ilerlemiştir. Birçok hallerde örneğin, mücâzatta da (hırsızlık ve zina) erkekle eşittir. Bununla beraber diğer hallerde erkeğin yarısı sayılır ve kadın zayıf (hakir) diye her işte erkekten izin alması gerekir ve erkeğe itaat etmesi şarttır.

Bu devirde, Bahai Dininde, Hz. Bahauallah 130 yıl önce, Genel Barışın temellerinden biri olan kadın ve erkek eşitliğini ilan ettiler. Bu gün, İlâhî İnanet ve Adalet bütün insanlara eşit olarak şamildir. Hz. Bahauallah'ın en önemli prensiplerinden biri olan “ İnsanlık Âleminin Birleşmesi” için toplumda kadın ve erkek güçlerini birleştirerek omuz omuza çalışmalı, aile ve toplumun saadetini temin etmelidirler.

Hz. Bahauallah buyuruyorlar: “ Bu gün öyle bir gündür ki, alçaklık ve yükseklik mertebeleri ortadan kalkmıştır. Hakka yönelen kimse, ister erkek ister kadın olsun, O Tanrı'ya mensuptur. Ondan başka en yüce mertebelerinde bile olsa hüsrân ehlinden sayılır” Başka bir yerde buyuruyorlar: “ Tanrı katında erkek ve kadın birdir, hepsi de insan türündendir, bitki âleminde erkek ve dişi vardır, hayvan âleminde de aynı şekilde. Lakin aralarında hiçbir fark gözüküyor, hepsi eşittir. Varlığın en onurlusu olan insana acaba bu ihtilaf yakışır mı? “

ARANAN GERÇEK

Hız. Abdülbaħa buyuruyorlar: “ Toplumda kadın ve erkek bir kuşun iki kanadına benzer. Nasıl ki bir kuş tek kanatla uçamaz veya bir kanadı sakat olsa hareket edemez, toplumda da erkek ve kadın beraber ilerlemelidir.”

“ Tanrı Tevrat'ta ‘ İnsanı kendi suret ve örneğimizde yarattık’ diye buyurmuştur. Hız. Muhammed'in hadislerinde ise ‘ İnsanı kendi suretimiz gibi yarattık’ buyurulmuştur. Bu suretten gaye rahmanî surettir. Yani insan rahmanın sureti ve Tanrı sıfatlarının doğuş yeridir. Allah diridir, insan da diridir. Tanrı görücüdür, insan da görücüdür. Tanrı işitendir, insan da işitendir. Allah güçlüdür, insan da güçlüdür. O halde rahmanın ayeti, O'nun ilâhî şekil ve örneğidir. Bu benzetmenin geniş bir kapsamı vardır. Sadece erkeklere özgü değil kadınları da içerir. Çünkü Tanrı katında erkek kadın diye bir ayırım yoktur. İnsan ister erkek olsun, ister kadın, kim daha mükemmelse Tanrı'ya daha yakındır. Ancak şimdiye kadar kadınlar, erkekler gibi eğitim görmemişlerdir. Eğer öyle bir terbiyeyi görselerdi, onlar da erkekler gibi olurlardı. Tarihe baktığımızda, dinler âleminde ve siyasal alanda bir çok ünlü kadının var olduğunu görüyoruz. Din âleminde bir kadının İsrailoğullarının fetihlerine ve kurtuluşuna sebep olduğu malumunuzdur. Hıristiyanlıkta Meryem Mecdal'i Havarilerin güçlülere karşı dayanmalarını sağladı. Bütün havariler, Hız. İsa'dan sonra ıstıraba kapıldılar. Fakat Meryem Mecdal'li bir arslan gibi dayandı. Hız. Muhammed'in devrinde başka kadınlardan daha bilgili olan İslâm dinini yayan iki kadın vardı. O halde kadınlar arasında da ünlü olanların buldukları açıklandı. Siyaset alanında kuşkusuz Palmir'deki Renubiya'nın durumunu işitmişsinizdir. O, Almanya İmparatorluğunu sarstı. Savaş sırasında başına bir taç geçirerek mor bir elbise giydi. Saçlarını dağıtarak kılıcı eline aldı, orduya öyle kumandanlık etti ki, karşı gelen orduyu mahvetti. En sonunda imparatorun kendisi de savaşa katılmak

ARANAN GERÇEK

zorunda kaldı. İki sene süreyle Palmir'i muhasara etti. Nihayet imparator bu kadının cesaretine karşı üstün gelemedi, yiyecekleri bitince teslim oldular. Bakınız ne kadar cesurdu. İki sene süresince imparator onu yenemedi. Ayrıca Kleopatra vesaire gibi hikayeleri duymuşsunuzdur. Bahai Emrinde ise Kurretülayn (Tahire) vardı. Son derece güzel ve etkili olan şiirleri ve yazıları mevcuttur. Doğunun bütün söz sahibi yazarları onu övdüler. Din bilginleri ile konuştuğu vakit daima üstün gelebilecek güce sahipti. Onunla konuşma cesaretini kimse bulamıyordu. Dini yaydığından hükümet onu eziyet ederek hapsetti. Fakat o asla susmadı, hapiste bağıarak insanları doğru yola kılavuzluyordu. En sonunda onun ölüm emri verildi. O, sonsuz cesaret göstererek asla sarsılmadı. Kent valisinin evinde tutuklu idi, tesadüfen orada bir düğün vardı, eğlenceler düzenlenmiş, sazlar çalınıp şarkılar söyleniyordu. İçecekler ve yiyecekler hazırlanmıştı, fakat Kurretülayn öyle konuştu ki, herkes eğlenceyi bırakıp onun çevresine toplandı. Kimse düğüne ilgi göstermedi ve o tek konuşan kişi idi. Şah onun ölüm emrini verdiği gün hayatında hiç süslenmediği halde, o gün kendini süsleyerek herkesi şaşırttı. Ona, ne yapıyorsun dediler. Düğünündür, cevabını verdi. Son derece ağırbaşlı ve sakın o bahçeye gitti, herkes onu öldüreceklerini söylüyordu. Fakat o aynı şekilde bağıarak, İncil'de söylenen Safur sesi işte benim, diyordu. Bu durumda, bahçede onu şehit ederek kuyuya attılar.”(*Hz. Abdülbaha'nın Sevgiden Birliğe kitabından, sayfa 312*)

Bahai Teşkilatında kadın ve erkek seçmek ve seçilmekte eşittir. Evlenmede de kız ve erkek eşittir, yani eş seçme hakkında veya boşanmakta eşittir. Mirasta da kız ve erkek eşit haklara sahiptirler. Eğitim ve öğretimde kız ve erkek ikisi de tahsil görmelidirler. Hz. Bahauallah bu hususta kızlara

ARANAN GERÇEK

daha da önem verilmesini şart koştular, zira kızlar anne olup çocuğun ilk mürebbisidir.

Bugün insanlar ister ferdi, ister toplum olarak, ilerlemeye ve yükselmeye özen gösteriyorlar. Bu ilerleme ve yükselmenin en önemli etkeni ailedir. Ailenin de en önemli etkeni annedir. Yani toplumun temeli aile ve özellikle anne üzerine kurulur. Anne kültürlü, dürüst, insan sevgisi ve hizmet ruhunda ise, o aileden çıkan çocuklar topluma faydalı birer üye olurlar. Nihayet, kadın- erkek eşitliğine dikkat edilirse insanlık âleminin mutluluğunun buna bağlı olduğu görülür.

g) Ekonomik problemlerin çözümü:

Hz. Bahauallah'ın getirdiği adaletli prensiplerden biri de ekonomik problemlerin çözülmesidir. Hz. Bahauallah Saklı Sözler'de buyuruyorlar: “ En çok sevdiğim şey insaftır. Bana rağbetin varsa ondan yön çevirme; güvenimi kazanmak istiyorsan ondan gafil olma...”

Hz. Bahauallah'ın prensipleri evrenseldir, ekonomik problemlerin çözülmesi de evrenseldir. Akdes Kitabı'nın hükümleri ve barışın temeli olan prensipler, Hz. Bahauallah'ın emrettiği gibi dünyada kanunlaştırılırsa dünyanın ekonomik problemleri çözülmüş olur. Zira, bu İlâhî Kanunlar insanlık âleminin 1000 yıla kadar adalet ve medeniyet içerisinde yaşamalarını temin etmiştir.

Burada Akdes Kitabı'ndan birkaç hükmün özetinin misal olarak yazılması gereklidir:

- 1- Aciz olan kişilerden başka, herkese çalışmak farzdır ve çalışmak ibadetten sayılır. Saklı Sözler'de buyruluyor: “ İnsanların en iyisi çalışıp kazanarak gerek kendi ve gerek Tanrı rızası için, akrabalarının ihtiyacına harcayandır.”

ARANAN GERÇEK

- 2- Dilencilik ve dilenciye yardım yasaktır. Aciz ve sakat olan kişilerin maaşları Adalet Evi tarafından ödenir.
- 3- Faydası genele dokunacak mesleklere teşvik edici çalışmalar; sanat, ziraat gibi tarım, ekonomi ve endüstrinin kalkınması için araştırmalara teşvik edilmesi buyruluyor.
- 4- Zenginliğin bir yerde toplanmaması için miras kanunu, Akdes Kitabı'nda tafsilatlı olarak anlatılıyor.

Özeti: Ölenin vasiyeti olmazsa 7 tabaka arasında bölünür: Evlat, karı veya koca, baba,anne, erkek kardeş, kız kardeş ve öğretmen. Evlat olmazsa, evladın hissesi tamamen Adalet Evi'ne verilir, diğer akrabalar olmazsa, hisselerin üçte ikisi evlada, üçte biri Adalet Evi'ne gider. 7 tabakanın bulunmaması veya bir kısmının bulunup, bir kısmının bulunmaması durumunda mirasın nasıl diğer akrabalara ve Adalet Evi'ne bölüneceği tafsilatlı olarak Akdes Kitabı'nda ve soru cevap risalesinde yazılıdır. Böylece Bahai Dininde miras ne kadar fazla olursa olsun bir yerde toplanmaz ve dağılır. Hayır işleri ve genel işler için bir miktar Adalet Evi'ne sunulur.

- 5- Bahai Dininde devletin vergisi ödendikten ve diğer masraflar çıkarıldıktan sonra net senelik gelirin 100 de 19'u Hukukullah (Allah Hakkı) olarak ruhanî ve genel masraflar için Adalet Evi'ne ödenmesi şarttır. Oturulacak ev ve eşyası, dükkan ve eşyası Hukukullah'tan muaftır.

- 6- Zekât tıpkı İslâm Dininde olduğu gibidir. Erzak ve diğer mallardan muhtaçlara verilir.

Hz. Abdülbaha Sevgiden Birliğe Kitabında ve diğer eserlerinde: “ Ekonomik problemin tam olarak çözülmesi ancak Hz. Bahauallah'ın getirdiği prensipler sayesinde mümkündür “ buyuruyorlar.

ARANAN GERÇEK

Hız. Abdülbaha Sevgiden Birliğe Kitabında buyuruyorlar: “ Ekonomi sorununa çiftçiden başlamalı ve başka sınıflarda devam edilmelidir. Çünkü çiftçi sınıfının sayısı başka sınıflara nazaran kaç mislidir. Bu yüzden çiftçiden başlanması gerekir. Çiftçi toplumsal kurumun ilk etkenidir. Her köyde o köyün akıl sahibi kimselerinden bir kurul kurulmalıdır ve köy idaresi bu kurulun yönetimi altında olmalıdır. Ayrıca genel bir depo kurulmalı ve bir yazman tayin edilmelidir. Harman zamanı o kurulun denetimi altında herkesin gelirinden belli bir miktar depo için alınmalıdır. Bu deponun yedi çeşit geliri vardır: Onda bir gelirleri, hayvanların vergileri, mirasçısı olmayan mallar, bulunan sahipsiz eşyalar, define bulunursa üçte biri bu depoya aittir, madenlerin üçte biri bu depoya aittir ve teberrular. Kısaca yedi gideri de vardır:

- 1- Normal genel masraflar: Örneğin, depo ve genel sağlık giderleri.
- 2- Hükümete ödenecek onda bir vergisi.
- 3- Hükümete ödenecek hayvanların vergisi.
- 4- Yetimlerin bakımı.
- 5- Acizlerin geçimini sağlayan giderler.
- 6- Okulların yönetim giderleri.
- 7- Yoksulların gerekli geçiminin tamamlanması.

Gelirin birincisi onda bir gelirlerdir ve şu şekilde alınmalıdır: Örneğin, bir kimsenin genel geliri beşyüz dolar ve gerekli masraflarının da beşyüz dolar olduğu görülünce, bu şahıstan onda bir alınmaz. Başka bir kişinin masrafları beşyüz dolar geliri ise bin dolardır. Bu kişiden onda bir alınmalıdır. Çünkü gerekli ihtiyaçlarından fazla geliri vardır. Eğer gelirinin onda birini öderse geçiminde herhangi bir aksama meydana gelmez. Başkasının masrafı bin fakat geliri beş bindir. Bu kişiden onda bir buçuk alınır. Zira kalanı çoktur. Başka bir şahsın gerekli masrafı bin dolar fakat geliri onbin dolardır. Bu şahıstan onda iki alınır. Çünkü kalanı daha fazladır. Öbür

ARANAN GERÇEK

kişinin gerekli masrafları dört veya beş bin dolar olduğu halde geliri yüzbindir. Bundan onda dört alınır. Birinin geliri ikiyüz dolar ve gerekli ihtiyaçlarının gideri beşyüz dolardır. O yılın çalışma ve çabalarında eksiklik olmadığı halde, tarımı bereketli olmamıştır. Bu şahsın muhtaç olmaması ve rahat yaşaması için depodan yardım edilmelidir. Köyde bulunan bütün yetimlerin geçimi için bu depodan bir miktar ayrılmalıdır. Köyün acizleri için bir miktar ayrılmalıdır. Öğretim, eğitim ve sağlık işleri için bir miktar tahsis edilmelidir. Eğer bir şey fazla kalırsa genel masraflar için onu milletin genel fonuna aktarmak gerekir.

Böyle bir düzen sağlanırsa toplumsal kurulun bireylerinin her biri son derece rahat ve sevinçli yaşayacaklardır. Aşamalar yerinde kalırsa onda asla bir bozukluk meydana gelmez. Çünkü aşamalar toplumsal kurulun gerekli gereçlerindedir. Toplumsal kurul orduya benzer. Orduda orgeneral, general, subay, astsubay gereklidir. Asker de gereklidir. Hepsinin tek bir sınıf olmasına imkân yoktur. Aşamaların korunması gereklidir. Fakat ordu bireylerinin her biri son derece rahat ve huzur içerisinde yaşamalıdır. Bunun gibi bir şehir için de vali gerekir, yargıç gerekir, zengin gerekir, esnaf gerekir, çiftçi gerekir. Kuşkusuz bu aşamalar korunmalıdır, yoksa genel düzen bozulur...” (*Sevgiden Birliğe Kitabı, sayfa 264-5-6*)

Bahai Dininde ruhanî ve ahlâkî öğretiler ekonomik işlerde etkilidir. Hırs, kıskançlık, tamah, tecavüz, istek ve diğer engellerin azalmasında ve bazen de yok olmasında yardımcı olur. Bu öğretiler; zenginleri ikrama, infaka, teberru vermeye teşvik etme, insanları sevmek, başkalarının mallarına tecavüz etmenin yasağı, muamelede doğruluk ve dürüstlüğün farz olması ve para kazanmak için çalışıp çaba göstermeyi, darlıkta sabırlı ve kanaatkâr olmayı öğretiyor. Her ne kadar darlık ve

ARANAN GERÇEK

fakirlik içinde de olursa hırsızlık ve başkalarının malına göz dikmek haram ve yasaktır. Ve esas zenginlik fazilette ve Tanrı yolunda gerçek bir kulluğa varmaktır.

Hız. Bahauallah Saklı Sözler de buyuruyorlar: “ Ey Arzu Özü! Hırsı bırak, kanaat et; çünkü haris daima mahrum, kanaatkâr ise her zaman mahbub ve makbul.” Ve yine “ Ey Toprak Çocukları! Zenginleri fakirlerin seher iniltisinden haberdar ediniz; Olmaya ki gaflet yüzünden helake düşüp servet sidresinden mahrum kalalar. Cömertliğim ve elaçıklığım benim huylarımdandır. Ne mutlu huylarımın süsüyle süslenenlere!” Yine buyuruyorlar “ Ey Dünyanın zenginleri! Fakirler aranızda Benim emanetimdir. Emanetimi iyi saklayınız. Hep kendi rahatınızla meşgul olmayınız.”

Hız. Bahauallah’ın öğretileri ve öğütleri insanın iç duygularını süsleyen, hakikî ve manevî zenginliğin parada pulda, süste, rütbe ve makamda olmadığını öğretiyor. Ezcümle Bahai öğretileri muvasattır, yani, içten gelen bir istek ve sevgi ile başkalarını kendine tercih etmektir, kendi malından istekle muhtaç olanlara infak ve ikramdır.

Hız. Abdülbaha Medeniyet Risalesinde buyuruyorlar: “ Zenginlerin zenginliği, bütün toplum zengin olduğu zaman beğenilir. Eğer sayılı kişiler çok zengin olup da, diğer insanlar muhtaç ve fakir olurlarsa, o zenginlikten bir fayda bir eser hasıl olmaz. Bu zenginlik o zengine en büyük hüsrandır. Eğer o zengin parasını kültürün yayılmasında, ilkokul ve sanat okullarının kuruluşunda, yetim ve yoksulların terbiye ve bakımlarına harcarsa, o şahıs Hak ve halk katında yeryüzünün en seçkin ve en yüce kişilerine mensuptur...”

Emrin Velisi Hız. Şevki Efendinin Medeniyet Tevkiinden bir kısmın özeti: “ Dünya ekonomik kaynakları bir düzen altına girmelidir. Hammaddeler çıkartılıp son derece

ARANAN GERÇEK

mükemmel istifadeye sunulmalı, pazarlarını genişletip düzenlemelidir. Bu mahsullerin dağıtımını insafı ve adaletli olmalıdır. Her çeşit rekabet, düşmanlık ve taassup, sevgiye, anlayışa ve ırklar arasında yardımlaşmaya tebdil olmalıdır. Fakirlik ve yoksulluk bir taraftan ve zenginlik başka taraftan hepsi ortadan kalkacaktır. Ekonomik ve siyasi harplerde, beyhude sarf edilen mesailer yerine, buluşlar, keşifler, fenni işlerin tekamülü ve hastalıkların ortadan kaldırılması, ilmi araştırmaların geliştirilmesi, genel sağlık durumunun ilerlemesi, insan fikrinin incelenmesi ve güzelleştirilmesi, yerküresinde meçhul ve metruk olan kaynakların çıkarılması, insan ömrünün uzatılması ve insanlık âleminin ruhanî ve fikrî ilerlemesi ve yapıcı bütün işler için kullanılсын.

Yerküresine tamamen hükmedecek genel bir düzen. Bu düzen insan düşüncesi üstünde olan kaynakları mutlak bir üstünlükle idare eden Batı ve Doğu isteklerini bir araya getirip, her bir şerrinden ve musibetlerinden kurtaracaktır. Görüşlerini yeryüzünde mümkün olan bütün bilinmeyen güçleri ve kaynakları çıkarmada sarfetmeli, hayat hizmet edecek güçlü bir adalet ve düzen kurmalı. İşte budur insan birliği etkisinde olan ve ilerleten en yüce amaç.”

Hız. Abdülbaha Meşveret Levhinde buyuruyorlar: “Mahfilin vazifesi: Genel işlerin düzeltilmesi, çocukların eğitimi, ahlâkın tehzibi(güzelleştirilmesi), bütün faydalı ilimlerin öğretilmesi, erkek ve kız çocuklar için okulların ve mekteplerin kurulması. Fakir, yetim, yoksulların ihtiyaçlarının temin edilmesi, sanat, ticaret ve genel ahvalin geliştirilmesi gibi işlerdir.”

Ezcümle: Ekonomiyi etkileyen en önemli prensip mecburu eğitim ve öğretimdir.

ARANAN GERÇEK

Ezcümle: Genel barıştır. Harplerin masraflarının insanların rahatlığı ve ilerlemesi için kullanılmalıdır. İş sahalarının genişletilmesi, okullar, yurtlar ve sağlık ocaklarının açılmasıdır. Bir denizaltı veya ona benzer harp aletlerinin masraflarıyla kaç okul ve hastane yapılabilir?

Yüce Adalet Evi, eğitim ve öğretimle, dünyanın kalabalık ve fakir bölgelerinde ekonomik problemin kökten çözülmesi için 1000'e yakın okul açtırmıştır. Bu okullar Güney Amerika, Afrika'nın bazı fakir bölgeleri ve Hindistan'da açılmıştır. Bu okullarda okuma yazma ve genel sosyal bilgilerle beraber ziraat, mekanik, marangozluk, terzilik, demircilik, sağlıkla ilgili eğitimler, diğer fenni işler en son ıslahi metotlarla öğretilmektedir. Bu okulların hocaları Amerika'dan, Kanada'dan ve diğer ileri memleketlerden gelmekte ve insanlığa hizmet olsun diye bu okullarda hizmet vermektedirler. Bu okullar 6 aylık, 1 yıllık, 2 yıllık ve 4 yıllık olarak mesleğine göre devam eder. Bu proje başlayalı on yılı geçmiştir. İki üç devre mezun vermiş, kendi köylerine ve bölgelerine dönen mezunlar işe başlayıp, bölgenin kalkınmasına sebep olmuşlardır. Bu bölgeler büyük bir hızla değişmişlerdir.

Bu okullarda eğitim gören insanların dinleri, ırkları ve milliyetleri mevzubahis değildir. Büyük Adalet Evi'nin amacı insanları cehalet, zorluk ve darlıktan kurtarıp rahata, refaha ve adalete kavuşturmadır.

h) ***Genel Barış:***

Hz. Bahauallah'ın en önemli prensiplerindendir.

Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“...Ey İnsanoğulları! Allah'ın şeriat ve dinindeki temel maksat beşer birliğini sağlamağa çalışmak, insanlar arasında ülfet ve muhabbet fikrini geliştirmektir. Onu nifak ve ihtilaf, nefret ve husumet aleti yapmayınız. İşte doğru yol, sabit ve sağlam temel budur. Bu temel üzerine kurulan yapı her türlü

ARANAN GERÇEK

dünya hadise ve inkılâplarından masun kalacağı gibi sayısız asırların tevalisinden de asla müteessir olmaz. Umarız ki, hep diyanet liderleri ve hükümdarlar elele vererek bu devir insanlığının ıslahına ve kalkınmasına çalışırlar. Bu devrin ihtiyaçlarını düşünerek başbaşa versinler ve durumu iyice inceleyip icabını kararlaştırdıktan sonra bu hasta ve muzdarip dünyaya muhtaç olduğu devayı versinler. Salahiyetli makam işgal eyleyenler her şeyde itidali gözetmelidirler. İtidal çerçevesini aşan şey faydalı olmaktan çıkar. Örnek olarak hürriyet, medeniyet ve saireyi göz önüne getiriniz. Aydın fikirliler bunlara ne kadar da müsait bir nazarla bakarlarsa baksınlar, ifrata götürülünce insanlar üzerinde zararlı bir tesir yapacakları muhakkaktır... İnşallah milletler, idarecilerinin ve aralarındaki ilim ve hikmet sahiplerinin yüksek himmetleri sayesinde kendi hakikî menfaatlerinin nerede olduğunu görürler. İnsanlık daha ne zamana kadar bu havailikte ayak direyecek? Nice bir bu haksızlıklar? Bu anarşi ve karışıklık insanlar arasında daha ne zamana kadar hüküm sürecek? Nifak beşer camiası denizini daha ne zamana kadar çalkalandıracak? Heyhat! Yeis rüzgârları her taraftan esiyor, insanlığı ayırıp felâketlere sürükleyen boğuşma her gün bir kat daha azgınlaşıyor. Müthiş sarsıntı ve kargaşalıkların alâmetleri ufukta belirmiştir; Çünkü, şimdiki içtimai nizam acınacak derecede elverişsiz ve bozuk görünüyor. Kendi kerem ve inayetiyle milletleri uyarıp akıbetlerini iyi kılmasını, makamlarıyla mütenasip başarılar elde etmeğe muvaffak buyurmasını yüce şanlı Tanrı'dan dilerim” (*Bahau'llah'ın Sesi Kitabından, 1987 yılı baskısı, sayfa 109, bölüm 110*)

“ Ey İhtilaf halinde bulunan milletler! Birleşiniz, ittifakın nuru ile nurlanınız. Tanrı hatırı için bir yerde toplanıp aranızdaki ihtilaf sebeplerini kaldırınız. O zaman Neyyiri Azam'ın nuru cihanı kaplar, dünya sekenesi bir şehir sekenesi

ARANAN GERÇEK

gibi olur ve aynı taht üzerinde oturur. Bu mazlumun ilk günden beri güttüğü ve güdeceği gaye budur. Hiç şüphe yok ki, hangi ırk veya mezhepten olursa olsunlar, bütün milletler kendi ilhamlarını aynı semavî kaynaktan alıyorlar ve aynı Tanrı'nın kullarıdır. Tabii oldukları evamir ve ahkâm arasında görülen başlıklar bunların indirildiği asırların mukteziyatından ileri gelmiştir. Bunlar, insan inadından doğan bir kaç müstesna, hep Tanrı katından olup O'nun maksat ve iradesinin tecellisidirler. Kalkınız ve iman kuvvetiyle mücehhez olarak kendi evhamınızın putlarını kırınız, aranızda ihtilaf tohumu ekenleri deviriniz. Sizi bir araya toplayıp birleştirecek şeye yapışınız. Bu, Ana Kitab'ın size indirdiği en yüksek kelimedir. Lisan-ı Azamet kendi yüceler yücesi makamında buna şahadet ediyor.” ***Bahau'llah'ın Sesi Kitabından, 1987 yılı baskısı, sayfa 110, bölüm 111)***

“ ...Dikkat ediniz, Ey Cihan Hükümdarları Maşeri! Dünyada hiçbir kuvvet yoktur ki, adalet ve hikmet kuvveti derecesinde müessir olsun... Önünde hikmet sancağı ve arkasında adalet alayı olduğu halde yürüyüp giden hükümdara ne mutlu! Bu hükümdar barış alınının süsü, güvenlik başının tacıdır. İstibdat bulutlarının örttüğü adalet güneşi insanlara doğacak olsa bu dünya muhakkak ki başka bir dünya olur.” (***Bahau'llah'ın Sesi Kitabından, 1987 yılı baskısı, sayfa 111, bölüm 112)***

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“...Bütün milletler ve devletler en büyük barış çadırının gölgesinde huzur ve rahata kavuşmalıdır. Yani bütün milletler ve devletler tarafından genel bir seçim ile Yüce Mahkeme kurulmalıdır, devletlerin ve milletlerin anlaşmazlıkları ve uyuşmazlıkları savaşın önlenmesi için o mahkemede

ARANAN GERÇEK

çözümlemelidir.” (*Hz. Abdülbaha'nın Sevgiden Birliğe Kitabından, sayfa 306*)

Bütün geçmiş peygamberler ve nebiler dünyada büyük barışın kurulacağını vaad etmişlerdir.

Eş'ya Nebi buyuruyor: “Erkeklerin kılıçlarını kılıfına koyacakları gün gelecektir. Oklarını kıracaklar... O zaman milletler birbirinin aleyhine kılıç kaldırmayacaklar ve savaşı bilmeyeceklerdir. Bu barış devri uzun sürecektir.” Hz.Bahaullah'ın söz verdiği barış ancak Bahai prensipleri ve kuralları üzerine kurulabilir.

Birinci Dünya savaşında sonra Lahey Barış Konferansını düzenleyenler Hz.Abdülbaha'ya gönderdikleri davetiyede kendilerine şöyle hitap etmişlerdir: “Sizden bir barış elçisi olarak bu konferansa şeref verip yol göstermenizi rica ederiz...”

Hz.Abdülbaha bu davete karşılık Bahai prensiplerinden özet olarak bahseden bir Levhi (Lahey Levhi) gönderdiler ve bu levhte barışın esas temellerini ve milletler arası bir kuruluşun ve evrensel bir mahkemenin kurulmasını önemle belirtmişlerdir. Bu konferansa iştirak eden delegeler bazı barış prensiplerini memleketlerine götürerek kanunlaştırmaya çalıştılar; kadın erkek eşitliği, ilk mecburi eğitim, taassupların terki ve laiklik gibi prensipler.

Birleşmiş Milletlerin kurulmasında büyük payı ve etkisi olan Amerikan Cumhurbaşkanı Wilson'ı, Wilson'un kızı Margaret Wilson, Bayan Roger E. Boyle'e şöyle anlatmıştır: “Çoğu zaman Wilson uykudan önceki mütalâasında Hz. Bahaullah ve Hz. Abdülbaha'nın eserlerini okurdu.” Margaret Wilson'un anlatışı bize Wilson'un Birleşmiş Milletler kuruluş fikrinin nereden doğduğuna dair bir ipucu verebilir.

ARANAN GERÇEK

Birleşmiş Milletler kurumu Hz. Bahauallah'ın prensiplerini tamamiyle uygulamadığı ve ruhanî bir temelden yoksun olduğu için beklenen birlik ve adaleti yerine getiremiyor.

Bugün uluslar arası siyaset ve ticaret, bencillik, milli taassup, istismar ve tecavüz temelleri üzerine kurulmuştur. Hz. Bahauallah'ın buyurduğu dünya birliği, bencillik, milliyetçilik, askeri tecavüz ve gümrük duvarlarında arıdır.

Amerika bu birliğin örneğidir. 50 memleket birleşmiştir. Sanat ve madeni ürünleri gümrüksüz olarak aralarında paylaşmaktadırlar. Böylece sanat ve ekonomide ilerlemişlerdir.

Bahai Eserlerinin üçte biri barış, birlik, sevgi ve yardımlaşma hakkındadır.

Bahai Prensiplerinden dünya barışı için gerekli olan silahsızlandırma. Hz. Bahauallah silahsızlandırma prensibini 130 yıl evvel buyurmuştur ve bu silahsızlandırmanın dünyada nasıl kanunlaştırılacağı usulünü öğretmiştir.

Silahsızlandırma şartlarından ve dünya ekonomisine ve barışa büyük etkisi olan evrensel asker, evrensel polis, evrensel tartı ve ölçü, evrensel bir matbuat ki bu evrensel matbuat evrensel bir lisanla yazılacak ve böylece dünyadaki kültür ve haberleşmeden herkes faydalanacaktır. Evrensel bir eğitim sistemi, tıpkı tıp ve ilaç sistemi gibi, evrensel para birimi ki o zaman hiçbir memleketin parasının değer kaybetmesi söz konusu olmayacağından memleket ekonomisi olumsuz etkilemez, bir evrensel mahkeme, iki memleket arasında harp ve anlaşmazlık çıksa evrensel polis ve mahkeme müdahale eder ve mahkeme kararıyla harbin devam etmesini önler. Böylece her memleket iç huzurun korunmasına yetecek kadar asker ve silah bulunduracak, askere ve silaha harcayacağı parayı memleketin huzuru ve kültürü için harcayacaktır.

ARANAN GERÇEK

Bahai Dininde barış ve birlik prensibi bir çemberin veya tekerleğin orta noktasını teşkil eden bir mevzuudur. Yani, bütün çalışmalar, teşkilat ve prensipler barış etrafında dolaşıp durmaktadır. Hz. Bahauallah buyuruyorlar: “ Din dostluk ve sevgiye sebep olmalıdır. Eğer din düşmanlığa neden olsa bir neticesi yoktur, dinsizlik daha iyidir.”

Hz. Bahauallah Edirne’de iken krallara, cumhurbaşkanlarına ve din adamlarına levihler yazıp 1876’da Akkâ Zindanından göndermişlerdir. Bu levihlerde kendi Emrini ilân edip, onları birliğe, barışa ve adaletli davranmaya davet etmişlerdir. Bu İlâhî Mesajı dinlemeyip adaletli davranmazlarsa harplerin çıkacağını, onları belaların saracağını, saltanat ve izzetlerinin mahvolacağını belirtmişlerdir. İlâhî Emre itaât etmezlerse ikinci harp olacağını işaret buyurmuşlardır: “ Birleşiniz Ey Yeryüzündeki Krallar ve Cumhurbaşkanları... anlaşmazlık fırtınası aranızda şiddetle esiyor.” Bütün düzenlerin yok olacağını ve dünyada yepyeni bir İlâhî Düzenin kurulacağını Hz. Bahauallah vaad etmişlerdir.

Hz. Bahauallah dünya barışının iki merhalede olacağını buyurmuşlardır. Birinci merhale Küçük Barış’tır. Bu merhalede milletler arasında siyasi bakımdan bir birleşme olacak ve artık harp yapmayacaklarını kararlaştıracaklardır. O zaman dünya tıpkı üyeleri ve uzuvları olan bir insan vücuduna benzeyecektir. Vücuda iman ruhu ve birlik fikri aşlanarak, onları uzun gaffet uykusundan uyandırmalıdır. İnsanlar fikren, ruhen, aşkla birbirlerine bağlı oldukları zaman ikinci merhale yani Büyük Barış veya Altın Çağ’ın başlangıç alâmetleri kendini gösterecektir.

Bu zaman için Eş’iya şöyle buyuruyor: “ Suların denizleri kaplaması gibi, İlâhî ilim ve irfanda yeryüzünü kaplayacaktır.”

ARANAN GERÇEK

Zaman geçtikçe Hz. Bahauallah'ın prensipleri ve öğretileri dünya barışı için daha önem kazanmaktadır. Zira insanlar, fikren buluşa erişip bu öğretilerin önemini fark etmektedirler. Büyük barış sırasında dünya politik yönden, ekonomik yönden ve ruhanî yönden birleşecektir. İnsanlık âlemi gelişip yükselecektir ve hayret verici bir dünya kültürüne sahip olacaktır. Hali hazırda memleketlerin sahip oldukları nükleer silahlar bir anda dünyayı mahvedecek güçtedir. Bu silahların parası dünya barışı ve insanların refahı için harcanacak olursa hem barış kurulacak ve hem de Afrika ve Hindistan'daki aç ve evsiz insanlar kurtulacaklardır.

Bahailer dünya barışını kurmak için her türlü fedakârlığa katlanmışlardır. Zira amaçları dünyada adalet ve medeniyet kurmaktır. Bu amaca varılması için barışın olması gereklidir. Çünkü, barışta birlik, beraberlik, bolluk, rahatlık, emniyet, sağlık, dürüstlük, güvenlik, vs. vardır. Harpte ise zulüm, nefret, felâket, düşmanlık, açlık, hastalık, vahşilik, emniyetsizlik, sefalet, vs. vardır.

Yüce Adalet Evi, Barış yılı 1986'da Hz. Bahauallah'ın barışla ilgili eserlerinden ve kılavuzlarından bir kısım özetleyerek dünya liderlerine, bakanlara, memleketlerin ileri gelenlerine, üniversite profesörlerine ve din adamlarına sunmuşlardır. Barış Yılında Bahailer tarafından çeşitli memleketlerde barışla ilgili meşveret ve dua etmek için konferanslar düzenlenmiştir.

İnsan sevgisi taraftarı olan fikir ve bilim sahipleri barış için çareler arıyorlar. Bu aramalar, Allah'ın istediği gibi tarafsız ve taassuptan arı olmazsa bir neticeye varamaz.

Bahailer ve Bahai Teşkilatı, barışı kurmak için politikasız ve karşılıksız çalışırlar. Bugün irtibat ve ulaşım kolaylaşmış ve modernleşmiştir. Eskiden insanlar kendi

ARANAN GERÇEK

buldukları şehrin olaylarından habersiz kalıyorlardı. Halbuki bugün, dünyanın bir tarafında olan bir olaydan bütün dünya haberdar oluyor. İlimin ve fennin ilerlemesi ve memleketlerin birbirlerine yaklaşmaları Büyük Barış'ın alâmetlerindedir.

Dünyayı yok edebilecek harp aletlerinin, deniz altındaki harp gemilerinin, füzeler ve insan âlemini yok edici aletlerin her biri milyarlar değerindedir. Dünya barışı kurulduğu vakit bu paraların dünya ekonomisine nasıl etki edeceği ve aç kitleyi rahata kavuşturacağı düşünülecek olursa hakikaten büyük bir rahatlık ve ferahlığın yaratılacağı görülür.

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“ Tanrısal dinlerin temeli sevgi, dostluk ve birliktir. Tanrı'ya şükürler olsun ki bu çağ aydınlık çağdır. Akıllar ilerlemiş, kavrayışlar güçlendirilmiş, dostluk ve birlik araçları hazırlanmış, insanlar arasındaki sevgi ve ilişkiler sağlamlaştırılmıştır. Birbirimizle barışıp, dostluk ve doğruluk yolunda yürümemizin zamanı gelmiştir.” (*Hitabat Kitabından, sayfa 128*)

Dünya birliği ve dostluk hakkındaki Hz. Bahauallah'ın öğretileri kitaplar oluşturmaktadır. Zira, bu İlâhî Zuhurun esas amacı, bütün insanlar arasında kardeşlik, birlik, genel barışı kurmak ve insanları doğruluk ve huzura kavuşturmaktır.

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“ Hz. Bahauallah'ın öğretileri arasında insanlık âleminin birliği vardır. Tüm insanlar Tanrı'nın koyunları, Tanrı ise şefkâtlî bir çobandır. Bu çoban bütün koyunlara karşı lütufkârdır. Çünkü, hepsini O yaratmış, eğitmiş, korumuş ve donatmıştır. Şüphesiz ki, çoban tüm koyunlara karşı lütufkârdır. Bu koyunlar arasında cahiller varsa okutulmalı,

ARANAN GERÇEK

çocuk varsa olgunlaşınca kadar eğitilmeli, hasta varsa tedavi edilmelidir. Kin ve nefret olmamalıdır. Bu cahiller ve hasta kişiler şefkatli bir doktor tarafından bakılmalıdır.

Geliniz hep beraber insanlık âleminin birliği için dua edelim:

ODUR TANRI

Ey Kerim Allah; Sen bütün beşeriyeti bir kökten yarattın. Hepsinin bir aileye mensup olmasını istedin. Hepsi Kutsal Eşiğinde Senin kullarıdır. Bütün beşer Senin çadırına sığınmış, Sana özgü nimet sofrasının etrafında birikmiştir. Hepsi bağış ışıklarınla aydınlanmıştır.

Tanrım; Hepsine karşı lütfkarsın. Hepsinin rızık verici ve sığınağısın. Hepsine hayat ihsan edersin. Her birine ve hepsine yetenek ve idrak verdin. Hepsini bağış denizine batırdın. Ey cömertlik sahibi! Onları birleştir. Dinler uzlaşsın. Milletler bir millet olsun. Şöyle ki: Kendilerini bir aile ve yeryüzünün tümünü bir vatan bilsinler ve tam bir uyum içerisinde yaşasınlar.

Tanrım! Genel barışı sağla. Tanrım! Kalpleri birbirine bağla. Tanrım! Hoş kokulu sevginle gönüllerimizi ferahlandır. Yol gösterici ışığınla gözlerimizi aydınlat. Sözlerinin ahengi ile kulaklarımızı okşa. Hepimizi iyilik kalesinde koru.

Sen güçlüsün. Sen bağışlayıcısın. Sen ayıpları örtensin."

Abdülbaha Abbas

1) **Evrensel Mahkemenin Kurulması:**

Hz. Bahau'llah'ın önemli prensiplerinden biri de Evrensel bir mahkemenin kurulmasıdır. Bu kuruluş birleşmiş milletler gibi, barışı etkileyen en güçlü kuruluştur. Dünyanın neresinde ve hangi memleketler arasında anlaşmazlık meydana gelirse, bu mahkeme müdahale eder ve barış yoluyla anlaşmazlığı ortadan kaldırır. Hiç bir milletin ve memleketin ezilmesine izin verilmeyecektir.

ARANAN GERÇEK

Çoğu savaşlar iki liderin bencilliği, inadı ve çıkarları için senelerdir sürmekte, gençler telef olmakta ve kalanlar sakatlanmakta. Dünyanın neresinde savaş olursa olsun bütün memleketlerin ekonomisine ve diğer hallerine anarşi ve huzursuzluk gibi etki yapar. Tıpkı insan vücudundaki bir yaranın veya ağrının bütün vücuda ısırap vermesi gibi. Birçok savaşları komşu memleketler yatıştırmak istiyorlar fakat etki edemiyorlar. Bu durumda evrensel bir mahkeme kurulmuş olsa anlaşmazlık başladığı zaman soruşturma açar, suçluyu cezalandırır ve savaşın uzamasına mâni olur.

Bu kuruluş dünya barışının sağlanması ve devam etmesi için en önemli etkidir. Bugün yeryüzünde en gerekli olan şey genel barıştır. Bahai camiası böyle yüce bir amaç için çalışır. Bu çalışma ancak fedakârlık, insan sevgisi ve ruhaniyetle olabilir. Bu, cehennemden kurtulmak veya cennete girmek için değil, tüm yeryüzü sakinlerini rahata ve huzura kavuşturmak içindir.

Bugün barışın özlemini bütün milletler ve ırklar çekiyorlar. Zira, insan tabiatında yüce bir şerafet ve asalet duygusu vardır. Bu duygu kullanılmazsa paslanır ve gizli kalmış olur. Bu yüce varlığı uyandıran ve çalıştıran ilâhî zuhurlardır. Bu zuhurlardan feyz alan fedakar, yapıcı ve barışçı olur.

Hız. Abdülbaha Sevgiden Birliğe Kitabında buyuruyorlar:

"Hz. Bahau'llah'ın prensiplerinden biri de genel barıştır. Genel barışın sancağı yükselmedikçe, insanlık âleminin yüce mahkemesi kurulmadıkça, devletler ve milletler arasındaki uyuşmazlıklara sebep olan bütün işler bu mahkemede görüşülüp çözülmeyince yaradılış âlemi huzur bulmaz. Her gün insan temeli alt üst olur. Düşmanlık ateşi yükselerek yakın ve uzak ülkeleri kül eder. Yeni yetişmiş gençler zulüm okunun hedefi olurlar. Zavallı çocuklar yetim ve bakımsız kalırlar. Şefkatli

ARANAN GERÇEK

anneler kendi delikanlılarının arkasından kan ağlarlar. Kentler yıkılır, ülkeler harap olur. Bu zulüm ve haksızlığın çaresi genel barıştır."

Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

"Dünyada asayiş ve barışı yerleştirip milletlerin ilerlemesine yarayacak ilk şartları belirtmek isteyen Ulu Varlık buyurmuştur: Büyük ve şümüllü bir konferansın toplanması lüzumuna umumiyetle kanaat getirileceği bir zaman gelse gerektir. İdare dizginini ellerinde tutanlar ve hükümdarlar bu konferansta bulunmalı, müzakerelerine iştirak etmeli, cihan barışının temellerini atacak tedbir ve çareler üzerinde düşünmelidirler. Dünya barışı büyük devletlerin, bütün milletleri rahatlığa kavuşturmak için, kendi aralarında tamamiyle uzlaşmalarını talep eder. Bir hükümdar bir hükümdara silah çekerse hepsi kalkıp el ele vererek mütecevizin tecavüzünü def'eymelidirler. Bu yapılırsa artık milletler büyük silahlı kuvvet beslemek ihtiyacından kurtularak ancak ülkelerinin güvenliğini ve sınırları içerisinde asayiş sağlayacak miktarda silahlı kuvvet bulundurmakla iktifa edeceklerdir. Bu suretle her milletin, her hükümetin ve her devletin rahat ve asayiş emniyet altına girecektir. Temenni ederiz ki Tanrı'nın kerim ve aziz ismine makes olan büyük devlet adamları ve hükümdarlar bu makama ererek insanlığı istibdadın hücumundan korurlar..." (*Bahauallah'ın Sesi Kitabından, 1987 yılı baskısı, sayfa 126, bölüm 117*)

i) Taassupların Terki:

Hz. Bahauallah'ın prensiplerinden biri de bütün taassupların terk edilmesidir.

Taassup nedir? Taassup: Bir konu, haber veya herhangi bir mevzu hakkında tarafsız araştırma yapmadan kendi fikrinde ısrar edip tepki göstermektir.

ARANAN GERÇEK

Taassup; cehaletten, korku ve bencillikten ileri gelir. Taassubun çeşitleri: Genel olarak ırk, milliyet, din, dil, zenginlik veya fakirlik taassupları vardır. Yukarıda saydığımız taassup çeşitlerinin hiç biri iman ruhu ile bağdaşmaz. Mutaassıp olan insan kendini birçok güzel fikirler, idealler ve yeniliklerden, değişik insanlarla arkadaşlıklardan mahrum eder. Bazı insanların geri kalmalarının sebebi yeniliklere, adetlere, ideallere olan taassuptan ileri geliyor. Taassup çoğu zaman adaletsizlik ve çeşitli zulümlere yol açar

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

"...İrk taassubu, din taassubu, mezhep taassubu, ülke taassubu, siyasal taassup gibi kuruntular insanlık temelini yok edicisidirler. Taassuplar insanoğlunun temelini yıkıcısıdır. Hangi çeşidinden olursa olsun, bu taassuplar yok olmadıkça insan âlemi huzura kavuşamaz. Onun kanıtı ise şudur: İnsanlar arasında meydana gelen her savaş ve adam öldürme, her düşmanlık ve kin, ya ülke taassubundan veya siyasal taassuptan doğmuştur. Altı bin senedir insan yeryüzünde huzur bulamamıştır, onun huzursuzluğunun nedeni ise bu taassuplardır. Taassup kaldığı sürece, kin, düşmanlık, eziyet kalıcıdır. Eğer insanlık âleminin huzurunu istiyorsak bu taassupların tümünden vazgeçmeliyiz, yoksa insanlığın huzur bulması mümkün olamayacaktır." (*Sevgiden Birliğe kitabının 298. sayfası*)

j) **Din Siyasetten Ayrı Olmalıdır:**

Hz. Bahauallah'ın prensiplerinden biridir.

Hz. Bahauallah buyuruyorlar: "Siyaseti bırakıp kalplere teveccüh ediniz."

ARANAN GERÇEK

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

"Hz. Bahauallah'ın prensiplerinden biri de dinin siyasetten ayrı oluşudur. Dinin siyasi işlerle ilgisi yoktur. Din ancak ahlâk âlemine aittir, ruhanî ve vicdanî bir iştir. Cisimlerin âlemine değil, kalplere aittir. Din başkanları kişilerin öğretim ve eğitimi ile uğraşmalı, iyi ahlâkı yaymalıdırlar, fakat siyasi işlere karışmamalıdırlar." (*Sevgiden Birliğe Kitabı, sayfa 306*)

Din ruhanî, vicdanî ve maneviyatla ilgili bir mevzudur. Din, insanların kalplerini, ruhlarını arındırmak ve insanı Allah'a yaklaştırmak, insanlar arasındaki sevgi bağlarını sağlamlaştırmak içindir. İnsanı faydalı hizmetlere ve gerçek kültüre kılavuzlamak içindir. Özet olarak din, bütün yapıcı ve yaratıcı hareketlere yol açan bir gerçektir. Din, siyasete karışırsa, şahsi fikir ve ideallere alet olur. Cahil tabaka şahsi fikir ve idealleri dini bir farıza sanırsa, ilâhî yoldan sapılır ve din insanlar arasında ayrılık ve düşmanlığa neden olur.

k) **Mecburi Eğitim:**

Hz. Bahauallah "Yedinci İşrak"ta buyuruyorlar:

"Kalem-i Ala çocukların talim ve terbiyesine ehemmiyet verilmesini herkese tavsiye eder. Bu münasebetle Sicn-i Azama gelişimizin ilk yıllarında Kitabı Akdes'te Tanrı iradesi semasından şu ayetler inmişti:

Erkek ve kız çocuğunu ilimde, yazıda ve levihte tahdid olunan sair şeylerde yetiştirmek her babaya farzdır; bir baba bu vazifeyi ihmal eder ise, eminler onun bu erkek ve kız çocuğunun tahsil masrafını, mali durumu müsait ise ondan alsınlar; değil ise, tahsil masrafı Adalet Evi'ne racidir. Gerçekten, biz onu yoksul ve aciz sığınağı yaptık. Her kim kendi oğlunu veya bir başkasının oğlunu terbiye eyler ise, benim kendi oğullarımdan birini terbiye etmiş gibi olur; benim Baham, inayetim ve âlemlere sebkât eyleyen rahmetim onun

ARANAN GERÇEK

üzerine olsun." (*Hz. Bahauallah'ın Levihleri Kitabı, 1994 yılı baskısı, sayfa 16*)

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

"...Bütün halkın eğitilmesi gereklidir. Terbiye yasalarının ve kurallarının birliği de bütün insanların aynı terbiyeyi görebilmeleri için en gerekli işlerdendir. Yani öğretim ve eğitim bütün dünya okullarında aynı olmalıdır. Yöntemler ve uygulamalar tek olmalıdır ki, insanlık âleminin birliği fikri küçük yaşlardan itibaren kalplerde etkili olsun." (*Sevgiden Birliğe Kitabı, sayfa 299*)

Hz. Bahauallah "Üçüncü Tecelli"de buyuruyorlar:

"İlim, fen ve sanattır. İlim, vücudun kolu, yükselmek için kanat gibidir. Ancak yeryüzünde bulunanların yararına olan ilimlerin herkese öğretilmesi gerekir. Yoksa sözle başlayan ve sözle sona eren ilimler değil..." (*Hz. Bahauallah'ın Levihleri Kitabı, 1994 yılı baskısı, sayfa 213*)

"Altıncı Teraz"da tekrar buyuruyorlar:

"Bilgi Allah'ın en büyük nimetlerindendir. Bunu herkesin tahsil eylemesi gerektir..." (*Hz. Bahauallah'ın Levihleri Kitabı, 1994 yılı baskısı, sayfa 48*)

Hz. Bahauallah'ın Levihlerinde, insan yetenek ve kapasitesini bir madene benzetmişlerdir. Terbiye ile bu insan madeninden değerli mücevherler çıkartılacağını ve faydalı ilim ve buluşlar meydana geleceğini anlatmışlardır. İnsanları cehaletin esirliğinden çıkarıp, ilim ve fennin aydınlığına kılavuzlamışlardır.

ARANAN GERÇEK

Hız. Abdülbaha buyuruyorlar:

"... Ruhanî uygarlığın kurulabilmesi için Ruhulkuds feyzlerinden faydalanmaktır. Çünkü sadece maddî uygarlık yeterli değildir ve insan mutluluğuna sebep olamaz. Zira maddî uygarlık, bedene ve ruhanî uygarlık ruha benzer, beden ruhsuz yaşayamaz.

Bu Hız. Bahauallah'ın öğretilerinin birkaçıdır. O, bunların kurulması ve yayılması için sonsuz zorluklara ve belalara katlandı. Hapiste son derece eziyet ve güçlük çekti. Fakat hapiste bu yüce binanın temelini koydu. Zindanın karanlığında bu ışıkla ufukları aydınlattı.

Bahailerin son arzuları bu öğretileri uygulamaktır. Göksel ışık insanlığın ufkunu aydınlatsın diye, kendi canlarını bu gaye uğrunda feda ederek bu yolda can ve gönülle çalışmaktadırlar..." (*Sevgiden Birliğe Kitabı, sayfa 307*)

3- BAHAI DÜZENİ VEYA BAHAI TEŞKİLATI:

Bu bölümün başlangıcında Bahai Dinini üç ana bölüme ayırmıştık:

1. Bölüm: Ruhanî ve manevî kısım (öğütler ve şeri hükümler). Bu bölüm Allah'a karşı olan ferdi ve vicdanî görevlerdir. İnsanları kötülüklerden arındırır, fazilet ve kemalât ile donatır.

2. Bölüm: İnsanlık âleminin birliğini sağlayan ve genel barışın temeli olan bazı prensiplerdir.

3. Bölüm: Bahai teşkilatıdır. Bu teşkilat, birlik ve barış içinde olan toplumun ilerlemesi ve devam etmesini sağlayan ilâhî bir düzendir.

Bahai Teşkilatı: Bahai dininde özel bir ruhanî sınıf yoktur. Eski dinlerin çoğunda kişilerin çoğunluğunun dini

ARANAN GERÇEK

bilgileri olmadığı için, dinin esaslarını bilen kişiler dinin önderliğini yaparlardı.

Bu devirde, asrın icabına göre Hz. Bahauallah, Bahai Dininde herkesin okuma yazma bilmesini ve dinini araştırıp, hakikatleri taklitsiz ve taassupsuz kendi araştırmaları ile kabul etmesini emredip, ruhanî sınıfı kaldırmışlardır.

Bazı vazifeler: Ruhanî mahfil; Bahai nikahı, ölü namazı gibi şeyleri manevî bir görev olarak, karşılıksız yapmakla vazifelidir. Eğer Bahai teşkilatını kuru araziye sulamaya yarayan tesisat sistemine benzetirsek, bu teşkilat ilâhî iman ruhunu bütün Bahai fertlerine taşıyan kanallardır.

Hz. Bahauallah Akdes Kitabında ve diğer levihlerinde vaad olunan Yüce Adalet Evi'ni büyük bir nehre benzetmişlerdir. Bu yüce nehirden ayrılan kanallar ise her memlekette bulunan Merkezi Ruhanî Mahfillerdir.

Merkezi Ruhanî Mahfil'den ayrılan kanallar ise, her şehirde ve köyde bulunan Mahalli Ruhanî Mahfil'lerdir. Hz. Bahauallah Akdes Kitabında ve levihlerinde bu mahfiller için "Adalet Evleri" diye buyurmuşlardır.

Hz. Bahauallah "Sekizinci İşrak"ta buyuruyorlar:

"Bu fıkra Kalem-i Ala'dan şu anda nazil olup Kitab-ı Akdes'ten sayılır. Milletin işleri Tanrı Adalet Evi'nin azalarına racidir. Onlardır Tanrı'nın kullar arasında eminleri ve onlardır Tanrı memleketlerinde emir sahipleri. Ey Tanrı'nın hizbi! Dünyanın mürebbisi adalettir; çünkü adalet mücâzat ve mükâfat denilen iki direğe dayanır. Bu iki direk insanlığın iki hayat kaynağıdır; her günün bir icabı ve her zamanın bir muktezâsı olduğundan, işler Adalet Evi azalarına muhavveldir; hal ve zaman neyi icap ettiriyor ise onu yapsınlar. Tanrı hatırı için Emrin hizmetine kalkanlar Tanrı'nın göze görünmeyen ilhamları ile mülhem olurlar; herkesin bu gibilere itaat eylemesi gerektir. İdare işleri tamamıyla Adalet Evi'ne racidir, ibadet ise

ARANAN GERÇEK

Kitapta yazılı olduğu veçhiledir.” (Hz. Bahauallah’ın Levihleri, 1994 yılı baskısı, sayfa 16)

Bahai Teşkilatı Nasıl Kurulur?

Mahalli Ruhani Mahfiller: Her şehirde veya köyde devamlı oturan 21 yaşını bitirmiş her kadın ve erkek Mahfili seçme ve Mahfile seçilme hakkına sahiptir. Böylece, her yıl 21 Nisanda Bahailer aralarından 9 seçkin kişiyi yani mümini, faal olmak üzere seçerler. Seçilen mahfil bir yıl o köyde veya şehirde oturan ahbabları idare eder.

Merkezi Ruhani Mahfiller: Merkezi Ruhani Mahfil seçimi yılda bir defa ve iki aşamalı olarak gerçekleşir. Birinci aşama olan birim konvensnında o bölgedeki Bahailerin sayılarına göre konvensin delegeleri seçilir. İkinci aşama olan ulusal konvensnında, seçilen delegeler, o memlekette bulunan bütün Bahailerin arasından 9 kişiyi Merkezi Ruhani Mahfil üyesi olarak seçerler. Merkezi Ruhani Mahfil’de bir yıl o memlekette bulunan Bahailerini idare eder.

Yüce Adalet Evi: Bütün dünyadaki Merkezi Ruhani Mahfiller 5 yılda bir Evrensel Bahai Konvensnına iştirak edip, Dünya Bahailerini arasından 9 kişiyi Yüce Adalet Evi üyesi olarak seçerler. Yüce Adalet Evi’de 5 yıl bütün dünya Bahailerini idare eder.

Bu seçimlerin hepsi propagandasız , gizli oy ve açık sayımla yapılır.

Bahai Teşkilatı tamamen meşveret ve fikir tartışma usulü ile çalışır ve oylama ile çoğunluğun oyu tasvip olunur.

Eski Dini Kitaplarda Hz. Nuh’un Kurtuluş Gemisiyle müminleri nasıl kurtardığını herkes okumuş ve duymuştur.

Bu günde Kurtuluş Gemisi İlâhî Düzendir. Kim bu düzen içine girip yasalarına göre davranırsa kurtulur ve ebedî hayata kavuşur.

İnsanın Yaradılış Amacı

Hz. Bahau'llah Küçük Namazda Buyuruyorlar

“ İlahî! Senin, beni, seni tanımak ve sana tapmak için yaratmış olduğuna şahadet ederim. Şu anda kendi aczime ve senin kuvvetine; kendi zaafıma ve senin iktidarına ve kendi fakirliğime ve senin zenginliğine tanıklık ediyorum. Müheymin ve Kayyum İlah ancak sensin.”

Bahau'llah'ın Sesi Kitabından:(1987 yılı baskısı, sayfa 132 , bölüm 122)

“ İnsan en üstün tılsımdır; yazık ki elverişsiz bir terbiye özünde olanın gelişmesine engel oluyor. İnsan, Tanrının ağzından çıkan bir kelime ile varlık alanına çıkmış, başka bir kelime ile terbiyesini kaynağını tanımak yolunu bulmuş ve diğer bir kelime ile de makam ve mukadderatına sahip olmuştur. Ulu varlık buyuruyor: İnsana kıymetli mücevherlerle dolu bir maden nazariyle bakınız. Terbiyedir ki ona hazinelerini dışarı döktürür; terbiyedir ki insanlığı o mücevherlerden istifade ettirir. Tanrının mübarek irade semasından inen Mukaddes Kitapların münderecatı üzerinde düşünülürse bütün insanlara tek bir şahıs nazariyle bakılması gayesi güdüldüğü görülür; öyle ki, ‘Padişahlık Tanrının Olacaktır’ mührü her bir kalbe basılarak İlahî lütuf, kerem ve inayet ışığı bütün insanlığı aydınlatmış olsun. Şanı yüce olan biricik gerçek Tanrı kendisi için bir şey istememiştir. İnsanların ne kabulünden Ona bir fayda ve ne inkârından Ona bir zarar terettüp eder. Beyan melekûtünün kuşu durmadan: ‘Her şeyi senin için ve seni de yine senin için istedim’ diye öteduruyor. Bu asrın alim ve hakim geçinenleri ülfet ve muhabbet ruhunun insanlar arasında yayılıp yerleşmesine engel olmasalar her aydın fikirli insan hakikî hürriyetin ne demek olduğunu anlar, sürekli bir barış ve

ARANAN GERÇEK

mutlak bir asayişin sırrını keşfederdi. Bu seviyeye yükselip bu seviyenin ışığı ile aydınlanacak olan böyle bir dünya için: ‘ Sen onda ne bir çukur ne bir tümsek görmeyeceksin’ sözü doğru olurdu.”

Ve yine buyuruyor:

“ Her birinizin en büyük ödevi kimsenin el sürüp sizden zorla alamayacağı bir şeyi seçmektir. Bu şey, Tanrı tanık, Tanrı sevgisidir. Nolaydı görüp anlayaydınız!” (*Bahau'llah'ın Sesi Kitabı, 1987 yılı baskısı, sayfa 133, bölüm 123*)

Bahau'llah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı, sayfa 109, bölüm 109)

“ İnsanlar durmadan ilerleyen bir medeniyeti ileri götürmek için yaratılmışlardır. Kadiri Mutlak şahittir ki, yabani hayvanlar gibi davranmak insana yakışmaz. Onun vakar ve şanına yaraşan faziletler, cins ve mezhep ayırt etmeksizin, bütün insanlara karşı refet, şefkat, merhamet ve tahammüldür. Söyle: Ey dostlar! İsimler Rabb'inin semavî inayetiyle akmakta bulunan bu billur sulu ırmaktan doya doya içiniz. Bu ırmağın sularından başkaları de içinler ki her memleketin liderleri Hakkın Zuhurundaki maksadı ve kendi yaradılışlarındaki sebebi iyiden iyiye anlayabilsinler.”

Hz. Bahau'llah ve diğer İlâhî elçiler, insanın yaradılışının esas amacına ulaşması için zahir olmuşlardır. Temel amaç Allah'ı tanımaktır ve Allah'ı tanımak için de vasita gerekiyor, zira insanlar vasıtasız, Allah'ı tanıyamazlar. Bu vasıtalar gönderilen Peygamberlerdir. Allah'ı insanlara tanıtacak tek vasita peygamberlerdir. Bu sebeple, İlâhî kitaplarda, peygamberleri tanımayan, Allah'a karşı gelmiş sayılır denilmiştir.

Ariflerin lisanında üç âlem vardır: Hak Âlemi, Emir Âlemi ve Halk Âlemi.

ARANAN GERÇEK

Hak Âleminden maksat Cenab-ı Hak (Allah)'tır. Emir Âleminden maksat Peygamberlerdir. Halk Âlemi de insanlık âlemidir. İnsanlar Yüce Hak Âlemine ancak Emir Âleminin aracılığı ile erişebilir.

Hiç bir bilim kaynağı insan yaradılışının amacının ne olduğuna müsbet bir cevap verememiştir. Fakat dinlerin verdiği cevap müsbettir. Çünkü bütün dinler, ebedî hayatın maddî hayata göre önceliğini vurgulamış ve maddî hayattaki yaşam tarzının, davranışın ve imanın, ebedî hayattaki etkisini ispatlamıştır.

Neden Albert Einştain “ Hayatın hedefine inanmayan insanlar yaşama yakışmıyor” diyor. Bu söz bazılarına mübalağa gelebilir, fakat dikkat edilirse dinlerin amacı; insanları bu dünyada sonsuz hayata hazırlamaktır. Nasıl ki ana rahmindeki yaşam bu dünya için gelişme önceliğini temin ediyorsa, bu dünya da insanların gelişmelerini temin ederek gelecek dünyaya hazırlayan yerdir.

Şayet ana rahminde, insan yavrusu yeterli derecede gelişemezse bu dünya da sağlıklı ve rahat bir hayata varamaz.

Albert Einştain'ın felsefe fikirlerini içine alan “ Dünya Benim Görüşümden” kitabında: “ Hayatın manası veya amacı nedir?” sorusunu şöyle açıklıyor:

“ Bu soruyu cevaplandırmak için dindar olmak gerekiyor” sonra devam ediyor; “ kendi hayatını ve diğer insanların hayatını amaçsız bilen, yalnız zavallı bir insan değil belki yaşamaya layık değildir.” Burada böyle bir soru akla geliyor: Nasıl olurda dünyanın en büyük fizik bilim adamı, araştırmalarının neticesinde hayatın manasını ve amacını ancak dini araştırmalarla varılabileceğine kani olmuştur. Ne yazık ki bu dinler, ilim ve mantıktan uzaklaşmış ve esas amaçlarını kaybetmişlerdir.

ARANAN GERÇEK

Bu nedenle çoğu insanlar dinden zedelenip uzaklaşmışlardır. Bütün dinler, Tanrı tarafından tayin edildiği müddetçe insanların ihtiyaçlarını temin edip, ebedî hayatın var olduğundan ve ruhun ebedî yaşamından haber veriyor.

Her gelen dinin bir kısım seronomi öğretileri vardır. Bu seronomi öğretilerin veya ibadetin, ruhun güçlenmesi, ahlâkın kötülüklerden arındırılması için muntazam yapılması gerekir. Nasıl ki okullarda vücudun ve fikrin güçlenmesi için jimnastik ve araştırmalar yaptırılıyor, ruhun güçlenmesi de, Allah'ı anmak, verilen ibadeti yerine getirmek ve karşılıksız olarak İlahî Emre ve insanlara hizmet vermekle gelişir. Şunu belirtmek gerekiyor ki; Semavî Kitaplarda yazılan ibadetler, ilme ve mantığa ters gelmeyen hükümlerdir. Fakat, sonradan dine bağlanan ilaveler, mantığa ve akla ters gelmektedir.

Dünyaca meşhur yazar Max Planck, Eiştein'in görüşlerini kabul ediyor ve (İlim nereye varacak) kitabında şöyle yazıyor: “ Ben düşünüyorum da, ciddi ve düşünce sahibi olan her insan dini elemanları (Religious Element) kendinde bulmalı ve geliştirmelidir. Böylece ruhanî güçler tamamen bir ahenk ve itidal içerisinde çalışır.”

Yine aynı yazar şöyle diyor: “ Nasıl ki vücudumuzun gelişmesi, beden antrenmanları ve jimnastiklerle, fikrî gelişmemiz fikrî faaliyetlerle gerçekleşiyorsa, aynı şekilde her insanda mevcut olan özel ruhanî yetenekler de iman gücüyle gelişiyor. Eğer yalnız bedeni jimnastik yapsak fikrimiz zayıf kalır. Aynı şekilde eğer bütün zamanımızı bedeni ve fikrî faaliyetlere verirsek ve esas elemanlarına dikkat etmezsek ruhen ve manen eksik kalıyoruz.”

Max Planck'ın dini elemandan maksadı ruhanî etkilerdir ki felsefe ve ahlâk onun yerini tutmaz. Felsefe beşeri fikirden meydana gelmiş ve değişiktir. Felsefeyi genel değil yalnız

ARANAN GERÇEK

tahsilli olan kişiler anlayabilir. Halbuki dini şartlar ve prensipler herkese cevap verebilir ve herkesçe anlaşılır.

Peygamberler Allah tarafından memur olduklarını iddia edip, getirdikleri prensipleri İlâhî vahiy ve ilhamla aldıklarını söylüyorlar. Onları kabul veya red etmek için mükâfat ve mücâzat tayin buyurmuşlardır. Gelen Elçiyi herkesin kabul etmesi şarttır. Kabulüyle hayatımızı amaçlandırırız. Amaçlı bir hayat meyveli bir ağaca benzer. Hedefsiz hayat ise kuru bir ağaca benzer. Kuru ağaç yanmaya mahkûmdur.

Böyle bir iddia da bulunan zatlar ve onların ilk müminleri genel olarak muhalefetlerle karşı karşıya geliyorlar. Neticede onlara işkence, hapis ve ölüm reva görüyorlar. Müminler esas amaca varmak için bütün eziyetlere dayanıp, inandıklarından vazgeçmiyorlar.

Dinlerin her birisi tedricen eski köhneleşmiş medeniyetlerin yerini, yepyeni bir medeniyetle dolduruyor.

Çok eskiden beri insanlar ebedî hayatın gerçekliğine inanmışlardır. Arkeologların eski şehirlerde ve mağaralarda olan araştırmaları bunu şöyle ispatlıyor: Yapılan kazılarda erkeklerin kemikleri ile birlikte, savunma ve av aletleri, kadınların kemikleri ile ise süs eşyaları bulunuyor.

O insanlar kendi anlayış kapasitelerine göre ebedî hayatı cismanî bir hayat olarak kavramışlardır. Fakat bugünün insanı ki sesi hava dalgalarıyla yüz binlerce kilometre öteye verebilir ve aynı zamanda hapsedebilir ve hatta 1500 sene evvelki bir insanın sesini havanın dalgalarından alabileceğini iddia ediyor. Artık insanın, kendisini sadece maddi varlık olarak görüp kendi kendinin mahvına neden olacağına, asıl gerçeğinin maddesel olmadığına inanması gerekiyor.

ARANAN GERÇEK

Başta anlattığımız gibi ilmi ve mantıklı bir fikir sahibi olan Albert Einstein'ın söylediğine göre “ Hayatın, hedefini dinde bulabilmesidir.” Einstein insanların hayatlarında bir amaç olmasının gerektiğini şart koşuyor.

İnsanın yaradılışı bir sırdır. Çünkü fiziksel olarak ihtiyaçları tıpkı hayvan gibidir. Açlık, susuzluk ve diğer cismanî ihtiyaçlar. Eğer manevî hayat ve İlâhî İrfan olmasaydı hayvandan bir farkı yoktur, bazı hallerde hayvandan daha da alçak olur. Bazen insanda iki duygu devamlı çelişmektedir. Her biri üstün gelmeğe çalışır. Biri hayvani istekler, öteki itidalli olan isteklerdir ki insanı hayatta yüce hedeflere erdirmesine yardımcı olur. Bu amaç yolunda bir çok zorluklar, özveri ve imtihanlara hedef oluyor. Kendi kendine soruyor; neden bu sınavlar ve zorluklar? Ve içinden bir ses: “ Bu sınav manevî güç ve iradenin ve iradesizliğin ölçüsünü anlayabilmek içindir.”

Bu gibi sorular insanın fikrinden geçiyor: Ben kimim, neyim, neye, nereden ve nasıl geldim, burada ne yapmalıyım, nereye gideceğim ve ne zaman nasıl gideceğim? Eğer bu düşüncenin şansı yaver giderse, bir önder veya yol göstericiye rastlarsa onun rehberliğiyle bütün bu soruların yanıtlarını öğrenir ve hayatın yüce amacına erer. Fakat bir çok sebeplerden dolayı, mesela taassup, nefret gibi bu önderi sevmese ve inanmazsa onun verdiği öğütleri ve çözdüğü soruların cevabını da kabul etmezse o zaman cehaletin karanlığında nefsanî isteklerine teslim olur.

Bunun için hayatın gerçeklerini anlamak ve yukarıdaki soruların cevabını araştırmak isteyen kişi kendini bütün sevgilerden ve nefretlerden arındırmalı, tıpkı bir çocuğun dünyaya geldiği zaman nefret, sevgi ve taassup duygularını bilmemesi gibi. Taassup, nefret veya sevgi yavaş yavaş insanın kişiliğinde bir huy olur.

ARANAN GERÇEK

Sevgiden Birliğe Kitabından: (sayfa 49-50)

“... İnsan hayvanın yapısındadır, onunla hayvan arasında şu farklar vardır. İnsan, ruhanî güçlere sahiptir, hayvansa ondan yoksundur. İnsan, Tanrıdan haberdar hayvansa habersizdir. İnsan, cisimlerin gerçeklerini kavrayabilir, hayvan ise büsbütün cahildir. İnsan, irade gücü ile varlıkların saklı gerçeklerini açığa çıkarır, oysa hayvan, insanın bu gerçeğinden hiç bir pay almamıştır.

Olgunluklar, lambadan saçılan ışıklara benzer. Işık, bu lambanın olgunluklarının açığa çıkışı olduğu gibi, din de insan olgunluklarının açığa çıkışına sebeptir. İnsanı hayvandan üstün tutan işte bu erdemliklerdir. Ruhulkuds esintileri, ebedî yaşamı bağışlar. O halde, insanlık âlemi, din ruhundan yoksun kalırsa cansız bir vücut olur. Ruhulkuds esintilerinden mahrum kalır ve Tanrısal ilkelerden pay almaz olur. Böyle bir vücut ölü gibidir. İşte bunun için Hz. İsa ‘ Bırakın ölüleri ölüler gömsün. Çünkü, cesetten doğan cesettir ve ruhtan doğan ruhtur’ diye buyurmuştur. Hakikat ruhundan amaç dindir. Şu halde biri görünür olgunluklara, bilimlere ve sanatlara sahip olduğu halde Ruhulkuds’ün bağışlarından yoksun kalırsa ölü gibi olacağı açıkça görüldü. Bunun için yalvarıp dua ederim ki bu ülkede yaşayanlar Ruhulkuds’ün esintileri ile dirilsinler. Tanrı’ya yönelsinler. Tanrı’nın tecellisinin merkezleri olsunlar. Tanrısal ilkelerle hareket etsinler. Böylece her biri lamba gibi yansın ve dünyayı aydınlatsın.”

Bahaullah’ın Sesi Kitabından : (1987 yılı baskısı,sayfa 166, bölüm 155)

“ İnsanlara Tanrı tarafından tayin olunan ilk vazife, onun gerek emir ve gerek yaratık âleminde Mümessili bulunan vahiy Maşrıkını ve Emir Matlâını tanımaktır. Bu ödevi yerine getiren her iyiliğe ermiş olur; bu ödevi yerine getirmeyen ise, bütün amellerle amel de olsa, sapmışlar sırasında kalır. Bu en yüce

ARANAN GERÇEK

makama ve en yüksek ufka ermiş olanlara düşen vazife, âlemlerin Maksudu katından emir buyrulan şeyleri tutmaktır. Bu iki ödev birbirinden ayrılmaz. Biri öbürü olmadan makbul değildir. İlham kaynağının hükmü budur.”

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

İnsanların Yeni Zuhura Karşı Olan İtirazlarının Nedenleri

Dünyada mevcut olan dinlerin her birinin kendi dini kitabında bir mev'ûdun yeni kitapla geleceği yazıldığı halde, gelen elçilerin kabul edilmeyip inkâr edilmelerinin sebebi nedir?

Yahudilerin mev'ûdu olan Hz.İsa 2000 yıla yakın bir süre önce zahir olmuştur. Kendisi Tevrat'ta vaad edilen zuhur olduğunu ilân ettiği ve öğretileri bütün dünyada yayıldığı halde, Yahudiler hâlâ O'nu kabul etmeyip mev'ûd beklemektedirler.

Aynı şekilde İncil'in mev'ûdu olan,Hz.Muhammed 1400 yıl önce zahir olduğu , gerçekliği dünyayı sardığı ve müezzinler günde 5 sefer ve her defasında kaç kere, "Muhammed'in, Allah'ın resulü olduğuna şahadet ediyorum" diye minarelerde bağırdıkları halde Hıristiyanlar ve Yahudilerin hâlâ geri kalmalarının sebebi nedir? İslâm milleti de Hz.Mehdi ve Hz.İsa'yı beklediği ve Kur'an-ı Kerim'in de vaad ettiği ve hatta belli ettiği zamanı da geçtiği halde Hz.Bahaullah'ın kabul edilmemesinin sebebi nedir?

Eğer bu zuhurları beklemiyorlardı desek;ki elbette bekliyorlardı.

Eğer gelen ilâhî elçiler hak değildi desek; elbette ki hak tarafından zahir oldular.

Eğer desek ki;yeterli delil ve bürhanları yoktur. Elbette İlâhî sözler ve beklenen vaadlerle zahir olmuşlardır.

Öyleyse belli oluyor ki; değişik nedenler iman getirmelerine engel olmuştur.

ARANAN GERÇEK

Bu değişik nedenlerin birkaçını anlatmaya çalışalım:

- 1) Son peygamber problemi
- 2) Dini önderlerin muhalif ve mâni olmaları
- 3) Gelen elçinin yeni bir kitap ve ahkâmla gelmesi
- 4) Beklenen mev'ûdun yaşlı başlı olmaması ve bekledikleri yerden çıkmaması
- 5) Gelen elçinin görülen bir saltanatla gelmemesi
- 6) Beklenen mucizeler
- 7) Zahir olan Elçinin insan kılığında oluşu.

SON PEYGAMBER HAKKINDA:

İnsanları ilâhî zuhurlardan alıkoyan ve bütün dinlerin salıklarında görülen ve inançlarında problem teşkil eden; kendi dinlerinin son din olduğu ve ebediyen başka bir dinin gelmeyeceği inancıdır. Bu yalnız Müslümanların inancı değil, Yahudiler, Hıristiyanlar, Budistler, Zerdüşter hep aynı inancı taşıyorlar.

Bu inanç ilâhî medeniyetlerden geri kalmanın en büyük sebebidir. Bu konu insanların beyinlerinde sabitleşmiş ve inançlarının temel prensibi olmuştur. Bu inanç üzerinedir ki Tanrı tarafından gelen elçiyi araştırmadan ona karşı gelip muhalefet ediyorlar, bazen onu sürgüne sürüklüyor, hapse atıyorlar, bazılarını da öldürüyorlar. Böylece Allah'a karşı gelmiş olduklarının farkında değiller.

2000 yıla yakındır ki Hz.İsa zahir olmuştur. Bütün dünyayı Hıristiyan dini sarmıştır. Fakat Yahudiler dinlerinin son din olduğu inancı ile araştırmaya yanaşmıyorlar. Aynı şekilde Hz.Muhammed'in zuhurunun üzerinden 1400 yıl geçtiği, İslâm'ın azameti ve medeniyeti dünyanın her tarafına yayıldığı, günde beş vakit ezanda müezzin minarelerden "Şahadet veriyorum Muhammed Allah'ın resulüdür" diye bağırdığı halde Hıristiyanlıkta son din inancı o kadar

ARANAN GERÇEK

koyulaşmış ve fikirlerinde sabitleşmiştir ki hiç araştırmaya ihtiyaç duymuyorlar. Böylece İlahî rahmetten mahrum kalıyorlar.

İslâm ümmeti de aynı imtihana düşmüş. Hatemülnebi kelimesi onlara bir sırat köprüsü olmuştur.

Kur'an-ı Kerim üç kısımdan ibarettir. Bunlar;

1. kısım Şer'i Hükümler

2. kısım Musa, İsa, İbrahim ve diğer elçilerin tarihleri hakkındadır.

3. kısım Kur'an-ı Kerim'in çoğunluğunu içerir ki, gelecek zuhur hakkındadır. Bu bölüme müteşabih veya benzetme deniyor. Mecazî olduğu için manası içinde gizlidir.

Bütün semavî kitaplarda gelecek zuhur hakkında ayetler vardır. Bazı din adamları Kur'an-ı Kerim'in benzetme bölümünün manasını çıkartamadıkları için Kur'an'ın tercümesini men etmişlerdir. Bu kısmın açıklama anahtarı genel olarak gelecek elçinin ayetleri içindedir. Örneğin; İncil'de Hz. İsa: "Yer ve gök yok olabilir, lakin insanoğlunun sözü yok olmaz." Bundan maksat Allah'ın kelimidir ki yok olmaz ve ebedîdir. Başka bir yerde buyuruyor: "Ben göğe gidiyorum, tekrar bulutlara binip döneceğim, o zaman yıldızlar yere dökülecek, güneş aydınlık vermeyecek..."

Acaba Hz. Muhammed bulutlara binip gökten mi geldi? Hayır, burada gökten maksat yüce bir makamdır. Bulutlara binmekten maksat; insan kılığında gelecek. Yıldızlar yere dökülecek demek; din adamları ilâhî güneşin parıltılarından görünmeyecek ve doğruya hidayet edemeyecekler. Güneş kararacak, yani ilâhî eski din, insanlar tarafından unutulacaktır. Bunun gibi gelecek zuhur hakkında ki ayetlerin manası mecazî ve benzetmedir. Hz. İsa başka bir ayette buyuruyor:

ARANAN GERÇEK

“ Ben gidiyorum, Fargilit gelecek! Fargilit İbranicedir. Teselli verici demektir. Hz. Muhammed’in bir ismi Ahmet’tir. Ahmet demek; teselli vericidir. Bu İncil ayeti Kur’an-ı Kerim’de açıklanmıştır. Gelecek zuhur hakkında, Kur’an-ı Kerim’in bazı ayetlerini de Hz. Bahauallah İkan kitabında açıklamıştır.

Kur’an-ı Kerim’i tamamen araştırırsak son Peygamber veya son Resul diye bir ayet bulamayız. Yalnız;

Ahzab Suresinde Ayet 40’te şöyle buyruluyor:

“ Muhammed aranızdaki erkeklerden herhangi birinin babası değildir. O Tanrı Elçisidir ve Nebilerin Hatemidir.”

Arapça hatam demek; süs, ziynet, mühür, Hatem ise son demektir. Bu ayette aslında hatamdır. Yani, Muhammed bütün peygamberlerin süsüdür. Hz. Muhammed’in üstünlüğü ve yüceliği anlatılmak isteniyor.

Şimdi farz edelim ki son demek istiyor. Burada nebilerin sonu diyor, 124.000 nebi ve peygamber gelmiş. Bunların arasında bir kaç kitap sahibi ve peygamberlik makamı ile gelmişlerdir. Diğerleri hep nebi olarak gelmişlerdir. Burada Hz. Muhammed’in hem nebi, hem de peygamberlik makamına sahip olduğunu gösteriyor. Hz. Muhammed’ten sonra nebi gelmedi, zira Tanrı katından nebilik makamı sona erdi. Onun yerine imamlar, halefiler, evliya ve mürşitler insanları doğruluğa hidayet ediyorlardı.

Hz. Muhammed Hz. Ali’ye buyuruyor: “ Ya Ali senin bana olan intisabın Harun ve Musa’nın intisabı gibidir, ancak; benden sonra nebi gelmeyecektir.”

Hz. Ali, Hz. Muhammed’in vefatından sonra, O’na yazdığı bir ziyaretnamede (Hz. Muhammed’in mezarında okunacak dua) şöyle yazıyor:” Selam sana ey geçmişlerin sonu ve geleceklerin başlangıcı.” Burada ve diğer hadislerde gösteriyor ki Hz. Adem’den Hz. Muhammed’e kadar bir

ARANAN GERÇEK

devirdir ve Hz. Muhammed'ten sonra bir çağ başlayacaktır. Zira geçmişlerin sonu ve geleceklerin başlangıcı buyuruyorlar.

Sebe' Suresi Ayet 30'da :

“ Söyle miad sizin için bir gündür, ne bir saat ileri gider, ne bir saat geri kalır.”

Tanrı genel olarak Kur'an-ı Kerim'de ve diğer semavî kitaplarda: “ Allah'ın günü bizim saydığımız senelerden 1000 senedir” diye buyurmuştur.

Hac Suresi Ayet 47'de: Allah'ın günü şöyle açıklanıyor;

“ Allah katında bir gün, sizin saydığınız senelerden bin senedir.”

Hz. Muhammed İslâm Dininin zamanını ve ne zaman devrin sona ereceğini, Kur'an-ı Kerim'de ve hadislerde açık olarak belli etmiştir.

Bakara Suresi Ayet 143'te:

“ Sizi orta ümmet kıldık, ta ki insanlar buna şahit olsun ve Allah'ın Resulü da şahadet etsin.”

Burada Tanrı İslâm Ümmetini orta Ümmet kıldı. Yani nasıl ki daha önce çeşitli elçiler ve ümmetler gelmiş, daha sonrada elçiler ve ümmetler olacaktır. Peygamberler gelecek ve ayetlerini getirecektir.

A'râf Suresi Ayet 34'te:

“Her bir Ümmetin eceli var, o ecel gelince ne bir saat ileri, ne bir saat geri kalır.”

ARANAN GERÇEK

A'râf Suresi Ayet 35'te:

“Ey Ademoğulları size içinizden ayetlerimi anlatacak peygamberler gelince biliniz ki her kim gûnahtan korunur ve halini ıslah ederse onun için korku yok ve hiç bir zaman kaygılanmaz. “

Bu iki ayetin haber verme sebebiyle peş peşe nazil olması ve açık bir şekilde ikazda bulunmasından daha bariz bir delil ve bürhan olabilir mi?

İbrahim Suresi Ayet 4'te:

“ Tanrı dilediğini siler, dilediğini ibka eder, Ümmül Kitap (Kitapların anası, Vahiy kaynağı) O'nun katındadır.”

Bu ayet Tanrı'nın binlerce kitap ve elçi gönderebileceğini gösterir. Zira esas kaynak O'nun yanındadır. İnsanlar hakikat yolundan saptığı ve eski dinin prensiplerini uygulamadığı zaman, o ilâhî kaynaktan, tekrar bir elçi vasıtasıyla zamanın ve insanların ihtiyaçlarına bahşedecektir.

Hûd Suresi Ayet 118'de:

“ Rabb'in dileyeydi insanları tek bir ümmet kıları. Fakat yapmadı, onlar daima ihtilaf edip durdular. “

Hakikaten insanlar için zaman zaman bir elçiye ihtiyaç olmasaydı tek bir peygamber, Hz. Adem yeterdi. Neden Tanrı zaman zaman elçi göndermiştir?

Bunun iki nedeni var. Birincisi, İlâhî kanunlar değişikliğe uğrar ve özünü kaybeder. İkincisi, insanlık âlemi fikir, zeka ve medeniyet bakımından ilerler. 1400 yıl önceki kanun bugünkü insanların ihtiyaçlarına cevap veremez.

ARANAN GERÇEK

Bunun için Allah, Kadiri Mutlaktır, sonsuz ilim O'nun yanındadır ve insanları sevdiğinden dolayı, ilâhî adaletine yakışan ve zamanın icabına göre sosyal kanun ve manevî prensipler gönderir. Bu durumda araştırmadan karşı gelenler kime karşı gelmiş olur?

Allah'a mı?, Peygambere mi?, Yoksa semavî kitaplara mı? Belli ki hepsine, zira geçmiş peygamberlerin semavî kitapları ilâhî vahiy ile yazılmış, gelen zatlarda Tanrı emri ile zahir olmuş ve , O'nun mesajını getirmişlerdir.

Eb'ul-Fezail, Feraid Kitabında buyuruyor: “ Şaşırtıcı değil ki İslâm ümmeti son nebi kelimesiyle imtihan olsun ve eski ümmetlere katılsın. Lakin Hz. Muhammed'in son nebi buyurmasından maksat; İslâm'ın yüceliğini de imamların, Beni İsrail nebilerinden üstünlüğü açıkça belli ediyor.”

Ra'd Suresi Ayet 38'de:

“ Her ecelin kitabı var.”

Yani her ümmetin eceli gelince arkasından bir kitap gelir.

Bakara Suresi Ayet 106'da:

“ Biz ayete dair hangisinin hükmünü kaldırır yahut lafzını unutturursak ondan, daha iyisini yahut onun benzerini meydana koyarız. Bilemezsiniz Allah'ın gücü her şeye kadirdir.”

Acaba bugün Hz. Muhammed'in koyduğu İslâm kanunlarının hangisi tamamen buyrulduğu gibi yapılmakta ve yerine getirilmektedir? Desek ki elbette yapılmaktadır, kendimizi ve vicdanımızı kandırmaktayız. Öyleyse, yukarıdaki ayete göre Allah ya eskisi gibi veya bugüne göre daha iyisini göndermiştir.

ARANAN GERÇEK

Hicr Suresi Ayet 5'te:

“ Hiç bir ümmet vaktinden önce yok olmadığı gibi vaktinden de geri kalmaz.”

Bu ayet her ümmetin sonu olduğunu ve sonu gelince geri kalmadığını gösterir. Acaba İslâm ümmeti bu ilâhî kanunun dışında mıdır?

Fussilet Suresi Ayet 42'de:

“ Ne evvel gelen ve ne sonra gelen kitap O'nu yalan sayamaz.”

Bu ayete göre sonra gelen kitabın Hz. Muhammed'i ve Kur'an-ı Kerim'i kabul edeceğini belli ediyor. Aynı şekilde İslâm'ın ve Kur'an-ı Kerim'in eski peygamberleri ve semavî kitapları kabul etmesi gibidir. Geçmiş semavî kitapları ve peygamberleri kabul etmek Bahai olmanın birinci şartıdır.

Hz. Bahau'llah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı, sayfa 15, bölüm13)

“Görünmeyen o ezeli ulûhiyet cevheri, Muhammed Güneşi'ni bilgi ve mana ufkundan doğurunca Yahudilerin din uluları Musa'dan sonra nebi gelmez diye itiraz dilini uzattılar. “Evet” diyorlardı. “ Musa'dan sonra bir Allah adamının zuhur edeceği Tevrat'ta yazılıdır. Fakat bu Allah adamı Musa ümmetinin ve o ümmetin menfaatlerini terviç etmeğe, Tevrat'ın şeriatını bütün yeryüzüne yaymağa memurdur.” Birlik sultanı Kur'an'da bu uzaklık ve sapıklık vadisinde kalmışların dilinden şöyle buyuruyor: “ Yahudiler Allah'ın eli bağlıdır diyorlar. Kendilerinin eli bağlansın! Bu sözlerden ötürü onlar lanetlendiler. Hayır, Allah'ın elleri daima açıktır.” “ Allah'ın eli ellerinin üstündedir.” Her ne kadar tefsirciler bu ayetin nüzülü münasebeti etrafında türlü rivayetlerde bulunmuşlarsa da sen

ARANAN GERÇEK

ayetteki maksadı anlamaya çalış. Buyuruyorlar: İş hiç de Yahudilerin sandığı gibi değil! Musa'yı yaratıp ona peygamberlik hilatı giydirenin eli hiç bağlı olur mu? Böyle yüce varlığa Musa'dan sonra artık başka bir peygamber gönderemez denir mi? Sözlerindeki saçmalığa bakın. Bu iddiaları ilim ve irfandan ne kadar uzak! Bugün de bütün insanların meşgul olduğu şey böyle vahim sözlerdir. Bu ayeti bin seneyi müteceviz bir zamandan beri okuyup şursuz bir suretle Yahudileri kınadıkları halde kendileri bugün, gizli açık, Yahudilerin duygu ve kanışlarına tercüman olduklarının farkında bile değillerdir! Bütün zuhurların sona erdiği, Allah'ın merhamet kapılarının kapandığı, manevî maşrıklardan artık hiç bir güneşin doğmayacağı samedani kıdem denizinin bir daha dalgalanmayacağı, Allah'ın görünmez âlemindeki çadırlardan gönderdiği elçilerin bir daha görünmeyeceği hakkındaki tatsız teraneleri kendi kulaklarınızla şüphesiz işitmişsinizdir. Bu zavallıların idrak ve izanlarının derecesine bakınız ki hiç bir akıl ve idrakin bir an bile kesilmesini tecviz etmediği ilâhî feyz ve rahmetin kesildiği kanaatini taşıyorlar ve bunu caiz görüyorlar. Her taraftan ayaklanarak zulüm kemerini sımsıkı bellerine bağlamışlar ve boş kuruntularının acı sularıyla ilâhî yanar çalının alevlerini söndürmeğe çabalayıp duruyorlar. Bilmiyorlar ki kudret şişesi Tanrı Lambası'nı kendi emniyet kalesi içerisinde her türlü zarar ve taarruzdan koruyacaktır..."

DİN ÖNDERLERİNİN MUHALEFETİ VE MÂNİ OLMALARI

İnsanlar iki kısımdırlar; Bir kısım din önderleri haham, papaz ve hoca gibi, bir kısım da halktır.

Din önderleri de iki kısımdır; Bir kısmı ilâhî sözlerin iç manasını anlayamadılar, yani semavî kitaplarda gelecek zuhur hakkında vaad edilen sözlerin görüldüğü gibi yerine gelmediği

ARANAN GERÇEK

için perdelendiler ve müritlerin de iman getirmelerine engel oldular.

İkinci kısım önderler, riyaset ve şöhret, üstünlük ve nefsanî isteklerinden vazgeçemediler ve müritlerinin de perdelenmelerine sebep oldular. İman getirseydiler önderlikten vazgeçip, herhangi bir mümin seviyesinde olacaktı.

İman ruhu olmayınca nefsanî istekler üstün gelir. Halbuki dinin esas prensibi taklit değil, gerçeği araştırmaktır. Yani insanlar gelen zuhurları kendi araştırma, akıl ve mantıklarıyla tartışıp kabul etmelidirler. Bu temel prensipten habersiz oldukları için ilâhî gerçekten mahrum kalıyorlar.

Diğer kısım insanlarda bu önderleri taklit eden genel halktır. Bu halk kısmı da araştırmadan, fikir ve akıllarını kullanmadan, dini araştırmaları önderlere bırakıp, bu hususta kendilerini onlara teslim etmişlerdir. İlâhî zuhur olunca önderlerin araştırma ve kabul etmelerini bekliyorlar. Bu halk kısmına ilâhî zuhur ve emirleri duyurulunca, “ bizim dini bilgilerimiz yoktur, hak olsaydı din uluları iman getirirdi” diye cevap veriyorlar.

Mevlana bu taklit hususunda şöyle diyor: “ Halkı berbat eden (mahveden) taklittir. Ey iki yüz, lanet bu taklide olsun.”

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“Taklitlerin karanlığı dünyayı kaplamıştır. Taklitlere uymak Tanrısal yolu kaybettirmiştir. Gerçeklik ışığı saklı kalmıştır. Eğer bu milletler gerçeği arasalar kuşkusuz gerçeği anlarlar. Gerçeği bulunca bütün milletler tek bir millet olurlar. Fakat taklitlere bağlı ve hakikatten yoksun kalınca, taklitler farklı olduklarından, kavgalar ve çekişmeler görünmekte, düşmanlık ve kin milletler arasında şiddetle sürmektedir. Gerçeği ararlarsa asla düşmanlık, kin, savaş ve kavga kalmaz, aksine sonsuz uzlaşma sağlanmış olur.” (*Sevgiden Birliğe Kitabından Sayfa 220*)

ARANAN GERÇEK

Bahaullah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı sayfa 31-32, bölüm 23)

“Geçmiş nesilleri göz önüne getiriniz. Her ne zaman Tanrı inayeti güneşi zuhur ufkundan görünüp dünyaya aydınlık getirmiş ise, asrın adamları onun aleyhine ayaklanmışlar, onu inkâr etmişlerdir. Halk önderleri sayılan kimseler kendilerine uyanları kışkırtarak Tanrı rahmeti mümessillerine yönelmekten men etmişlerdir. Bakınız, asrın din ulularının verdikleri fetvalara dayanan halk, Tanrı dostu İbrahim'i ateşe atmışlar, Tanrı ile yüz yüze konuşan Musa'ya yalancı ve iftiracı demişlerdir. Tanrı ruhu İsa'nın – bütün o yumuşak yürekliliğine ve mazlumluğuna rağmen – nasıl muamelelere maruz kaldığını düşününüz. O varlık özünün, o görünür ve görünmez mevlâsının karşılaştığı muhalefet o derece şiddetli idi ki, başını sokacak yer bulamıyordu. Yer yer dolaşmış, uzun müddet oturacak bir yer bulamamıştı. Peygamberlerin mührü Muhammed'in başına gelenleri hatırlayınız. Tanrı birliğini ve kendi risaletinin doğruluğunu ileri sürmesi üzerine, Yahudi ve putperest din ulularının bu müstesna Allah adamına etmedikleri eziyet kalmamıştır! Emrinin doğruluğuna yemin olsun! O hazretin, Tanrı mîsâkını bozup bürhanını red ve ayetleriyle mücadele edenler elinden ve dilinden çektiği zulüm ve zahmetler kalemimi inletiyor, bütün yaratıkları büyük bir ağlayışla ağlatıyor. Hakikate yol bulasın diye, geçmiş zamanların hadiselerini işte sana böyle hikaye ediyoruz...”

Bahaullah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı, sayfa 101, bölüm 98)

“Söyle: Ey ulema maşeri! Tanrı kitabını sizdeki bilgi ve kurallarla tartmayınız; çünkü o, insanlar arasında kurulmuş doğru tartan bir terazidir. Yeryüzü milletlerinde olan her şey bu ulu terazide tartılır; o ise ancak kendisiyle tartılır. Nolaydı bunu bileydiniz?”

ARANAN GERÇEK

Tanrı tarafından yeni zuhur olunca, bazı insanlar kendi akıl ve mantıklarının terazisinde tartmayıp, din önderlerinin verdiği vaaz ve fetvaların ölçüsünde karar verip, gerçeğin köprüsünden geçemiyorlar.

Nasıl ki Hıristiyanların, İslâm sırat köprüsünü geçmelerine kendi din adamları engel olmuştur. İslâm aleyhine verdikleri vaazlar ve yazdıkları iftira ve bühtan dolu reddiye kitaplarıyla Hıristiyan ümmetine engel oldular.

Bugün de Hz. Bahaullah'ın zuhurunu duyan bazı kişiler kendi akıl ve muhakemesini kullanmadan ve araştırmadan doğru din önderlerine başvurup, red cevabını alınca kanaat getiriyor. Halbuki Tanrı, akıl ve mantığı, doğruyu yalandan ayırmak için vermiştir. Eğer bu verilen akıl O'nun yolunda ve O'nun emrini araştırmada kullanılmazsa neye yarar? Bundan başka herhangi bir mevzuun araştırmasında, onu bilen ve ehlinden sormalıdır.

Hz. Bahaullah buyuruyorlar:

“Bütün tarih boyunca insanları ebedî kurtuluş denizinin kıyılarına varmaktan alıkoyanlar, zamanın din bilginleri olmuştur. Halkı idare eden dizgin, bu sınıfın elinde bulunuyordu. Bu din uluları, ya başkanlık sevgisi veya bilgisizlik yüzünden halkı daima haktan tutmuşlardır. Peygamberlerin çağdaş din bilginleri tarafından verilen izin ve fetvalar ile şehitlik şerbetini içip yüce izzet ufkuna uçmuş olmaları bu iddiayı teyid eder.

Varlık sultanlarına ve maksut cevherlerine zamanın hükümdarları ve asrın din bilginleri tarafından ne zulümler yapılmamıştır ki, riyaset ve diyanet kürsüsünü işgal eyleyen bu kimseler, ebedî saadeti bu bir kaç günlük fani hayata feda etmişlerdir. Böylece, onların gözleri sevgilinin yüzünde parlayan nuru görememiş, kulakları manevî güvercinin tatlı

ARANAN GERÇEK

ötüşlerini işitmemiştir. İşte bundan dolayıdır ki, bütün semavî kitaplarda zamanın din bilginlerinden bahsedilmiştir. Ez cümle:

“ *Ey kitap ehli niçin göz göre göre Tanrı'nın ayetlerinin inkâr edersiniz.*” ve “ *Ey kitap ehli niçin hakka batıl elbisesi giydürürsünüz, neden hakikati bile bile gizlersiniz?*” **(Ku'ran-ı Kerim Â'li İmran Suresi Ayet 70-71)**

buyrulduğu gibi başka bir yerde de:

“ *Ey kitap ehli! İman edenleri niçin Tanrı yolundan çevirirsiniz?*” **(Kur'an-ı Kerim Â'li İmran Suresi Ayet 99)**

buyrulmuştur. Halkı doğru yoldan çeviren kitap ehlinin o zamandaki bilginler olduğu açık bir gerçektir. Nasıl ki, bu gibilerin isim ve hüviyetleri bütün kitaplarda yazılı olduğu gibi bir çok ayetlerden ve eserlerden anlaşılmaktadır. Eğer Tanrı gözüyle bakacak olursanız bunun böyle olduğunu görürsünüz.” **(İkan Kitabından , 1996 yılı baskısı, sayfa 14-15)**

GELEN ELÇİNİN YENİ BİR KİTAP VE AHKÂMLA GELMESİ

Dikkat ve infafla dinlerin tarihine bakacak olursak görülüyor ki; Tanrı tarafından gelen dinlerin red edilmelerinin büyük sebeplerinden biri gelen elçilerin yeni kitap ve yeni ahkâm ve prensiplerle gelmesidir. Halbuki her ümmet mev'ûdunu sabırsızlıkla bekliyor. Fakat ilâhî gizli perdenin arkasından zuhur edince insanlar ona şiddet ve muhalefetle karşı geliyorlar. Alay edip çeşitli işkence ve eziyetleri reva görüyorlar.

Kur'an-ı Kerim, Yâsîn Suresi Ayet 30'da :

“ Yazıklar olsun bu insanlara; kendilerine hiç bir Tanrı elçisi gelmedi ki onunla alay etmesinler.”

ARANAN GERÇEK

Dinler tarihinde bunlar açıkça ile bellidir. Örneğin Hz. İsa geldiği zaman yeni bir kitap ve ahkâm getirdi, cumartesiye pazara çevirdi, sünnet ve boşanmayı kaldırdı ve diğer Tevrat kanunlarını Tanrı'nın emriyle değiştirdi ve zamana göre kanunlar getirdi. Yahudi hahamların en büyükleri olan Kayafa ve Hanna Tevrat'ın kanunlarını değiştirdiği için onun ölümünü ve çarmıha gerilmesini fetva verdiler.

Aynı davranışı Hz. Muhammed'e yaptılar. Hz. Muhammed Mekke'yi terk etmek zorunda kaldı ve Medine'ye hicret etti.

Hz. Alâ'yı 750 kurşunla hocaların fetvasıyla şehit ettiler.

Hz. Bahau'llah'a karşı gelen İran hocaları ve hükümet oldu. Kendisini Tahran'da Siyah Çal isimli, havasız ve çamur içinde İran'ın en kötü zindanında, yol kesicilerle zincirlere bağlayarak hapis ettiler. Sonra her şeyini alıp ailesiyle Irak'a Bağdat şehrine sürgün ettiler. Orada müminler çoğalınca İstanbul'a sürgün ettiler. Böylece bir müddet sonra İstanbul'dan Edirne'ye ve oradan da havası en kötü ve en uzak yere, Akkâ Kalesi'ne gönderip ömrünün sonuna kadar orada hapis ettiler. Böylece bütün dinler mev'ûduna karşı gelmiş oldu. Fakat Tanrı'nın kudretine, ilmine ve adaletine inanan ve kalbi, ruhu Allah'tan başka her şeyden arınmış olanlar, ilâhî zuhurun nidasını duyunca kalpleri irfan nuru ile dolup, Tanrı Emrini kabul ettiler. Bu gibi kişiler için Kur'an-ı Kerim'de bir ayette buyruluyor: " Rabb'imiz; duyduk ve itaat ettik." Karşı gelenler, mücadele ve inat yolunu tutanlar için Bakara Suresinde şu ayet var: " Rabb'imiz duyduk ve isyan ettik." Bu gibi insanların hamuru şek ve şüphe ile yoğrulmuştur.

Tanrı insanları değişik yaratmıştır. Tabiatında şerlik ve eğrilik varsa doğru söz ona tesir etmez. Bazıları tam tersidir, iç duyguları o kadar pak ve ruhları parlaktır ki, her doğru ve hakikat hemen kalplerine yansıyor ve kabul ediyorlar.

ARANAN GERÇEK

Mevlana bu hususta ne güzel söylüyor:

“ Bir susuza, kadehte su var al iç denirse, susuz hiç der mi bu ne iddia? Çabuk git buradan ve su olduğuna beni inandır.”

Veya süt emen çocuğa; gel çocuğum ben senin ananım, çocuk der mi ki ” bir bürhan getir, ta ki ben senin sütünden emeyim.”

Hak ve hakikatin özleyişi içinde olan bir ümmete, o gelen peygamberin varlığı ve daveti, o ümmet için bir mucizedir. O gelen peygamber içten bir ses verirse o ümmetin ruhu içinde secde eder. Çünkü ondan duyulan çağrı başkasından duyulmamıştır.

İnsanlık âlemi bir insan vücuduna benziyor. Gelen elçiler birer ilâhî doktordurlar, getirdikleri kitap manevî birer reçetedir. 1400 yıl önce ki hastanın hali ve hastalığı başka, bugünkü ihtiyaç ve derdi başkadır. Teşhis o doktorun elindedir. İhtiyaç görürse eski reçetenin bazı maddelerini değiştirir veya kabul eder, bu onun ilmindedir.

Bahaullah’ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı,sayfa 43, bölüm 34)

“Peygamberler doktor gibidir. Vazifeleri, tefrikaya düşmüş insanlığı, birlik ruhu aşilayarak, tedavi etmek ve bu suretle bütün dünya ve sekencesinin sağlık ve refahını temin etmektedir. Sözlerini şüphe ile karşılamak veya hareketlerini tenkit etmek hakkı kimseye verilmemiştir, çünkü hastayı anlayıp hastalıklarının arazını doğru olarak keşfedecek biricik hazık doktor onlardır. Hiç bir kimse, görüş ve anlayışı ne kadar da keskin olsa, ilâhî doktorların haiz buldukları yüksek hikmet ve dirayet derecesine yükselmek ümidini besleyemezler. Bu takdirde, doktorun bugün için tavsiye ettiği tedavi usulü, bundan önce tatbik ettiği tedavi usulüne uymaz ise bunda şaşılacak bir şey yoktur.

ARANAN GERÇEK

Hastaya arız olan rahatsızlık her devresinde ayrı bir ilaca ihtiyaç gösterdiğine göre, böyle olması da tabii değil mi? Bunun gibi, peygamberler cihanı Tanrı marifeti nuruyla aydınlattıkça halkı yaşadıkları asrın muktezâlarına en iyi şekilde uygun gelecek usul ve vasıtalarla Allah'ı tanımaya davet etmişlerdir. Bu sayede cehalet karanlığını dağıtmaya ve dünyaya kendi bilgilerinin ışığını serpmeye muvaffak olmuşlardır. Binaenaleyh, her basiret sahibi kimsenin gözü, müşterek gayeleri doğru yoldan sapmış olanları doğru yola kılavuzlamak ve türlü ıstıraplar içerisinde kıvrananları rahat ve sükuna kavuşturmaktan ibaret bulunan bu peygamberlerin sözlerinde değil, özlerinde olmalıdır. Bu günler, refah ve zafer günleri değildir. İnsanlık türlü hastalıkların pençesindedir. Hazık doktorun kudret eliyle hazırladığı şifa verici ilacı kullanarak onun hayatını kurtarmaya çalışınız.

Dinin mahiyetini soruyorsunuz. Bil ki, hakikî hikmet sahibi olanlar dünyayı bir insan vücuduna benzetmişlerdir. İnsan vücudu, nasıl elbiseye muhtaç ise insanlık bedeni de adalet ve hikmet libasıyla donatılmak ister. Bu libas Tanrı şeriatıdır. Libas kendisinden beklenen işi görüp bitirince, her şeye muktedir olan Tanrı onu muhakkak yeniler. Tanrı, asrına göre şeriat gönderir.”

Kur'an-ı Kerim Lokman Suresi Ayet 27'de Buyruluyor:

“ Yeryüzündeki ağaçlar kalem, denizlerde yedi deniz ardından gelmek üzere mürekkep olsa Allah'ın sözleri bitip tükenecek değildir.”

Bu ayetten de anlaşılıyor ki Allah'ın ilmi tek bir kitap veya bir kaç kitap değil, onun bilgisi sonsuzdur.

Zuhruf Suresi Ayet 44'de :

“ Şu da bellidir ki O Kur'an sana ve kavmine büyük öğüttür, ondan sorulacaksınız.”

ARANAN GERÇEK

Bahauallah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı, sayfa 46, bölüm 37)

“Ne mübarektir o kimseye ki Tanrı'ya ve ayetlerine inandığını ikrar edip, O'nun 'Eylediğinden sorulmaz' olduğunu tasdik eder. Bu tasdik her insanın süsü, temel taşıdır. Her amelin kabulü ona bağlıdır. Tanrıya karşı baş kaldıranların fısıltılarıyla sürçmemek isterseniz gözlerinizi ondan ayırmayınız.

Ezelden beri haram olan şeyi helal ve helal olan şeyi haram kılacak olursa, neden ve niçin demeye kimsenin hakkı yoktur. Bu hususta bir an bile tereddüde düşenler Tanrı'ya karşı baş kaldırmış sayılırlar. Bu ulvi ve temel hakikati tasdik etmeyen, makamların fevki olan bu makama yücelemeyen kimse, şüphe rüzgârlarıyla çalkalanır, münkirlerin sözleriyle sallanır. Bu esas kabul ve tasdik etmiş olan kimse ise tam bir istikametle muttasıf olur. Zikri her şanlı levih için bir ziynet teşkil eden bu makam ne ulvi ve ne nuranî bir makamdır! İşte Hakk'ın size ihsan buyurduğu öğreti böyledir. Bu öğretiyi, sizleri her şüphe ve şaşkınlıktan kurtarır, dünya ve ahirette felahınızı sağlar. O gerçekten yargılayıcıdır, keremkardır.”

GELEN MEV'ÛDUN YAŞLI BAŞLI OLMAMASI VE MUAYYEN YERDEN ÇIKMAMASIDIR :

Bütün ümmetlerin genel olarak bekledikleri mev'ûd'un, çok eskiden doğmuş olduğu, zamanın sonunda gizlendiği yerden çıkacağı, çıktığı zaman da eski dini terviç edeceği inancı mevcuttur. Nasıl ki;

Zerdüştiler: Keyhusrov ve Peşuten'nin zuhurlarını bekliyorlar.

Yahudiler: Davut'un oğlu Maşıya ve İlya'yı Benimuşe şehrinde gizlenmiş ve kıyamet gününde oradan çıkıp Tevrat'ın

ARANAN GERÇEK

ahkâmını terviç edip, dünyada görünen bir saltanatla zahir olacağını bekliyorlar.

Oysa ki, Hz.İsa babasız olarak dünyaya gelmiştir. Görünür bir saltanatı olmadığı gibi ayağında bir pabucu bile yoktur ve ayrıca Tevrat'ın bütün ahkâmını da değiştirmiştir.

Bakınız Tanrı, insanları kendi irfan yolunda nasıl imtihanlara tabi tutuyor. Evsiz, barksız, yollarda dolaşan Hz.İsa'ya ve aynı şekilde dili dönmeyen ve cinayetle suçlanan Hz. Musa'ya peygamberlik makamı verip, insanlara, ilâhî kudret, ilim ve adaletine ne kadar güvenip inandıklarına dair, imtihan sebeplerini yaratıyor.

Hz. İsa Yuhanna İncil'inin 6. Babının 38-41-42. ayetlerinde :

“ Zira kendi irademi değil, fakat beni gönderenin iradesini yapmak için gökten indim. İmdi Yahudiler: Gökten inen ekmek benim, dediği için, kendisinden ötürü mırıldanıp dediler: Babasını ve anasını tanıdığımız, Yusuf'un oğlu İsa bu değil mi? Şimdi nasıl: Gökten indim, diyor.”

Ve yine aynı İncil'in 3. Babının 13. ayetinde :

“ Hiç kimse göğe çıkmamıştır; ancak gökten inmiş olan İnsanoğlu çıkmıştır; o ki göktedir.”

Görülüyor ki, gökten inmek veya ilâhî krallık mecazî manalarda kullanılmıştır. Bu saltanat ruhlara, kalplere, vicdanlara hükmedecek bir saltanattır ve gökten gelme, ilâhî emrin yüceliğini gösteriyor.

Hıristiyanlar Hz. Muhammed'i, gökten inmeyip bir anadan doğduğu ve yeni bir kitap ve ahkâmla geldiği için kabul etmediler.

İslâm'ın değişik mezheplerine mensup olanlar, bilhassa Şii ve bazı aleviler, on birinci imamın oğlu Hz.Mehdi'nin, Sırrı

ARANAN GERÇEK

Men yara kuyusunda gizlendiğine ve zamanın sonunda Cabolga, Cabolsa şehrinden çıkacağına inanıyor ve bekliyorlar.

Hz. Bab ve Hz. Bahauallah'ı böyle bir yerden gelmedikleri için kabul etmeyip eziyet ettiler.

Bahauallah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı, sayfa 12-13 , bölüm,13)

“ Celâl sahibinin cemalini izhar edenlere karşı yapılan bu muamelenin sebep ve saikini düşününüz. O zamanlar da halkın göz yumup yüz çevirmesinin sebebi ne idiye bu zamanın insanların da gaflete düşmelerinin sebebi odur. Allah'ın hüccet ve bürhanı eksik olduğu için insanların inkâr ve itirazına sebep oldu demek açık bir küfürdür. Yaratıkların hidayeti için insanlar arasından birisini seçip onu kâfi bürhan ile teçhiz etmemek ve sonra bu suretle eksik bürhanlı elçiye iman etmedikleri için insanları, cezalandırmak Feyyaz'ın feyzinden ve herkese şamil rahmetinden uzaktır. Hayır! Varlık sultanının iyiliği, bütün âlemleri ve o âlemlerin sakinlerini ezelden beri kendi mazharlarının zuhurlarıyla saragelmıştır. Hiç bir an yok ki onun feyzi kesilsin veya inayet bulutunun yağdırdığı rahmet yağmurları dinsin. Halkın böyle bir durumunun sebebi, kibir ve gurur vadisinde yürüyen, uzaklık çöllerinde gezen, kendi boş kuruntularına ve din ulularına uyan bir takım kimselerin dar düşünceliliğinden başka bir şey değildir. Baş düşünceleri muhaliflik, temel arzuları hakikate göz kapamaktır. Her görür göz sahibi bilir ki, insanlar hakikat güneşi mazharlarının her zuhuru sırasında kendi gözlerini, kulaklarını ve yüreklerini o zamana kadar her gördükleri, işittikleri ve öğrendikleri şeylerden ayırıp arıtmış olsalardı Allah'ın cemalinden mahrum kalmazlar, mukaddes matlaların yakınlık ve vuslat hareminden uzak düşmezlerdi. Fakat ne yazık ki, her zaman delil ve bürhanı kendi din bilgilerinden aldıkları bozuk ölçülerle ölçmüşler ve

ARANAN GERÇEK

neticeyi kendi mahdut idraklerine uygun bulmadıklarından bu gibi uygunsuz hal ve hareketlere içtisar edegelmışlerdir...”

GELEN ELÇİNİN GÖRÜNEN BİR KRALLIKLA GELMESİ :

Çoğu insanlar, bekledikleri mev'ûdun, maddî bir krallık ve zaferle gelmesini bekliyorlar.

Gelen ilâhî zatlar ise, hep mazlumiyetle geliyor, sürgün hayatı yaşıyor veya insanlık âlemini kurtarmak için, bütün zorlukları kabul ediyor ve şehit ediliyorlar. Aslında hakikî üstünlük ve krallıklarla geliyorlar, fakat Onların krallıkları askere paraya ve maddî güçlere dayanmıyor. Onların saltanatları Napolyon'un, Cengiz Han'ın ve İskender'in saltanatlarına benzemiyor. Çünkü, Onların saltanatları ruhanî bir saltanattır, ebedîdir ve gönüllerde hüküm sürer. Oysa ki, maddî kralların krallıkları sınırlıdır, öldükten sonra unutulur ve bazen hayatta iken daha güçlü bir devlet onu mahveder.

İlâhî saltanat ise esbapsız, askersiz, maddî güçten yoksundur. Devlet, millet ve din adamları ona karşı, onu ve emrini yok etmek için el birliği ile çalışırlar. Buna rağmen o gelen zat hayatta iken ve ölümünden sonra emirleri, kanunları insanlara tesir edip onları terbiye eder. Bu ilâhî zatların, maddiyatla ilgileri yoktur. Onlar, dünyanın krallarına ve sultanlarına hükmederler. O dünyevî krallar, bu ilâhî zatlara kulluk edip itaat ederler. O ilâhî sultanların, hükmettikleri, sınırlı bir toprak parçası değildir. Onların kanun ve prensipleri yaratıcıdır, evrenseldir.

Onların tebaası, asker ve polisi kalplerinde taşırlar. İşte semavî kitaplarda bahsedilen krallık budur. Yoksa birkaç günlük fani krallık değildir. Semavî kitaplara dikkat edilirse,

ARANAN GERÇEK

her ne kadar gelen mev'ûdun krallığından bahis ediliyorsa da, mazlumiyetlerinden de bahis edilmektedir. Hz. Muhammed Kur'an-ı Kerim'de “ Bizim ordularımız galiptir” buyuruyor. Bundan maksat ilâhî emrin tesiridir.

BEKLENEN MEV'ÛDUN MUCİZELERLE GELMEMESİ :

Zuhur zamanında gelen elçiden, olanaklarının dışında yeni mucizeler beklenmektedir.

Semavî kitaplarda söylendiği gibi, Onlar, insanların isteklerine göre mucizeler yaratmadıkları için, hakkaniyetleri tanınmamıştır.

Peygamberlerin mucizeleri iki türdür. Birincisi, Onlar hayatta iken onlarda görünen üstünlük, hareket ve davranışlardır. Bu hareketleri ancak kendi zamanında yaşayan kişiler görebilirler. İkinci mucize ki, asıl mucize budur, kitap ve ayetleridir. Zira, bu kitaplar, gelen elçinin amacını temin eder, insanların ahlâkını arındırır, Allah'a olan inanç ve bağlılığı temin ederler. Fazilet ve kemalâtı öğretir, ruhları yüceltir ve fikirlerde hareket meydana getirir ve tenvir eder. Bütün hayır, bereket, mutluluk bu kitap sayesinde nazil olur. Bu mucizenin meyvesi, yükselme ve kurtuluştur. Hiç bir peygamber, bu kitap benim sözümdür diye iddia etmez. Hepsi bu ayetlerin, Tanrı'dan olduğunu vurgularlar. Öyleyse Allah'a nisbet edilen sözler yalan ise, Allah ki, kadiri mutlaktır, onu yok edebilir. Eğer Allah'a nisbet edilen sözler ve emirler başarıyla ilerliyor ve gün geçtikçe dünyaya yayılıyorsa, bu, sözlerin gerçekliğinin ispatıdır. Böylece yaratıcılığın ve gücün Tanrı'dan olduğu anlaşılır.

ARANAN GERÇEK

Kur'an-ı Kerim'in İbrahim Suresinde Ayet 24'te :

“ İyi söz iyi bir ağaç gibidir. Onun kökü yerde ve dalları göktedir. O daima olarak meyve verir.”

Hz. İsa Buyuruyor : “ İlâhî pederin ekmediği ağaç kopuktur.”

Başka yerde : “ Allah'ın sözü ışık gibi parlar.” Ve yine : “ Allah'ın sözü etkili ve kılıçtan daha keskindir.”

Dünyada her hüküm ve emrin ilerlemesi, arkasında maddî güç ve araçlar olursa mümkündür. Oysa ki, bu mübarek insanlar maddî güçten ve araçtan yoksun olarak yeni hüküm ve kurallar getirir ve yapılmasını emrederler. Maddî güçten yoksun olarak getirilen bu hüküm ve kurallar, kabul edilip, yerine getirilirse, bu muhakkak ki Allah'tandır. Çünkü, bu etki peygamberlerin özlerinden ve sözlerindedir. Tarih, bu mübarek zatlara, hükümet ve din adamlarının karşı geldiklerini ve ilâhî ışığını söndürmek istediklerinin gösteriyor. O krallar ve din ulularının hepsi yok olup mahvoldular. Fakat o ilâhî elçilerin hüküm ve kitapları hâlâ insanları doğruluğa kılavuzluyor. Bundan daha büyük mucize olur mu? Bu mucize kalıcıdır, kendilerinden sonra bile, asırlarca etkisini göstermek gücündedir ve bu gerçek herkes tarafından kabul edilmelidir.

İnsanlar, mucizenin gerçek manasını anlamadıkları için perdelendiler. Bu ilâhî zatlarn hiç biri okula gitmediği halde, geçmişin bilimlerini ve geleceğin olaylarını ve eşyanın hakikatlerini biliyorlardı. Getirdikleri kanunlar yüzlerce yıl hüküm sürmektedir. Halbuki medeni memleketlerin ileri gelen tahsilli ve bilgili kişilerinin koydukları kanunların birkaç yıl sonra değiştirilmeleri gerekmektedir.

ARANAN GERÇEK

Peygamberler, kendi sözlerinin etki süresini önceden tayin ediyor ve bu etki tayin olunan zamana kadar sürüyor. Bundan başka, peygamberler ilmi problemleri de keşfediyorlar.

Bazen buluşları bir bilim adamının buluşuyla ters düşüyor, sonra da buyrukları doğru çıkıp bilim adamının buluşunun yanlış olduğu ispatlanıyor.

Hz. Abdülbaha, Batılılara Hz. Muhammed'in Risaletinin doğruluğunu ispat ederken şöyle buyuruyorlar:

“...Bu ilmi meseleler cümlesinden olmak üzere yalnız bir tanesini söyleyelim : Biliyorsunuz ki en son astronomi âliminden önce, miladın on beşinci yüzyılına kadar, bütün ilk ve ortaçağ boyunca hep riyaziyeciler arzın merkezietine ve güneşin arz etrafında hareket etmekte olduğunu söylüyorlardı. Ancak son gelen bu meşhur astronomi âlimidir ki arzın hareketinden ve güneşin sükunundan ibaret yeni sistemi keşfeylemiştir. Onun zamanına gelinceye kadar riyaziyeciler ve filozoflar hep Batlamyus sistemini kabul ediyorlardı. Batlamyus'un görüşüne iştirak eylemeyenler cahil sayılıyordu. Evet, Pisagor ve ondan sonra Eflatun hayatlarının son zamanında güneşin burçlar mntikasındaki senevî hareketinin güneşten ileri gelmeyip arzın güneş çevresinde hareketinden ileri gelmekte olduğunu düşünmüşlerdi, fakat bu fikir büsbütün unutulmuş, Batlamyus nazariyesi bütün riyaziyeciler tarafından apaçık bir hakikat diye tanınmıştı. Kur'an'da ise Batlamyus'un fikir ve sistemine aykırı ayetler nazil olmuştur. Ez cümle Kur'an'daki : “ Güneş kendi bulunduğu yerde cereyan eder.” Ayeti güneşin sabit olup kendi mihverî üzerinde hareket etmekte olduğunu gösterir.

Yine başka bir ayette : “ Her şey fezada yüzmektedir” demiştir. Güneş, ayın, arzın ve sair yıldızların hareket halinde buldukları, bu ayette serahatle bildirilmiştir.

ARANAN GERÇEK

Kur'an intişâr eyleyince, zamanın bütün riyaziyecileri alay ederek bu görüşü cehalete atfetmişlerdir. İslâm uleması bile bu ayetleri, Batlamyus kaidelerine muhalif görerek tevîl cihetine gitmişlerdir. Öyle ya, Batlamyus kaideleri apaçık ortada, Kur'an ise bu kaidelere açıktan açığa muhalif düşüyordu. Nihayet miladın on beşinci asrında, Hz. Muhammed'ten aşağı yukarı dokuz yüz yıl sonra, evvelce işaret eylediğimiz ünlü astronomi âlimi yeni gözlemlerde bulundu. Teleskop icat edildi, mühim keşifler vukua geldi, arzın hareketi ve güneşin sükunu sübut buldu. Bu arada güneşin mihveri hareketi de keşfolundu. Bu suretle Kur'an ayetlerinin açıkça bildirdiği şeyin gerçeğe uygun ve Batlamyus kaidelerinin ise evhamdan ibaret bulunduğu anlaşıldı....”(Bazı Sorulara Cevaplar Mufavezat-ı Abdülbaha' adlı kitaptan, 1996 yılı baskısı, sayfa 20-21)

Yukarıdaki olayda bilim adamlarının, en mükemmel aletlerle uğraşıp, gerçeğinden ters olarak karar vermeleri mi? Yoksa okuması olmayan ve dünya bilimlerini tahsil etmeyen bir zatın yüzlerce yıl evvel, bu gerçeği ilâhî kitabında ispatlaması mı mucizedir?

Şimdi zuhur zamanındaki insanların dar görüşleriyle istedikleri mucizelere bakınız:

Kur'an-ı Kerim, Furkan Suresi Ayet 7'de :

“Bu ne biçim resul? Yemek yiyor, sokaklarda geziyor, niçin onunla beraber, korkutucu olmak üzere bir melek indirilmedi? “

Kur'an-ı Kerim, Enfâl Suresi Ayet 32'de :

“Eğer bu senin katından gelmiş bir hakikat ise, üstümüze gökten taş yağdır.”

ARANAN GERÇEK

Kur'an-ı Kerim, Hûd Suresi Ayet 27'de :

“Onun kavminden küfredenler : (Seni ancak bizim gibi bir insan görüyoruz ve sana uyanlarında akıl ve fikirlerinden mahrum reziller takımından buluyoruz, biz sizin bizden üstün bir tarafınızı görmüyoruz ki, siz yalancılarsınız.)”

Kur'an-ı Kerim, Zuhuruf Suresi Ayet 36'da :

“Rahman olan Allah'ın zikrinden tegafül eyleyen kimseye dünyada iken bir şeytan musallat kılınız ki onun için hiç ayrılmaz bir arkadaş olsun.”

Kur'an- Kerim, Tâhâ Suresi Ayet 124'te :

“ Zikrimden yüz çeviren kimseye bu âlemde mukadder olan hayat, darlık ve sefalet hayatıdır.”

PEYGAMBERLERİN İNSANLIK HALLERİ VE GÖRÜŞLERİ :

Peygamberlerin insanî özellikleri; bir anadan doğma, çocukluk, gençlik, ölüm, evlilik ve yemek, içmek gibi halleri de bazı insanların perdelenmesine sebep olmuştur.

Hz. Muhammed'i kabul etmeyenlerin bir sebebi : “ O da bizim gibi yiyip, içip, evlenip, yatıyor. Bütün hareketleri bizim gibidir. Nasıl Allah tarafından geldiğini iddia ediyor.”

Bunun üzerine şu ayet nazil oldu : “ Ben de sizin gibi bir insanım, Ancak Allah tarafından bana vahiy oluyor.”

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“...Mukaddes Tanrı mazharlarının üç makamı vardır : Cisim makamı, nefs-i natika makamı, Tanrı'nın tam zuhuruna mazhariyet makamı. Cisim makamı, cismanî âlem çerçevesi içerisinde eşyayı idrak eder. Bunun için bazı sıralarda acz

ARANAN GERÇEK

gösterirler: “Uyuyordum, habersiz idim, üzerime Tanrı'nın yeli esti, beni uyandırdı ve davete başlamamı emir buyurdu” gibi, veya otuz yaşında vaftiz olup Ruhulkûds'e kavuşmazdan önce kendisinde Ruhulkuds tezahür eylememiş bulunan Hz. İsa gibi. Bütün bu haller onların cisim makamına racidir. Onların melekûfî makamı ise bütün eşyayı kaplar. Onlar bu makamda bütün sırlara vakıf, bütün eserlere bilici, bütün şeylere hakimdirler.

Bu makamda bisseten önce ve bisseten sonra hep birdir. Buna binaendir ki : “Elif veya ilk ve son benim, benim için değişmek ve başkalaşmak yoktur”

(Bazı Sorulara cevaplar”Mufavezat-ı Abdülbaha” adlı kitaptan, 1996 yılı baskısı, sayfa 181)

Zuhurun Alâmeti

Kur'an-ı Kerim ve hadislerde, Hz. Bahauallah ve Hz. Bab'ın zuhurlarına dair, alâmetler çoktur. Hepsini yazmaya kalkarsam bir kitap olur. Bu kitabın bütün mevzuları özet olduğu için, zuhurun alâmetleri de kısa geçmektedir.

Bütün dinlerde verilen vaadler, iki zuhurun peşpeşe olacağından bahsetmektedir. İslâm dininin, iki büyük mezhebi (Şii ve Sünni) de iki zuhurun olacağından bahsedip beklemektedirler. Sünniler Hz. Mehdi ve Hz. İsa'yı, Şiiler Hz. Kaim ve Hz. Hüseyin'in dönüşünü beklemektedirler.

Bahai inancına göre bu iki zuhur, Kur'an-ı Kerim'inde belli ettiği ve hadislerde işaret buyrulduğu gibi, zamanında zahir olmuştur. Bahai dini, kısa bir zamanda dünyanın dört bucağında yayılmıştır. Çoğu batı ve doğu memleketlerinde, Bahai dini, diğer büyük dinlerle birlikte resmen tanınmaktadır. Değişik dinlerden ve milletlerden bazı insanlar, Bahai dinini, kendi din kitaplarındaki alâmetlerden ve işaretlerden yola çıkarak kabul edip inanmışlardır.

Kur'an-ı Kerim, bu ilâhî zuhuru o kadar yüceltmıştır ki, Hz. Bahauallah ve Hz. Bab'ın zuhurları hakkında, sayısız ayetlerde, Tanrı'nın günü, Rabb'in zuhuru, ulu haber,... diye bahsetmiştir.

Burada Kur'an-ı Kerim'de ve hadislerde geçen alâmetlerin bazılarında bahsedilmektedir.

Kur'an-ı Kerim, Mutaffifin Suresi Ayet 6'da :

“O gün ki insanlar âlemlerin Rabb'ına kıyam (kalkacaklar) edecekler.”

ARANAN GERÇEK

Kur'an-ı Kerim, Fecr Suresi Ayet 22'de :
“Rabb’in geldi ve melekler sıra sıra”

Kur'an-ı Kerim, En'âm Suresi Ayet 158'de :
“Rabb’in! Bazı ayetleriyle geleceği gün.”

Rab : Ebced hesabıyla 202 oluyor. Hz. Bab’ın ismi de (Ali Muhammed) Arapça harfleri 202 eder.

Kur'an-ı Kerim, A'râf Suresi Ayet 35'te :
“Ey ademoğulları, muhakkak sizin aranıza resuller gelecektir, benim ayetlerimi size anlatacaktır. Arınmış ve salih olanlar için korku ve üzüntü yoktur.”

Kur'an-ı Kerim, Ra'd Suresi Ayet 38'de :
“Her ecelin bir kitabı var.”

Burada, her ümmetin eceli gelince Tanrı başka bir kitap gönderir denmektedir.

Kur'an-ı Kerim, Sebe' Suresi Ayet 30'da :
“Doğru söylüyorsanız, zuhurun vakti ne zamandır? Söyle : Sizin için vaad verilen bir gündür ki, o günün ilerleme veya gerilemesinde kimsenin gücü yoktur.”

Kur'an-ı Kerim, Hac Suresi Ayet 47'de :
“Tanrı katında, bir gün, sizin saydığımız senelerden bin senedir.”

Kur'an-ı Kerim, Secde Suresi Ayet 5'te :
“O günde ki sizin saydığımız senelerden bin sene oluyor.”
Kur'an-ı Kerim, Bakara Suresi Ayet 143'te :

ARANAN GERÇEK

“Böylece sizi ortada ümmet kıldık. Ta ki insanlar tanık olsun ve Tanrı Resulü de buna şahit olacaktır.”

Kur'an-ı Kerim de bu ayet müteaddit sürelerde zikredilmiştir. “ Tanrı'nın kanunu önceden olduğu gibi, ebediyen aynı olacaktır.” Bu ayette; Tanrı önceden nasıl peygamber, kitap ve ahkâm göndermişse, ebediyen göndereceğini belirtiyor.

Kur'an-ı Kerim, Bakara Suresi Ayet 85'te :

“Kitabın bir kısmına inanıp, bir kısmını inkâr mı edersiniz.”

Kur'an-ı Kerim, Kehf Suresi Ayet 110'da :

“Rabb'in likasına ermek isteyen kimse iyi ameller işlesin.”

Kur'an-ı Kerim, Tevbe Suresi Ayet 24'te :

“...Tanrı, kendi emrini getirinceye dek bekleyin, Tanrı kötü yapanları hidayet etmez.”

Kur'an-ı Kerim, Ankebut Suresi Ayet 23'te :

“Tanrının ayetlerine inanmayan ve onunla görüşeceklerine ihtimal vermeyen kimseler, senin rahmetinden ümit kesmiş kimselerdir. Bu gibiler için elemli azap var.”

Bazı insanlar, artık yeni bir din ve peygamber gelmeyecek derlerse, hâşa hâşa Tanrı rahmet kapısını kapatmış demektir. Böyle bir şey düşünülmesi bile Tanrı'ya küfürdür.

Kur'an-ı Kerim, Ra'd Suresi Ayet 2'de :

“O her şeyi düzenler ve ayetlerini açık açık ortaya döker ki Rabb'inizle yüz yüze görüşeceğinize inanasınız.”

Kur'an-ı Kerim, Fâtır Suresi Ayet 15'te :

“Ey insanlar, sizler Tanrı'ya muhtaç olan yoksullarsınız. Tanrı ise kendi kendine yeter zengindir.”

ARANAN GERÇEK

Bu yüce ayette gösteriyor ki ; insanlar her zaman Tanrı'ya ve emirlerine, hükümlerine muhtaç ve ona karşı zavallı yaratıklardır.

Kur'an-ı Kerim, Ankebut Suresi Ayet 69'da :

“Bizim için mücahadede bulunanları, muhakkak kendi yollarımızda kılavuzlarız.”

Bu ayette de, Tanrı yolunda çaba gösterip hakikati araştıranları Tanrı muhakkak doğru yola kılavuzlar, denmektedir.

Kur'an-ı Kerim, Sâd Suresi Ayet 67'de :

“Söyle, o büyük bir haberdir, siz ondan yüz çevirenlersiniz.”

Kur'an-ı Kerim, Ra'd Suresi Ayet 39'da :

“Tanrı, dilediğini siler, dilediğini yerine bırakır. Temel kitap onun yanındadır.”

Kur'an-ı Kerim, Duhân Suresi Ayet 5'te :

“Bizim katımızdan bir emir olarak...biz belli ki peygamber göndermekteyiz”

Kur'an-ı Kerim, Rahman Suresi Ayet 29'da :

“Onun, işi her gün başka başkadır.”

Bu ayetten maksat, Tanrı'nın günü bin senedir ve her bin senede bir, Tanrı emrini değiştirip başkalaştırıyor.

Kur'an-ı Kerim, Zâriyât Suresi Ayet 22'de :

“Gökte rızkınız ve vaad olduğumuz şey vardır.”

Bu rızktan maksat, Tanrı şeriatı, yeni din ve ahkâmıdır.

ARANAN GERÇEK

Kur'an-ı Kerim, Bakara Suresi Ayet 210'da :

“Tanrı'nın bulut gölgesinde kendilerine gelmesinden başka bir şey mi bekliyorsunuz?”

Bulutun maksat, zuhur insan şeklinde olacaktır.

Kur'an-ı Kerim, Duhân Suresi Ayet 10'da :

“Gökte gözle görülür, bir duman hasıl olduğu bir gün gelecektir. Bu duman insanları kaplayacaktır. Bu cidden, elemli bir azaptır.”

Buradaki dumandan maksat; hurafe, evham, taassup ve taklittir ki, basiret gözünü kararır.

Kur'an-ı Kerim, Yâsîn Suresi Ayet 20'de :

“Ey kavim Tanrı elçilerine uyunuz.”

Kur'an-ı Kerim, Yûnus Suresi Ayet 25'te :

“Allah, selamet yurduna çağırır ve dilediğini doğru yola kılavuzlar.”

Burada selamet yurdundan maksat; Bağdat'tır. Zira Hz. Bahau'llah Bağdat'ta iken emrini açıkladı ve insanları ilâhî emre çağırdı.

Kur'an-ı Kerim, En'âm Suresi Ayet 127'de :

“Onlar için Rablarının katında selamet yurdu vardır. O, işledikleri işlerden dolayı onların koruyucusudur.”

Kur'an-ı Kerim, Enfâl Suresi Ayet 17'de :

“Sen attığın zaman, atan sen değilsin, atan Tanrıdır.”

Bu ayetten de maksat; gelen elçilerin getirdiklerinin, kendi istekleri veya emirleri değil, Tanrı'nın buyrukları olduğu açıklanıp, kabul veya red etmenin, onlara değil Tanrı'ya yapılmış olduğudur.

ARANAN GERÇEK

Kur'an-ı Kerim, Fetih Suresi Ayet 10'da :

“Sana biat eyleyenler gerçekten Tanrı'ya biat eyleler.”

Kur'an-ı Kerim, Haşr Suresi Ayet 19'da :

“Olmayınız o kimselerden ki, onlar Allah'ı unuttular ve Allah'ta onlara kendi nefislerini unutturdu.”

Kur'an-ı Kerim, A'râf Suresi Ayet 146'da :

“Onlar doğru yolu görseler, ona girmezler, dalâlet yolu görseler, onu kendilerine yol ittihaz ederler. Bu da onların ayetlerimizi tekzip eyleyip onlardan gafil bulunmalarının bir cezasıdır.”

Kur'an-ı Kerim'de, “Her ümmetin bir elçisi var, o elçi gelince, onlar arasında adaletle hüküm edip, onlara zulüm olmayacaktır.” buyruluyor.

Kur'an-ı Kerim, Bakara Suresi Ayet 23'te :

“Eğer siz kulumuz Muhammed'e indirdiğimiz şey hakkında şek ve şüphe besliyorsanız, onun gibi bir sure getiriniz ve bunun için Allah'tan başka bütün şahitlerinizi, yani bilginlerinizi yardıma çağırınız, eğer siz doğru söyleyen iseniz.”

Bu ayette, Tanrı insanlara en büyük delil ve bürhanını gelen elçiye nazil olan ayetlerinde gösteriyor. Kimse Tanrı'dan nazil olan ayetler gibi nüfuzlu ve güçlü bir söz söyleyemez. Müminler, bu ayetlerin hakkaniyetini ispatlamak için herşeyini feda edip, bütün duygu ve varlığıyla inanıp itaat ediyorlar.

Hız.Bahaullah'a yüzden fazla ilim, hikmet ve yol gösterici öğütlerle dolu kitapları ilâhî vahiy olarak Tanrı tarafından nazil olmuştur. 20.000'den fazla insan bu ilâhî emri kanlarıyla ispatlayıp, bu yolda şehitlik mertebesine ermişlerdir.

ARANAN GERÇEK

Hz. Bahauallah Buyuruyor :

“Ey kavim! Eğer bu ayetleri inkâr ederseniz, bundan önce Allah’a hangi delil ile iman ettiniz? Gösteriniz o delili,...Hayır, ruhumu elinde tutana yemin olsun ki, onların buna güçleri kuvvetleri asla yetmez. (Birbirlerini destekleseler de)

Kur’an-ı Kerim, Casiye Suresi Ayet 6’da :

“Bütün bunlar sana hak olarak okuduğumuz Tanrı ayetleridir. Allah’tan ve ayetlerinden sonra hangi söze inanırlar acaba?”

Kur’an-ı Kerim, Casiye Suresi Ayet 6’da :

“Vay, her o yalancı günahkâra ki, Tanrı’nın kendisine okunan ayetlerini işitir ve sonra, bir şey işitmemiş gibi, kibrinde ve büyüklük satmasında ısrar eder, ona çekeceği işkenceyi haber ver.”

Kur’an-ı Kerim, Furkan Suresi Ayet 59-60’ta :

“Tanrı gökleri, yeri ve arasındaki olanları 6 günde yaratmıştır. Ondan sonra kendi rahman tahtına yerleşmiştir. Öyleyse sor bunu bir bilene!”

İranlı meşhur şair ve arif Nişaburlu Attar şiirlerinden birinde, Kur’an-ı Kerim’de geçen bu altı günün sırrını şöyle açıklıyor : Her gün bin sene ve altı mukaddes zuhurdur. Yani Hz.Adem, Hz.Nuh, Hz.İbrahim, Hz.Musa, Hz.İsa ve Hz.Muhammed’ten bin sene geçtikten sonra halkın kaim mekânı zahir olacaktır.

Şiirin Tercümesi :

Şeriatın yolunda sırlarına memur olan altı peygamber memur olmuştur.

İlk şeriatı, dünyaya getiren ve açıklayan Ademdir.

ARANAN GERÇEK

İkincisi, gemide mutlak sığınanlara hakkın davetini açıklayan Nuh'tur.

Ondan sonra, Nemrud'un ateşini çiçeğe çeviren tevekkül sahibi olan İbrahim'dir.

Sonra elindeki bastonu yılanı çeviren ve Tanrı ile konuşan Musa'dır.

Sonra ölüleri diriltten Meryem'in oğlu İsa'dır.

Ondan sonra, bütün peygamberlerin başı ve süsü olan Muhammed geldi.

Ey kardeş senin bilmen için Kur'an'da Tanrı böyle buyurmuştur. Dünyayı altı günde yarattım ve Muhammed'i âlem için seçtim.

Bu altı gün, altı peygamberin devri idi. Benim öğrenmeme Kur'an yardım etti.

Ve lakin dinin günü bininci yılındadır. Böylece dünya dönmektedir.

Bu altı bin yılın sonu gelince, halkın Kaim Mekânı zahir olacaktır.

Hakkın emriyle kıyamet meydana gelip, bütün şeriatların devri sona erecektir.

Hz.Mehdi'nin ne zaman zuhur edeceği hakkında, Feraid kitabından bir hadisin özeti :

“Aba Labid isminde biri Hz.İmam Cafer Sadık'tan, zuhurun ne zaman olacağı sorusuna; ‘Ey Aba Labid, Kur'an'ın sure başlarındaki mukatta (kesilmiş harfler) harflerinde benim bilgim çoktur. Bizim kaimimiz (mehdimiz)bu harflerin ebced hesabıyla sayısının bitiminde zahir olacaktır.’” Bu harfler ebced hesabıyla 1267 oluyor. İslâm takvimi Hz.Muhammed'in Medine'ye hicret ettiği zamandan başlıyor. Halbuki Hz.Muhammed hicretten 7 yıl önce emrini açıklamıştır. Böylece 1260 hicri senesine 7 sene daha ilave olursa 1267 eder ki, bu da Hz.Bab'ın zuhuruna mutabıktır.

ARANAN GERÇEK

Surelerin başlarındaki mukatta (kesilmiş) harfler ebced hesabıyla şöyledir :

Elif lam mim	71 Bakara suresi
Elif lam mim	71 Â'li İmran suresi
Elif lam mim sad	161 A'râf suresi
Elif lam ra	231 Yûnus suresi
Elif lam ra	231 Hûd suresi
Elif lam ra	231 Yûsuf suresi
Elif lam mim ra	271 Ra'd suresi

1.267

Hz.Bahaullah İkan kitabında : “Sure başlarında bulunan huruf-i mukattada hüviyet sırları gizlidir” buyurmuş-lardır.

Bihâr'ul Envâr kitabında bu kudsi hadis şöyle yazılmaktadır:

“A'râf suresi ayet 33 nazil olduğu zaman (her ümmetin bir eceli var, o ecel gelince ne bir saat ileri gider, ne de bir saat geri kalır.) ashop Hz.Muhammed'ten İslâm ümmetinin ecelini sormuşlar. Hz.Muhammed cevap olarak; ‘benim ümmetim salih ve iyi amelli olursa, bir güne sahip olacaktır. Yoksa, fâsık ve kötü amelli olurlarsa, yarım güne. Rabbimizin katında bir gün; sizin saydığınız senelerden bin senedir’ buyurmuştur.”

İmam Cafer'i Sadık buyuruyor : “Zamanın sonunda, Tanrı gerçekten onları sınavacak ve elekten geçirecektir.”

Hz.İmam Cafer'i Sadık : “Her ilmin yetmiş manası var. Halk arasında ancak birini bilirler. Mehdi ayaklanınca geri kalanı, hak beyan eder.” Ve yine buyuruyor : “Biz tek bir kelime söyler, ondan 71 mana kastederiz. Bu manalardan her birini biz izah edebiliriz.”

Yine Hz. Sadık'tan zuhurun zamanını sordukları zaman ; “60 senesinde zahir olup emri yayılacaktır” buyurmuştur.

ARANAN GERÇEK

Dikkat edilirse bütün semavî kitaplar zuhurun alâmetlerini şöyle buyuruyor :

- 1-O gün gök yarılacaktır.
- 2-Güneş kararacaktır.
- 3-Ay aydınlık vermeyecektir.
- 4-Yıldızlar yere dökülecektir.
- 5-Vahşi ve evcil hayvanlar bir otlakta otlayacaktır.
- 6-Ölüler kabirlerinden kalkacaktır.
- 7-Çocuklar yılanlarla oynayacaktır.

8-Batıdan doğuya kadar avare ve perişan olan İsrail oğulları (Yahudiler) Orduların Rabbi olan zahir olunca tekrar izzetlerine ve hükümetlerine kavuşacaklardır.

Bunların hepsi manaca yerine geldi ve böylece Tanrı bunları imtihan mihengi kılıp, kendi kullarını her devirde sınamaktadır.

Bihâr'ul Envâr kitabında, imamdan rivayet olmuştur. "Hüseyin ashaplarıyla birlikte gelecek, o zaman Hz.Mehdi kendi yüzüğünü ona gönderecektir. Sonra Hüseyin : Mehdi'nin yıkama, kefenleme ve gömülmesine mübaşir olacaktır."

Bunlar tamamen yerine gelmiş ve tarihte yazmaktadır. Hz.Bab şehit edilmeden önce, kendi yüzüğünü; Molla Abdülkerim isminde bir zatla Hz.Bahaullah'a göndermiştir. Hz.Bab'ın kefen ve gömülmesi de tamamen Hz.Bahaullah'ın emriyle olmuştur.

Şeyh Muhyiddin Arabi ; Futuhat kitabında Mehdi'nin vezirleri hakkında; "Mehdi'nin vezirleri Acemdirler (İranlı) lakin Arapça konuşurlar." Hz.Bab'ın ilk müminlerinin hepsi büyük hocalar oldukları için ilmi lisanları Arapça idi.

Bihâr'ul Envâr kitabında sayfa 22'de :

"Abbas'ın oğlu, Hz.Muhammed'ten rivayet ediyor : "O ümmet ki ben onun başında ve İsa onun sonunda ve Mehdi onun ortasındadır. Hiç bir zaman helak olmayacaktır." Burada

ARANAN GERÇEK

Hız.Mehdi'den sonra Hız.İsa'nın geleceğini ve İslâm'ın devamının mukaddes zuhurlar vasıtasıyla olacağını bildirmektedir. Ve yine; Hız.Mehdi'den maksat, Hız.Bab ve İsa'dan maksat, Hız.Bahau'llah'tır. Hız.Bab, Hız.Muhammed'ten sonra zahir olup, Hız.Bahau'llah'ın zuhurunu müjdelemiştir. "Ö ümmetten" maksat, Hız.Bahau'llah'ın ümmetidir.

Âllame meclisi, Bihâr'ul Envâr kitabında ikinci bölümde

:

"Hız.Mehdi'nin alâmetlerinden :

Bu nedenle ona mehdi diyorlar ki, onların elinde bulunmayan yeni bir emre hidayet edecektir.

Ona kaim bu nedenle derler ki, o hak için, insanları hakikate davet etmeğe kalkacaktır.

Onun alâmetleri :

1-Onun ashapları, Kûfe mescidinde çadır kuracaklar.

2-Onun yaşı kırktan aşağıda olacaktır.

3-Onun ashapları, Hız.Muhammed'in Bedir savunmasında 313 kadar ashabı olacaktır ve Acem (İranlı) evladındandır.

4-Azerbaycan hadisi (Hız.Bab'ın Azerbaycan'da şehit olmaları)

5-Onun devresi 19 sene olacaktır.

6-Horasan'dan siyah bayraklar kalkacaktır.

7-Mehdi'nin ismi iki isimden meydana gelecektir. (Ali Muhammed)

8-Dört peygamberin alâmeti onda mevcut olacaktır; İsa, Yusuf, Musa ve Hız.Muhammed."

Yukarıdaki hadisin açıklaması :

1-İslâm'ın iki büyük hocasının, Hız.Mehdi'nin alâmetlerini açıklamaları, yakında zuhur edeceğini belirtmeleri üzerine, yetiştirdikleri hocalardan iki grup Hız.Mehdi'yi aramaya çıkmadan önce, (Tanrı bu aramada onları başarılı

ARANAN GERÇEK

kılsın diye) Kûfe mescidin de 40 gün oruç tutup Tanrıya dua ettiler.

2-Hz.Bab emrini açıkladığı zaman 25 yaşında idi.

3-(aynı zamanda 6'nın da açıklaması) Hz.Bab'ın ilk müminlerinden 313 kişi siyah sancaklarla Horasan'dan çıktılar.

4-Hz.Bab'ı 31 yaşında iken Tebriz Azerbaycan'da şehit ettiler.

5-Hz.Bab'ın devresi 19 yıl sürdü. Yani 1844'te Şiraz'da emrini açıkladı ve Hz.Bahauallah 1863'te Bağdat'ta emrini açıkladı. Arada tam 19 yıl oluyor.

7-Hz.Bab'ın ismi iki isimden (Ali Muhammed) meydana geliyor.

8-Hz.Bab'ın Musa'dan olan alâmeti; bekleme ve korku. İsa'dan olan; nasıl Hz.İsa'ya iftira ettilerse, Hz.Bab'a da ettiler. Yusuf'tan olan alâmet; nasıl Yusuf 14 yıl hapse atıldıysa, Hz.Bab'ı da 9 ay Makû'da ve 27 ay Çehrik'te hapsedtiler. Hz.Muhammed'ten olan alâmeti; Kur'an-ı Kerim gibi eserleri vardır ki bu başka hadislerde de belirtilmiştir.

Aynı kitapta başka bir kudsî hadis, Hz. Muhammed'ten; "Kıyamet gününe kadar! Benim kitabım ve şeriatımdan başka şeriat olmayacaktır."

Başka bir hadiste de, "Mehdi zahir olunca kıyamet olacaktır."

Hız.Bab ve Hz.Bahauallah'ın zuhurları hakkında arif ve şairler açık ve güzel sözler, şiirler söylemişlerdir. Bunlar; Mevlana, Şeyh Saadi, Hafizi Şirazi, Nimetullah Veli ve Türk mutasavvufu meşhur Seyyid Mustafa Haşim Dede Üsküdarlı'dır ki, bu zat Melami tarikatının eski şeyhlerinden olup, mezarı Üsküdar'dadır.

Haşim Dede'ye ait olan Divanı 1152 hicri kameri yılında İstanbul'da basılmıştır. Bu divanın 93. Sayfasında Hz.Bab ve

ARANAN GERÇEK

Hız. Bahauallah'ın zuhurları açıkça belirtilmiştir. Şiirin sonunda da Kur'an'dan aldığını açıklıyor.

“İki er var zuhur eyler
Biri İran'ı seyreyler
Birisı Ruma nakleyler
Frangistane meyleyler
Kızıl elmayı görenler
Dahi Papa'yı kahreyler
Ola kul Engrus beyler
Acıp zulmeti nur eyler
Beşaret ehli irfane.”

Açıklaması: İki erden maksat iki zuhurdur. Hız.Bab ve Hız.Bahauallah. Bilindiği gibi Hız.Bab yalnız İran'da kaldı ve 1850'de şehit oldu.

Fakat Hız.Bahauallah (ikinci er) Rumeli'ye (İstanbul'a ve sonra Edirne'ye), Frangistan'a (yani Avrupa'ya) geldi ve en son Akkâ zindanına sürgün edildi. Şairin maksadı bu iki zuhurdur.

Şiirin devamı :

“GAYURDEN” sonra bil anı
Güher lafzın aded tanı
Gele Mehdi'yi Hakkını
Açıla genci pinhanı
Biline ilmi irfanı
Nice mezhip ola fani
Biline nutkumun şanı
Diyeler hey keremhanı
Beşaret ehli irfane
Beşaret Ali Osman'e.”

Açıklaması: GAYURDEN; Ebced hesabıyla 1270 ediyor. Bu durumda Hız.Muhammed'in emrini açıkladığı zamandan itibaren hesap edilmiş. İslâm tarihinin başlangıcı olarak Hız.Muhammed'in Medine'ye hicreti kabul edilir. Bu bisetten

ARANAN GERÇEK

10 veya 7 yıl sonrasdır. Hz.Bab 1844 miladi ve 1260 hicri yılında emrini açıkladı.

Bihâr'ul Envâr kitabında sayfa 220'de Hz.Ali'nin bir hitabesinden şöyle rivayet edilmektedir. Zuhur zamanındaki olaylardan haber verirken, iki yüce ismin birleşip, beraber çağrılacağı söylenmektedir. Bu iki yüce isimler, Ali ve Muhammed'tir ki, Hz.Bab'a işaret etmektedir.

Bihâr'ul Envâr 13.cilt sayfa 197 :

“Hz.Ali Hz.Muhammed'ten rivayet ediyor.

‘İmamlardan en son olan kaimdir.(Mehdi'dir) ki onun ismi benim ismimin üstündedir. Ali Muhammed huruc edecek ve dünya nasıl zulümle dolu ise aynı şekilde adaletle doldurulacaktır.”

H.z.Muhammed, dönüşü hakkında şöyle buyurmuştur.”
Ey Ali! Benim için bir dönüş var ve senin için iki dönüş var. Biri Muhammed'ten önce (Ali Muhammed) ve Hüseyin'den sonra (Hüseyin Ali)”

Burada açık olarak iki zuhur isimleriyle belirtiliyor. Zira Hz.Bab'ın ismi Ali Muhammed'tir ki, burada Ali ismi Muhammed'ten öncedir. Hz.Bahaullah'ın ismi Hüseyin Ali'dir ki, bu defa Ali ismi Hüseyin'den sonra gelmiştir.

Aşağıdaki satırlar Şeyh Muhyiddin Arabi'nin (FUTUHAT'I MEKKİYE) adlı eserinden alınmıştır. (Bursa Orhan Gazi Kütüphanesi No:604 Cilt: 3 Sayfa:336 ve Bab:366)

“Bu Bab Hz.Resul'ü Ekrem'in ehli beytinden olan ve ahir zamanda zuhuruna işaret buyurmuş oldukları Mehdi Hazretleri ve onun vezirlerini tarif eder.

Bil ki... Kürre-i Arz'ın zulüm ve cevr ile sarılı olduğu o zaman ki Allah'ın Halifesi zuhur edecek ve o geldiği zaman Kürre-i Arz'a adalet hakim olacaktır.

ARANAN GERÇEK

Eğer dünyada bir gün bile kalmış olsa Allah o günü uzatacaktır. Ta ki Hz.Resul'ü Ekrem'in sülalesi ve Hz.Fatima'nın evladı olan bu halife zuhur edecektir. Onun ismiyle Hz.Muhammed'in de ismi gelmiş olacaktır.

Ona Mescid-ül Haram da (Rukn ve makam) biat edecektir. Hz.Mehdi'nin hilkatı ve ahlâkı Hz.Resul'ü Ekrem'in aynısıdır.

Ondan gayri hiç bir kimse Resul'ü Ekrem'e benzemez.

O, alını geniş ve açık, burnu (Akna-ı anf) olacaktır. Ona en yakın ve mesut olanlar kûfe ehlidir.(1)

O, öyle bir zamanda gelecek ki dinin hakikati unutulmuş olacaktır. O, Kur'an'ın yaptığı'nın aynını yapacaktır. Onun sayesinde akşam cahil, kıskanç ve korkaklık keyfiyeti, sabahleyin en alim, cömert ve en yiğit insanlardan ibaret olacaktır. Ve zafer O halifenin önündedir.

Onun hükmü, beş sene mi, yedi sene mi yoksa dokuz sene midir?

Onun istikameti Hz.Resulullah'ın istikametidir. İslâmiyet'e ruh verecektir.

İslâmiyet'ten zilleti atacak ve izzet verecektir. İslâmiyet ölü iken yeniden hayat bahşedecektir. Kürre-i Arz'dan bütün mezhepler kalkacaktır. O zaman, sadece en tabii ve halis tek bir din kalacaktır. Onun düşmanları din alimlerinin mukallitleri (müritleri) ve müçtehitler olacaktır.

Onun şehitleri dünyanın en güzel şehitleri ve yardımcıları dünyanın en faziletli insanları olacaktır.

Cenab-ı Hak ona öyle bir vüzera verdi ki, onlar hep ehli hakikat ve ehli basirettirler. O vezirler Hz. Muhammed'in ilk sahabeleri gibidirler. Onlar Allah'ın ahbine sadık kalmışlardır.

Onlar hep 'ACEMDİRLER' onların arasında hiç bir Arap yoktur. Lakin hep Arapça konuşurlar.(2)

Hz.Mehdi'nin vezirleri arasında bir koruyucu var ki, onların cinsinden değildir ki "O" zat katiyen masumdur.(3)

ARANAN GERÇEK

Ve O zat vezirlerin en seçkini ve eminlerin en faziletlisidir.

Bütün bu vezirler şehit olacaklardır, onların arasında yalnız “O” zat ki, Allah’ın Madelesi (4) Mercî Akkâ’da olacaktır.

Mehdi Hazretlerinin zuhuru kıyametin şartıdır.”

AÇIKLAMASI:

1-“Ehli Kûfe”

Muhtelif hadislerde rivayet olunduğu üzere, Hz.Mehdi’nin zuhurundan önce, zuhurunu bekleyen hakikî müminler Kûfe Mescidinde kırk gün ibadet edip, Tanrı’nın onları doğru yola kılavuzlaması için dua edip, hitamında Hz.Mehdi’yi aramaya çıkacaklardır ki, aynen vaki olmuştur. Aramaya çıkan iki grup İslâm hocası, Şiraz’da Hz.Bab’ı bulmuşlardır.

2-“Acemdirler lakin Arapça konuşurlar”

Hz.Bab’ın ilk müminleri ki, sayıları 400’den fazla olan bu hoca ve din adamlarının hepsi İranlı idi, fakat ilmi lisanları Kur’an dili olan Arapça idi.

3-“Koruyucu, katiyen masum”

Burada maksat Hz.Bahauallah’tır ki, Tanrı Mazharı olduğu için şüphesiz günahsız ve masumdur. Aynı zamanda Hz.Bab’ın müminlerindendi ve onun emirlerini yayıp, Babileri koruyordu.

4-“Allah’ın Mabdesi, Mercî Akkâ’da”

İlâhî sofrası; yani ilâhî manevî gıdadır. Hz. Bahauallah’ı iki hükümet Akkâ’ya sürgün etti, böylece peygamberlerin vaadleri yerine geldi.

Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“İdrakler; onun zuhurunun keyfiyetini kavrayamaz, irfanlar; onun emrindeki büyüklüğün derecesini anlayamaz.

ARANAN GERÇEK

Bütün sözler onun tasdikine bağlıdır; bütün şeyler ona muhtaçtır. Ondan başka her ne varsa, onun buyruğuyla yaratılmıştır. Onun emriyle mevcuttur. O'dur Tanrı sırlarının mazharı, O'dur görünmez samedani hikmetlerin açıklayıcısı.”(*İkan Kitabından, 1996 yılı baskısı,sayfa135*)

Muhammed oğlu Sadık şöyle demiştir :

“Bilgi, yirmi yedi harften ibarettir. Şimdiye kadar nebilerin bildirdiği bunlardan ancak iki harftir. İnsanların bugüne kadar öğrenebildiği bu iki harfin çerçevesini aşamaz. Kaimimiz (Mehdi) Kıyam eyleyince, geriye kalan yirmi beş harf meydana çıkacaktır.”

Bakınız, bilgi yirmi yedi harf olarak tayin ediliyor, Ademden Hateme kadar gelen nebilerin bunlardan ancak iki harfi beyan eylediklerini ve cümlesinin bu iki harfle gönderildiklerini söylüyor. “Kaim geri kalan yirmi beş harfi açıklayacaktır.” buyuruyor. Kaimin, makam ve mertebesinin ne olduğu hakkında buna bakarak bir fikir edinebilirsiniz Onun makamının bütün nebilerden büyük, emrinin bütün evliyalarındaki topyekun irfan ve idrakten üstün olduğunu anlayınız. Nebilerin, velilerin ve seçkinlerin haberli olmadıkları veya Tanrı'nın kesin emri ile sakladıkları bir zuhuru, bu süfli mahluklar kendi eksik ilim ve idraklerinin terazisine vuruyor ve ona göre reddediyorlar.

Yukarıdaki (bilim 27 harftir) hadisin tanığı, 1949 yılındaki istatistiğe göre, Hz.Bab'ın zuhurundan 6000 yıl önce, ta Hz.Bab'ın zuhuruna kadar dünyada 70 keşif olmuştur. 1844'ten 1949'a yani 105 yılda 90 önemli keşif olmuştur.

Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“Bu hayret uyandırıcı hadiseler halk arasında ihtilafa yol açıyor, öyle ki ulema ve fukaha o hazretin ve ashabının katline fetva veriyorlar, milletler ve devletler ona karşı ayaklanıyor.

ARANAN GERÇEK

Nitekim, (Kafî) kitabında, Cahir hadisinde, Fatima Levhinde Kaimi tavsif yollu şöyle deniyor : (Onda Musa'nın kemâli, İsa'nın bahası, Eyyüb'un sabrı bulunacak; onun zamanında ashâbı zelil olacak ve başları, Türk ve dilem gibi, hediye mevzuu teşkil edecek, öldürülecekler,yakılacaklar; ürkek ve daima korku içerisinde olacaklar; yer onların kanıyla boyanacak; kadınların feryat ve figanı göklere yükselecek; işte benim gerçek dostlarım bunlardır.) Bakınız, bu hadisin gelip çıkmamış tek bir noktası kalmamıştır. Bir çok yerlerde onların mübarek kanları dökülmedi mi? Onlar her şehirde esir edilip vilayet ve şehir şehir dolaştırılmadılar mı? Bazıları yakılmadılar mı? Bununla beraber, geleceği vaad olunan kaimin kendinden önceki şeriat ve ahkâm ile gönderilecek olduğu takdirde bu hadislerin söylenmesine ne lüzum kalacağı hiç kimsenin aklına gelmemiştir. Bu takdirde, bu ashâbın öldürülmelerini gerektirecek ve bu mukaddes ruhlara eziyette bulunmanın Tanrı rızasını tahsile bir vesile saydıracak bütün bu ihtilaf neden vukua gelmeliydi?"(*İkan Kitabından,1996 yılı baskısı,sayfa 136*)

Hz. Bahaullah buyuruyorlar:

“Dikkat buyurunuz: Risalelerde O Nur hüviyetinin zuhur eyleyeceği yıl bile gösterilmiştir. Bununla beraber, hâlâ gafildirler, hâlâ nefsin çizdiği yoldan bir lahza bile ayrılmamaktadırlar. Hadiste varid olduğuna göre, El-Mufaddal, Sadık'tan soruyor : (Onun zuhuru nasıl olacaktır?) Sadık cevap veriyor: (Altmış yılında onun emri görünecek, zikri yücelektir.)”(*İkan Kitabından, 1996 yılı baskısı, sayfa 140*)

Ve yine buyuruyorlar:

“Yeni bir şeriatın kurulacağına ve taze bir emrin görüneceğini delâlet eyleyen rivayetler cümlesinden olmak üzere; “Nüdbe duası”nda: “Zamamı gelince farizaları ve

ARANAN GERÇEK

sünnetleri yenileyecek olan kimse nerede? Millet ve şeriatı ıslah eyleyecek olan nerede?" Ve "Ziyaret"te: (Hz. Ali'nin Ziyaretnamesi) "Yenilenen Hakka selamet olsun" sözleri i-rad edebilir. Ebu Abdullah (6.İmam), kendisine: "Mehdi'nin sîreti nasıldır?" diye sorulunca şöyle cevap vermiştir: "O, Tanrı Elçisinin yaptığını yapar; Tanrı Elçisi (Hz.Muhammed) cahiliyet devri sistemini nasıl yıkmış idiyse, oda kendinden önceki sistemi öylece yıkar.)"(İkan Kitabından,1996 yılı baskısı, sayfa134)

Hz. Abdülbaha, Yuhanna'nın Vahyi Kitabının 11. Babının tefsirinde: İslâm'ın müddetini belirtmiştir.

Bazı Sorulara cevaplar" Mufavezat-ı Abdülbaha" Kitabından:(1996 yılı baskısı, sayfa 38)

" 'Mukaddes şehri kırk iki ay ayak altında çiğneyeceklerdir.'

Yani ümmetler kırk iki ay veya 1260 gün müddetle, Orişelim'i kendi hakimiyetleri altında tutacaklardır. Her gün bir yıl olduğuna göre 1260 gün, 1260 yıl eder. Bu ise Kur'an devrinin müddetidir. Kitabı Mukaddes'in nassına göre her gün, bir yıldan ibarettir."

Ve yine sayfa 40'da Yuhanna'dan : "Ve ben iki şahidime kudret vereceğim, onlar dahi çul giymiş olarak 1260 gün peygamberlik edeceklerdir."

Bu iki şahitten maksat, Hz.Muhammed ile Hz. Ali'dir.

Bihâr'ul Envâr Kitabında Hz.Muhammed'ten rivayet edilmiştir. "Mehdi ansızın habersiz gelecektir." Belirtilerini sorunca, "İnsanlar, namazlarını terk ettiklerinde, koca binalar çoğaldığında, haram ve faiz para yediklerinde, dini dünyaya sattıklarında, Tanrı'nın kanunları zaif olunca, hırsızlık, zulüm

ARANAN GERÇEK

ve tecavüz çoğaldığında, kadınlar erkek kılığında ve erkekler kadın kılığına girdiğinde, işte o zaman mehdi zahir olacaktır.”

Bihâr’ul Envâr 13. Ciltte: “Zerare, Hz. İmam Muhammed’i Bakir’den şu Kur’an ayetinin tefsirini soruyor : ‘Acaba saati mi bekliyorlar? Muhakkak habersiz ansızın gelecek, lakin anlamayacaklar.’ Hz.Bakir şöyle tefsir ettiler. ‘Saatten maksat, Mehdi’nin zuhurudur ki, insanlar idrak etmeyecekler.’”

İncil’de de bu ayet benzeyen bir ayet vardır. Hz.İsa buyuruyor : “Peder hırsız gibi gelecek ve siz uykuda olacaksınız.”

Bihâr’ul Envâr Kitabında sayfa 188’de :

“Ebu Beşir, Hz.Sadık’tan, Mehdi’nin gelişi hakkındaki sorusuna, Hz.Sadık ; ‘Mehdi gelince, insanları yeni bir dine davet edecektir. Nasıl ki İslâm’ın başlangıcında Resulullah insanları yeni bir dine davet etmiştir.’”

Nasehut tevarih kitabında, Hz.Muhammed’ten rivayet edilmiştir. “İsa’nın zuhuruna kadar benim ümmetinden cihat kesilmeyecektir.”

Bu açıkça gösteriyor ki İsa’nın zuhuruyla cihat hükmü kalkacaktır. Hz.Bahaullah’ın zuhuruyla bu gerçekleşmiş ve dünyaya barış hükmünü getirilmiştir. Tanrı geçmiş peygamberlere bu devrin takdiratını ilham etmiştir.

Zuhur alâmetlerinden biri de; “Yer içindeki hazineler keşfolunacaktır.”

Bu alâmet görünüşte de tahakkuk bulmuştur. Bütün tarih boyunca bulunamayan zengin madenler (Petrol vs.) bu 100 yıl zarfında bulunup yer altından çıkarılmıştır.

Bihâr’ul Envâr Kitabında Hz.Muhammed’ten rivayet edilmiştir : “Benim ümmetime öyle bir zaman gelecek ki, Kur’an’dan bir resim, İslâm’dan bir isim kalacaktır. Onlar İslâm olarak geçinirler, fakat İslâm’dan daha uzaktırlar. Camiler

ARANAN GERÇEK

imarlı fakat, hidayetden yoksundur. O zamanın din adamları, gök altında bulunan din adamlarının en kötüsü olacaklardır. Halkın fitne ve fesadı onlardan gelecek, yalnız neticesi kendilerine dönecektir.”

Hız.Muhammed'ten, deccal hakkında sordukları zaman, cevapta; “Kötü niyetli din adamları insanların deccalıdır (kandırıcıdır).”

Deccal, sözlükte : Yalancı ve kandırıcı, diğer manası da ikiyüzlü ve karıştırıcı kimselerdir.

Bütün elçilerin zuhurlarında, başta muhalefet eden ve insanların imanlarına engel olan zamanın din adamları olmuştur.

Ebubekir Hız.Muhammed'ten Fatima'yı istediği zaman, Hız.Muhammed cevap olarak; “Fatima'yı Ali'ye söz vermiştim. Ben deccallerden değilim.” (Yani ben iki yüzlü değilim.) buyurmuştur.

Hadislerde ve eserlerde zuhur zamanında, “Güneş batıdan doğacaktır” denilmektedir. Gerçekten Tanrı'nın iradesiyle, güneş batıdan doğacak olsa, dünya alt üst olur, yer ve gök başkalaşır ve zuhura ihtiyacı olan insan kalmaz

Semavî kitaplarda güneş,ay ve yıldızlardan maksat; peygamberler, imamlar ve evliyalar veya gerçek din adamlarıdır.

Zuhur batıdan doğacak; İslâm dini Hız.Muhammed'in sülalesinde batmıştır, yani “12.İmam Hasan Askeri” ile peygamber sülalesinin liderliği son bulmuştur ve gelecek zuhur o sülaleden doğacaktır. Nasıl ki, Hız.Bab o sülaledendir.

Beşaret'ul Enam kitabında, Caber İbni Abdullah'ı Ensari; Hız.Muhammed'ten rivayet ediyor: “Hız.Muhammed veda (ayrılma) haccından dönerken, Kâbe kapısının halkasını tutarak ‘Ey müminler! Sizler 140 yıl yeşil yaprak kalacaksınız, sonra 100 yıl yaprak ve diken olacaksınız. Ondandır bir müddet sonra

ARANAN GERÇEK

yalnız diken olacaksınız. O zaman adil bir kral görünmeyecek, zenginler kıskanç, alimler (din alimleri) para arkasında, fakirler yalancı, yaşlılar günahkâr ve edepsiz, çocuklar asi, kadınlar hayasız olacaklar.’ İslâm’ın bu durumu Hz.Muhammed’e ağır gelip ağlamaya başladı. Selmani Farisi ‘Ey Allah’ın Resülü, bu verdiğin haberler ne zaman olacaktır, bize haber ver.’

Tekrar Hz.Muhammed; ‘Alimler (din bilginleri) azalacak, zekât verilmeyecek, zina açıkta olacak, camilerden yalnız ses yükselecek, insanlar dünyayı baş üstünde ve ilmi (din ilmi) ayak altında tutacaklar. Yalancı hadisler çıkacak, birbirlerinin arkasından dedikodu yapacaklar, haram yiyecekler, büyükler şefkat göstermeyecekler, küçükler büyükleri saymayacaklar. O günde Tanrı’nın laneti sizin üzerinizde olacaktır. Dinin yalnız sözü kalacaktır. Biliniz ki bu alâmetler zahir olunca, size taş yağıp, kırmızı yeller esecektir.’ Ashaplardan bir kalkıp ; ‘Bunlar ne zaman olacaktır’ diye sordu.

H.z.Muhammed ; ‘Şehvete düşüp namazı terk ettikleri zaman, ana babayı saymayıp içki içtikleri zaman. O zaman zekâtı yiyecekler, erkekler kadınlara itaat edecekler, komşularına cefa edecekler, anne ve babayı ziyaret etmekten çekinecekler. Büyüklerde merhamet ve şefkât kalmayacaktır. Binalar çoğalacak, hizmet edenlere zulüm edecekler, zulümle hükmedecekler. Hıyanet ve zina çoğalacaktır. Kadınlar erkek kılığına, erkekler kadın kılığına girecekler. İyilik azalacak, tevazu yok olacak, yalnız insanlar dünya işiyle uğraşacaklardır.’”

Burada yazılan hadisler çeşitli kitaplarda ve lisanlarda yazılmıştır.

Kur’an-ı Kerim’de bu ilâhî emir ve bu devir hakkında nazil olan ayetler, bu mukaddes zuhurun yüceliğinden, her surede ve sayfada; “Allah’ın günü, Rabb’in günü, Kıyamet günü, Hesap günü “diye bir çok yüce isimlerle hatırlatılmıştır.

ARANAN GERÇEK

Kur'an-ı Kerim, En'âm Suresi ayet 59 :

“Yaş ve kuru hiç bir şey yoktur ki, yanılmaz kitapta yazılı olmasın”

O kitaba inananların vazifeleri: Kitapta vaad edileni aramak ve O'nun yolundan gitmektir. Yoksa ilâhî emre karşı gelip inançlarını kaybederler. Tanrı kimseye muhtaç değil, muhtaç olan kullardır. Kabul veya red edilirse, ebedî hüsrân ve ebedî kurtuluş onlar içindir.

Kur'an-ı Kerim Tevbe suresi ayet 32'de :

“Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek isterler, Allah kâfîrler istemezse de kendi nurunu tamamlar.”

Kur'an-ı Kerim, Ankebut suresi ayet 68'de :

“Allah'a yalan atan, hak geldiğinde de doğruya yalandır diyen kimseden, daha kendine kıyan kim vardır? Yoksa cehennemde kâfîrlere yer mi yok?”

Kur'an-ı Kerim, Bakara Suresi Ayet 159'da :

“Şu muhakkaktır ki biz kitabımızı halka bildirdikten sonra gönderdiğimiz ayetleri ve hidayeti gizleyen kimseleri hem Allah, hem de bütün lanet edenler lanetler.”

Kur'an-ı Kerim, Bakara Suresi Ayet 170'te :

“ ‘Allah'ın gönderdiği şeylere uyunuz.’ Denildiğinde, ‘Yok biz, babalarımızı kendisine uyar bulduğumuz şeylere uyarız.’”

Kur'an-ı Kerim, Ahzâb Suresi Ayet 67-68'de :

“Doğrusu biz beylerimize, ulularımıza uydukta bizi yoldan çıkardılar. Rabb'ımız onlara iki kat azap ver, onları büsbütün kapından kov.”

ARANAN GERÇEK

Kur'an-ı Kerim, Bakara Suresi Ayet 174'te:

“ Şüphesiz ki kitaba dair Allah'ın gönderdiği şeyleri gizleyenler ve onu az bir akçe ile değişenler, onların yedikleri şeyler, karınları içinde ancak ateştir. Azabı affa değişenler onlardır...”

İkan Kitabından: (1996 yılı baskısı, sayfa 111)

“ Mesela, Kur'an, Muhammed ümmeti için fetholunmaz bir kale idi. Her kim O'nun zamanında, O'na girdi ise, şeytanların oklarından, muhaliflerin mızraklarından, müşriklerin fısıltılarından ve ruh kemirici şüphelerden korunmuştur. Böyle bir kimse, ondaki ebedî iyi meyvelerden pay almış, Tanrı ağacından hikmet yemişleri yemiş, irfan ırmaklarının bozulmaz ve kokmaz sularından içmiş, birlik ve teklik sırlarının şarabından tatmıştır.

Adı geçen ümmetin, Muhammed din ve şeriat ile ilgili bütün ihtiyaçları, o parlak rızvan içerisinde açık açık derc ve temin edilmiştir. Kur'an, Furkan noktasının (Hz. Muhammed) üfulünden sonra, o kitaba bağlı ümmet için daimi bir hüccettir; çünkü onun hükmü müsellemler olup ihtiva eylediği vaad muhakkak yerine gelir. Herkes, Altmış yılında (Hz. Bab'ın Emrini açıkladığı 1260 Hicri yılı) vukua gelecek yeni zuhura kadar ona uymakla mükellef olmuştur. O Kitaptır ki, arayıcıları Sevgilinin Rızvanına iletir, yerini yurdunu bırakıp Hakk'ı arama yoluna düşeni Aranılanın yanına ulaştırır. O Kitap sağlam bir delil, ulu bir hüccettir: Onun dışında kalan bütün rivayetler, kitaplar ve hadisler bu şereften mahrumdur. Çünkü gerek bu hadislerin ve gerek bu hadisleri söyleyenlerin varlığı ve söyledikleri sözler Kitap ile varolmuş ve onunla tahakkuk eylemiştir. Bundan başka hadisler arasında bir çok ihtilaflar, saymakla bitmez. Karanlık noktalar ve şüpheler de mevcuttur.

ARANAN GERÇEK

Bunun içindir ki, Furkan Noktası risaletinin sonlarına doğru: (Size iki muteber hüccet bırakıyorum: Tanrı'nın Kitabı, itretim (Aile, zürriyet, soy), buyurmuştur. Risalet kaynağı ve hidayet madeni olan O Zat'tan bir çok hadisler sadır olmuş olmasına rağmen, bunlar hiç ele alınmamış, ancak (Kitap)tan bahis buyurulmuştur. O, Kıyamet Gününe kadar insanları doğru yola kılavuzlayacak en büyük vasıta ve en sağlam delil olmak üzere ancak ve ancak (Kitap)ı göstermiştir...”

Eski dinlerden Bahai Dinini kabul edenlerin inançları şöyledir: Hz. Bahauallah, bütün dinlerin mev'ûdu, dünya barışının ve birliğinin kurucusu, eski dinlerin birleştiricisi, insanlık âleminin kurtarıcısı ve mürebbisi olarak Tanrı tarafından bu devir için zahir olup yepyeni bir çağı insanlık âlemine açmıştır.

Hz. Bahauallah her eski kitapta, ümmette ve dinde ayrı ayrı isimlerle vasıflandırılmıştır.

Hindular : Hz. Bahauallah'ı bekledikleri, *Krişna*'nın dönüşü diye kabul etmişlerdir.

Budistler : Bekledikleri *Beşinci Buda* diye kabul etmişlerdir.

Zerdüştlere: Bekledikleri *Şah Behram*'ın gelişi diye kabul etmişlerdir.

Yahudiler: *Orduların Mürebbisi* diye kabul etmişlerdir.

Hıristiyanlar: Bekledikleri *İsa'nın dönüşü* diye kabul etmişlerdir.

Müslümanlar: Genel olarak, *Mehdi'den sonra İsa'nın gelişi* olarak kabul etmişlerdir.

Şiiler: Özel inançlarına göre *Kaim'den sonra beklenen Hüseyin*'in dönüşü diye kabul etmişlerdir.

Babiler: Bekledikleri *Manyazharullah* diye kabul etmişlerdir.

ARANAN GERÇEK

Yukarıda saydığımız değişik dinlerin kendi dini kitaplarında, Hz. Bahauallah hakkında verdikleri haberler ve işaretlerin gerçekleşmesinden dolayı bir çok insan Hz. Bahauallah'a iman etmiştir.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Bazı Aklî Deliller

Zuhur zamanında; Tanrı tarafından nazil olan bir ayet ile, Tanrı'ya yakın, kalpleri her çeşit evham ve hurafeden arınmış olanlarla, içleri şerlik ve fesat dolu olanlar, imtihan olup birbirinden ayrılıyor.

Örneğin Hz. Muhammed; “ Ben Tanrı'dan size bir Elçiyim” buyurduğu zaman, kabul edenler; kutlu ve temiz ruhlu, itiraz edenler ise, müşriklerden ve karanlık ruhlu unsurlardan sayılmıştır.

Sahte altın ve saf altın görünüşte aynı gibidir, ancak imtihan mihengine vurulunca, saf sahteden ayrılır.

Hız. Muhammed devrinde; Abazeri Gafferi, Selmani Farisi ve Ebucehil ve Ebulehep, hepsi insan olarak görünürdü. Hız. Muhammed Emrini açıkladığı zaman, Abazer ve Selman İlahî sınavdan geçtiler. Ebulehep ve Ebulhakam (İlim babası) ki sonra Ebucehil (Cahillerin babası) diye anılıyordu, Sırat köprüsünden geçemeyip, cehennem azabına düştüler. Ve İlahî Emre muhalefet etmeye başladılar.

Tanrı'ya yakın olmak ve Tanrı nidasını duyunca kabul etmek, bilgiye, ilme ve tahsile bağlı değil, ancak temiz kalp, Tanrı'nın yüceliğine, kudretine ve ilmine gerçek inanç sahibi olmaktır. Her şeyi yapabilen ve değiştirmesine gücü yeten ancak Tanrı'dır diyen, iman süsüyle süslenip iki dünyanın mutluluğuna sahip olabilir.

Bu durum bana bir olayı hatırlattı:

Bahai Dininin ilk yıllarında daha motorlu araçlar yokken İran'ın meşhur hocalarından biri Kerbelâ'ya ve Necef'e, Hız. Hüseyin ve Hız. Ali'nin mezarlarını ziyarete gidecekti, yalnız bütün kervancılar yola çıkmış sadece bir Bahai kervancı kalmıştı. Hocada kervancının Bahai olduğunu bildiği için onunla gitmeyi kabul etmiyordu. Nihayet mecbur kalınca, kervancının onunla karşılaşmayıp görüşmemesi şartıyla,

ARANAN GERÇEK

gitmeyi kabul etti. Böylece Kerbelâ'ya gittiler. Hoca sabah erkenden imam Hüseyin'in Türbesine gidince, kervancıyı mübarek türbenin başında Tanrı'ya dua etmekte buldu. Ertesi gün ve diğer günlerde, Kerbelâ ve Necef'te, hoca ve arkadaşları her ne kadar erken türbelerin ziyaretlerine gidiyorlarsa, kervancıyı türbelerin başında dua ve münacat etmekte buluyorlardı. Bu adamın haline ve imanına çok şaşılar. Dönüş yolunda çölde bir akşam üzeri, mola verip çay içmeye oturdular. Hoca kervancıyı çağırıp “ gel otur buraya” dedi. Kervancı kumların üzerine oturunca, hoca “ Senin Bahai olduğunu söylediler.” Kervancı; “ Doğru söylemişler” dedi. Hoca; “ Bahailer Tanrı'ya, dine ve peygamberlere inanmıyorlar.” Kervancı; “ Hayır efendim, Bahailer Tanrı'ya, bütün dinlere ve bütün dinlerin mev'ûdu olan Hz. Mehdi ve Hz. İsa'nın; Hz. Bab ve Hz. Bahauallah'ın zuhurunda gerçekleştiğini kabul edip, eski dinler nasıl Tanrı tarafından zahir olmuş ise bugün de Bahai Dininin aynı amaçla Tanrı tarafından zahir olduğuna inanırlar.”

Hoca; “ Nasıl olur da ben ve benim gibi büyük din adamları, bu kadar bilgimiz ve müritlerimiz ile tanımadık ve bilmedik de, senin gibi cahil bir kervancı tanıdı ve bildi.” Kervancı, bir avuç kum alıp dökerek ve hocaya göstererek şöyle dedi; “ Hocam, güneş doğduğu zaman ilk ışınları ve hararetini bu naçiz kumlara verir. Biz zayıf insanlar bu kumlara benzeriz. Tanrı Güneşi doğduğu zaman ilk iman nurunu bize verir. Sizler değerli bir elmas parçası gibisiniz. Bir elmas parçası önce pamuk içine sarılır, sonra özel bir kutu içine konulur ve sonra da demir bir sandık içinde saklanır, güneşin ışınları onu çok zor ve geç aydınlatır.”

Yukarıdaki olay gibi bazen ilim ve makam perde olup, insanların gerçeği basiret gözüyle görmelerine mâni olur. Bu gibi engeller; kibir, zenginlik, taassup, taklit, evham, hurafe, korkaklık, çekinme ve inandığı inancı fazla sevme gibi engeller

ARANAN GERÇEK

tıpkı renkli gözlük gibidir. Hangi renkte bakarsan dünyayı o renkte görürsün. Bu sebeptendir ki, duyguları ve basiret gözünü bütün renklerden arındırmalı ve gerçeği renkli gözlük takmadan araştırmalıdır.

Kur'an-ı Kerim, Zuhruf Suresi Ayet 22'de:

“ Biz babalarımızı bir din üzerine bulduk ve biz

onların izinde yürüyoruz.”

İşte bu durumdandır ki, Yahudi, Hıristiyan ve diğer milletler babalarının izini Tanrı Emrine tercih edip Hak'tan ve gerçekten geri kaldılar.

Kur'an-ı Kerim, Sebe' Suresi, Ayet 43'de:

“Her ne zaman onlara açık ayetlerimiz okunsa, ‘Bu ancak sizi babalarımızın taptıklarından meneylemek isteyen bir adamdır’ derler. Ve ilave ederler. ‘Bu düpedüz bir iftiradır.’ “

Bugün dünya yeni bir çağa girmiştir. Bu çağda; bugünkü insanlık âlemine, eski kanun ve prensipler yeterli olmuyor. Bundan başka bugün dünya, ekonomik, sosyal ve siyasal bakımdan birbirine bağlı olduğu için, artık mezhep ve din ayrılıkları, yukarıdaki bağlılıklar için bir engel ve çelişkiye sebep oluyor. Bugün dünya ekonomisi ve milletlerin ilerlemesi, bin bir halka ile birbirine bağlıdır.

İnsanlık âlemi ekonomik, sosyal ve diğer hayati yollarda birliğe gidiyorsa da, din birliği olmazsa esas huzura kavuşamaz. Dinin amacı; ferdin ıslahından, toplumun ıslahına devam etmesidir. Yalnız Tanrı'yı tanımak ve zuhurları kabul etmek kafi değil, ancak iman ve insanlık âleminin sevgisi beraber olursa, faydalı bir inanç ve sonuç elde edilir. Bugün artık, bu Yahudi, o

ARANAN GERÇEK

yabancı, şu kızılbaş diyerek insanları dışlamak mümkün değildir, çünkü artık herkes birbirine bağlı ve muhtaçtır.

Tarihin hiçbir döneminde insan, bu günkü kadar refaha, eğlenceye ve konfora sahip olmamıştır. Hiçbir zaman ilim alanında bu günkü kadar, hayranlık verici ilerlemelere tanık olmamıştır. Bu gün insanlık, geçmişteki insanların hayalini bile kuramayacağı şeyleri başararak, uzay araçları ile başka gezegenlere gitmekte, araştırmalar yapmakta ve aynı zamanda da bu araştırmaları yerden izleyebilmektedir. Aynı şekilde, ölen birinin organlarıyla başka insanlara hayat verebilmektedir.

Fakat şaşırtıcı olan, böyle ilerlemeler ve zenginliklere rağmen insan, tarihin hiçbir döneminde bu kadar huzursuz, korku ve ıstırap içinde olmamıştır. İnsanlar hiçbir dönemde uyuşturucu maddelere ve alkollü içkilere bu kadar bağımlılık göstermemiştir. Anarşi, grevler ve pervasızlık insanlar arasında bu boyutta hiç görülmemiştir. İnsanlar, eski İlâhî kanun ve ananeleri uygulayamamanın şaşkınlığı ve çaresizliğini yaşarken, Tanrı'nın insanlığa bu gün için gönderdiğini de tanımıyor veya tanımak istemiyor. Hayatın asıl amacının ne olduğundan habersiz, şaşkın bir halde, neden yaşıyor, nereye gidecek ve görevi nedir bilemeden, boşluk, anlamsızlık ve ıstırap içinde kıvranıp içkiye, uyuşturucuya sığınıyor. Bu ıstıraplar ve huzursuzlukların asıl sebebinin; yaratılışının amacından uzaklaşıp, Tanrı'ya ve onun kanunlarına arka çevirmek olduğundan habersiz, maddi dünyaya sarılmaya ve paraya tapmaya devam ediyor.

Eski dinlerin getirdiği kanun ve hükümlerin bir kısmı zamanla unutulmuş ve bir kısmı da bu günkü insanların mantığına uymuyor. İşte bu nedenle Hz. Bahauallah eski dinlerin esasına taze bir ruh vermek ve bazı hükümleri de zamana göre değiştirmek üzere Tanrı tarafından gönderilmiştir.

ARANAN GERÇEK

Bugün Bahai Dini, şaşkın bir durumda olan insanlığı, yaşamının amacına ve yönüne kılavuzlayan bir pusula görevi yaparak, onları bütün peygamberlerin bildirdiği birliğe ve güvenlik sahiline götürmektedir. Düne kadar gaflet vadisinde şaşkın ve manevî hayatından yoksun ve hedefsiz olan insanlar, bugün, Tanrı tarafından gelen yeni hayat suyundan içip dirilmiş ve Tanrı'nın hidayet nuruyla şaşkınlıktan ve hedefsizlikten çıkarak, kendi yüce makamını idrak edip, ilham verici ve değerli bir amaca doğru ilerlemektedir. Böylece hayatın acılarını ve zorluklarını, İlâhî yapıcı bir maksat sayesinde unutmıştır.

Acaba insanın hayatında, Tanrı yolunda, insanlık hizmetinde ve birliğinde genel barışın kurulmasından daha yüce bir amaç olabilir mi?

PEYGAMBERLERİN GERÇEKLERİNE AIT BİRKAÇ DELİL

1) Peygamberlerin getirdikleri prensip ve ahkâm, zamana ve çağa göre Tanrı tarafından nazil oluyor. Dinlerin tarihi araştırılacak olursa, bu gerçek daha iyi anlaşılıyor ve belli oluyor ki, her ne zaman eski şeriat artık yeterli olmayıp, insanların ihtiyaçlarına cevap vermiyorsa, Tanrı tarafından bir zuhur olmuş ve zamanın ihtiyacına göre yeni kurallar getirilmiştir.

2) Peygamberlerin öğretileri, maddî yardımcı güçlere ihtiyaç olmadan, İlâhî güçle, insanlık âlemine, akıl ve fikirlere, ruhlara etki edip, ilerlemekte ve yerine getirilmektedir. Halbuki, insanların meydana getirdikleri prensip ve kanunlar, maddî güç ve yardımcı olmadan ilerlemez. Polise ve bazen şiddete ihtiyaç vardır. Tanrı kanunlarında ise polise ve şiddete ihtiyaç yoktur. Her müminin içinde bir polis vardır. O Tanrı sevgisi ve

ARANAN GERÇEK

korkusudur. İçinde olan polis onu doğru yola götürür ve kötülüklerden uzaklaştırır

3) İlâhî prensipler ve kanunlar, herkesin anlayabileceği ve öğrenebileceği kapasitededir. İster bilgili, ister bilgisiz herkes bunları anlayıp yerine getirebilir. Herkes bunları güven ve imanla yapmaktadır. Halbuki, filozof ve insanların meydana getirdikleri bilimlere anlamak için yüksek tahsilli olmak zorunludur. Bunların, inanç ve güvenle yapılması, yüksek tahsil ve bilgiyi gerektirir.

4) Peygamberlerin öğretileri, para, riyaset, silah, asker ve ilmi makamlar gibi, görünen güçlere ihtiyaç duymadan zuhur zamanında insanlık toplumuna tedricen, İlâhî iradeyi etkileyip, sabitleştirir.

5) Peygamberlerin öğretileri, Onlar hayatta iken ve vefatlarından sonra etkisini gösterip, belirttiği zamana kadar nüfuzunu ve gücünü sürdürür. Bazen vefatlarından sonra daha şiddet ve kudretle tesir edip, ilerlemekte ve insanlar tarafından kabul edilmektedir.

6) Tarih, peygamberlerin okula gitmediklerini gösterir, o halde, ilimleri ve getirdikleri kanun ve prensipler Tanrı tarafından vahiy olup, İlâhî bir ilimdir.

Hz. Muhammed buyuruyor:

Kur'an-ı Kerim, Bakara Suresi, Ayet 23:

“ Eğer siz kulumuz Muhammed'e indirdiğimiz şey hakkında şek ve şüphe besliyorsanız, onun gibi bir sure getiriniz ve bunun için Allah'tan başka bütün şahitlerinizi, yani bilginlerinizi yardıma çağırınız, eğer siz doğru söyleyen iseniz.”

7) İlâhî şeriatlar, insanlar tarafından şiddetle muhalefet edildiği halde, topluma etkisini yapıp, insanların ruhlarına tesir eder.

ARANAN GERÇEK

Hız. Bahauallah'ın zuhuru ve prensiplerinin dünyada olan etkisi yukarıdaki delillerin ispatıdır. Hız. Bahauallah 125 yıl önce Bağdat sürgünlüğünün son günlerinde, Emrini açıkladığı zaman, ilk olarak Babiler ve etrafındakiler İlâhî Emri kabul edip, yalnız iman getirmekle kalmayıp, canlarını, mallarını ve her şeylerini Tanrı yolunda feda ettiler. Hız. Bahauallah'ın zuhurunda, onun vasıtasıyla Tanrı tarafından nazil olan ve o güne kadar kimsenin aklına gelmeyen, evrensel ve dünya barışının temel taşı olan prensipler, bugün dünyanın çoğu memleketlerinde medeni kanun olarak sayılmaktadır.

Bihâr'ul Envâr Kitabından:

“Fazıl İbni Yesar, Hız. İmam Hüseyin'in söylediklerini şöyle anlatıyor: ‘ Allah'a and olsun ki; nasıl kış ve yaz olunca soğuk ve sıcak evlere giriyorsa, Hız. Mehdi zuhur edince onun adaleti ve prensipleri o şekilde evlere girecektir.’”

Şimdi Hız. Bahauallah'ın prensiplerinin bütün insanlık âlemini nasıl etkilediğini özet bir kaç örnekle gözden geçirelim:

Bu prensiplerden, daha önce bu kitapta “Adalet ve medeniyet” bölümünde de bahsedilmiştir.

1) Gerçeğin serbestçe araştırılması: Bundan amaç ilk olarak Tanrı yolundaki araştırmadır. Sonra sanat, fen, bilim ve diğer faydalı alanlarda ki araştırmalardır. Bugün bilim ve endüstrinin bu derecede ilerlemesi, araştırmaların neticesinden ileriye geliyor. Dünya üniversitelerinin bütün bilim dallarında araştırmanın nasıl önem kazandığı herkesçe malumdur.

2) Dünya barışı: Bugün bütün insanlık, dünya barışının özlemini çekmekte ve bu barışı kurmanın yollarını aramaktadır. Neden insanlar 100 yıl veya daha önceleri genel barışı düşünmemişler. Çünkü; Tanrı böyle bir barışı bu devir için takdir buyurmuştur ve bu İlâhî Emrin özelliklerindedir.

ARANAN GERÇEK

3) Bir evrensel toplumun kurulması ve dünya problemlerinin bu kurulda çözülmesi prensibini Hz. Bahauallah levihlerinde tekrar tekrar vurgulamışlardır. Şimdi İlâhî Emrin etkisi ile bu kurul, tamamen Hz. Bahauallah'ın buyurduğu gibi olmasa da, yerine gelmiş ve zamanla insanlık âleminin huzuru için etkisini yapacaktır.

4) Kadın ve erkek eşitliği: Hz. Bahauallah levihlerinde, eğitim konusunda kız çocuklarının erkek çocuklardan daha öncelikli olduğunu vurguluyor. Zira, kızlar çocukların ilk mürebbi ve öğretmenidir. Şimdi çoğu memleketler de, kadın - erkek eşitliği kanunen kabul edilip, uygulanmasına çalışılmaktadır.

5) Hz. Bahauallah kutsal eserlerinde silahsızlanma prensibini ve nasıl uygulanacağını, teferruatıyla buyurmuşlardır. Radyo ve televizyonlarda her zaman silahsızlanma hakkında konuşmalar ve teklifler olmaktadır. İnsanlık âlemi, huzur ve barışı istiyorsa Hz. Bahauallah'ın emirlerini yerine getirmeye mecburdur, başka bir çıkar yolu yoktur.

6) Mecburi eğitim: Dünyanın çoğu ülkelerinde ilkökul eğitimi, zorunlu eğitim olarak kanunlaştırılmıştır.

7) Köleliğin kaldırılması: Hz. Bahauallah kutsal eserlerinde köleliği yasaklamış ve “ Tanrı hepimizi insan olarak yaratmıştır” buyurmuştur. İlâhî Emrin etkisinden dolayı şimdi dünyada kimseye köle muamelesi yapılmıyor. Halbuki 100 yıl öncesine kadar zenginler evlerinde birkaç zenci insanı köle diye kullanıyorlardı. Aynı şekilde, tarlalarda ve diğer işlerde ücretsiz olarak çalıştırılıyor ve onlara zulüm ediliyordu.

8) Hz. Bahauallah'ın prensiplerinden biri evrensel dildir. Yıllardır bilim adamları bunu düşünüyorlardı, hatta Esperanto lisanı bunun için icat oldu. Fakat yeterli olmadığı için kabul görmedi.

ARANAN GERÇEK

Hız. Bahauallah'ın dünyada uygulanmakta olan prensipleri çoktur. Tanrı'nın dediğı her zaman yerine gelmiş ve gelmektedir. İnsanların kabulü veya reddi ,O'nun rahmetini kesmez. Nasıl ki güneş doğduğu zaman, ışınlarını, hararetini taşa, toprağa, ekili ve ekilmemiş her yere veriyor. Fakat, yalnız ekilmiş olan yerden mahsul alınır. İmanlı insan da Tanrı Emrinin hararet ve ışınlarından faydalanıp, yaşadığı hayatın meyvesini ve neticesini alır.

Eskiden herkes yerde oturup eliyle yemek yedi. Hız. Bahauallah; " Kürsülerde oturun ve ellerinizi yemeğe sokmayın" buyurduğu zamandan beri yavaş yavaş köylerde bile, sandalyelerde oturup kaşık, çatalla yemek yeniliyor.

Hız. Bahauallah'ı İran ve Osmanlı hükümetleri el birliği yapıp yok etmeye çalıştılar. Hız. Bahauallah'ın bütün hayatı sürgünde ve hapiste geçti, yalnız bu iki hükümet mahvolup yok oldular. Tanrı Emri dünyada yayılıp yerleşti.

Dünya üniversitelerinde, kitaplarından faydalanılmakta olan, filozof ve bilim adamı İbni Sina, kendi zamanında da ün salıp tıp ilmi ve diğer ilimlerle meşhur olmuştur. Yakın arkadaşı ve talebesi olan, meşhur bilginlerden Allame Jurjani, İbni Sina'ya: "İlim ve bilgilerle peygamberlik iddiasında bulunursan, muhakkak sözlerin ve bilgilerin daha etkili olacaktır. Hız. Muhammed bilgisi, okuması ve yazması olmadığı halde nasıl başardı? Senin başarman ilimle beraber olduğu için daha etkili ve güçlü olacaktır" demiştir. İbni Sina : " Peygamberlerin bilgileri, İlâhî ilimdir. Etkisi ve gücü Tanrı'dandır. Benim bilgilerim ise beşeridir, öğrenmekle elde etmişimdir" demiştir. Fakat Jurjani yine de ara sıra bu teklifini tekrarlıyordu.

ARANAN GERÇEK

İbni Sina'nın yaşadığı şehir (Hamadan) Erzurum'dan daha da soğuk ve sert kışları olan bir yerdi. Çok soğuk kış gecelerinden birinde, Jurjani İbni Sina'ya yine peygamberlik teklifinde bulundu. İbni Sina : “ Pekalâ, kim bana iman getirecek” diye sordu. Jurjani: “Ben senin ilk müminin olacağım” cevabını verdi. Bunun üzerine İbni Sina, Jurjani'yi yatmaya gönderdi ve kendisi de yatmadan önce testideki bütün suları boşaltarak evde hiç su bırakmadı. Gece yarısı İbni Sina yataktan fırladı ve çok susadığını söyledi. Jurjani “ Size su getireyim” diyerek su testisine koştu, fakat testinin boş olduğunu gördü ve “ suyu nereden getirebilirim” diye sordu. İbni Sina : “ Sokak başında çeşme var, oradan getireceksin” dedi. Jurjani testi alıp kapıyı açtı, fakat yerde yarım metre kar vardı ve bu soğuk ve fırtınada nasıl gideceğini düşünerek İbni Sina'ya “ Çok kar yağmış, çok mu susadınız?” diye sordu. İbni Sina: “ Hayır dayanabilirim” dedi ve tekrar yattılar. Sabaha doğru ezan sesi yükselince İbni Sina tekrar yataktan fırladı ve susadığını söyledi. Yine Jurjani kapıya kadar gitti. Kapıyı açıp bakınca karın hâlâ devam ettiğini görek çeşmeye kadar nasıl gideceğini düşündü ve dönüp “ Çok mu susadınız? Çok kar var gidilmiyor” dedi. İbni Sina: “ Müezzinin sesini duyuyor musun? Bu adam Hz. Muhammed'i görmemiş, yüzlerce sene geçtiği halde, kar demeden, soğuk demeden, gece bu vakitte minareye çıkmış ve bağırarak ‘ Şahadet veriyorum Muhammed Allah'ın Resulüdür’ diye insanları İlâhî dine ve namaza davet ediyor. İşte İlâhî sözün etkisi böyledir. Canlarımı, mallarımı ve rahatlarımı Tanrı'nın Emri ve sözü için feda ediyorlar. Peygamberlik iddiası böyle kolay olsaydı, herhalde çok peygamber çıkardı” dedi.

Hz. İmam Muhammed'i Bakir “ Bir saat tefekkür bin yıl ibadetten iyidir.”

İslâm Ne Demektir?

İslâm: Teslim olmak demektir. Kim Tanrı'ya inanıp, emirlerini yerine getirir ve iradesini Tanrı iradesine teslim ederse o Müslim'dir. Kur'an'ın bir çok suresinde Hz. Muhammed kendinden önce zahir olmuş peygamberlerin müminlerine Müslim buyurmuştur. Öyleyse, her kim Tanrı tarafından gelen Elçiye inanıp, Tanrı iradesine teslim olursa o gerçek Müslim'dir.

Kur'an-ı Kerim, Hac Suresi Ayet 78'de :

“ O size önceden ve şimdiden Müslimler diye ad vermiştir.”

Kur'an-ı Kerim, Nisa Suresi Ayet 125'de:

“Kendini Allah'a teslim eden ve bütün dinleri bırakarak İslâm dinine yani İbrahim'in dinine...”

Tanrı'nın Emrine teslim olmak, her devirde ve herhangi bir isimle bir Elçi zahir olduğunda, O'na inanmakla mümkündür ve ancak O'na inanan Müslim'dir. Zira, Tanrı, kullarının birleşmelerini ve tek bir din ve çadır altında toplanmalarını istediği için ve bütün peygamberler aynı kaynaktan Tanrı'nın iradesiyle zahir olduğu için, dinine teslimiyet adımı vermiştir.

Kur'an-ı Kerim, Â'li İmran Suresi Ayet 105'te:

“ Kendilerine Allah'ın ayetleri geldikten sonra, bölük bölük ayrılan, birbirleriyle çekişen kimseler gibi olmayınız. Onlar için ulu azap vardır.”

ARANAN GERÇEK

Tanrı, kullarını kendine olan itaat ve emirlerine olan teslimiyetlerinin derecesini, her gelen zuhur ile imtihan etmektedir.

Kur'an-ı Kerim, Mâide Suresi Ayet 48'de:

“ Tanrı isteseydi sizi tek bir ümmet yapardı. Fakat sizi, verdiği şeyler hakkında imtihan yapmak için böyle yapmıştır...”

Tanrı'ya teslim olmak en büyük özgürlük ve huzurdur. Özgürlüğün temeli; nefsanî isteklerin esirlik zincirinden kurtulmak ve mutlak hürriyete kavuşmaktır. Zira, Tanrı'nın rızasını kendi isteklerine üstün ve nefsinin dizginini elinde tutan, iki dünyanın özgürlüğünü elde etmiş olur. Tanrı'nın irade ve temel olan rızası O'na karşı esas teslimiyettir. Kim gönlünün havasında ve kuruntularının peşinde koşarsa, bunu kazanması onun için bir mefhum ve mana taşıyamaz.

İnsan, iç duygularını Tanrı'nın iradesinde yok etmedikçe ve insanlık âleminin hizmetini önemsemese, başkalarının mutluluğu için özveri göstermezse, hayatının amacını ve teslimiyetin yüceliğini idrak edemez. İnsanın en yakın ve güçlü olan düşmanı kendi duygu ve kuruntularıdır. Nefsini yenen, dünya ve dünyadakilerden özgür ve müstağnidir.

Gelen Tanrı Elçilerinin hepsi; Tanrı'nın birliğini, eski dinlerin kabulünü, yayılmasını ve insanların birleşmesini öğretmeye çalışmışlardır. Fakat insanlar Tanrı'dan gelene teslim olmak yerine, bu İlâhî Güneşleri karanlığa çevirmeye ve yok etmeye çalışmışlardır. Her gelen elçiyi eski dinlerin düşmanı olarak kabul etmişler ve bazılarını din düşmanı ilan ederek şehit etmişlerdir.

Hız. Muhammed zahir olunca, kendisine en büyük iftiraları atmışlardır. O'na teslim olmak yerine, dinin düşmanı diye, ellerinden gelen kötülüğü kendisine reva görmüşlerdir.

ARANAN GERÇEK

Bütün peygamberlerin mev'ûdu olan Hz. Bab ve Hz. Bahauallah; yüzlerce kitap ve bürhanla geldikleri halde, Tanrı Emrine teslim olmak ve bu yüce inayetinden dolayı Tanrı'ya şükürler sunmak yerine, Emrine karşı gelip, İlâhî ışığı söndürmeye çalıştılar. Fakat Tanrısal kudret dünya ve dünyadakilere musellet ve onları yenmektedir.

Kur'an-ı Kerim, Fâtır Suresi Ayet 39'da:

“ Kâfirlerin küfrü kendilerine ziyan vermekten başka bir netice vermez.”

Kur'an-ı Kerim, Bakara Suresi Ayet 87'de:

“ Her ne zaman size nefsanî arzularınıza uymayan şeyle bir Tanrı Elçisi geldiyse, kibirlenip inanmadınız; kimisini yalanlayıp kimisini öldürdünüz.”

Bahauallah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı sayfa 169-170, bölüm 160)

“...Ey iradesini Tanrı'ya teslim etmiş olan kimse! Tanrı'ya teslim olmak ve Onunla ebediyen birleşmek demek, iradenin tamamıyla Tanrı iradesine katılması demektir. Yaradan yaradılana şunu veya bunu yapacaksın deyince, yaradılana düşen vazife o buyruğu büyük bir sevinç ve tam bir gönül hoşluğu ile yerine getirmeye var kuvvetiyle çalışmaktır. Kuruntu muhakeme selâmetine hâlel vermemeli, muhayyilenin sesi Hakk'ın sesi sanılmamalı. Oruç münacatında şu ayeti indirmiştik: < Senin iraden: ‘ Ey kavim! Cemalim aşkına oruç tutup süresine sınır koymayınız’ sözünün ağzından çıkıp onları muhatap tutmağa taalluk etseydi, izzetine yemin olsun ki, her biri Senin hükmünü bozacak her şeyden sakınıp ruhlarını Sana teslim edinceye kadar sıkı oruç tutarlardı.> İnsan iradesinin Tanrı iradesine mezci diye buna derler. Bunun üzerinde düşün ki, Mevlelvera'nın sözlerinden akan ebedî hayat sularından içip

ARANAN GERÇEK

biricik gerçek Tanrı'nın kendi yaratıklarından daima münezzeh bulunageldiğine şahadet edesin. Tektir, bâkidir, bilicidir, hikmetlidir. Mutlak teslimiyet makamı her makamın üstünde bulunmuş ve bulunacaktır.

Kendini Tanrı'nın iradesine özgülemelisin. O'nun elvahında yazılı şeyler O'nun iradesinin bir inikâsıdır. İradeni Tanrı iradesine öyle bağla ki gönlünde dünyevî arzuların izi bile kalmasın. Tanrı ile birleşmenin hakikî manası budur.

Bu yolda sebat üzere yürümeye seni muktedir kılmasını Tanrı'dan dile. Milletleri; kâinatın idare dizginini elinde tutan, Kendini bu kere başka bir kılıkta izhar buyurmuş olan, ve İlâhî bir özel peygam ile gelen Kimseye kılavuzlamaya seni muvaffak buyurmasını Tanrı'dan niyaz eyle. İman ve ikanın özü budur. Kendi vehimlerinin yarattığı puta tapıp ona Bâtının Bâtını adını verenler putçudurlar. Bunun böyle olduğuna Rahman Kendi levihlerinde şahadet buyurmuştur. O bilicidir, hikmetlidir.”

Kıyamet veya Hüküm Günü

Bütün semavî kitaplarda ve hadislerde; Kıyamet Günü, Hüküm Günü, Ceza Günü gibi aynı manayı taşıyan birçok çeşitli isimden bahsedilmektedir. Bunların hepsinde de verilen işaretler birbirine benzemektedir.

Her dinin kıyameti, kendinden sonra gelen din ve peygamberlerle gerçekleşiyor. Semavî kitaplarda verilen kıyamet alâmetleri mecazîdir ve bunlar yerine gelmektedir. Bu alâmetler insanların bekledikleri gibi maddî bir biçimde gerçekleşmediği için, insanlar hâlâ beklemekte ve karşı gelmektedirler.

Kur'an-ı Kerim'in birçok suresinde Kıyametten, Son Günden, Büyük Haberden ve Rabb'in Günü (Mürabbî'nin Günü)'nden bahsedilmiş ve alâmetleri yazılmıştır.

Hz. Muhammed'in ilk ashab ve müminlerinin Kıyamet hakkında sordukları sorulara karşılık Tanrı tarafından bazı ayetler ve hadisler nazil olmuştur:

Kur'an-ı Kerim, Tekvîr Suresinde:

“ Güneş karardığında, yıldızlar karardığında, dağlar harekete geldiğinde, develer yüklerini yere döktüklerinde, vahşi hayvanlar bir araya toplanıp haşır neşir olduğunda, denizler birbirine karıştığında, diri kızların toprağa gömüldüğünün hangi güçle yapıldığı sorulduğunda, mektuplar yazıldığında, gökler koptuğunda, cehennem ateşi alevlendiğinde, cennet yaklaştığında, her insan yaptıklarından bilgi edindiğinde, doğmuş olan ve batmış olan yıldızlarına ant içerim.”

Kur'an-ı Kerim, İnfitâr Suresi:

“ Gök yarıldığında, yıldızlar yere düştüğünde, denizler yarıldığında, kabirler alt üst olduğunda...”

ARANAN GERÇEK

Kur'an-ı Kerim, Abese Suresi:

“ Çağırıcı gelince; duyan sağır olur. O günde adamlar, kardeşten, anadan babadan, karı ve çocuktan kaçacaklar...”

Yukarıdaki ayetlerin mecazî manaları:

Güneşin kararması demek : Hurafe ve evhamların, dinin güneşinin, dinin hakikatlerinin esasını kapatmasıdır.

Yıldızların kararması: Din ulularının artık hidayet etmekten yoksun oluşlarını belirtmektedir.

Dağların hareketi: Ağır sanayi ve endüstrinin ilerlemesi ve harekete geçmesidir. Başka bir deyişle büyük adamların meydana çıkması ve harekete geçmesidir.

Develerin yüklerini indirmeleri: Motorlu ve tekerlekli taşıma araçlarının çıkması ve artık develerin taşıma aracı olarak kullanılmaması demektir.

Vahşi hayvanların bir araya toplanması: Zuhur zamanından önce düşman olan milletlerin ve ümmetlerin iman neticesinde bir araya gelip birlik içerisinde yaşamalarıdır.

Diri kızların gömülmeleri: Eski çağlarda kadınlara yapılan hakaretler ve ezici davranışlardır ki, artık zuhur zamanında insanlar kabirlerinden çıkıp kendi hak ve eşitliklerini aramaya çalışacaklardır.

Mektupların yazılması: Zuhur zamanında medeniyetin en ileri ve sağlam temeli olan matbuat ve kitapların çoğalması ve görülmemiş bir süratle yayılmasıdır.

Cehennem ateşinin alevlenmesi: İlâhî şeriattan uzak kalmaktır.

Cennetin yaklaşması: İlâhî şeriatın yayılmasıdır. Yeni şeriat için herkes yaptıklarına hazırlıklı olmalıdır. Ve sonra Tanrı, doğacak yıldızlara ve batacak yıldızlara ant içeriyor.

ARANAN GERÇEK

Bihâr'ul Envâr Kitabında doğacak ve batacak yıldızlar hakkında şunlar yazılır: Ummuhani bir gün Hz. İmam Muhammed Bakir'e soruyor: " Ey Efendim! Tekvir suresinin son ayeti olan ' Yıldızların batışı ve yıldızların doğuşu' beni çok şaşırtıp hayretler içerisinde bıraktı." İmam cevap olarak şöyle buyuruyor: " Güzel bir soru sordun. Doğacak olan yıldızlar Hz. Mehdi'nin zuhurunda, Hz. Mehdi ve O'nun ashaplarıdır ki, zamanın sonunda doğacaklardır. O zaman bir başka grup ise iman getirmeyip aleyhte hareket edeceklerdir. İşte onlar da batacak olan yıldızlardır."

İkan Kitabından : (1996 yılı baskısı, sayfa 31-32)

" Şu ayetin manasını da anlamaya çalışınız:

Kıyamet gününde arz tamamen O'nun avcunun içindedir; gökler dahi O'nun kudretli sağ elinde bükülmüş bir tomar gibidir. O, müşriklerin ortak koştukları şeylerden çok, hem de çok yüksektir. (Kur'an-ı Kerim Zümer suresi ayet 67)

Şimdi bir parça insaf gerek. Eğer maksat bu insanların anladığı gibi olsa bunda ne gibi özellik veya fayda vardır? Bundan başka, insan gözünün görebildiği hiçbir el bu işleri başaramaz, başaramadığı gibi böyle bir elinde Tanrı zatına ait bir el olmasına imkân yoktur. Böyle bir şeyin olacağına ihtimal vermek bile mahza küfür ve düpedüz iftiradır. Eğer Kıyamet Gününde bu işleri yapmaya Tanrı Mazharlarının memur olacağı söylenirse, bu da hakikatten çok uzak ve faydasızdır. Hayır, işin doğrusunu istersen, 'Arz'dan maksat ilim ve marifet arzı ve 'Gökler'den maksat din gökleridir. Bakınız, bundan önce yayılan ilim ve marifet arzı şimdi nasıl toplanıp kudret ve iktidar avcunun içine girmiş; kalplerde nasıl taze ve nadide bir arz yayılmış; nasıl yeni yeni imrendirici reyhanlar ve çiçekler ve göz görmedik güzel ağaçlar aydın gönüllerde bitmiştir.

ARANAN GERÇEK

Onun gibi de, bakınız, bundan önce yükselen dinlerin gökleri, O'nun kudretli sağ eliyle nasıl topar gibi dürülmüş; Beyan göğü, Tanrı'nın emriyle nasıl yükselmiş ve bu yeni emirlerin güneşi, ayı ve yıldızları ile nasıl da süslenmiştir. Tanrı, sözlerindeki sırları örtüsüz perdesiz, işte böyle açıkladı. Ta ki, mana sabahının aydınlığına kavuşup kuruntu, sanı, korku ve tereddüt lambalarını tevekkül ve feragat kuvveti ile söndürerek gönül hücrelerinde yeni bir ilim ve sağlam bilgi kandilini yakasın.

Emir kaynaklarından sızan bütün bu sembolik sözlerden ve çapraşık çeşitli manalarda gelen sözlerden maksat, insanları imtihandır. Buna yukarıda da işaret etmiştik. Böyle bir imtihan neticesinde iyi ve aydın kalplerin toprağı, süreksiz ve çorak kalplerin topraklarından ayırt edilir. Bu; Tanrı'nın öteden beri insanlar arasında bir sünnetidir. Bunun böyle olduğuna mukaddes kitapları da tanıklık eder.”

Kur'an-ı Kerim'den “Kıyamet Günü” ile ilgili ayetler:

Casiye Suresi Ayet 27-28 :

“ Kıyamet günü olduğunda her kavim kendi kitabı ile çağırılacaktır.”

Nebe' Suresi Ayet 17-18 :

“ Biliniz ki kıyamet günü belli başlı bir gün olmuştur. O gün ki sür üflenecek takım takım geleceksiniz.”

Nâziât Suresi Ayet 6-7:

“ O günde ki birinci sür üflenir, ikincisi de onun ardınca gelir.”

Bu mübarek ayetlerde Hz. Bab ve Hz. Bahau'llah'ın zuhurlarının arka arkaya olacağı açıkça anlatılıyor.

ARANAN GERÇEK

Mutaffifin Suresi Ayet 5-6 :

“ Bir büyük gün için... O gün, insanların âlemlerin Rabb’ına kıyam edeceği gün.”

Bakınız Hz. Muhammed; gelecek zuhurun ululuğunu Kur’an-ı Kerim’de nasıl belirtiyor: “ Âlemlerin Rabb’ına kıyam edeceği gün.” Yani en büyük mürebbinin geleceğini haber veriyor.

Kamer Suresi Ayet 6-8-9 :

“ O gün bir davetçi güç bir şeye çağırıyor. Çağırana şaşarak, koşarak o inanmayanlar ‘Bu bir sard günüdür’ derler. Onlardan önce Nuh kavmi de peygamberleri yalancı saymışlar.”

Kaf Suresi Ayet 41-42 :

“ Dinle: Çağırıcı yakın bir yerden çağırdığı gün! O gün ki Hakk’ın sesini ve davetini duyacaklardır; O gün Zuhur günüdür.”

Hz. Bahauallah’ın Levihleri Kitabından: (1994 yılı baskısı, sayfa 10-11)

“ Kimisi diyor: (Ayetler indi mi?) Söyle ona: Göklerin Rabb’ına yemin olsun ki, evet. Kimisi soruyor: (Saat geldi mi?) Beyyinelerin mazharına andolsun ki, geldi ve geçti bile. Hâkka geldi ve işte Hak hüccet ve bürhan ile geldi. Sahire açığa çıktı ve işte insanlar korku ve ıstırap içinde. Zelzeleler geldi çattı ve işte kabileler muktedir ve cebbar Tanrı’nın korkusundan feryada başladı. Söyle! Sâhha haykırdı ve işte bu Gün bir ve muhtar olan Tanrı’nındır.

Kimisi: (Kıyamet koptu mu?) diyor. Evet ve hatta Kayyum ayetlerinin melekûtu ile kıyam eyledi. Soruyorlar: (İnsanlar hep yere serilmiş görünüyorlar mı?) En yüce ve en nurlu Rabb’ına yemin olsun, evet. (Kökler diplerinden sökülüp atıldı mı?) diyorlar. Evet, sıfatların malikine yemin olsun, dağlar bile delindi. Birisi: (Nerede cennet ve cehennem?) diye soruyor. Söyle ona: Ey şüpheci müşrik! Birincisi Benim

ARANAN GERÇEK

mülâkatım, ikincisi ise senin nefsidir. Bir başkası: (Hani ya terazi?) diyor. Söyle ona: Rahman olan Rabb'ıma yemin olsun, işte; fakat onu ancak görücü gözü olanlar görür. (Yıldızlar yere düştü mü?) diyorlar. Söyle onlara: Evet, Kayyum, Sır diyarında iken; ibret alınız, ey nazar sahipleri! Biz kudret elini azamet ve iktidar koynundan çıkarınca, bütün alâmetler göründü. Tayin olunan vakit gelince, münadi nida eyledi ve Tur'cular bu yaratık dünyasının maliki olan Rabb'ının satvetinden vukuf sahrasında bayılıp düştüler. Soru soruyor. (Sûr'a üflendi mi?) Söyle ona: Zuhurun sultanına yemin olsun, evet; O, Rahman adının tahtına oturduğu zaman. Nurların matları olan Rabb'ının fecri gecenin koyu karanlığını dağıttı. Gerçek söylüyorum: Rahmanın tatlı yeli esti, ruhlar beden kabirlerinde titredi. Aziz ve mennan Tanrı'nın katından iş böyle oldu. Kâfirler: (Gök ne zaman yarıldı?) diyorlar. Söyle onlara: Siz gaflet ve sapıklık mezarlarında iken. Müşriklerden bazıları gözlerini silip sağa sola bakıyorlar. Söyle: Gözünüz görmez; senin için bu güne sığınacak yer yok. Onlardan birisi: (Mahşer kuruldu mu?) diyor. Söyle ona: Rabb'ıma yemin olsun, evet; sen kuruntu yatağında iken. Başka birisi de soruyor: (Kitap fitret üzere indi mi?) Söyle ona: Fitretin kendisi de buna mütehayyir; Tanrı'dan korkunuz, ey mazbut akıl sahipleri! Başka birisi de: (Ben kör olarak mı dirilip mahşere çıkarıldım?) diyor. Söyle ona: Bulutlara binene yemin olsun, evet. Cennet mana gülleriyle süslendi ve cehennem ateşi facirlerin ateşi ile ateşlendi. Söyle: Mîsâk gününün Sultanı gelince, zuhur ufkundan nur parladı ve ufuklar aydınlandı. Şüpheciler ziyan etti, ikan matlarına yakın ışığı ile yönelen ise kazandı.”

Bahaullah'ın Sesi Kitabından: (1987 yılı baskısı, sayfa 10, bölüm 10)

“Kavim ve milletlerin saati geldi çattı. Tanrı'nın mukaddes kitaplarında yazılı vaadleri yerine geldi. Allah'ın

ARANAN GERÇEK

şeriatı Siyon'dan çıktı. Kudüs ve onun etrafındaki tepelerle kırlar Zuhurun ışığı ile ışıldadı. Muhataraya düşenlere yardım elini uzatan ve varlığı ancak kendi varlığına bağlı bulunan Allah'ın kitaplarında açıkça bildirilen şeyleri teemmül edenlere ne mutlu! Ey Tanrı dostları! Bunun üzerinde iyice düşününüz, kulağınız O'nun sözünde olsun ki, O'nun fazıl ve inayeti ile vefa pınarının billur suyundan içip Emrinde kayalar gibi sabit ve sarsılmaz olasınız.

Eşya Kitabında: < Rabb'in korkusundan ve O'nun mehabetinden kayaların içine giriniz, toprağın altına saklanınız> denilmiştir. Bu ayeti okuyup da iyice düşünenlerin bu Emirdeki büyüklüğü görmemesi veya bu Günün –Tanrı'nın kendi Gününün- büyüklüğünden şüpheye düşmesi ihtimali yoktur. Bu ayetten sonra gelen ayette: < O günde hamdüsena yalnız ve yalnız Rabb'a özgü olacaktır> deniyor. Bu Gün, Müteâlin Kalemi tarafından hep mukaddes kitaplarda ululanmış olan gündür. Bu kitaplarda ayet yok ki, O'nun mukaddes adını temcid etmesin. Hiçbir semavî kitap yok ki, bu Günde vukua gelecek mesut hadiseleri terennüm etmesin. Semavî kitaplarda ve mukaddes sahifelerde bu Zuhura dair geçen şeyleri bir bir anacak olsak söz bu levhe sığmayacak kadar uzar. Bu gün herkesin güveni Allah'ın fazıl ve inayetine olmalı...”

Hz. İsa, kıyamet ve gelecek zuhurun belirtileri ve işaretleri hakkında Matta İncil'de 24. bölüm ayet 29'da buyuruyor:

“ O günlerin sıkıntısından hemen sonra, güneş karacak, ay kendi ışığını vermeyecek, yıldızlar gökten düşecekler ve göklerin kuvveti sarsılacak; o zaman insanoğlunun alâmeti gökte görünecek, o zaman yeryüzünün bütün kabileleri dövünecekler ve insanoğlunun göğün bulutları üzerine kudret ve büyük bir izzetle geldiğini görecekle ve meleklerini büyük sesli boru ile gönderecektir.”

ARANAN GERÇEK

Kıyamet ve gelecek zuhurun belirtileri hakkında Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

İkan Kitabından: (1996 yılı baskısı, sayfa 67)

“Sûr’a üflendi; işte o gün geleceği tehdid ile bildirilmiş olan gündür. O günde herkes hesap vermeye çağrılır ve her birinin yanında bir dürtücü ve tanık vardır.(Kur’an-ı Kerim, Kaf Suresi, Ayet 20-21)

Ayetinde olduğu gibi. Zahir uleması bu gibi yerlerde ya (izâ) kelimesinin mukadder olduğunu farzetmişler veya – kıyamet, vukuu muhakkak bir hadise olduğu için- geçmiş zaman fiili ile ifade edildiği şeklinde istidlâlde bulunmuşlardır. Bu ne körlük ve anlayışsızlık! Muhammed vasıtasıyla çalındığı bu kadar açık açık bildirilen (Sûr)’u idrak etmiyorlar, bu boru ile üflenen Tanrı Ruhundan kendilerini mahrum ediyorlar ve O’nun kullarında biri bulunan İsrâfil’in boru çalmasını bekliyorlar; halbuki İsrâfil’in ve benzerlerinin varlığı o Hazretin ağzından çıkan bir söz ile tahakkuk eylemiştir. ‘Söyle: Sizin için iyi olanı sizin için kötü olan ile değiştir misiniz? Hak dışında değiştiginiz bu şey ne fena şey! Siz, şüphesiz, büyük bir hüsrana uğramış kötü bir kavimsiniz.’

Hayır, (Sûr)’dan maksat, bütün kâinata üflenen Muhammed sûr’undan; (kıyamet) ise, o Hazretin Tanrı Emrine kıyamıdır. O, ceset kabirlerinde ölü yatan bütün gafillere yeni bir iman kaftanı giydirmiş, onlara taze ve güzel bir hayat bahşetmiştir. Tanrı birliği cemâli (bâs), (haşr), (cennet), (cehennem) ve (kıyamet) tabirlerindeki sırlardan birini ifşa etmek isteyince, vahiy Cebrail’i şu ayeti getirdi:

Sana başlarını sallayıp (Ne vakit?) derler. Olabilir ki yakında cevabını ver. (Kur’an-ı Kerim, İsrâ Suresi, Ayet 51)

Dikkatle düşünülecek olunursa, bu bir tek ayetin tazammun ettiği işaret insanlar için kafidir.”

ARANAN GERÇEK

Kur'an-ı Kerim, Bakara Suresi Ayet 210:
“Allah'ın kendilerine bulut gölgesi altında gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar?”

Bu ayetlerde belirtilen gökten, bulut üzerine binip gelmek veya bulut gölgesi altında gelmekten maksat; O yüce İlâhî ruhların insan şeklinde zahir olacağıdır. Yani, bu maddî beden bulut hükmündedir. Kıyamet ve gelecek zuhurlar hakkındaki diğer işaretlerinde, bununla kıyaslanıp, gerçek anlamları anlaşılmalıdır.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Akkâ Hakkındaki Hadisler

Eski din kitaplarında ve hadislerde Akkâ şehrinin yüceliği ve manevî öneminden bahsedilerek, ilâhî sofranın bütün insanlık âlemine bu şehirde açılacağı bildiriyor.

Hız. Bahauallah'ı yok edip tanrısal ışığı söndürmek amacı ile İran Kacar Krallığı, hocalar ve Osmanlı Halifesi Sultan Abdülaziz elbirliği yaparak Hız. Bahauallah'ı çok sıcak, havası kötü ve pis olan Akkâ Kalesine sürgün ettiler. Böylece bütün peygamberlerin nübüvveti, yani önceden vaat ettikleri yerine geldi.

Bütün peygamberlerin başlangıcı veya sonu bu mukaddes arazilerde geçmiştir. İsrail bazı dini ve din tarihi kitaplarında peygamberlerin yuvası diye adlandırılmıştır.

1868'de Hız. Bahauallah, ailesi ve yanında bulunan aşıklarını Edirne'den Filistin'de olan Akkâ Kalesine sürgün ettiler. O zaman Filistin Osmanlılara aitti. Osmanlılar, en ağır cezayı vermek istedikleri veya büsbütün mahvolup yok olmasını istedikleri kimseleri Akkâ'ya gönderip mahpus ediyordu.

Bu düşünce ile Hız. Bahauallah'ı Akkâ Kalesine sürgün edip, kimse ile görüşürülmemesini emrettiler. Gökyüzündeki güneş sabahleyin doğduğu zaman nasıl ki, kimse onun ısısının ve ışınlarının yayılmasını engelleyemez, İlahî zuhurlar da bu âleme doğduğu zaman onların feyzinin ve etkisinin yayılmasını kimse önleyemez. Taassup ve cehaletten doğan düşmanlıklar onun daha çok yayılmasına ve etkileyici olmasına neden olur. Dinlerin Tarihi ve özellikle Bahai Dini Tarihi bunu açıkça ispat ediyor.

ARANAN GERÇEK

Kurdun Oğlu Risalesi Kitabından: (Sayfa 139-142)
(Akkâ hakkındaki hadisler)

“ RAHMAN VE RAHİM OLAN TANRI’NİN
ADIYLA

Akkâ’nın, Deniz’inin ve Akkâ’da bulunan
Ayn’ül Bakar Pınarının fazileti
hakkında şunlar vârid
olmuştur:

‘Abdüsselâm oğlu Abdülaziz’, - Üzerine Tanrı’nın salat ve selamı olsun- nebiden şu sözü işittiğini nakletmiştir: (AKKÂ SURİYE’DE BİR ŞEHİRDİR; ALLAH ONU KENDİ RAHMETİ İLE MÜMTAZ KILMIŞTIR.)

Allah kendisinden razı olsun ‘İbn-i Mesud’ –Üzerine Tanrı’nın salat ve selamı olsun- nebinin şöyle dediğini söylüyor: (DENİZ KIYILARININ EN İYİSİ ASKALAN’DIR; AKKÂ ASKALAN’DAN DAHA İYİDİR; AKKÂ’NIN ASKALAN’A VE BÜTÜN DENİZ KIYILARINA OLAN ÜSTÜNLÜĞÜ, MUHAMMED’İN BÜTÜN NEBİLERE OLAN ÜSTÜNLÜĞÜ GİBİDİR. BEN SİZE SURİYE’DE OVA ORTASINDA İKİ DAĞ ARASINDA KAİM BİR ŞEHRİN HABERİNİ VERİYORUM. BU ŞEHRE AKKÂ DENİR. TANRI, ONU GÖRÜP ZİYARET ETMEK ARZUSUYLA ONA GİREN KİMSENİN GEÇMİŞ VE GELECEK GÜNAHLARINI AFFEDER; ONUN ZİYARETİNE GELİP DÖNENLERDEN BAŞKA BİR KİMSE ONDAN ÇIKIP GİDER İSE, TANRI ONUN ÇIKIŞINI UĞURLU KILMAZ. O ŞEHİRDE AYN’ÜL BAKAR (İnek Pınarı) DENİLEN BİR PINAR VAR. TANRI BU PINARDAN BİR YUDUM İÇENLERİN KALPLERİNİ NUR İLE DOLDURUR VE KIYAMET GÜNÜ ONLARI EN BÜYÜK AZAPTAN EMİN KILAR.)

ARANAN GERÇEK

Allah kendisinden razı olsun ‘ Malik oğlu Enes’ diyor: –
Üzerine Tanrı’nın salat ve selamı olsun- Tanrı Elçisi şöyle dedi:
(DENİZ KİYİLLARINDA ARŞIN ALTINA ASILI BİR ŞEHİR
VAR. ONA AKKÂ DENİR. HER KİM ONDA YERLEŞİR VE
TANRI’DAN BİR MÜKÂFAT UMAR İSE, ALLAH ONA
KIYAMET GÜNÜNE KADAR, SABIR EDENLERİN,
AYAKTA DURANLARIN, RÜKÛ EYLEYENLERİN VE
SECDE KILANLARIN ECRİNİ YAZAR.)

-Üzerine Tanrı’nın salat ve selamı olan- kimse
buyurmuştur: (DENİZ KENARINDA, BEYAZLIĞI
TANRI’YA HOŞ GELEN BEYAZ BİR ŞEHİR VARDIR Kİ,
ONA AKKÂ DENİR. BU ŞEHİRDEKİ PİRELERDEN
BİRİNİN ISIRDIĞI BİR KİMSE, TANRI KATINDA
TANRI’NIN YOLUNDA MIZRAK YARASI YEMİŞ OLAN
BİR KİMSEDEN ÜSTÜNDÜR. BİLİNİZ Kİ: HER KİM BU
ŞEHİRDE EZAN OKUR İSE, ONUN SESİ CENNETE
KADAR GİDER. HER KİM BU ŞEHİRDE DÜŞMANA
KARŞI YEDİ GÜN OTURUR İSE, ALLAH ONU HIZIR
ALEYİSSELÂM İLE BİRLİKTE HAŞREDER VE ONU
KIYAMET GÜNÜNÜN DEHŞETİNDEN EMİN KILAR.)

-Üzerine Yüce Tanrı’nın salat ve selamı olan- kimse
buyurmuştur: (CENNETTE PADİŞAHLAR VE PRENSLER
VARDIR. AKKÂ’NIN FAKİRLERİ, CENNETİN
PADİŞAHLARI VE PRENSLERİDİR. AKKÂ’DA BİR AY,
BAŞKA BİR YERDEKİ BİN YILDAN YEĞDİR.)

-Üzerine Tanrı’nın salat ve selamı olsun- Nebi
buyurmuştur: (AKKÂ’DA NAFİLELER VE FAZİLELER
VARDIR; ALLAH ONLARI İSTEDİĞİNE TAHSİS EYLER.
HER KİM AKKÂ’DA: SÛBHANALLAH, ELHAMDÛ
LİLLAH, LÂ İLÂHE İLLALLAH, ALLAH Ü EKBER, LÂ
HAVLE VELÂ KUVVETE İLLÂ BİLLAH İL ALİYYÛL
AZÎM der ise, ALLAH ONA BİN İYİLİK YAZAR, ONUN
BİN KÖTÜLÜĞÜNÜ SİLER, CENNETTE ONUN PAYESİNİ

ARANAN GERÇEK

BİN KERE YÜKSELTİR VE ONUN GÜNAHLARINI AFFEDER. HER KİM AKKÂ'DA: ESTAĞFİRULLAH der ise, TANRI ONUN BÜTÜN SUÇLARINI MAĞFİRET EDER. BİR KİMSE TANRI'YI AKKÂ'DA SABAH AKŞAM VE GECE GÜNDÜZ ANAR İSE, TANRI KATINDA YÜCE TANRI'NİN YOLUNDA KILIÇ , MIZRAK VE SİLAH TAŞIYAN BİR KİMSEDEN ÜSTÜNDÜR.)”

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Ruhanî Dirilme

Semavî kitaplarda gelecek zuhur hakkındaki işaretlerden biri: Ölülerin dirilmesidir veya ölülerin kabirlerinden kalkacaklarıdır. Bu sembolik sözlerden maksat: Ruhânî dirilmedir, yani zuhur zamanında gelen ilâhî emrin zuhurunu tanıyıp kabul etmekle ruhanî dirilme hasıl olur.

Tanrı insana gözü, görmek için vermiştir, fakat güneşin aydınlığı olmazsa göremez ve kendini oraya buraya vurur ve yolunu şaşırır. Peygamberler de ilâhî güneşler olarak doğduğu zaman, iman aydınlığıyla ruhların aydınlanmasını ve kalp gözüyle faziletlerin rezaletlerden ayırt edilmesini sağlarlar. Bütün peygamberlerin yazılarında; İman getirmeyip, Hakk'a arka çevirenlere, Ölü, kör, kalpsiz, sağır, cehennemlik tabirleri kullanılmıştır.

İnsanlar da bazı konuşmalarında böyle misaller veriyorlar: İçim daraldı, içim açıldı, toprak uyuyor, toprak uyandı, bu gibi temsili tabirler ve benzetmeler kullanılmaktadır.

Hz. İsa buyuruyor: “ Hayat veren ruhtur, beden hiçbir işe yaramaz.” Başka bir yerde: “ Hayat ekmeği benim, bana gelen asla acıkmaz ve bana iman eden asla susamaz.”

Hz. İsa'nın ekme ve sudan maksadı ruhanî ekme ve sudur ve İlâhî sofranın nimetlerinden faydalanmaktır.

Hz. İsa Yuhanna İncil'i , 3. Bölüm ayet 7'de: “ Yeniden doğmalısınız.” Ve yine Yuhanna İncil'in 3. Bölüm ayet 5 ve 6'da: “ Bir kimse sudan ve ruhtan doğmadıkça, Tanrı'nın melekûtuna giremez: Bedenden doğan bedendir, ruhtan doğan ruhtur.”

Bir gün, havarilerden biri Hz. İsa'ya gelerek babasının öldüğünü haber verdi ve gidip onu gömmek için müsaade istedi.

ARANAN GERÇEK

Hız. İsa şöyle buyurdu: “ Bırak ölüler kendi ölülerini gömsünler.”

Hız. İsa başka bir yerde buyuruyor: “ Çünkü Allah'ın ekmeği gökten inen ve dünyaya hayat verendir.”

Yukarıdaki ayetlerin manası; ölüleri ölüler gömsün: Yani iman getirmeyeni iman getirmeyen gömsün.

Gökten inen ekmekten maksat: Gelen zuhura iman eden, ebedî feyizden ve semavî sofradan nasip ve hisse alandır.

İkan Kitabından: (1996 yılı baskısı, sayfa 69)

“Birgün Emîr Hazretlerinin (Hz. Ali) yanına iki Kûfeli geldi. Birisi kendi evini satmak, öbürü de almak istiyordu. Bu satış muamelesinin Emîr huzurunda ve O'nun malumatı altında yapılp mukavelesinin imzasını uygun görmüşlerdi. Tanrı emrinin o mazharı katibine dönerek: (Yaz, dedi, ölünün biri bir başka ölüden bir ev satın aldı. Bu evin dört sınırı var. Biri mezara, ikincisi lahde, üçüncüsü sırat köprüsüne, dördüncüsü ise cennete veya cehenneme uzanır.) Şimdi eğer bu iki kişi Ali'nin diriltici sûr'u ile dirilerek O'nun sevgisi sayesinde gaflet mezarından kalkmış olsalardı, haklarında böyle ölü hükmü verilmezdi.

Hiçbir asır ve devirde nebilerin ve velilerin (hayat), (haşır) ve (kıyamet) tabirlerinden kastettikleri manalar bu sembolik kelimelerin delâlet ettiği ruhanî manalardan başka bir şey olmamıştır. Hazret'in şu yukarıdaki sözleri üzerinde bir parça düşünülecek olunursa (lahit), (mezar), (sırat), (cennet) ve (cehennem) tabirlerinden nelerin kastedildiği gün gibi görülür. Ne çare ki, halk nefis lâhdine bürünmüş ve ihtiras mezarına gömülmüştür. Hasılı, Tanrı marifeti pınarından bir yudum içecek olursanız, gerçek hayatın cisim hayatı olmayıp ruh hayatı olduğunu anlarsınız; çünkü cisim hayatında bütün insanlar ve hayvanlar müşterektirler; öbür hayat ise iman denizinden içip

ARANAN GERÇEK

ıkan meyvesinden tatmış olan aydın fikirlilere mahsustur. Bu hayat ölüm nedir bilmez, fanilik bu bakiliği kovalamaz. ' Mümin her iki dünyada diridir.' Eğer hayattan maksat, şu bildiğimiz dünya hayatı ise ölüm er geç gelir, onu kavrar.

Bütün kutsal kitapların yazıları da bu yüksek hakikati ve yüce sözü teyit eder. Şehitlerin Seyyidi Hamza (Hz. Muhammed'in amcası) ile Ebu Cehil hakkında inen şu ayet dahi bu hususta açık bir bürhan ve parlak bir hüccettir.

Ölü iken dirilttiğimiz ve halk arasında aydınlık içerisinde yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimseyi, karanlıklarda kalıp ondan harice çıkamayan kimse ile bir tutmak olur mu?(Kur'an-ı Kerim, En'âm Suresi, Ayet 122)

Bu ayet Hamza'nın iman kaftanı giyip Ebu Cehil'in küfür ve karşı koymada direnmiş olduğu bir sırada irade semasından inmişti. Görüyorsunuz ki, ulular ulusu Ulûhiyet Kaynağı ve büyükler büyüğü Tanrılık Çeşmesi tarafından Hamza hakkında ölümden sonra hayat hükmü verilirken, Ebu Cehil hakkında tam aksi hüküm verilmiştir. Bu, müşriklerin kalplerinde küfür ateşinin alevlenmesi ve karşı koyma fırtınasının kopmasına bir işaret teşkil etmiştir. (Hamza ne zaman öldü de şimdi dirildi? Böyle bir hayat ona hangi saatte bahşolundu?) diye bağıryorlardı. Onlar bu ulvî sözlerdeki manayı idrak etmediklerinden ve ehlinden de sorup bir parçacık olsun bu hususta aydınlanmadıklarından dünyada bu türlü fesatlar meydana çıkmıştır..."

Kur'an-ı Kerim, Fâtır Suresi, Ayet 22:

“ Tanrı kendi dilediğine işittirir, Ben mezarlarında yatmakta olanlara işittiremem.”

ARANAN GERÇEK

İkan Kitabından: (1996 yılı baskısı, sayfa 141)

“ Bilirsiniz ki, Hüviyet kuşlarının ve Ezeliyet Güvercinlerinin iki türlü sözleri var. Birisi, rumuzsuz ve örtüsüz perdesiz zahirî manada sözlerdir. Bu türlü sözler, hidayet lambalığı ve doğru yol göstericiliği yapmak üzere söylenmiştir. Hak yolu yolcuları bu sayede kudsiyet zirvelerine çıkarlar ve arayıcılar ebedî vuslat sahasına ayak basarlar. Zikrettiğimiz açık rivayetler ve vazih ayetler bu kabildendir. Öbür türlü sözler ise, üstü kapalı sözlerdir. Bunlardan maksat şerirlerin içlerinde gizledikleri şeylerin açığa çıkması ve mahiyetlerinin aşikâr olmasıdır. Bunun içindir ki, Muhammed oğlu Sadık demiştir: (Tanrı gerçekten onları sınayacak ve elekten geçirecektir.) İşte Tanrı terazisi ve mihengi budur. Tanrı kendi kullarını bununla dener. Bu türlü ifadelerin gerçek manalarını ancak mutmain kalpler, Hak rızasını kazanmış olanlar ve Tanrı’dan başka bir şey düşünmeyenler anlayabilir. Bu gibi sözlerden kasdolunan mana herkesin anladığı gibi dış mana değildir...”

Bu sembolik ve kapalı manalı sözlerin açıklayıcı anahtarı; Tanrı tarafından gelen elçinin ilmindedir. Nasıl ki, Kur’an-ı Kerim’de buyrulmuştur:

Kur’an-ı Kerim, Â’li İmran Suresi Ayet 7:

“ O’nun tevilini (açıklamasını) Allah’tan ve ilimde rüşuh sahibi bulunanlardan başka kimse bilemez”

Hz. Muhammed Kur’an-ı Kerim’in bir çok ayetinde: “ Gelen Tanrı zuhurlarına iman etmeyenler ölü hükmündedir.” Buyurmuştur.

Kur’an-ı Kerim, Naml Suresi, Ayet 80:

“ Onlar yüz çevirince ,sen öyle ölülere, öyle sağırlara ses işittiremezsin.”

ARANAN GERÇEK

Kur'an-ı Kerim, Furkan Suresi, Ayet 73:

“ Onlar ki Rabb’larının ayetleri anıldıkça üzerine sağırlar, körler gibi kapanmazlar.”

Kur'an-ı Kerim, Fâtır Suresi, Ayet 19-22:

“ Kör ile gören bir olmaz. Dirilerle ölümler de bir olmaz. Belli ki Tanrı dilediğine işittirir. Sen o mezardakilere işittiremezsin.”

Hz. İsa buyuruyor:

“ Benim sözümü tutana ölüm yoktur.”

Bu sözün manasını idrak eden, ilâhî irfana nail olur.

Hz. Muhammed esas dirilme ve ebedî hayatın iman nuruyla mümkün olacağını söylediği zaman, kendisi ile alay ediyorlardı. O yüce varlık müşriklerin dilinden ötürü aşağıdaki ayetleri nazil buyurmuştur:

Kur'an-ı Kerim, Hûd Suresi, Ayet 7:

“Sen bu müşriklere; ‘ siz öldükten sonra tekrar dirildiniz’ diyecek olursan, kâfirler muhakkak; ‘ bu açık bir sihirbazlıktan başka bir şey değil’ derler.”

Kur'an-ı Kerim, Ra'd Suresi Ayet 5:

“ Eğer şaşar isen, onların ‘ Bizler toprak olduktan sonra yeniden mi dirildik?’ sözüne şaş.”

Kur'an-ı Kerim, Kaf Suresi Ayet 15:

“ Biz ilk yaratılıştan sanki yorgun mu düştük? Bununla beraber, onlar yeni yaratılıştan şek ve şüphe içindeler.”

ARANAN GERÇEK

Kur'an-ı Kerim, Casiye Suresi Ayet 25:

“ Kendilerine açık ayetlerimiz okununca, ileri sürdükleri hüccet ancak ‘ Doğru söylüyor iseniz, babalarımızı tekrar bize getiriniz’ demekten ibaret olmuştur.”

Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“ Her şeyi kapsayan, bir rahmeti temsil eyleyen bu mukaddes zatlardan, istedikleri hüccete bakınız! Tek bir harfi göklerin ve yerin yaratılmasından daha büyük olan, nefis ve arzu vadisinin ölümlerini iman ruhu vasıtasıyla diriltiren bu ayetleri alay mevzuu yaparak: ‘ Babalarımızı mezarlarından çıkarıver’ demişlerdir.

İşte bu kavmin Hakka arka çevirmesi ve kibirlilik göstermesi böyle idi. Bu ayetlerden her biri, bütün milletler için sağlam bir delil ve muazzam bir kanıttır. Tanrı ayetleri üzerinde iyi düşünürseniz görürsünüz ki; her biri bütün insanlığa kifayet eyler. Bu ayetler içerisinde sır incileri gizlenmiştir.” (*Hz. Bahauallah'ın İkan Kitabından sayfa,*)

Geçmiş Dinlerin Müjdecileri ve Bahai Dininin Doğu ve Batı Müjdecileri

Bütün dinlerin zuhurlarından önce, gökte ve yerde o zuhurun belirtileri görünüyor. Semavî kitaplarda da bu açık açık belirtilmiştir.

Gökte olan işaretler: Münecimler; yıldızların hareketlerinden anlayıp haber verdikleri alâmetleri ve bazen yerini de belirtiyorlar.

Yerdeki belirtiler: Büyük din adamları; Semavî kitapların ve hadislerin geleceğe olan işaretlerini ve haberlerini araştırıp manalarını çıkarıyor. Ve zamanın insanlarına bildiriyorlar. Aynı zamanda şairler, mutasavvıflar ve evliyalar, gelecek zuhuru şiir ve yazılarında işaret edip, bazıları Kur'an'dan İLHAM ALDIKLARINI da belirtiyorlar.

Hz. Bahau'llah'ın İkan Kitabından: (1996yılı baskısı Sayfa, 38-39)

Buyuruyorlar :

“ ... Bu iki belirti, işitmiş olacağımız veçhile, her biri nebinin zuhurundan biraz önce görünür ve görünmez göklerde peyda olurlar.

Tanrı dostu İbrahim'i hatırlayalım: İbrahim'in zuhurundan önce Nemrud bir rüya görür, kahinleri çağırıp yorumunu sorar. Kahinler, gökte bir yıldızın doğduğunu söylerler. Kezalik yerde de, bir adam ortaya çıkarak halka İbrahim'in zuhuru müjdesini verir. Ondan sonra Tanrı ile konuşan Musa'nın hikayesi gelir. Zamanın kahinleri Firavun'a gelerek: ‘ Gökte bir yıldız doğdu. Bu hadise senin ve kavminin mukadderatını elinde tutacak bir çocuğun ana rahmine düştüğüne delâlet eder’ derler. Aynı zamanda ortaya hikmet sahibi bir alim çıkarak

ARANAN GERÇEK

geceleri İsrailoğullarını ziyaret eder, yakında mutlu bir olayın vukua geleceğini haber vererek onlara teselli ve cesaret verir. Keyfiyet kutsal kitaplarda yazılıdır. Tafsilatına girişecek olursak, bu risale kitap olur. Esasen geçmiş hikayeleri anlatmaktan da hoşlanmam. Tanrı tanıktır ki, bu kadarını anlatmaklığım size karşı beslediğim derin sevginin bir eseridir. Belki bu vesile ile yeryüzünün yoksulları zenginlik denizinin kıyılarına gelir veya bir kısım cahiller ilim okyanusunun kenarına yol bulur veya gerçek bilgiye susamış olanlar hikmet pınarına kılavuzlanırlar. Yoksa, Ben Tanrı'nın kulu, geçmişe ait böyle sözlerle meşgul olmayı büyük bir günah ve ulu bir yanılma sayarım.

Ve yine, İsa'nın zuhuru saati yaklaşınca, Gökte İsa yıldızının görüldüğünü öğrenen bir kaç mecusi o yıldızın kılavuzluğu ile yürüyüp Hirosos'un hükümet merkezi olan şehre giderler. O günlerde o taraflar bu adamın elinde bulunuyordu.

Mecusiler:

'Yahudilere padişahlık etmek üzere dünyaya gelen çocuk nerede? Biz onun yıldızını doğuda gördük. Ve ona secde etmeye geldik' (Matta İncil'in 11:2)

dediler. Mecusiler arayıp soruşturarak çocuğun Yahudiye'de Beytlahem'de doğmuş olduğunu öğrendiler. Bu gökteki alâmet idi. Göze görünmeyen ilim ve mana göğündeki alâmet ise, Zekeriya oğlu Yahya idi. Hz. Yahya, halka İsa'nın zuhuru müjdesini veriyordu.

Nasıl ki buyruluyor:

" Tanrı sana Yahya'yı tebşir eder; o Yahya ki, Tanrı'dan gelen Kelime'yi tasdik edicidir, kavminin ulusudur, iffet numunesidir." (Kur'an-ı Kerim'in Â'li İmran Suresi Ayet 39)

ARANAN GERÇEK

Buradaki (Kelime)den maksat, zuhuru Yahya tarafından müjdelenen Hz. İsa'dır. Yahya, semavî levihlerde yazılı olduğu üzere, çölde:

“ Tövbe edin, çünkü göklerin melekûtu yaklaşmıştır.”
(Matta İncil'i,111.1-2)

diye vaaz ediyordu. Yuhanna'dan maksat Yahya'dır.

Ve yine, Muhammed cemalinin zuhurundan önce, görünür gökteki eserleri belirdi. Görünmez gökte görünüp o Hüviyet Güneşi'nin doğacağını yeryüzündekilere müjdeleyen alâmetler ise arka arkaya gelen dört kişi idiler. Sonraları Salman adını alan Ruzbeh bunların hizmetleriyle şereflenmiştir. Bunlardan her biri, ölmeden önce, Ruzbeh'i öbürünün yanına gönderirdi. Nihayet dördüncüye geldi. Bu zat, öleceği sırada, Ruzbeh'e ' Ey Ruzbeh! Beni kefenleyip toprağa verdikten sonra kalk Hicaz'a git; Muhammed'in güneşi orada doğacaktır. O Hazretin mülâkatı ile müşerref olacağın için ne mutlu sana!' demişti.

Nihayet seneler ve asırlar tevali ede ede iş bu yeni ve Yüce Emre geldi dayandı. Bunun da yıldızın gökte görüldüğünü bir çok münecimler haber vermişlerdir. Keza yerde de (Toprakları hoş olsun) Ahmed (Şeyh Ahmed Ahsa'i) ve Kazım (Seyyid Kazım Reşti) isimleriyle anılan iki parlak nur meydana gelmiştir.

Birlik aynalarından her birinin zuhurundan önce, biri şu görünür gökte ve öbürü görünmez gökte olmak üzere, iki alâmet belirdiğini bütün bu izahlarımızdan anlamışsınızdır. Görünür gökte belirti, yeni bir yıldızın doğmasıdır; ilim güneşinin, hizmet ayının, beyan ve mana yıldızlarının bulunduğu görünmez gökteki belirti ise kâmil insanın zuhurudur. Her Tanrı zuhurundan önce, bu dünyada kâmil bir insan meydana gelerek, Hüviyet Güneşi ve Ahadiyet Ayı ile yüz yüze gelecek insanları terbiye edip hazırlar.”

BAHAİ DİNİNİN DOĞU VE BATI MÜJDECİLERİ

Hz. Bab ve Hz. Bahauallah zuhurlarının Doğu ve Batı müjdecilerinin özeti:

İlâhî Emrin Doğu Müjdecileri: Yukarıda İkan Kitabında işaret buyrulduğu gibi İslâm Dininin iki büyük hocası Şeyh Ahmed Ahsa'î ve Seyyid Kazım Reştî'dirler.

Şeyh Ahmed Ahsa'î 1745 yılında Ahsa Arap memleketlerinde, Bahreyn'de doğmuştur. (Bu olay Hz. Bab'ın Emrini açıklamasından tam 99 yıl önce olmaktadır.) Kur'an-ı Kerim ve diğer dini bilimleri öğrendikten sonra Hz. Ali ve Hz. Hüseyin'in türbelerini ziyaret etmek için Kerbelâ ve Necef'e gitmiştir. Orada yüksek din adamlarının derslerine devam edip, bir müddet sonra kendi ders verip kısa bir zamanda ün kazanmıştır.

Şeyh Ahmed, İslâm Dininin parlak ışıklarının; taassup, cehalet ve değişik tarikatları meydana getiren ihtilafların vasıtasıyla, kararından üzüntü duyuyordu. Bu nedenle İslâm'ın tekrar ilk parlaklığını kazanması için Kur'an ve hadislerin araştırmasına başladı. Bu araştırmada Hz. Mehdi'nin zuhur zamanının yakın olduğunu fark edip, içine bir aydınlık geldi. Yeni zuhurun bütün alâmetlerini, hatta zamanını çıkarıp, mantıklı ve akla yatkın olarak talebelerine anlatıyordu. Böylece ün kazandı, her taraftan gelenler onun dersine devam etmeye başladılar. Bu durum diğer büyük hocaların kıskanmalarına neden oldu.

Şeyh Ahmed İran'a ve Tanrı definesi bulunan Şiraz'a gitti. Bu şehirde çok huzurlu ve sevinçli idi. Şiraz'da Cuma Camii'ne gittiğinde; 'Burada Tanrı'nın Evi'nden öyle alâmetler var ki, basiret sahibi olandan başka kimse anlayamaz' diyordu. Bu sözlere hayret edenlere 'Hayret etmeyin, yakında bu sözlerin çözülmesine tanık olacaksınız' diyordu. Sonra Yezd

ARANAN GERÇEK

şehrine gitti. Bir müddet oradaki derslerinde, zuhur alâmetlerini müjdeledikten sonra Gilan'a gitti. Gilan'da seçkin talebelerden Seyyid Kazım Reşti ile Horasan'a gitmeye karar verdi. Bu arada şöhreti bütün İran'a yayıldı.

İran Şahı Feth-Ali Şah dini sorularını bir mektupla göndererek, çözülmesini istedi. Şeyh Ahmed sorularına cevap olarak ' Sultaniye Risalesi'ni yazıp gönderdi. Şah bu cevaptan memnun olup kendisini saraya davet etti. Şeyh Seyyid Kazım ile önce Horasan'a bir müddet sonra da Tahran'a gitti.

İran Şahı, sarayın büyüklerini ve bakanlarını Şeyhi karşılamaya gönderdi. Şah büyük bir saygıyla Şeyh Ahmed'i kabul etti.

Şeyh Ahmed Tahran'da iken Hz. Bahauallah dünyaya geldi. Şeyh bütün ömrünü bu şehirde geçirmek istedi, fakat Tanrı'nın Emri daha önemli idi. Dönüş yolunda Şeyhin hizmetlerini Şahın tavsiyesi üzerine Kermaşah'ta Vali olan Şahın oğlu yapıyordu. Şeyh İran'ın bir çok şehirlerinde, Mehdi'nin zuhuru ve işaretlerini açıklayıp müjdeledi. Kaimden sonra Kayyum'un geleceğini söylüyordu.

Şeyh Ahmed Kerbelâ'ya döndükten sonra talebelerini Seyyid Kazım'a bırakarak Mekke ve Medine'ye gitti. Gitmeden önce Seyyid Kazım'a zuhur zamanına az kaldığını, insanların basiret gözlerini kapatan perdeleri kaldırmaya çalışmasını tembih etti.

Şeyh Ahmed Mekke dönüşünde 1828'de 81 yaşında iken vefat etti. Medine'de Hz. Muhammed'in Türbesinin yakınında defnedildi.

Şeyh Ahmed Ahsa'i'nin yerine geçen Seyyid Kazım Reşti 1783 yılında doğmuştur. Seyyid Kazım 11 yaşında iken Kur'an-ı Kerim'i tamamen ezberlemişti. 14 yaşında bir çok hadisleri çözüyordu. 18 yaşında Ayet-ül Kürsî 'ye çok güzel bir tefsir yazmıştır. 22 yaşında Şeyh Ahmed Ahsa'i ye talebe oldu.

ARANAN GERÇEK

Kısa bir zamanda bilgisi ve zekâsıyla hocanın dikkatini çekerek sevgisini kazandı.

Kerbelâ'ya gittiklerinden bir müddet sonra, Şeyh Ahmed , Seyyid Kazım'a ; 'Sen benim derslerime gelme, evinde otur. Soru soranların problemlerini çözmeye çalış. Senin benim derslerime ihtiyacın yoktur' dedi.

Şeyh Ahmed'den sonra Seyyid Kazım talebelerine zuhurun alâmetlerini açıklayıp, çok yakın bir zamanda olacağını, Hz. Mehdi'nin Cabolga ve Cabolsa'dan gelmeyeceğini, çok genç olacağını, ilmi bilgisinin bir deniz gibi, kendisinin ve Şeyh Ahmed'in bilgisinin ise onun yanında bir damla gibi olduğunu söylüyordu. O'nun ilmi İlâhî bir ilimdir. Orta boylu ve Hz. Muhammed'in sülalesindedir ve 60 senesinde zahir olacaktır derdi. Öğrencileri Seyyid Kazım'ın kendisinin Hz. Mehdi olduğunu sanıyorlardı. Bu mevzuyu bir talebesi, kendisine söylediğinde ona çok kızdı.

Seyyid Kazım 1843 yılında 60 yaşında iken vefat etti. Mezarı Kerbelâ'da Hz. Hüseyin'in Türbesinin yanındadır.

Seyyid Kazım son zamanlarında öğrencilerine vasiyet ederken; " Gözünüzü dünyaya kapayınız, Tanrı'ya yönelip dua ediniz, evinizi yurdunuzu terk edip Mehdi'yi aramaya çıkınız, hiç bir şeyi bu işe tercih etmeyiniz, niyetiniz temiz olmadan, Tanrı'ya yalvarmadan ve dayanıklı olmadan amaca varamazsınız."dedi. Zira Kur'an'da " Kim bizim yolumuzda çalışıp çaba gösterirse, Biz onu kılavuzlarız" buyrulmuştur.

Bunun üzerine Seyyid Kazım'ın ölümünden sonra, öğrencileri iki grup olarak Kûfe Mescidinde 40 gün oruç tutup dua ettiler ve sonra aramaya çıktılar. İran'a gittiklerinde sanki gizli bir güç onları Şiraz'a çekiyordu.

Şiraz'da ilk olarak Molla Hüseyin Buşruyi Hz.Bab'ı bulup iman getirdi. Kısa bir zamanda 17 kişi daha iman

ARANAN GERÇEK

getirdiler. Bunların hepsi Arapça bilen birer büyük hoca idiler. Hz. Bab bunlara; İran'a dağılarak İlahî Emri duyurmaları talimatını verdi. Kendisi Kuddüs'le birlikte Mekke ziyaretine gidip orada bulunanlara ve Mekke Şerifine Emrini iblağ etti.

Hz. Bab, 23 Mayıs 1844 yılı ve 1260 Hicri yılında, Emrini açıkladığı zaman 25 yaşında idi. Kendisi Hz. Muhammed'in sülalesinden olup, okula gitmediği halde İlahî bir bilgiye sahipti.

Hz. Bab bütün kitap ve eserlerinde; 9 veya 19 yıl sonra (Men Yazharullah'ın) zuhurunu müjdelemiştir.

Şeyh Ahmed Ahsa'i, Seyyid Kazım Reşti ve Hz. Bab'ın tarihi geniş olarak Nebil Tarihinde yazılmıştır. **(Doğu müjdecilerinin özeti Nebil Tarihi Kitabından alınmıştır.)**

İlahî Emrin Batı Müjdecileri:

18 ve 19. Asırlarda Avrupa ve Amerika'da Tevrat ve İncil'in verdiği haberlere dayanarak bir çok müjdeciler Hz. İsa'nın dönüşü hakkında müjde vermişlerdir. Bu yazı ancak bir kaçının özetini içermektedir.

- 1- Edwin Fromm Leroy kendi araştırmalarını “ *The prophetic faith of our father*” isimli dört ciltli eserde toplamıştır. Bu dört ciltlik eser Hz. İsa'nın müjdecilerinin kitapları arasında, O'nun tekrar zuhur edeceği konusunun, en geniş şekilde araştırılıp yayınlanmış olanıdır. Seçkin araştırmacılar bu eserlerden ve özellikle dördüncü cildin (208-211-224 ve 301) sayfalarından faydalanmışlardır. Bu kitabın 224. sayfasında Hz. İsa'nın 1844 yılında zuhur edeceği ısrarla belirtiliyor. Bu nedenle 19. Asrın ilk yıllarında değişik dinlere bağlı olanlar Tanrısal Külli Zuhuru bekliyorlardı.

ARANAN GERÇEK

Leroy'un açıklamasına göre “ *The prophetic faith of our Father*” kitabının dördüncü cildinde şöyle yazmaktadır:

- a) Alman asıllı ve reformcu Papaz Johann Petri: Dünyanın sonu ve İsa'nın yeniden zuhurunun 1847 yıllarında olacağını söylemektedir.(4. cilt sayfa 209)
- b) James Shannon: Danyal'i Nebi'de 2300 senesinin gerçekleşmesini 1843 veya en geç 1847 yılı olarak müjdeliyor.(4. cilt sayfa 376-377)
- c) Dr. John Rabinson'un inancına göre: Hz. İsa'nın tekrar zuhuru 1843-1847 yılları arasında olacaktır. (Aynı kitap sayfa 377)
- d) Joseph Litch: 1847 yılını zuhurun tekrar gelişi için tayin etti. (4.Cilt sayfa 528)
- e) David Bernard aynı öngörüyü 1843 yılı için belirtti. (4. cilt sayfa 670)
- f) John Aguil Brown yazılarında zuhurun 1847'de olacağına işaret ediyor. (aynı kitap sayfa 143-210)

Aynı zamanda Leroy, 16 papazla Amerika- New Hapshire şehrinde toplanarak, Hz. İsa'nın ikinci gelişi hakkında Mukaddes Kitaptan yaptıkları araştırmalarını açıklıyorlar. Sonuçta: Danyal'i Nebi'nin Müjdelerine göre zuhur 1843'te olup, Kuds'ul-Akdas arındırılacaktır.

- 2- İngiliz yazar, İlahiyat uzmanı ve papaz olan Charles Buck (1715-1771) “ *A Theological Dictionary*” adlı eserinde Hz. İsa'nın dönüşünü açıkça 1844 olarak belirleyerek, bu tarihin yedinci bin yılın başlangıcı olduğunu söylemektedir. Bu kitap defalarca basılmış ve içindeki görüşlerini Londra ve İngiltere'nin diğer şehirlerinde verdiği vaazlarda anlatmıştır.
- 3- Amerika- Güney Carolina'dan olan William Cummins Davis (1760-1831) yüksek dereceli bir papaz idi. Kendi

ARANAN GERÇEK

- eserlerinde, Danyal'ı Nebi'nin Kitabında zikredilmiş ve Hz. İsa'nın tekrar bin senelik saltanatının başlayacağı 2300 yılının 1847 civarında oluşacağını belirtmiştir.
- 4- Almanya'da doğan, küçükken ailesi ile Amerika'ya göç eden John George Schmucher (1771-1854) İlahiyat doktorasını bitirdikten sonra, Pensilvania Eyaletinde yüksek dereceli bir papaz olarak hizmet vermiştir. Eserlerinde Hz. İsa'nın tekrar zuhurunun 1844-1850 seneleri arasında olacağını yazmıştır.
 - 5- Meksika'nın seçkin hukukçularından olan Jose M.G. De Rozos Danyal'ı Nebi'nin Kitabında yazılan ve 2300 yılında oluşacak Hz. İsa'nın ikinci gelişinin, Miladi tarihinin 1843-1849 seneleri arasında olacağını kuvvetle muhtemel olarak bildiğini söyler. 1833 yılında yıldızların düşmesini Hz. İsa'nın ikinci geliş alâmetlerinden biri olarak saymaktadır.
 - 6- İngiltere'de doğmuş seçkin bir papaz olan Adam Hood Burwell (1790-1849) Hristiyan Misyoneri olarak Kanada'ya muhaceret etti. 1835 yılında yayınlanmış eserlerinden "*A Voice of Warning*" (Uyarıcı bir çağrı) adlı kitabında, Danyal'in verdiği müjdeye göre Hz. İsa'nın ikinci zuhurunun 1847 yılından evvel gerçekleşmesinin beklendiğini söylemiştir.
 - 7- Yüksek dereceli bir papaz olan Dr. Robert Scott (1760-1834) İngiltere'de doğdu. Oxford Üniversitesinde İbrani'ce ve Yunanca dillerinin tahsilini yaptı. Sonra tıp tahsilini tamamladı. Kendisine Colgate Üniversitesinin Başkanlığı önerildi, kabul etmeyerek 1794 yılında Amerika'ya göç etti. Orada Mukaddes Kitabı araştırmaya ve ruhani hizmetlere devam etti. Ezcümle kendi eserlerinden olan "*Free Thought on the Millennium*" (Bin Yıl Üzerine Serbest Düşünceler) ve "*Scripture Prophecy Fulfilled*" (Mukaddes Kitabın Müjdesi Ger-

ARANAN GERÇEK

- çekleştirdi) kitaplarında Hz. İsa'nın tekrar zuhurunun 1843-1844 yıllarında gerçekleşeceğini açıkladı.
- 8- Pensilvania'da doğmuş olan Dr. William Ramsey (1803-1858) Üniversite tahsilinden sonra Hindistan'a gidip orada beş sene papaz olarak hizmet etti. Orada karısı ve oğlu vefat edince Amerika'ya dönüp Delaware Üniversitesinden İlahiyat Doktora derecesini aldı. Eski ve yeni dillerden birkaç dil biliyordu. Senelerce bütün dikkatini ve gücünü Mukaddes Kitabın mütalaâ ve araştırmasında geçirdi. Neticede birkaç eser yazdı. Ezcümle, Hz. İsa'nın dönüşü hakkında “ *The Second Coming of our Lord and Saviour Jesus Christ in Power and Great Glory Before the Millenium*” isimli bir kitapta yazdı ve bu kitabında ikinci zuhurun 1847'ye kadar olacağını belirtmektedir.
 - 9- Amerikalı yüksek dereceli bir papaz olan David McGregor (1771-1845) Hz. İsa'nın tekrar zuhurunun 1843-1844 veya 1847 yıllarında olacağına inanıp, buna göre vaaz veriyordu.
 - 10- Batı Virginia Kolejinde Başkan ve yüksek dereceli bir papaz olan Charles Wheeler (1784-1851) Danyal'in müjdesinin özellikle Hz. İsa'nın yeniden zuhurunun 1843-1844 yıllarında olacağını ve Kuds'ul-Akdas'ın arınacağına inanıp vaaz veriyordu.
 - 11- Amerikalı papaz Charles Fitch (1805- 1844), Bir çok Amerika eyaletlerinin kiliselerinden yüksek ilahiyat dereceleri elde etmiştir. Köle satılmasına ve alınmasına karşı olan bu zat İsa'nın tekrar zuhurunun 1844'te olacağına inanıyordu.
 - 12- Zamanının en tanınmış Hıristiyan Misyoneri olan Dr. Joseph Wolf (1795-1862) Almanya'da bir Yahudi ailede doğdu. Babası Yahudi Haham'ı idi. Wolff Hıristiyan okullarında tahsilini yaptı. 17 yaşında Hıristiyan ve Katolik Mezhebine girdi. Arapça, Süryanice ve Koldanice dillerini öğrenmeye başladı. İnancı Katolik idelerine aykırı olduğu

ARANAN GERÇEK

için Katolik Kilisesinden ihraç edildi, Protestan Mezhebine girdi ve ömrünün sonuna kadar Protestan misyoneri olarak çeşitli memleketlerde, ezcümle İngiltere, İskoçya, İrlanda, Hollanda, Almanya, Yunanistan, Mısır, Filistin, İran, Kıbrıs, Türkiye, Türkmenistan, Afganistan, Hindistan, Arabistan ve bazı Afrika memleketlerinde ayrıca Amerika Eyaletlerinde seyahat etti ve her yerde hatta Amerikan Kongresinde yakında tekrar Hz. İsa'nın zuhur edeceğini müjdeledi. Wolff İlahiyat doktorasını St. John Kolejinden ve Hukuk Doktorasını Dublin Üniversitesinden aldı. Wolff 14 lisanda fasih olarak konuşuyordu ve bütün seyahatlerinde 6 lisanda Hz. İsa'nın ikinci gelişinin 1847 yılına kadar gerçekleşeceğini ve Danyal'ı Nebinin verdiği habere göre kuds'ul-Akdas'ın armacağına dair vaaz verip, müjdeliyordu.

- 13- İskoçya'da doğmuş olan Edward Irving (1792-1834), daha genç yaşta iken Hıristiyanlıkta çok güçlü ruhani inancı vardı. 12 yaşında iken iyi bir matematikçi idi. 13 yaşında Edinburgh Üniversitesine girdi. 18 yaşında öğretmen oldu. Irving Fransızca ve İtalyanca dillerinin tahsilini yaptı. Thomas Carlyle ve felsefeye ilgi duyan birkaç kişi ile “**Philosophical Association**” Derneğini kurdu. Ondan sonra Doktor Thomas Chalmers ile işbirliği yaparak ve **Colassco** Kilisesinde onun asistanı oldu.

Tanınmış ve yüksek dereceli papaz olan Thomas Chalmers (1780-1847) St. Andrews Üniversitesinde ahlâk ve felsefe profesörü idi ve bir çok kitap yazdı. Yaşamının son zamanlarda Hz. İsa'nın tekrar geleceğini müjdeliyordu. Fakat insanların bekledikleri gibi gökten bulutlara binerek gelmeyecek, ancak karanlık gecede bir hırsızın girdiği gibi zahir olacaktı. Irving, Chalmers'in etkisinde kaldı. Kendisi İngiltere'de ve İskoçya'da da fakirler ve çocuklar tarafından

ARANAN GERÇEK

seviliyordu. İrving Hıristiyanlık dönemi sona erdiği ve Hz. İsa'nın tekrar zuhur edeceğinin inancını vaaz ettiği için 1833'te İskoçya'da onu sorguya çekip Kiliseden ihraç ettiler. Bundan sonra kendisi serbest olarak vaaz vermeye devam etti.

Müritlerinin yardımıyla Catholic Apostolic Kilisesini kurdu, aynı zamanda kendi başkanlığında Müjdeciler Okulunu (The School of Prophets) açtı. Bu okulda Mukaddes Kitabın mütalaası ve özellikle Hz. İsa'nın tekrar zuhurunu müjdeleyen konuların araştırması üzerinde yoğunlaşıldı. Bu araştırmalardan şu sonuca vardılar ki, Hz. İsa 1844-1847 veya en geç 1864-1868 yıllarında zuhur edecektir. İrving 42 yaşında iken 1834'te vefat etti.

- 14- Massachusetts- pitssfield'da doğmuş olan William Miller (1872) babası Vermont'ta çiftçi olduğu için yüksek tahsil yapamadı. William çiftçilikle beraber, bulunduğu yerde polislik, Şeriflik ve Savcılık gibi diğer mesleklerde de çalıştı. Genç yaşta din ile ilişkili olmayan derneklere girdi ve Hıristiyanlık ve dini inancı zayıfladı. 1812-1814 seneleri arasında gönüllü olarak Yüzbaşı derecesiyle Piyade Alayında hizmet yaptı.

Savaştan sonra Hıristiyan Babtist Kilisesine üye oldu. Miller Mukaddes Kitabı ve özellikle Hz. İsa'nın dönüşü hakkındaki kehanetlere özen gösterip iki sene gece gündüz araştırdı. Artık bu kitap onun için yeni bir kitap haline geldi, zira zuhurun yakında olacağını öğrendi. Ondan sonra dua edip zuhuru beklemeye başladı.

Bir gün kilisenin papazı gelmedi, kendisi Danyal'ı Nebi Kitabından Hz. İsa'nın dönüşü hakkında konuşma yaptı ve Danyal'ı Nebi Kitabından 7 ve 8. konuları açıkladı.

ARANAN GERÇEK

Bu konuşma herkesin dikkatini çekti. Ondan sonra bütün oturumlarda İsa'nın dönüşü hakkında konuşmasını istediler. Miller Mukaddes Kitabın içindeki buluşlarıyla ün saldı ve diğer kiliselerde de Dönüş hakkında vaaz vermeye ve seyahatlerinde, yakında tekrar Hz. İsa'nın döneceğini müjdelemeye devam etti. Bu arada diğer tarikatlara mensup bir çok papaz onu takip etmeye ve yeni zuhurun yakında geleceği fikrini yaymaya başladılar. Böylece bu konudaki en büyük akımlardan biri olan "*Advantist Movement*" doğmuş oldu. Miller ve etrafındakiler ikinci zuhurun muhakkak 1843-1844 baharında olacağını ısrarla vurguladıklarından tüm kiliselerden atıldılar. (*Bu bilgiler "Hz. Bab" adlı kitabın 92-100. sayfalarından özetlenmiştir.*)

Derleyen: Dr. Nusret'ullah'e Muhammed Huseyni

Hz. Bahauallah'a Nazil Olan Bazı Eserler

1- Raşh'ı Ama (şiiir) Tahran Siyah Çal'da nazil oldu.

BAĞDAT'TA NAZİL OLAN LEVİHLER:

- 2- Az Bağ'ı İlâhî (şiiir)
- 3- Baz-a ve bedeh camı (şiiir)
- 4- Tefsir'e Huve
- 5- Tefsir'i Hurufat'ı Mugattah
- 6- Cevaher'ul-Asrar
- 7- Çahar Vadi (Dört Vadi)
- 8- Hurufat'ı Allin
- 9- Hur'e Ocab
- 10- Ziyaretname'e Evliya
- 11- Sağı Az-gayb'i-Beka
- 12- Subhan'a Rabbi'yel Âlâ
- 13- Sure'tu-İlah
- 14- Sure'tu-Zekr
- 15- Sure'tu-Sabr veya Levhi Eyyüb
- 16- Sure'tul-Kadir
- 17- Sure'tun-Nos
- 18- Sahife'i- Şattiye
- 19- Kaside'i Varkaiye
- 20- Kitab'ı İkan
- 21- Kalimat'ı Meknune (Saklı Sözlür)
- 22- Levh'i Bolbol'ul-ferak
- 23- Levh'i Hak
- 24- Levh'i Huriye
- 25- Levh'i Şeker-Şeken
- 26- Levh'i Gulam'ul Khuld
- 27- Levh'i Fitne

ARANAN GERÇEK

- 28- Levh'i K'ull'utaam
- 29- Levh'i Mallah'ul- Kuds
- 30- Medinet'ul-Tevhid
- 31- Medinet'ul-Rıza
- 32- Haft Vadi (Yedi Vadi)
- 33- Hele hele ya bişaret
Samsun'a yaklaşırken nazil olan:
- 34- Levh'i Hovdej

İSTANBUL'DA NAZİL OLAN LEVİHLER

- 35- Subhaneke ya Hu veya Levh'i Nakus
- 36- Abd'ul-Aziz ve Vekillerinin Levhi
- 37- Mesnevi'yi Mübarek

EDİRNE'DE NAZİL OLAN LEVİHLER: (1863-1868)

- 38- Rızvan'ul-İkrar
- 39- Suret'ul-Ahzan
- 40- Suret'ul-Ashap veya Levh'i Habib
- 41- Suret'ul-Amr
- 42- Suret'ul-Beyan
- 43- Suret'ul-Hac
- 44- Sureh Hac
- 45- Suret'ul-Dem
- 46- Suret'ul-Zebih
- 47- Suret'ul-Ebad
- 48- Suret'ul-Ğusn
- 49- Suret'ul-Kalem
- 50- Suret'ul-Ğamis
- 51- Suret'ul-Muluk
- 52- Suret'ul-Vedad
- 53- Suret'ul-Hecr

ARANAN GERÇEK

- 54- Kitab-ı Bedî
- 55- Levh'i Ahmed (Arapça)
- 56- Levh'i Ahmed (Farsça)
- 57- Levh'i Eşref
- 58- Levh'i Baha
- 59- Levh'i Toğa
- 60- Levh'i Halil
- 61- Levh'i Rızvan
- 62- Levh'ul-Ruh
- 63- Levh'i Serac
- 64- Levh'i Sultan
- 65- Levh'i Salman
- 66- Levh'i Seyyah
- 67- Levh'i Kulli Manevî
- 68- Levh'i Leylet'ul-Kuds
- 69- Levh'i Mubahele
- 70- Levh'i Evvel'e Napolyon Sevvum
(III.Napolyon'un ilk levhi)
- 71- Levh'i Nesir
- 72- Levh'i Nokta
- 73- Münacaat'haye Eyyam'e Siyam (Oruç münacaatları)
Gelibolu yakınında nazil olan:
- 74- Suret'ul-Reis

AKKÂ'DA NAZİL OLAN LEVİHLER: (1868-1892)

- 75- İşrakat
- 76- Asle kul'i-Kheyr (Her Şeyin Başı)
- 77- Elvah'i Leylet'ul-Kuds
- 78- Beşarat
- 79- Tecelliyat
- 80- Tefsiri Sure'i Vaşşams
- 81- Rezvan'ul-adl

ARANAN GERÇEK

- 82- Ziyaretname
- 83- Ziyaretname'i Beyt
- 84- Ziyaretname'i Seyyed'ul-Şuheda
- 85- Ziyaretname'i Meryem
- 86- Sual ve Cevab
- 87- Sure'i Esmenel-Morsel veya Suret'ul-Mursel
- 88- Sure'i Arap
- 89- Suret'ul-Emin
- 90- Suret'ul-Ziyareh
- 91-Suret'ul-Sultan
- 92-Sure'i Vefa
- 93-Suret'ul-Heykel
- 94-Terazat
- 95-Kitab'i Agdas
- 96-Kitab'i Ahdi
- 97-Kelimat'i Ferdevsiye
- 98-Levh'i İbn'i Zeb (Kurdun Oğlu Levhi)
- 99-Levh'i İttihad
- 100-Levh'ul-Ahbab
- 101-Levh'i Arz'i Ba
- 102-Levh'i Arz'i Ta
- 103-Levh'i İstintak
- 104-Levh'i Agdas
- 105-Levh'i Emvac
- 106-Levh'i Ant'al-Kâfi
- 107-Levh'i Borhan
- 108-Levh'i Besmele
- 109-Levh'i Besit'ul-Hakikeh
- 110-Levh'i Beka
- 111-Levh'i Pab
- 112-Levh'i Pasar'i Âm
- 113-Levh'i Tayms
- 114-Levh'i Tevhid

ARANAN GERÇEK

- 115-Levh'i Cemal
- 116-Levh'i Cevad
- 117-Levh'i Huseyn
- 118-Levh'i Hikmet veya Levh'i Hukema
- 119-Levh'i Dünya
- 120-Levh'i Zebih
- 121-Levh'i Reis
- 122-Levh'i Rağşa
- 123-Levh'i Rûya
- 124-Levh'i Zeyn'u-Mukarrebîn
- 125-Levh'ul-Sehhab
- 126-Levh'i Selman
- 127-Levh'i Seyyid Mehdi Dahci
- 128-Levh'i Şeyh'i Fani
- 129-Levh'i Teb (Tıp Levhi)
- 130-Levh'i Aşık ve Ma'şûk veya Levh'i Gülzar'e İlâhî
- 131-Levh'i Abd'ul-Rezzak
- 132-Levh'i Abd'ul-Vehhab
- 133-Levh'i Ali
- 134-Levh'i Fuad
- 135-Levh'i Kad'ehtarak'l-Muhlesun (Ateş Levhi)
- 136-Levh'i Kena (Kına Levhi)
- 137-Levh'i Kitâb'ul Sedgh
- 138-Levh'i Kermel
- 139-Levh'i Kerim
- 140-Levh'i Mankenci Sahib
- 141-Levh'i Meryem
- 142-Levh'i Maksud
- 143-Levh'i Melek'e Rus
- 144-Levh'i Meleke Viktorya
- 145-Levh'i Mevlud
- 146-Levh'i Sani'yi Napolyon Sevvum
(III.Napolyon'a ikinci Levhi)

ARANAN GERÇEK

- 147-Levh'i Hadi
- 148-Levh'i Hertik
- 149-Levh'i Haft Porseş veya Levh'i Şirmerd
- 150-Levh'i Yusof

(Bu bilgiler Mahbub'e Âlem Kitabının 515-523. Sayfalarından alınmıştır.)

Hz.Bab'ın En Bilinen Eserleri

- 1- Beyan'e Farsi
- 2- Beyan'e Arabi
- 3- Kayyum'ul-Asma (Yusuf suresinin tefsiri)
- 4- Sahifet'ul-Harameyn
- 5- Dalaele Sab'a
- 6- Tefsire Sure'e Kovser
- 7- Tefsire Sure'e Val'Asr
- 8- Kitab'ul-Asma
- 9- Sahife'e Makhzumiye
- 10- Sahife'e Caferiye
- 11- Ziyaret Şah-Abd'ul-Azim,
- 12- Kitab'e Peñç Şan
- 13- Sahife'e Razaviye
- 14- Resale' Adliye
- 15- Resale'e Faghiye
- 16- Resale'e Zahabiye
- 17- Kitab'ul-Ruh
- 18- Sure'e Tevhid
- 19- Lavh'e Hurufat
- 20- Tefsir'e Nubuvvete Hasse
- 21- Resale Fru'e Adliye
- 22- Khasael'e Sab'a

ARANAN GERÇEK

23- Tevkiat Hitab be Muhammed Şah ve Hacı Mirza Ağasi
(Muhammed Şah ve Mirza Ağasi'ye olan mektuplar)
(Bu bilgiler "Hazret'i Bab" isimli kitabın 727-728.
sayfalarından alınmıştır. Derleyen: Dr.Nusret'ullah'e
Muhammed Huseyni'dir)

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Hız. Bahauallah'ın Eserlerinin Birkaçının Tanıtılması

1-Akdes Kitabı:

1873 yılında Akká'da Abbud evinde, Hz. Bahauallah'ın iç ve dış düşmanları tarafından sarıldığı bir sırada insanları 1000 yıla kadar temin edecek manevî bir hazine kaynağı ve fazilet özü olarak Tanrı tarafından nazil olmuştur.

Bu kitapta yazılı olanların özeti: Şer'î hükümler, Krallara ve Cumhurbaşkanlarına uyarı bildirimleri, İnsanlık âleminin birliği, Ekonomi, Savaş sebebi olan anlaşmazlıkların nasıl çözülebileceği, Prensipler ve öğütler, Şimdiye kadar hiçbir semavî dinde görülmemiş olan ve İlâhî dinin birliğini koruyan Ahd ve Mîsâk'ın belirtilmesi, Dünyada gerçek Adalet ve Medeniyetin devam ettirilebilmesi için Adalet Evi ve Bahai Dünya düzeninin kurulması hakkında vs.

2-İkân Kitabı:

Bağdat'ta Hz. Bab'ın dayısının sorularına cevap olarak nazil olmuştur.

Bu eserde İlâhî Emrin ispatında Kur'an-ı Kerim, İncil, Tevrat ve diğer semavî kitaplarda, bu zuhura ait delileri açıklamışlardır. Bütün lisanlara tercüme edilmiş olan bu eser hakikati arayanlara en güzel kılavuzdur.

3-Saklı Sözler:

1858 yılında Bağdat'ta Hz. Bahauallah Dicle nehri kıyısında gezerken, 82 Farsça paragraf ile, 71 Arapça paragraf olarak nazil olmuştur.

ARANAN GERÇEK

Saklı Sözlerin hepsi öğüt verici olup, gerçek hayatın mana ile sürdürülmesi için bir reçetedir. Her paragrafın bir kitap kadar manası vardır.

Başlangıcında buyuruyor:

“ O Nurlular Nurlusudur. Bu, İzzet ceberrutundan evvelce kudret ve kuvvet dili ile Nebilere indirilendir. Biz fazilet yolunda yürümek isteyenlere bir lütuf olmak üzere, özünü alarak ihtisar kisvesine büründürdük. Tanrı'nın Mîsâkına sadık kalıp emanet buyurduğu bu öğütleri hayatlarında tatbik edeceklerini ve ruh illerinde takva cevherine kavuşacaklarını umarız.”

4- Müluk Suresi:

Hz. Bahauallah'ın önemli eserlerindedir. Zamanın krallarına, cumhurbaşkanlarına, din büyüklerine, İstanbul'da olan Osmanlı vezirlerine, yabancı siyaset adamlarına yazılan uyarıcı levihlerdir. Bu levihlerde her birine özel bir isimle hitap ederek, İlâhî Emre itaat etmeleri, halkına adaletli davranmaları konusunda onları uyarmakta ve insanlık âleminin barış ve birliği için çağrıda bulunmaktadır.

Bu kitap Hz. Bahauallah'ın Emrini açıklamasının yüzüncü yıldönümü olan 1963'te tekrar zamanın bütün dünya devlet başkanlarına verilmiştir.

Bu levihlerin çoğu Edirne'de nazil olmuş ve Akkâ zindanından gönderilmiştir.

5-Ahd Kitabı: (Vasiyetname)

Hz. Bahauallah'ın Vasiyet Kitabıdır. Hz. Bahauallah İlâhî Emrin birliğini korumak için kendinden sonra, büyük oğlu Hz. Abdülbaha'yı, İlâhî Emrin halefi ve ayetlerinin açıklayıcısı olarak tayin etmiştir.

ARANAN GERÇEK

Bu levihte: Doğruluk, birlik, Allah korkusu, insanın makamı ve dünya malının değersizliği konusunda öğütleri vasiyet ediyorlar.

6-İşrakat-Beşaret-Kelimat-ı Firdevsiye ve Tecelliyat Levihleri: Hz. Bahau'llah'ın önemli eserlerindedir.

İşrakat:

Birinci İşrak :Dinin lüzumunu vurgulayarak, kudret ve izzet sahiplerinin din saygısını göz önünde bulundurmalarının gerekliliğini açıklar. Zira, dinin dünya sakinlerini koruyup, güvenlik içerisinde yaşatan parlak bir ışık ve sağlam bir kale olduğunu anlatır.

İkinci İşrak : Genel barıştır. Hükümdarların, insanları koruyup rahata kavuşturmakta baş âmil olan bu büyük vasıtaya sahip çıkmalarını ve elbirliği ile çalışmalarını tavsiye buyuruyorlar.

Üçüncü İşrak : Dinden maksadın yalnız iman etmek değil, Tanrı tarafından konulmuş olan sınırları tatbik ve onlara riayet etmek olduğunu açıklıyorlar.

“Dinin seması iki ışık ile aydınlanır: Meşveret ve şefkât. Dünyanın düzen çadırı iki direğe dayanır. Mücâzat ve mükâfat.”

Dördüncü İşrak: Bu zuhurun muzaffer askerinin güzel amel ve ahlâk olduğunu ve bu askerinin başbuğunun da Allah korkusu olduğunu buyurmaktadır.

Beşinci İşrak :Hükümdarlara ve iş başında olanlara, herkese kapasitesine göre iş verip, adaletle davranmalarını tavsiye buyuruyorlar.

Altıncı İşrak :İnsanlar arasındaki birlik ve ittifadın önemini belirtiyor ve bu birliği etkileyen en müessir vasıtanın evrensel dil ve yazı olduğunu açıklıyorlar.

ARANAN GERÇEK

Beşaret:

Sekizinci Beşaret : Rahip ve papazların inzivadan çıkıp evlenmelerini ve insanlara faydası dokunacak işlerle meşgul olmalarını tavsiye buyuruyorlar.

Dokuzuncu Beşaret : Hıristiyanlara hitap ederek: “Günah işlemiş olan bir kimse her şeyden fariğ ve azade olduğu bir sırada Tanrı’nın af ve mağfiretini dilemelidir. Bir kimsenin, başkalarının yanında kendi suç ve günahlarından bahseylemesi caiz değildir.” Bu işrakın sonunda Allah’tan af dilemek için bir dua vardır.

Onuncu Beşaret : Kitap imhası hükmünün kaldırılmasıdır.

Onbirinci beşaret : “Her türlü ilim ve fen tahsili caizdir.” Buyurarak, faydalı ve insanları ilerletecek ilimlerle meşgul olunmasını tavsiye buyuruyor.

Onikinci Beşaret : Herkesin sanat, ticaret ve benzeri bir işle meşgul olmasının gerekliliği, böyle bir işle iştiغال etmenin Tanrı’ya ibadetten sayılacağı buyrulmaktadır.

Onüçüncü Beşaret : “ Milletin işleri Tanrı Adalet Evi’nin azalarına aittir. Onlardır Tanrı’nın kullar arasında eminleri...Tanrı hatırı için,Emrin hizmetine kalkanlar, Tanrı’nın göze görünmeyen ilhamları ile mülhem olurlar.” Buyurarak, Bahailere sevgi ve insanlara hizmet etmek konusunda öğütler veriyorlar.

Ondördüncü Beşaret : Ölülerin mezarlarını ziyaret maksadıyla yolculuk yapmaya lüzum olmadığını, bunun yerine yapılacak olan masrafin genel hayır işlerinde kullanılmak üzere Adalet Evi’ne ödenmesinin Tanrı katında daha makbul olacağını buyuruyorlar.

ARANAN GERÇEK

Kelimat-ı Firdevsiye:

İnsanın makamı: Emanet, sevgi, iffet, ahlâk ve akıl iledir.

Firdevs-i Âlâ'da Birinci Yaprak: İnsanları koruyanın Tanrı korkusu olduğunu anlatır.

Firdevs-i Âlâ'da İkinci Yaprak : İktidar mevkiinde bulunanlara, dini ve tedeyyünü tavsiye edip, dinin dünyanın düzeni ve insanların güvenliği için en büyük sebep olduğunu anlatır.

Firdevs-i Âlâ'da Üçüncü Yaprak: Faziletin tevazuda ve başkalarının faydalarına önem vermekte olduğunu, zilletin ise kendini beğenmekte ve kibirli olmakta olduğunu anlatır.

Firdevs-i Âlâ'da Dördüncü Yaprak: İktidar mevkiinde bulunanlara; nefsanî kötü arzuların şerrinden kendilerini koruyup, adalet ve insaf ile davranmalarını buyuruyorlar.

Firdevs-i Âlâ'da Beşinci Yaprak: Tanrı'nın insanlara en büyük nimeti ve ihsanının birinci derecede akıl olduğunu ve insanın makamının onunla belli olduğunu anlatır.

Firdevs-i Âlâ'da Altıncı Yaprak : " İnsanların kandili adalettir. Onu zulüm ve itisâfin ters rüzgârlarıyla söndürmeyiniz" buyurarak, adaletten gayenin insanlar arasındaki birlik ve beraberlik olduğunu anlatır.

Firdevs-i Âlâ'da Yedinci Yaprak: "Ey her ümmetin ilim ve hikmet sahipleri! Yabancılaşma göz kapayınız, birliğe bakınız..." buyurarak, dünyanın tek bir vatan olduğunu ve insanların birlik sebeplerine yönelmelerinin gerektiğini anlatarak, iftiharın ancak ilim, amel, hikmet ve ahlâkta olduğunu açıklar.

Firdevs-i Âlâ'da Sekizinci Yaprak: Eğitim ve öğretimin önemini açıklayarak, talim müessesesinin çocuklara taassup ve cahilane tutuculuklar yerine gerçek din eğitimi vermesini tavsiye buyuruyorlar.

ARANAN GERÇEK

Firdevs-i Alâ'da Dokuzuncu Yaprak: Her şeyde itidal (ölçülülük) ile hareketi tavsiye ederek, itidal haddinin aşılması halinde zararın açığa çıkacağını açıklıyorlar.

Firdevs-i Alâ'da Onuncu Yaprak: Bu Ulu Zuhurda insanlar arasında sevgi, muhabbet, birlik, ferahlık ve neşe getirecek şeyler nazil olduğunu , nefret, kin ve düşmanlığa sebep olacak şeylerin kitaptan silindiğini, ayrıca inziva ve riyazet çekmenin Tanrı katında kabul olmayacağını anlatır.

Terazat:

Birinci Teraz: İnsanın kendi nefsinin, yüceliğe ve alçaklığa, zillet ve izzete , varlık ve yoksulluğa sebep olacak şeyleri tanıması hakkındadır.

İkinci Teraz: Bütün yeryüzü sakinleriyle dostça muâşeret eylemelerini bunun da muhabbet ve ittifaka sebep olacağını anlatır.

Üçüncü Teraz : Huy güzelliğinden bahseder ve güzel huyun, biricik gerçek Tanrı'nın insanlara ihsan buyurduğu en güzel süs olduğunu anlatır.

Dördüncü Teraz: Emanetten bahseder. Emanet insanların birbirine güven kapısıdır der ve emanet ışığının aydınlığı, insanlığın rahatlığına, huzuruna, yükselmelerine, izzetine ve servetine sebep olduğunu anlatır.

Beşinci Teraz : İnsanın mevkii ve mertebelerine saygı gösterilmesinden bahsederek, her insanın bir özelliğinin var olduğunu bu nedenle kimsenin hakkının inkâr edilmemesi, şunu bunu karalayarak lisanın kirletilmemesini ve fen ve sanat sahiplerine saygı gösterilmesini anlatıyorlar.

Altıncı Teraz: Bilginin Allah'ın en büyük nimetlerinden olduğunu açıklayarak herkesin tahsil yapmasını buyuruyorlar.

ARANAN GERÇEK

Tecelliyat:

Birinci Tecelli: Hakk'ın tanınmasıdır. Tanrı'yı tanımamın ancak Ondandır. Ondan zahir olanları kabul edip, Yüce Kaleminden Kitap'ta nazil olan buyruklarını yerine getirmekle tamamlanacağını buyuruyor.

İkinci Tecelli: Tanrı'nın dininde ve sevgisinde sebat göstermektir. Bu ancak O'nu iyi tanımakla mümkün olur. O'nu iyi tanımak da ancak "İsteğini yapabilir" kelimesini itiraf etmekle mümkündür. Tanrı'dan gönderilene, kimsenin itiraz etme hakkı olmadığını anlatır.

Üçüncü Tecelli: İlim, fen ve sanattır. İlim vücudun koludur. Yükselmek için kanat gibidir. Ancak yeryüzünde bulunanların yararına olan ilimlerle herkesin eğitilmesi gerektiğini anlatır.

Dördüncü Tecelli: İlâhî gerçek ve diğer Tanrısal kanunlar hakkındadır. İrfan erginliğine ermiş olanların, Tanrı zuhurunun makamını idrak ederek, Ondandır başka her şeyden vazgeçmeleri gerektiğini anlatır.

Faydalanılan Kitaplar

HZ. MUHAMMED:

Kur'an-ı Kerim.
Hz. Muhammed'den rivayet edilmiş hadisler.

HZ. BAHALLAH'IN ESERLERİ:

Bahallah'ın Sesi
Bahallah'ın Levihleri
İkan Kitabı
Kurdun Oğlu Risalesi

HZ. ABDÜLBAHA'NIN ESERLERİ:

Bazı Sorulara Cevaplar. (Mufavezat-ı Abdülbaha)
Sevgiden Birliğe.

HZ. VELİYYİ EMRULLAH'IN (ŞEVKİ EFENDİ) ESERLERİ:

Bahallah'ın Devri.
İlâhî Adaletin Zuhuru.

HESAM NOKABAI:

Mübarek Eserlerin Tanıtılması.

NEBİL ZARANDİ:

Nebil Tarihi.

İŞRAK HAVERİ:

ARANAN GERÇEK

Rahiki Mahtum.

İNAYETULLAH SOHRAB:

İstidlaliye.

İSTANOV KAB:

Daha Huzurlu Bir Dünya İçin.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

ARANAN GERÇEK

AKDES (SOLTANI) KUÇANI

2. BASKI

İSTANBUL - 1999